

افغانستان
گزارش سال ۲۰۱۳ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات
مسلحانه

© 2013 Rahmat Gul/Associated Press

عکس از رحمت گل، اسوشیتد پرس

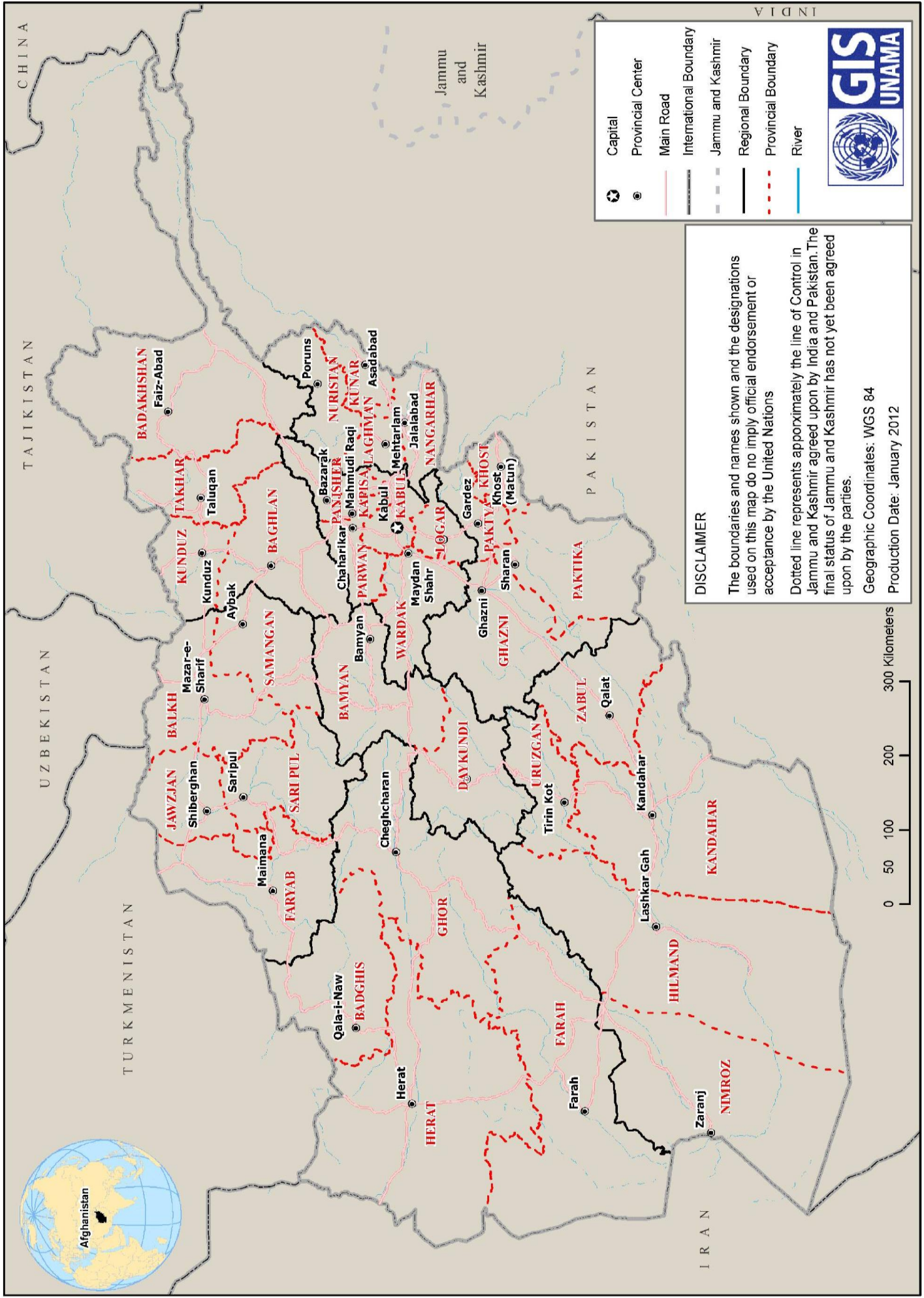
هیئت معاونت ملل متحد برای افغانستان

دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر

کابل افغانستان
فبروری ۲۰۱۴

AFGHANISTAN ADMINISTRATIVE DIVISION

DISCLAIMER
 The boundaries and names shown and the designations used on this map do not imply official endorsement or acceptance by the United Nations
 Dotted line represents approximately the line of Control in Jammu and Kashmir agreed upon by India and Pakistan. The final status of Jammu and Kashmir has not yet been agreed upon by the parties.
 Geographic Coordinates: WGS 84
 Production Date: January 2012

	Capital
	Provincial Center
	Main Road
	International Boundary
	Jammu and Kashmir
	Regional Boundary
	Provincial Boundary
	River

افغانستان
گزارش سال ۲۰۱۳ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات
مسلحانه

هیئت معاونت ملل متحد برای افغانستان

دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر

کابل افغانستان
فبروری ۲۰۱۴

عکسی که در صفحه اول این گزارش درج گردیده، صحنه ای را نشان می دهد که در آن یک مرد افغان یک پسر مجروح را بطرف شفاخانه انتقال می دهد. پسر بعد از آنکه دو بسته مواد انفجاری تعبیه شده در کنار جاده در ولسوالی اچین ولایت ننگرهار به تاریخ ۲۸ نومبر منفجر گردید، زخم برداشت. مواد انفجاری دومی در عین مکان، افرادی را هدف قرار داد که با قربانیان انفجار اولی کمک می کردند. هر دو مواد انفجاری در حدود چهار فرد ملکی را به قتل رسانده و هشت فرد ملکی را مجروح ساختند. (عکس از رحمت گل، اسوشیتید پرس)

تلفات انسانی که در اثر منازعات مسلحانه در افغانستان بوقوع می پیوندد، تکان دهنده است. نباید از هیچ کوششی برای حمایت از افراد ملکی در مقابل آسیب، دریغ کرد.

یان کوبیش، نماینده ویژه دبیر کل ملل متحد در افغانستان، فبروری سال ۲۰۱۴

مأموریت

گزارش شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری های مسلحانه، توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما)، تهیه گردیده و دوره زمانی اول جنوری تا ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۳ را در بر میگیرد.

این گزارش به تعقیب مأموریت یوناما بر اساس قطعنامه ۲۰۹۶ (۲۰۱۳) شورای امنیت ملل متحد "به منظور نظارت از وضعیت غیرنظامیان، هماهنگی تلاش ها برای تضمین محافظت از آنها، تقویت پاسخ دهی و کمک در تطبیق کامل آزادی های بنیادین و مقررات حقوق بشری شامل در قانون اساسی افغانستان و معاهدات بین المللی که افغانستان عضو آنها می باشد، بخصوص معاهداتی که به بهره مندی کامل زنان از حقوق بشری شان، ارتباط می گیرد" تهیه گردیده است.

قطعنامه ۲۰۹۶ (۲۰۱۳) شورای امنیت، اهمیت نظارت فعلی و گزارش دهی به شورای امنیت ملل متحد در مورد وضعیت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان، بخصوص در مورد تلفات افراد ملکی را تصدیق می نماید.

یوناما یک سلسله فعالیت هایی را با هدف کاهش اثرات جنگ بر غیرنظامیان به شمول موارد ذیل روی دست گرفته است: نظارت مستقل و بیطرفانه از حوادثی که در آن افراد ملکی کشته یا زخمی شده اند؛ فعالیت های دادخواهی برای تقویت محافظت از غیرنظامیانی که در منازعات مسلحانه متضرر می گردند؛ و فعالیت هایی که باعث تقویت بیشتر مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی، حقوق بشر، قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان در میان تمام طرفهای درگیر می شود.

این گزارش توسط دفتر کمیسیون عالی ملل متحد برای حقوق بشر بازنگری گردیده و داده های تخنیکی را از طرف آنها دریافت نموده است.

واژه نامه

حمله هوایی: حمله هوایی، مهمات قابل شلیک از طیاره، بشمول حمایت هوایی نزدیک توسط هواپیماهای با بال ثابت و حملات جنگی نزدیک توسط بالگردها (هلیکوپترها) را می گویند. و نیز حملاتی را می گویند که با استفاده از وسایط جنگی هوایی بدون سرنشین یا طیاره های بدون خلبانی که از راه دور کنترل می شود، صورت می گیرد.

ABP: پولیس سرحدی افغان.

ALP: پولیس محلی افغان.

ANA: اردوی ملی افغان.

ANP: پولیس ملی افغان.

ANSF: نیروهای امنیتی ملی افغان یک اصطلاح عام بوده که شامل پولیس سرحدی، اردوی ملی، پولیس ملی و ریاست امنیت ملی میگردد.

عناصر ضد دولتی: این اصطلاح تمام افراد و گروه های مسلح و یا مخالفین مسلح را که در حال حاضر در درگیری های نظامی علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین المللی سهم دارند، در بر می گیرد. این اصطلاح همچنین به کسانی اطلاق می شود که به عنوان "طالبان" یا افراد و گروه های منسجم و مسلح غیر دولتی که به شکل مستقیم در جنگ ها سهم گرفته و با مشخصات یا هویت های مختلف شناخته می شوند. مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه و جیش محمد و دیگر گروه های شبه نظامی و گروه های مسلحی که به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک یا اقتصادی می باشند، به شمول گروه های جنایی که به طور مستقیم در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر فعالیت می نمایند.

گروپ مسلح: نیروهای مسلح غیر دولتی را گویند که در منازعات دخیل می باشند و از نیروهای دولتی متمایز هستند. این نیروها دارای تشکیلاتی می باشند که ممکن از نیروهای ملیشه گرفته تا شورشیان و مجرمین را شامل گردد. گروپ های مسلح این توانایی را دارند که با استفاده از قدرت شان از جنگ افزارهایشان بخاطر بدست آوردن اهداف سیاسی، آیدولوژیک و اقتصادی استفاده نمایند. در حالیکه آنها در تشکیلات رسمی نیروهای نظامی دولتی جا نداشته، از هم پیمانان دولت یا نهاد درون دولتی نیز بشمار نمی آیند و هم چنان، آنها در تحت کنترل دولتی که در قلمروی شان فعالیت دارند، نیستند. گروپ های مسلح ممکن تحت فرماندهی و کنترل رسمی دولتی که در قلمروی آن فعالیت می نمایند، نباشد. اما، آنها ممکن است از کشور میزبان و سایر کشورها به شکل مستقیم یا غیر مستقیم حمایت گردد. این تعریف با وصف آنکه شامل تمام گروپ های مسلح غیر قانونی نمی شود، ولی شامل گروپ های ذیل می گردد: گروپ های شورشی مخالف، ملیشه های محلی (که شامل ملیشه های نژادی، قومی و سایر گروپ های مشابه می شود)، شورشیان، تروریست ها، نیروهای دفاع مدنی و گروپ های شبه نظامی (البته زمانی که آنها بطور واضح خارج از کنترل دولت عمل می کنند).^۱ این گروپ های مسلح بر اساس قوانین افغانستان، مبنای قانونی ندارند.

یوناما، عناصر مخالف دولت را که در این گزارش از آن نام برده شده به عنوان گروپ های مسلح غیر دولتی تلقی نموده اما آنها را نسبت به مبنای مخالفت مسلحانه شان علیه دولت افغانستان، متمایز می پندارد.

AXO: مواد انفجاری بجا مانده؛ به مهمات انفجاری گفته می شود که در جریان جنگ های مسلحانه استفاده نگردیده، بلکه آن مهمات بجا مانده یا اینکه در انبار، زباله یا اشغال انداخته شده است. طوریکه مواد متذکره از تحت کنترل نیروهای

^۱ مذاکرات بشر دوستانه ملل متحد با گروپ های مسلح: یک کتاب راهنما برای متخصصین مربوطه، گیرارد مک هاک و مانیول بیسلر، دفتر هماهنگی امور بشر دوستانه (OCHA)، نیویورک، جنوری ۲۰۰۶. به بخش ۳.۲ مشخصات گروپ های مسلحانه مراجعه گردد.

که آنها را بجا گذاشته و رها نموده است، خارج باشد. مهمات انفجاری بجا مانده ممکن دارای چاشنی باشد، ممکن دارای فیوز فعال باشد، ممکن آماده انفجار باشد، یا اینکه چنین نباشد. در غیر آن صورت معمولاً برای استفاده تهیه می گردد. (کنوانسیون مربوط به سلاح های مشخص متعارف، پروتکل ۷).

تلفات افراد ملکی: شامل کشته شده گان و زخمی های افراد ملکی می گردد و میتوان آن را به دو دسته ذیل تقسیم نمود:

• **تلفات مستقیم:** تلفاتی که بطور مستقیم از درگیری های نظامی ناشی میشود و شامل تلفات برخاسته از عملیات های نظامی انجام شده توسط نیروهای دولتی و نیروهای نظامی بین المللی می گردد. مثلاً رویداد های محافظت از نیروها، حملات هوایی، عملیات های تلاشی و دستگیری، مبارزه در مقابل شورشیان یا عملیات های ضد تروریسم. این گونه تلفات شامل تلفاتی نیز میگردد که در نتیجه فعالیت های گروههای مسلح غیر دولتی صورت می گیرد. مانند کشتارهای سازمان یافته، تلفات ناشی از مواد منفجره جاسازی شده و یا درگیریهای مستقیم با نیروهای طرفدار دولت.

• **سایر عوامل یا اسباب غیر مستقیمی که منجر به تلفات می گردد:** تلفاتی که بصورت غیر مستقیم از درگیری ها ناشی می شود، قرار ذیل می باشد: "تلفات ناشی از مواد منفجره باقی مانده از دوران جنگ، مرگ در زندان، مرگ ناشی از بدتر شدن احتمالی اوضاع بهداشتی که در جریان عملیات های نظامی رخ می دهد و یا زمانی که دسترسی به مراقبت های صحیح ممنوع گردیده یا موجود نباشد. این گونه تلفات می تواند مرگ ناشی از حوادثی را نیز شامل شود که عامل آن را به هیچ وجه نمی توان مشخص ساخت. مانند مرگ یا جراحت های ناشی از واقعاتی که طرف مسؤول آن را به هیچ صورت نمی توان تعیین کرد.

اطفال: بر اساس کنوانسیون حقوق طفل، "طفل" به کسی گفته می شود که زیر سن ۱۸ سال (مشمول بدو تولد تا ختم ۱۷ سال) باشد. در ضمن اساننامه روم در مورد محکمه جنایی بین المللی که در سال ۲۰۰۳ از سوی افغانستان نیز به تصویب رسیده بود، خدمت اجباری یا شامل نمودن اطفال زیر سن ۱۵ سال در نیروهای مسلح دولتی و یا گروه های مسلح غیر دولتی و استفاده از اطفال برای مشارکت فعال در خصومت ها را جرم شمرده است. (به جزء XXVI فقره (ب) بند (۲) ماده ۸ و جزء (vii) فقره پنجم بند ۲ ماده ۸ مراجعه شود).

غیر نظامیان: به موجب مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی، کسانی "غیر نظامیان" به حساب می آیند که مبارز (عضو نیروهای نظامی یا شبه نظامی) نمی باشند و یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته یکی از طرف های درگیر نباشند. در صورتی که غیر نظامیان بطور مستقیم در درگیری های نظامی شرکت کنند، محافظت خویش را ممکن از دست بدهند. نظامیان و جنگجویانی که از صفوف جنگ خارج شده، مثل (مجروح، مریض، اشخاصی که کشتی شان غرق می شود، توقیف و یا تسلیم می گردند) و یا کسانی که مربوط به بخش های صحی یا مذهبی نیروهای مسلح باشند، باید در برابر حملات محافظت شوند.

COM-ISAF: فرمانده نیروی های بین المللی یاری به امنیت در افغانستان (یا آیساف).

EOF Incidents: حادثات مربوط به افزایش عکس العمل نیروها در مقابل یک پدیده مشکوک است، که تحت عنوان "محافظت از نیروها" نیز یاد شده است: زمانی که افراد در هنگام نزدیک شدن به کاروان های نظامی یا سبقت گرفتن از آن به هشدار افراد نظامی توجه نکنند و یا هم در پوسته های تلاشی از دستورالعمل ها سرپیچی نمایند، این حوادث اتفاق می افتد. آیساف افزایش عکس العمل نیروها را چنین تعریف می کند: «یک پروسه دفاعی است که هدف آن تعیین وجود یک

تهدید، تعیین حدود نهایی آن بوده و در صورت ضرورت رویارویی با تهدید از طریق پاسخ دفاعی مناسب به آن برای حفاظت از نیروها می باشد.» (مقر فرماندهی آیساف، ۳۱ جنوری ۲۰۱۴).^۲

ERW: بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و نیز به نام مواد منفجر ناشده و مواد انفجاری متروک یاد می گردد.

IDP: بیجا شدگان داخلی.

مواد انفجاری تعبیه شده: یعنی بمبی که برخلاف روش متعارف نظامی ساخته و یا جاسازی شده باشد. مواد انفجاری تعبیه شده می تواند به اشکال ذیل مشاهده شود: "بصورت بمب انتحاری، مانند مواد انفجاری پوشیده شده توسط شخص، مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از طریق رادیو (راه دور)، مواد انفجاری جاسازی شده در موتر، موتر انفجاری که انفجار آن از طریق لین کنترل می شود، مواد انفجاری که با تماس قربانی خودش فعال می گردد و یا مواد انفجاری بشقاب مانندی که با آوردن فشار منفجر می گردد."

استحصال مواد انفجاری: استحصال و بهره برداری مواد انفجاری تعبیه شده شامل موارد ذیل می گردد: تشخیص، جمع آوری، تولید و توزیع نمودن معلومات جمع آوری شده از ساحه حادثه مواد انفجاری به منظور به دست آوردن اطلاعات قابل استفاده، بخاطر تقویت طرز العمل و میتود مبارزه با مواد انفجاری و به جهت کاهش منابع شورشیان و بخاطر تقویت پروسه تعقیب عدلی آنها. این استحصال شامل حفظ، تشخیص و ترمیم عناصر مواد انفجاری تعبیه شده برای آزمایش های تخنیکی، قانونی، بایومتریکی و تحلیلی گردیده که توسط نهادهای متخصص انجام می گیرد. استحصال مواد انفجاری تعبیه شده یک بخش اساسی اقدامات مؤثر و قوی علیه مواد انفجاری می باشد.

حادثات (Incidents): زمانی صورت می گیرد که افراد ملکی در اثر درگیری های نظامی تلف شوند. گزارش تلفات ناشی از فعالیت های مجرمانه، شامل گزارشات تلفات افراد ملکی یوناما نمی شود.

IHL: حقوق بشر دوستانه بین المللی.

IM Forces: "نیرو های نظامی بین المللی" شامل تمام سربازان خارجی می گردد که بخشی از نیروهای آیساف و نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان، بشمول نیروهای مربوط به عملیات تحکیم آزادی که تحت فرماندهی فرمانده آیساف قرار دارند، را تشکیل می دهند. در ضمن این واژه آنعه از نیرو هایی را نیز در بر می گیرد که تحت فرماندهی آیساف عمل نکرده و شامل تعداد نیروهای ویژه و دیگر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی میباشد.

Injuries: به معنای جراحات جسمی با میزان شدت متفاوت یاد می گردد. میزان شدت جراحت ها در دیتابیس بخش حقوق بشر یوناما ثبت نمی شود. جراحت ها شامل شوک یا صدمه های غیر فزیک و روانی و یا نتایجی که از اثر حادثات به بار می آید مانند ضربه روحی، نمی گردد.

ISAF: نیروهای بین المللی کمک به امنیت در افغانستان. آیساف بر اساس فصل ۷ منشور ملل متحد مأموریت تأمین صلح را به عهده دارد. این نیروها تحت صلاحیت شورای امنیت ملل متحد اعزام شده است. در اگست ۲۰۰۳، ناتو بر اساس درخواست دولت افغانستان و ملل متحد، فرماندهی آیساف را به عهده گرفت. نیروهای آیساف تا تاریخ ۱۵ جنوری سال ۲۰۱۴؛ تقریباً شامل ۵۷۰۰۴ نفر از ۴۹ کشور مساعدت کننده نیرو می گردید که در شش سلسله فرماندهی ساحوی به علاوه مقر فرماندهی آیساف در کابل مستقر می باشند. از نومبر ۲۰۰۸ بدین سو، فرمانده آیساف به عنوان فرمانده نیروهای امریکایی در افغانستان نیز خدمت می کند، در حالیکه سلسله فرماندهی هر دو نیرو جداگانه می باشد. قطعنامه ۲۱۲۰ (۲۰۱۳) شورای امنیت یکبار دیگر بر قطعنامه های قبلی در مورد تمدید مأموریت آیساف به مدت ۱۲ ماه دیگر الی ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۴ تأکید می نماید.

MoI: وزارت امور داخله.

^۲ مصاحبه یوناما با آیساف، ۳۱ جنوری ۲۰۱۴، کابل.

NATO: سازمان پیمان اتلانتیک شمالی. اعضای ناتو عمده ترین کشورهای سهم در آیساف می باشند. به آیساف مراجعه شود.

NDS: ریاست امنیت ملی افغانستان یا استخبارات دولتی افغانستان.

NGO: سازمان غیر دولتی.

Pro-Government Forces (PGF): نیروهای طرفدار دولت (نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان): این نیروها تمام نیروهایی دولتی و سایر نیروهایی را در بر می گیرد که در عملیات ضد تروریسم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت میکنند و بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند. این نیروها شامل دسته های ذیل می گردد، ولی محدود به اینها نیستند: اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی.

نیروهای امنیتی افغانستان شامل دسته های ذیل می گردد: اولاً اردوی ملی که تحت چتر وزارت دفاع کار نموده و بطور رسمی در چارچوب نیروهای مسلح افغانستان جا می گیرد. ثانیاً پولیس محلی که با توجه به وظیفه شان و اینکه از محافظت قانونی مشابه به افراد ملکی بر خوردار نمی باشد، عملاً بخشی از نیروهای مسلح را تشکیل می دهد. و نیز پولیس ملی، پولیس های بونیفورم و پولیس سرحدی نیز شامل می شود که به شکل رسمی بخشی از نیروهای مسلح افغانستان بشمار نمی رود و تحت چتر وزارت داخله کار می نمایند. اعضای نهادهای مجریان قانون زمانی حیثیت ملکی بودن خود را از دست می دهند که در کنار نیروهای مسلح کار کرده و یا به شکل مستقیم در جنگ ها سهم بگیرند. پولیس هایی که علیه آنها حمله صورت می گیرد و آنها از خود دفاع می نمایند، حیثیت ملکی بودن خود را از دست نمی دهند.

این اصطلاح همچنین شامل نیروهای بین المللی و سایر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی نیز می شود (به نیروهای بین المللی نگاه کنید).

SOP: طرز العمل های معیاری عملیاتی.

قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته: قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته زمانی گفته می شود که دولت و عناصر دولتی که تحت چتر قانون کار می کنند (و یا عین عمل توسط گروه سازمان یافته در یک منازعات مسلحانه) از نیروی کشنده به شکل عمدی، قصدی و با پلان از قبل طرح شده اشخاصی معینی را که بطور فزیکتی در تحت توقیف مرتکبین قرار ندارند، به قتل برسانند. هر چند در بسیاری از حالات کشتار هدفمند و سازمان یافته حق حیات را نقض می کند، اما در بعضی از شرایط استثنایی جنگ مسلحانه ممکن قانونی باشد.^۲

UNDSS: دفتر مصئونیت و امنیت ملل متحد.

UNAMA: هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان.

UNHCR: کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین.

USSOF: نیروهای عملیات های ویژه ایالات متحده امریکا.

UXO: مواد منفجر ناشده.

^۲ به گزارش گزارشگر ویژه در مورد قتل های فرا قضایی و خود سرانه، در فقره ۳ صورت جلسه چهاردهمین جلسه شورای حقوق بشر مجمع عمومی سازمان ملل متحد مراجعه گردد. فلیپ آلسون. ضمیمه "مطالعه قتل های سازمان یافته" A/HRC/14/24/Add.6. 10 May 2010

جرایم جنگی: جرایم جنگی، تخطی های شدید از قواعد معاهدات و نورم های عرفی حقوق بشردوستانه بین المللی است. بر اساس تعریفی که از جرایم جنگی در اساسنامه محکمه ی بین المللی جنائی صورت گرفته؛ جرایم جنگی^۴ شامل تخطی های جدی از ماده ۳ مشترک در کنوانسیون های ژنیو می باشد؛ بشمول خشونت علیه زندگی و حیات یک شخص و بطور مشخص هر نوع قتل، قطع عضو، رفتار ظالمانه و تعذیب، هتک حرمت در برابر کرامت انسانی بخصوص رفتار های توهین و تحقیر آمیز، گروگان گیری، تصویب مجازات و ارتکاب قتل بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه مبتنی بر قانون اعلان شده باشد و اینکه قتل، بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

^۴ مطابق ماده ۸ اساسنامه محکمه بین المللی جنائی: حقوق عرفی بین المللی هم بر جنگ بین المللی و هم بر جنگ داخلی قابل اعمال می باشد. همچنین این اساسنامه جرایم جنگی را نقض شدیدی حقوق بشردوستانه بین المللی تعریف می نماید. دولت ها نیز قاعده متذکره را به عنوان یک نورم حقوق عرفی بین المللی به رسمیت شناخته است- قاعد ۱۵۶- تعریف جرایم جنگی- کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، جلد ۱، Rules ed. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck (CU P/ICRC, Cambridge {ICRC Study} (2005). به پروتکل الحاقی دوم، فقره ۲ ماده ۱۳ مراجعه گردد. هم چنان به جزء آی، بند سی، فقره ۲ ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی که از عناصر جرم بحث کرده، مراجعه گردد. جرایم جنائی شامل نقض های شدیدی حقوق و عرف جنگی قابل اعمال بر یک جنگی که وجه بین المللی ندارد (که این موضوع مقدماً مبتنی است بر: ماده سوم مشترک در کنوانسیون های چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو، پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ آن، پروتکل اختیاری ۱۹۹۹ کنوانسیون ۱۹۵۴ هاک برای محافظت از مالکیت های فرهنگی در جنگ های مسلحانه، کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق طفل، کنوانسیون ۱۹۹۴ امنیت ملل متحد و کارمندان مربوطه، اساسنامه های دیوان جنائی بین المللی برای رواندا و یگوسلاویای سابق و اساسنامه محکمه ویژه برای حکومت سیرا لیون (کشوری در غرب افریقا). به جرایم جنگی بر اساس اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی و منابع شان در جدول مقایسوی حقوق بشردوستانه بین المللی مراجعه گردد. خدمات مشاورت کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد حقوق بشردوستانه بین المللی. اساسنامه محکمه جنایی بین المللی (اساسنامه روم) جرایم جنگی را چنین تعریف می نماید: نقض شدیدی حقوق و عرف قابل اعمال در جنگ بین المللی و نیز نقض جدی حقوق و عرف قابل اعمال در جنگی که وجه بین المللی ندارد را جرایم جنگی گوید. جرایم جنگی شامل نقض شدیدی ماده ۳ کنوانسیون ژنیو بشمول تخطی علیه حیات یک شخص، بطور مشخص تمام انواع قتل، قطع عضو، تعذیب و رفتارهای ظالمانه، تخطی علیه کرامت انسانی بطور مشخص تحقیر و توهین کردن، گروگان گرفتن، تصویب مجازات و ارتکاب قتل بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه مبتنی بر قانون اعلان شده باشد. و اینکه قتل، بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

فهرست

i	میتودولوژی یا روش شناسی
ii	چارچوب حقوقی
ii	مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر در جنگ مسلحانه
۱	خلاصه گزارش
۱۸	پیشنهادات
۲۰	عناصر ضد دولت و محافظت افراد ملکی
۲۰	مواد منفجره تعبیه شده
۲۸	حملات انتحاری و پیچیده
۳۱	جرم جنگی قتل: قتل های هدفمند افراد ملکی
۳۷	حملات بر کارکنان و تاسیسات انتخاباتی و حفاظت از افراد ملکی در دوره قبل از انتخابات
۳۹	اعلامیه های طالبان در مورد تلفات افراد ملکی
۴۷	درگیری های زمینی میان طرفین جنگ: افراد ملکی گیرمانده در آتش متقابل
۴۷	نسبت دادن تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی
۴۸	انتقال مسئولیت امنیتی به نیروهای امنیتی افغان و تلفات افراد ملکی
۵۰	فیر غیر مستقیم در ساحات ملکی: تلفات روبه افزایش افراد ملکی ناشی از فیر هاوان و راکت در درگیری های زمینی
۵۲	عناصر ضد دولت: تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی
۵۳	نیروهای ملی امنیتی افغان: تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی
۵۳	موارد نقض حقوق بشر و غارت اموال توسط نیروهای امنیتی افغان در جریان عملیات های زمینی
۵۵	نیروهای طرفدار دولت و حفاظت افراد ملکی
۵۶	عملیات های هوایی
۵۹	واقعات ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مطنون
۶۰	عملیات های تلاشی
۶۰	پولیس محلی افغان و حفاظت افراد ملکی
۶۹	نبود حسابدهی: گروه های مسلح طرفدار دولت
۷۲	حفاظت از حقوق بشر در ساحات جنگ
۷۲	اطفال و نبرد مسلحانه
۷۶	زن ها و جنگ های مسلحانه

۷۶	حملات بالای کارمندان و تأسیسات صحتی
۷۸	مواد منجفیه باقی مانده از جنگ
۸۴	حملات توپخانه‌ی از آنسوی مرز
۸۵	بیجا شدن افراد ملکی از اثر جنگ‌ها
۸۸	ضمیمه ۱: تحلیل یوناما از اعلامیه‌های ماهوار طالبان در پیوند با "جرایم جنگی"

میتودولوژی یا روش شناسی

یوناما تا حدی که امکان دارد با اجرای تحقیقات در ساحه رویدادها، با انجام مشوره با یک سلسله منابع متنوع و با توجه به انواع اطلاعاتی که با اطمینان و با اعتبار ارزیابی می گردد، گزارش ها در مورد تلفات افراد ملکی را تحقیق می نماید. در زمان تحقیق و بررسی هر رویداد، یوناما نهایت تلاش خود را بکار می برد تا اطلاعات بدست آمده را تا جایی که ممکن است با منابع متنوع بشمول "شاهدان عینی، افراد آسیب دیده، فعالین نظامی (بشمول دولت افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی)، مسؤولین محلی در روستاها، ولسوالی ها و ولایات، رهبران مذهبی و اجتماعی را بررسی مجدد نموده و به اثبات برساند. این معلومات از طریق بازدید مستقیم، آزمایش فیزیکی اقلام و شواهد جمع آوری شده از محل حادثه، بازدید از شفاخانه و دیگر مراکز صحی، عکس ها و تصاویر ویدیویی، گزارش ریاست مصئونیت و امنیت ملل متحد و دیگر نمایندگی های آن، گفته های منابع دست دوم، گزارش رسانه ها و اطلاعات جمع آوری شده از سوی نهادهای غیر دولتی و طرف های سوم" به دست می آید.

تا جایی که ممکن باشد، تحقیقات بر اساس شهادت اولیه قربانیان، شاهدان صحنه و تحقیقات در محل صورت می گیرد. در بعضی موارد، بخصوص جایی که به علت محدودیت های امنیتی دسترسی امکان ندارد، این گونه تحقیقات در ابتدا امکان پذیر نیست. در این گونه موارد، یوناما بر یک سلسله تکنیک ها برای جمع آوری اطلاعات، بخصوص از طریق شبکه های معتبر و باز هم از طریق یک سلسله منابع متنوعی که آن منابع معتبر ارزیابی گردیده، اتکاء می کند.

هرگاه اطلاعات مربوط به یک رویداد برای یوناما قناعت بخش نباشد، در آنصورت رویداد متذکره گزارش داده نمی شود. در بعضی موارد، تحقیقات چندین هفته را در بر گیرد قبل از آنکه نتیجه گیری صورت گیرد. این مسئله بدین معناست که نتیجه گیری ها در یک گزارش در مورد تلفات ملکی ناشی از یک رویداد میتواند با کسب اطلاعات بیشتر دوباره بررسی گردیده و در تحلیل ها گنجانیده شود. هرگاه اطلاعات واضح و روشن نباشد، در آنصورت تا زمان کسب مدارک قناعت بخش، نتیجه گیری صورت نمی گیرد و یا بدون نتیجه گیری قضیه بسته می گردد و نیز در گزارشی که از ارقام تلفات افراد ملکی تذکر به عمل می آید، قضایای بسته شده گنجانیده نمی شود.

در بعضی موارد غیر متخاصم بودن قربانیان گزارش داده شده را نمی توان بطور قطعی مشخص ساخت و یا مورد اختلاف می باشد. در این گونه موارد، یوناما از معیارهای قابل اعمال حقوق بشر دوستانه بین المللی استفاده نموده و طوری فرض نمی کند که مردانی که در سن جنگ قرار دارند ملکی اند یا جنگجو، بلکه این گونه ادعاهای مربوط به ملکی یا جنگجو بودن قربانیان را بر اساس واقعیت های موجود در مورد همان رویداد ارزیابی می کند. هرگاه وضعیت یک یا چند قربانی نامشخص باقی می ماند، در آنصورت مرگ آنها در شمار مجموع تلفات افراد ملکی گنجانیده نمی شود.

یوناما یک دیتابیس را در سال ۲۰۰۹ میلادی ایجاد نمود تا تحلیل ها و گزارش های خود در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری های مسلحانه را تقویت کند. این دیتابیس بخاطر تسهیل جمع آوری اطلاعات به شکل منظم، تحلیل و ارزیابی منسجم و مؤثر اطلاعات، منجمله تفکیک اطلاعات بر اساس سن، جنس، مرتکبین حادثه، تاکتیک، نوع سلاح و دسته بندی های دیگر طراحی شده است.

یوناما نهایت تلاش می نماید تا حد امکان طرف مسؤول یک حادثه مشخص را معین نماید. هر چند به علت محدودیت های ناشی از محیط عملیات ها، مانند ماهیت مشترک بعضی از عملیات های نظامی و عدم توانایی منابع اولیه در بسیاری از رویدادها برای تشخیص دقیق یا تفکیک میان طرفهای مختلف نظامی و شورشیان یا زمانی که هیچ یک از طرف ها مسؤولیت را به عهده نمی گیرند، در همچو موارد یوناما مسؤولیت یک رویداد مشخص را به دسته بندی عمومی نیروهای طرفدار دولت و یا عناصر ضد دولتی نسبت میدهد. یوناما ادعا نمی کند که ارقام ارایه شده در این گزارش کامل می باشد؛ اما این احتمال وجود دارد که یوناما تلفات افراد ملکی را با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط جنگی کمتر گزارش داده باشد.

چارچوب حقوقی

چارچوب حقوقی که برای این گزارش استفاده گردیده است؛ شامل حقوق جزای بین المللی، قواعد مربوط به حقوق بشر بین المللی، حقوق بشر دوستانه بین المللی، قوانین مللی و قطعنامه های نافذ شورای امنیت سازمان ملل متحد در افغانستان، می گردد.^۵ تمام اسناد فوق الذکر، تعهداتی را به ارتباط محافظت افراد ملکی در جریان جنگ در افغانستان بوجود آورده که این تعهدات در بخش بعدی تشریح می گردد.

مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر در جنگ مسلحانه

یوناما بر این نظر است که جنگ افغانستان یک نبرد داخلی بوده که در آن دولت افغانستان و نیروهای امنیتی شان با حمایت نیروهای نظامی بین المللی (که در این گزارش و در داخل افغانستان به عنوان "نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان" به آن اشاره می شود) با گروه های مسلح غیر دولتی (که در این گزارش و در داخل افغانستان به عنوان "عناصر ضد دولتی" به آن اشاره می شود) مصروف جنگ می باشد.

نیروهای طرفدار دولت

نیروهای طرفدار دولت (نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان): این نیروها تمام نیروهای دولتی و سایر نیروهایی را در بر می گیرد که در عملیات ضد تروریسم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت میکنند و بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند. این نیروها شامل دسته های ذیل می گردد، ولی محدود به اینها نیستند: اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی.

نیروهای امنیتی افغانستان شامل دسته های ذیل می گردد: اولاً اردوی ملی که تحت چتر وزارت دفاع کار نموده و بطور رسمی در چارچوب نیروهای مسلح افغانستان جا می گیرد. ثانیاً پولیس محلی که با توجه به وظیفه شان و اینکه از محافظت قانونی مشابه به افراد ملکی بر خوردار نمی باشد، عملاً بخشی از نیروهای مسلح را تشکیل می دهد. و نیز پولیس ملی، پولیس های با یونیفورم و پولیس سرحدی نیز شامل می شود که به شکل رسمی بخشی از نیروهای مسلح افغانستان بشمار نمی رود و تحت چتر وزارت داخله کار می نمایند. اعضای نهادهای مجریان قانون زمانی حیثیت ملکی بودن خود را از دست می دهند که در کنار نیروهای مسلح کار کرده و یا به شکل مستقیم در جنگ ها سهم بگیرند. اگر علیه پولیس هایی که به هیچ عنوان نقش جنگی ندارند، حمله صورت می گیرد و آنها از خود دفاع می نمایند، آنها حیثیت ملکی بودن خود را از دست نمی دهند.

طبقه بندی "نیروهای طرفدار دولت" ممکن است شامل گروه هایی شود که درگیر در مخاصمه مسلحانه هستند، زمانی که این گروه ها به طور موثر قسمتی از نیروهای مسلح یک طرف درگیر در مخاصمه را تشکیل می دهند، به عنوان مثال زمانی که عملیات های امنیتی و ضد شورش را تحت امر غیر رسمی یک مقام دولتی، مانند قومندان امنیه یا افسر امنیت ملی یا ولسوال انجام می دهند.

این اصطلاح همچنین شامل نیروهای بین المللی و سایر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی نیز می شود.

^۵ قطعنامه نمبر ۲۰۹۶ سال ۲۰۱۳ شورای امنیت ملل متحد مسئولیت های تمام طرفهای درگیر را جهت اطاعت از مقررات حقوق بین المللی (حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه بین المللی) برجسته می سازد. و نیز از طرفهای درگیر می خواهد که اقدامات مناسبی را روی دست گیرد تا از محافظت افراد ملکی اطمینان حاصل گردد.

عناصر مخالف دولت

عناصر مخالف دولت یک اصطلاحی هست که به افراد و گروه های مسلح غیر دولتی که در حال حاضر در جنگ ها دخیل بوده و در مخالفت با نیروهای حکومتی و بین المللی می جنگند، خطاب می گردد. اینها نیروهای طالبان و هم چنان افراد و گروه های مسلح منسجم غیر دولتی را که بطور مستقیم در جنگ ها سهم می گیرند و به نام های مختلف مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی گلبدین حکمتیار، جنبش ملی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه و جیش محمد یاد می شوند، شامل می گردد.

دسته بندی عناصر مخالف دولت، گروه های مجرمین مسلح را شامل نمی گردد، مگر اینکه همچون گروهها بطور مستقیم در منازعات مسلحانه از جانب یک طرف درگیر در جنگ دخیل گردند.^۶

تمام طرفهای درگیر در منازعه یعنی نیروهای امنیتی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح غیر دولتی، بر اساس حقوق بین الملل، مسؤولیت آشکار در قبال محافظت از افراد ملکی دارند.

الف) مکلفیت ها بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی

افغانستان عضو کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو و عضو پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷^۷ می باشد که در آن به محافظت غیرنظامیان در درگیری های مسلحانه داخلی پرداخته شده است. این پروتکل حمله علیه افراد ملکی و حمله بر اهدافی که موجودیتش برای نجات جمعیت غیرنظامی ضروری است را منع می نماید.

ماده ۳ مشترک در کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو، حداقل معیارهایی که طرف های درگیر بشمول دولت ها و طرفهای غیر دولتی درگیر در یک جنگ مسلحانه داخلی باید رعایت کنند را تعیین نموده است. ماده ۳ مشترک، از طریق منع قرار دادن صریح قتل^۸، خشونت، قتل های فرا قضائی، تعذیب، قطع عضو و سایر انواع خشونت^۹. این رفتارها را، همیشه در هر زمان و مکانی منع قرار داده است.

۶. این بخش "تعاریف" چارچوب حقوقی را تعقیب می کند که در منابع زیر آمده است: تعریف جنگجو، فصل های ۲.۴ تا ۳.۴. تنظیم شده در وزارت دفاع انگلستان؛ کتاب راهنما در مورد حقوق جنگ، انتشارات دانشگاه اکسفورد، اکسفورد ۲۰۰۴؛ و کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی، قاعد ۳. تمام اعضای نیروهای مسلح یک طرف درگیر در جنگ به، استثنای کارمندان طبی و مذهبی، جنگجو تلقی می گردد.

۷. افغانستان، پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ را به تاریخ ۱۰ نوامبر ۲۰۰۹ تصویب نمود که پروتکل موصوف به تاریخ ۲۴ دسامبر ۲۰۰۹ نافذ گردید.
۸. در مورد جرم جنگی قتل، طوریکه توسط اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی، تعریف گردیده است، یوناما اصطلاح "قتل عمدی افراد ملکی" را طوری استفاده می نماید که اصطلاح متذکره شامل قتل های هدفمند شود تا عملی را توصیف کند که به حد جرایم جنگی ناشی از قتل میرسد و طوریکه از جنایت ناشی از قتل توسط افراد خصوصی خارج از حیطه منازعات مسلحانه، متمایز گردد. اصطلاحاتی چون "قتل های هدفمند"، "قتل های فرا قضائی" و "قتل عمدی" بعضی موقع به این خاطر استفاده می گردد که قتل عمدی افراد ملکی توسط طرفهای جنگ مسلحانه در حیطه منازعات مسلحانه داخلی در افغانستان، را توضیح دهد. قتل هدفمند محدود به افراد ملکی نیست، بلکه یک نیروی رزمنده نیز می تواند هدف یک قتل هدفمند قرار گیرد.

۹. ماده ۳ مشترک در کنوانسیون چهارگانه ۱۲ اگست ۱۹۴۹ بر یک جنگی که خصیصه بین المللی ندارد، قابل اعمال می باشد. در صورت بروز جنگ مسلحانه داخلی در قلمروی یکی از دولت های طرف کنوانسیون، هر یکی از طرف های درگیر باید بر اعمال حداقل معیارهای ذیل ملزم باشد: (۱) اشخاصی که به شکل فعال در جنگ سهم نمی گیرند، بشمول اعضای نیروهای مسلحی که سلاح های شان را به زمین گذاشته اند و کسانی که بخاطر بیماری، جراحت، توقیف شدن یا سایر عوامل، غیر نظامی تلقی می گردند؛ باید با آنها در تمام حالات برخورد انسانی صورت بگیرد، بدون اینکه تمایزی از لحاظ نژاد، زنگ، مذهب، دین، جنس، تولد یا سرمایه یا سایر معیارهای مشابهی، قابل گردد. بدین لحاظ رفتارهای ذیل باید همیشه و در هر زمان و مکانی بخاطر احترام به افراد فوق الذکر، ممنوع تلقی گردد: الف) خشونت علیه حیات و تمامیت افراد، و بطور مشخص تمام انواع قتل ها، قطع عضو، رفتار ظالمانه و شکنجه؛ ب) گروهان گیری؛ ج) تخطی علیه کرامت انسانی، و بطور مشخص تحقیر و توهین کردن؛ د) تعیین مجازات و اجرای اعدام بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه منظم مبتنی بر قانون اعلان شده باشد و نیز اعدام هایی که بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

قواعد متعددی در کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل های الحاقی آن، بخشی از حقوق عرفی بین المللی را تشکیل میدهد.^{۱۱} مرتبط ترین اصولی که بر رفتار نیروهای مسلح افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح غیر دولتی به عنوان طرف های درگیر در جنگ داخلی افغانستان قابل اعمال می باشد، به شرح ذیل می باشد:

- اصل تشخیص یا تفکیک: جمعیت غیر نظامی و همچنین افراد ملکی نباید مورد حمله قرار گیرند.^{۱۱}
- اصل تناسب: "حمله ای که احتمال تلفات اتفاقی افراد ملکی، جراحت به غیرنظامیان، صدمه به اهداف ملکی و یا ترکیبی از آنها در آن وجود داشته باشد، که از منفعت محسوس و مستقیمی که از بُعد نظامی بدست می آید، فراتر رود، منع گردیده است"^{۱۲}.
- اصل احتیاط در حمله: "...غیرنظامیان در برابر هر گونه خطر ناشی از عملیات های نظامی باید از مصئونیت همه جانبه برخوردار باشند"^{۱۳}. در زمان انجام عملیات نظامی، "باید مراقبت دائمی صورت گیرد تا جمعیت غیر نظامی و اهداف ملکی را تفکیک نمود" و از هر گونه احتیاط ممکن کار گرفته شود تا از "هر گونه تلفات اتفاقی افراد ملکی، جراحت به آنها و صدمه به اهداف غیر نظامی جلوگیری شده و یا به حداقل رسانده شود"^{۱۴}.

همه کشورهایی که در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی در افغانستان سهم دارند، امضاء کنندگان کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو می باشند. هرچند تمام کشورهای کمک کننده نظامی، امضاء کننده پروتکل الحاقی اول و پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ نیستند، اما تمام این نیروها به آن قواعد حقوقی مربوطه که بخشی از حقوق عرفی بین المللی را تشکیل میدهد، مقید می باشند.

ب) مکلفیت ها بر اساس قواعد بین المللی حقوق بشر

قواعد بین المللی حقوق بشر هم در زمان جنگ و هم در زمان صلح قابل اعمال می باشد. قواعد بین المللی حقوق بشر همراه با حقوق بشر دوستانه بین المللی به شکل متمم و مکمل هم دیگر یکجا تطبیق می گردد.

افغانستان امضاء کننده چندین معاهده بین المللی حقوق بشر^{۱۵}، بشمول کنوانسیون بین المللی حقوق سیاسی و مدنی می باشد که این کنوانسیون، دولت افغانستان را متعهد می سازد تا حقوق بشری تمام شهروندان را در داخل سرحدات یا حوزه صلاحیت شان تأمین نموده و از آن محافظت نماید.

در حالیکه طرفهای غیر دولتی در افغانستان، بشمول گروه های مسلح غیر دولتی، نمی توانند بصورت رسمی طرف معاهدات بین المللی حقوق بشر قرار بگیرند، اما طرفهای غیر دولتی که به شکل غیر رسمی بر بعضی ساحات کنترل دارند، مانند طالبان، به طور روزافزونی ملتزم به تعهدات بین المللی حقوق بشر پنداشته می شوند.^{۱۶}

^{۱۱} به کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی، نویسندگان، جان ماری هینکارتز و لوئیس دوسوالد بک (CU P/ICRC, Cambridge 2005) مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ، مراجعه گردد.

^{۱۱} پروتکل الحاقی ۲، بند (۲) ماده ۱۳

^{۱۲} پروتکل الحاقی ۱، بند (ب) فقره (۵) ماده ۵۱. جهت اطلاعات بیشتر به ماده ۵۷ در مورد احتیاط در حمله مراجعه کنید.

^{۱۳} پروتکل الحاقی ۲، بند (۱) ماده ۱۳

^{۱۴} پروتکل الحاقی ۱، بند های (الف) و (ii) فقره ۲ و فقره (۱) ماده ۵۷.

^{۱۵} افغانستان عضو کنوانسیون ها و معاهدات ذیل می باشد: میثاق بین المللی حقوق سیاسی و مدنی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی محوی هر گونه تبعیض نژادی مصوب ۵ اگست ۱۹۸۳. کنوانسیون منع هر گونه خشونت علیه زنان، مصوب ۵ مارچ ۱۹۸۳. کنوانسیون منع شکنجه و انواع رفتار ظالمانه، برخورد یا مجازات تحقیر آمیز یا غیر انسانی، مصوب ۲۶ جون ۱۹۸۷. کنوانسیون حقوق کودکان مصوب ۲۷ اپریل ۱۹۹۴. پرتوکول اختیاری کنوانسیون حقوق کودک در مورد فروش، هرزه گری و هرزه نگاری کودکان، مصوب ۱۹ اکتوبر ۲۰۰۲. و همچنین پرتوکول اختیاری بر کنوانسیون حقوق کودک در مورد مشارکت کودک در درگیری های نظامی مصوب ۲۴ سپتمبر ۲۰۰۳. منبع:

http://www.aihrc.org.af/English/Eng_pages/X_pages/conventions_af_z_party.html

بر اساس قواعد بین المللی حقوق بشر که در جریان جنگ قابل اعمال می باشد، دولت ها وظیفه دارند تا استفاده از نیروی کشنده توسط عواملشان را مورد بررسی قرار دهند،^{۱۷} بخصوص آن افرادی که مجریان و تطبیق کنندگان قانون تلقی می گردد. این وظیفه همراه با مسؤولیتی که از عدم انجام آن ناشی می شود، از حق حیات سرچشمه گرفته است.^{۱۸} تحقیقی که توسط دولت صورت می گیرد، باید عاجل صورت گرفته و نیز جامع، بی طرفانه و مستقل باشد، تا با ضرورت های یک تحقیق مؤثر همخوانی داشته باشد.^{۱۹} و نیز بر تحقیق متذکره باید عموم مردم دسترسی داشته باشند.^{۲۰} وظیفه دولت در قبال تحقیق این گونه قضایا، بر تمام قلمروهای تطبیق قانون اعمال می گردد، بشمول آن قضایایی که در جریان منازعات مسلحانه اتفاق می افتد. عساکر ممکن فعالیت های وسیع مرتبط به تطبیق قانون را در جریان جنگ مسلحانه انجام دهند.^{۲۱}

ج) مکلفیت ها بر اساس حقوق جزای بین المللی

افغانستان در سال ۲۰۰۳ میلادی اساسنامه روم در مورد محکمه جزایی بین المللی را امضا و قبول نمود. بنابر این، افغانستان در برابر تحقیق و پیگیری جرایم بین المللی یعنی جرایم جنگی، جرایم علیه بشریت و کشتار جمعی در حوزه قضایی محاکم خود مسؤولیت اولیه دارد. در صورتی که افغانستان نمی تواند و یا نمی خواهد این کار را انجام دهد، در آن صورت محکمه جزایی بین المللی با توجه به صلاحیتش می تواند به قضیه ای که در افغانستان صورت گرفته، رسیدگی نماید.

^{۱۶} به گزارش هیئت از کارشناسان سرمنشی عمومی ملل متحد در بخش پاسخ دهی در سریلانکا، مورخ ۳۱ مارچ ۲۰۱۱، پراگراف ۱۸۸ مراجعه کنید. همچنین به گزارش کمیسیون بین المللی بازرسی سرمنشی عمومی ملل متحد در مورد تحقیق بر تمام تخلفات از مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی در جمهوری عربی لیبیا تحت عنوان A/HRC/17/44 مورخ ۱ جون ۲۰۱۱ مراجعه کنید.

^{۱۷} به پراگراف ۹، ۱۰ و ۱۷ اصول ملل متحد در مورد تحقیق قتل های خود سرانه و غیر قانونی و جلوگیری مؤثر از آن که به تاریخ ۲۴ ماه می سال ۱۹۸۹ توسط قطع نامه شورای اجتماعی و اقتصادی (۱۹۸۹/۶۵) به تصویب رسید، مراجعه گردد.

^{۱۸} به توضیحات عمومی ذیل کمیته حقوق بشر ملل متحد مراجعه نمایید:

UNHRC, General Comment No. 31 (2004), § 15; UNHRC, General Comment No. 6 (1982), § 4; ECtHR, *McCann case*, § 169; ECtHR, *Kaya case*, § 86; ECtHR, *Ergi v. Turkey*, Application No. 23818/94, Judgment of 28 July 1998, §§ 82, 86; ECtHR, *Isayeva v. Russia*, Application No. 57950/00, Judgment of 24 February 2005, §§ 208-9, 224-5; IACiHR, *Abella (La Tablada) case*, § 244; IACiHR, *Alejandre case*, § 47; ACiHPR, *Civil Liberties case*, § 22.

^{۱۹} رجوع شود به:

IACiHR, *Abella (La Tablada) case*, § 412; ECtHR, *Özkan case*, § 184; ECtHR, *Orhan v. Turkey*, Application No. 25656/94, Judgment of 18 June 2002, § 335; ECtHR, *Isayeva et al. case*, § 210-11; ECtHR, *McCann case*.

^{۲۰} رجوع شود به:

ECtHR, *Hugh Jordan v. the United Kingdom*, Application No. 24746/94, Judgment of 4 May 2001, § 109; ECtHR, *Özkan case*, § 187; ECtHR, *Isayeva et al. case* § 213; ECtHR, *Isayeva case*, § 214.

^{۲۱} رجوع شود به:

C. Droege, "Distinguishing Law Enforcement from Conduct of Hostilities" P57-63 Expert Meeting "Incapacitating Chemical Agents" Law Enforcement, Human Rights Law and Policy Perspectives Montreux, Switzerland 24 To 26 April 2012 Available at <http://www.icrc.org/eng/assets/files/publications/icrc-002-4121.pdf>; Nils Melzer, "Conceptual Distinction and Overlaps between Law Enforcement and the Conduct of Hostilities," in *The Handbook of the International Law of Military Operations* (Oxford: Oxford University Press, 2010), pp. 43-44. Nils Milzer, *Human Rights Implications Of The Usage Of Drones And Unmanned Robots In Warfare*, Directorate-General For External Policies Of The Union, Policy Department (2013) Available at <http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92953>

کشورهایی که نیروهای نظامی شان در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی درگیر در جنگ افغانستان حضور دارد، نیز مسؤولیت دارند تا جرایم بین المللی مورد ادعا که ممکن توسط اتباع شان در افغانستان صورت گرفته را تحقیق و مورد پیگیری قرار دهند.^{۲۲}

به طور مشخص، دولت ها مسؤولیت دارند تا نقض فقره های (i) و (e) بند (۲) ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جزایی بین المللی را تحقیق و مورد تعقیب عدلی قرار دهند. زیرا، در فقره های ماده متذکره چنین تصریح گردیده: "حملاتی که به شکل عمدی علیه جمعیت غیر نظامی هدایت داده می شود و یا اگر این گونه حملات علیه افراد ملکی که مستقیماً در خشونت ها سهم ندارند، صورت می گیرد"، جنایت جنگی در جنگ داخلی به شمار می آید.

قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت ملل متحد

همان طوریکه شورای امنیت ملل متحد در قطعنامه ۱۳۲۵ شان تأکید نموده است، اعمال کامل نورم های مربوط به حقوق بشر دوستانه بین المللی و حقوق بشر در مورد زنان و دختران و مد نظر گرفتن اقدامات ویژه برای محافظت زنان و دختران از خشونت های مبتنی بر جنسیت در جریان منازعه مسلحانه برای تمام دولت ها، ضروری پنداشته می شود.^{۲۳}

د) مکلفیت ها بر اساس قوانین داخلی

اعضای نیروهای مخالف دولت و اعضای نیروهای نظامی دولت افغانستان بر اساس قوانین جزایی افغانستان می توانند مورد پیگرد قانونی قرار گیرند. هم چنان، نیروهای بین المللی نیز در برابر نقض قوانین ملی کشور متبوع شان مسؤول شناخته می شوند.

تعریف فرد ملکی

در زمینه قواعد حاکم بر روشها و ابزارهای جنگ، یوناما افراد ملکی را طوری تعریف می نماید که در حقوق بین المللی قبول شده باشد. سایرین و طرف های درگیر در منازعه افغانستان اصطلاح فرد ملکی را طوری تعریف می نمایند که در بخشهای بعدی مطرح خواهد گردید.^{۲۴}

یوناما تعریف "ملکی" را طوری بکار می برد که بتواند معیار های حقوق بشردوستانه بین المللی را منعکس نماید. در زمینه قواعد حاکم بر روشها و ابزارهای جنگ، "افراد ملکی" کسانی تلقی می شوند که به موجب حقوق بشردوستانه بین المللی، جنگجو (اعضای نیروهای نظامی یا شبه نظامی) یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته ای که نقش جنگی مستمر داشته و مرتبط با یکی از جناح های درگیر هستند، نباشند. یک فرد ملکی موقف ملکی بودن خود را زمانی از دست می دهد که بصورت مستقیم در خشونت ها سهم می گیرد. کسی که عضو نیروی نظامی یا شبه نظامی یک گروه مسلح سازمان یافته بوده اما از میدان جنگ خارج شده باشند (مانند زخمی، بیمار، کشتی شکسته، بازداشتی و فرد تسلیم شده) یا کسانی که مربوط به پرسونل مذهبی یا کارمندان صحنی نیروهای مسلح اند، همه این ها باید در برابر حمله محافظت شوند.

حقوق بشر دوستانه بین المللی برای طرف های درگیر در یک جنگ ضروری می پندارد تا در زمان اجرای عملیات های نظامی شان میان افراد غیرنظامی و جنگجویان تفکیک قابل شوند. کسانی که دیگر شورشی نبوده و یا دیگر در جنگ ها سهم نمی گیرند، محفوظ تلقی گردیده و نباید هدف قرار گیرند. و نیز جنگجویانی که دیگر از میدان جنگ خارج شده (مانند زخمی، بیمار، آنهای که کشتی شان می شکنند و در حال غرق شدن است و بازداشت یا تسلیم شده اند) یا کسانی که

^{۲۲} صرف نظر از اینکه دولت ها اساسنامه روم را امضا کرده باشند یا خیر، آنها بر اساس حقوق عرفی مسؤولیت دارند تا نقض جدی حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه بین المللی را وقتیکه در قلمرو افغانستان که عضو محکمه بین المللی عدالت می باشد، فعالیت می کنند، مورد تحقیق قرار دهند. همانطور که بر اساس حقوق جزای بین المللی چنین مسؤولیت دارند.

^{۲۳} قطع نامه ۱۳۲۵ (۲۰۰۰) شورای امنیت. هم چنان به قطع نامه های ۱۸۲۰ (۲۰۰۸)، ۱۸۸۸ (۲۰۰۹)، ۱۸۸۹ (۲۰۰۹) و ۱۹۶۰ (۲۰۱۰) شورای امنیت مراجعه گردد.

^{۲۴} به تعریف "افراد ملکی" استفاده شده توسط طالبان که در این گزارش نیز آمده، مراجعه نمایید.

مربوط به پرسونل مذهبی یا کارمندان صحتی نیروهای مسلح اند، همه این ها تحت اصول حقوق بشر دوستانه بین المللی در برابر حمله یا هدف قرار گرفتن مصئون می باشند.

در ارتباط جنگ افغانستان، این گزارش حملاتی را علیه گروه های مختلف مردمی به ثبت رسانیده که شامل کارمندان ملکی، معلمین، کارمندان مراکز صحتی، کارمندان انتخابات و کسانی که در ارائه خدمات عامه سهم دارند، شخصیت های سیاسی و کارمندان اداری، کارمندان مؤسسات غیر دولتی، پرسونل پولیس ملکی که بطور مستقیم در جنگ دخیل نیستند و در عملیات های مبارزه با شورشیان سهم ندارند، می گردد.

خلاصه گزارش

در حدود ساعت ۱۰ قبل از ظهر بود و من در خانه نشسته بودم. ناگهان صدای فیر تفنگ شنیده شد و بعد از آن صدای یک انفجار قوی را شنیدم. از اثر نیروی انفجار تمام خانه ای ما به شدت تکان خورده و مملو از دود و غبار شده بود. کودکان و زنان از ترس گریه می کردند. بعد از مدت اندکی؛ انفجاری دیگری صورت گرفت و یک حمله کننده ای انتحاری جلیقه ای انفجاری اش را منفجر نموده بود. از خارج خانه؛ کاکا و پسران کاکایم مرا صدا نموده و کمک می خواستند، اما من نتوانستم بیرون بروم. بعداً، جسد بیجان یک طفل را در محوطه ای خانه ام پیدا نمودم. وقتی که در منزل بالا رفتم، قسمت های بدن اطفال را را سقف خانه ام مشاهده نمودم. پنج طفل از خانه ای همسایه ای ما در این حادثه به قتل رسیده بود.

-یکی از شاهدان حمله انتحاری پیچیده در بالای قونسلگری هندوستان در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار که به تاریخ سوم اگست صورت گرفت و در نتیجه؛ ۱۰ فرد ملکی کشته شده و ۲۳ فرد دیگر مجروح گردیده بود. بیشترین آمار تلفات را اطفال تشکیل میداد که در حال برگشت از یک مدرسه دینی در یک مسجد محل بود.^{۲۵}

منازعات مسلحانه در افغانستان؛ تلفات سنگینی را در سال ۲۰۱۳ بر افراد ملکی تحمیل نموده است. یافته های هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان نشان می دهد که در حدود ۲۹۵۹ فرد ملکی در سال جاری به قتل رسیده و ۵۶۵۶ فرد ملکی مجروح گردیده است.^{۲۶} مجموع تلفات افراد ملکی به ۸۶۱۵ نفر رسیده که در مقایسه عین مدت سال ۲۰۱۲ در حدود ۷ درصد در کشته شدگان، ۱۷ درصد در مجروحین و ۱۴ درصد در مجموع تلفات، افزایش رخ داده است.^{۲۷}

افزایش آمار کشته شدگان و مجروحین در سال ۲۰۱۳، عکس آن کاهشی را نشان میدهد که در سال ۲۰۱۲ به ثبت رسیده و مشابه به ارقام بالای هست که در سال ۲۰۱۱ منتشر شده بود.^{۲۸} از اول جنوری سال ۲۰۰۹ تا آخر سال ۲۰۱۳ در حدود ۱۴۰۶۴ فرد ملکی در اثر منازعات مسلحانه جان های شان را از دست داده اند.

یافته های یوناما نشان میدهد که در حدود ۷۴ درصد تلفات افراد ملکی توسط نیروهای مخالف دولت^{۲۹} صورت گرفته، در حدود ۱۱ درصد تلفات به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان نسبت داده می شود و حدود ۱۰ درصد تلفات از جنگ

^{۲۵} یوناما با یک فرد ۱۹ ساله در شهر جلال آباد به تاریخ ۴ اگست مصاحبه نمود. فرد متذکره شاهد حمله انتحاری پیچیده بوده و نیز با شش تا قربانی حادثه ای متذکره فامیل نزدیک می شد.

^{۲۶} یافته های وزارت داخله افغانستان نشان میدهد که در سال ۲۰۱۳؛ در خشونت های ناشی از منازعات مسلحانه، در حدود ۱۳۰۳ فرد ملکی به قتل رسیده و ۲۶۱۹ فرد ملکی مجروح گردیده است. این معلومات به تاریخ ۳ فبروری ۲۰۱۴ از طریق وزارت خارجه به یوناما تسلیم گردیده است. لظفاً به ضمیمه ای دوم نیز مراجعه نمایید.

^{۲۷} بر اساس یافته های یوناما؛ در سال ۲۰۱۲ در حدود ۲۷۶۸ فرد ملکی به قتل رسیده و ۴۸۲۱ فرد ملکی مجروح گردیده بود. مجموع تلفات سال متذکره به ۷۵۸۹ فرد می رسید. به گزارش سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، در آدرس ذیل مراجعه گردد.
<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=K0B5RL2XYcU%3D>.

^{۲۸} براساس یافته های یوناما؛ در سال ۲۰۱۱ در حدود ۳۱۳۳ فرد ملکی به قتل رسیده و ۴۷۰۶ فرد ملکی مجروح گردیده بود. مجموع تلفات سال متذکره به ۷۸۳۹ فرد ملکی می رسید. به گزارش سال ۲۰۱۱ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه به آدرس ذیل مراجعه گردد:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf. همچنان به مأخذ نمبر ۹۶ در گزارش شش ماهه ای سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی مراجعه گردد.

های زمینی بین نیروهای مخالف دولت و نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان، ناشی شده است. پنج درصد باقی مانده ای تلفات افراد ملکی را نمی توان به هیچ یکی از طرفهای درگیر بطور مشخص نسبت داد؛ زیرا عامل این تلفات؛ مواد انفجاری باقی مانده از جنگ می باشد.^{۳۰}

با انعکاس مجدد آن تاکتیک های که در گزارش شش ماهه ای ۲۰۱۳ یوناما برجسته شده بود، چنین میتوان گفت که مواد انفجاریکه توسط نیروهای مخالف دولت در ساحاتی مزدحم یا محل عبور و مرور افراد ملکی صورت می گرفت؛ عوامل اصلی جهت افزایش ارقام تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ می باشد. جنگ های زمینی رو به افزایشی که در آن افراد ملکی در میان فیرهای متقابل گیر می ماند؛ یک روند جدیدی بوده و عامل ۲۷ درصد تمام تلفات افراد ملکی می باشد.

زنان و کودکان در سال ۲۰۱۳، با یک روند رو به رشد متحمل آسیب جدی گردیده اند. خشونت های ناشی از منازعات مسلحانه در حدود ۲۳۵ زن را به قتل رسانیده و به تعداد ۵۱۱ زن را مجروح نموده است. مجموع تلفات اینها به ۴۷۶ نفر رسیده که در مقایسه سال ۲۰۱۲، در حدود ۳۶ درصد افزایش را نشان می دهد. در سال جاری در حدود ۵۶۱ کودک به قتل رسیده و ۱۱۹۵ کودک مجروح گردیده است. مجموع تلفات اینها به ۱۷۵۶ نفر رسیده که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۳۴ درصد افزایش را نشان می دهد. تاکتیک جدید و نگران کننده ای که باعث ازدیاد ارقام تلفات زنان و کودکان در سال ۲۰۱۳ گردیده؛ همانا جنگ های زمینی می باشد. که تاکتیک متذکره باعث ۳۹ درصد تمام تلفات زنان و کودکان بوده و سبب اصلی تلفات زنان و کودکان در سال ۲۰۱۳، تلقی می گردد. هرچند جنگ های زمینی بیشترین رقم زنان و کودکان را در سال ۲۰۱۳ مجروح ساخته، اما؛ مواد انفجاری تعبیه شده بزرگترین قاتل زنان و کودکان در سال ۲۰۱۳ معرفی گردیده است.

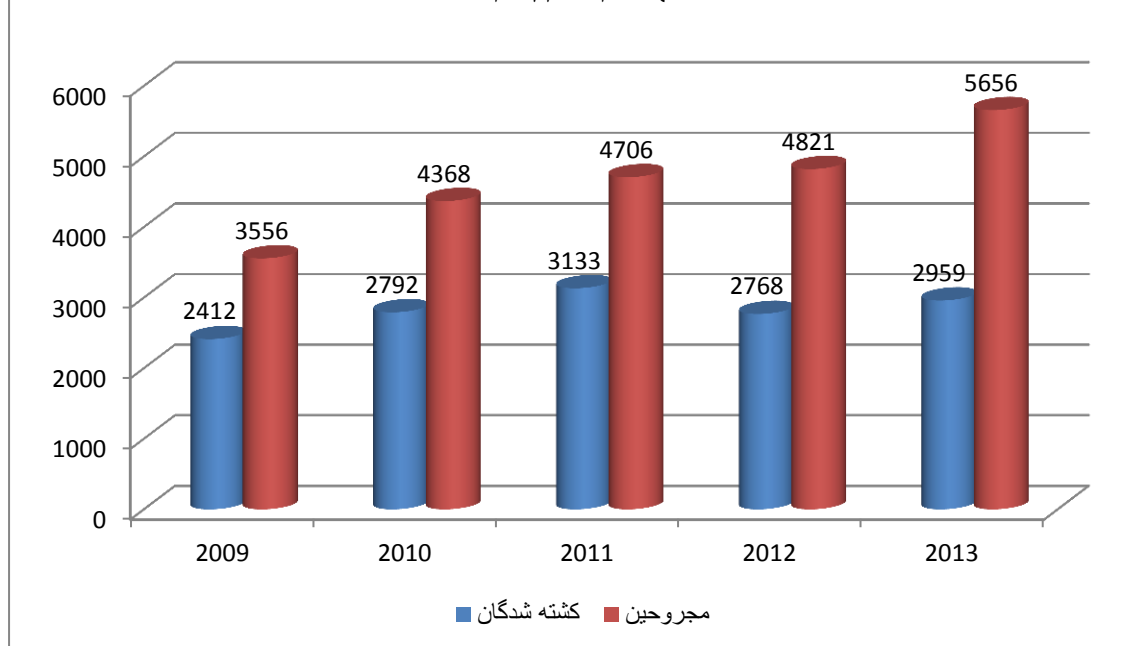
در شروع سال ۲۰۱۴؛ یوناما مجدداً از طرف های درگیر در منازعات مسلحانه بخصوص از نیروهای مخالف دولت تقاضا می نماید که به عنوان یک ضرورت؛ تأثیرات مخرب جنگ بر افغان های ملکی را متوقف سازد. افزایش استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده (که بین افراد ملکی و نظامی تفکیک کرده نمیتواند و نیز استفاده از آن غیر قانونی می باشد) توسط نیروهای مخالف دولت؛ باعث قتل و جرح هزارها افغان ملکی گردیده و آن هم در زمانیکه افراد ملکی به دنبال کارهای روزمره ای شان از خانه بیرون می رفتند. قتلهای هدفمند و سازمان یافته ای افراد ملکی و افزایش جنگ های زمینی میان شورشیان و نیروهای افغان؛ افراد ملکی را در خانه ها و در بین جامعه ای شان به شدت در معرض تهدید قتل و جرح قرار داده است.

یوناما بار دیگر از طرف های درگیر در منازعه مسلحانه دعوت به عمل می آورد که بر مبنای حقوق بشر دوستانه بین المللی بر مسؤولیت های شان عمل نموده و تمام اقدامات لازم را جهت محافظت افراد ملکی از آسیب های جنگ، روی دست گیرند.

^{۲۹} عناصر ضد دولتی تمام افراد و گروه های مسلح و یا مخالفین مسلح را که در حال حاضر در درگیری های نظامی علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین المللی سهم دارند، در بر می گیرد. این اصطلاح همچنین به کسانی اطلاق می شود که به عنوان "طالبان" یا افراد و گروه های منسجم و مسلح غیر دولتی که به شکل مستقیم در جنگ ها سهم گرفته و با مشخصات یا هویت های مختلف شناخته می شوند. مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان و دیگر گروه های شبه نظامی و گروه های مسلحی که به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک یا اقتصادی می باشند، به شمول گروه های جنایی که به طور مستقیم در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر فعالیت می نمایند.

^{۳۰} مواد انفجاری باقی مانده از جنگ؛ به مواد باقی مانده ای منفجر نشده و مواد انفجاری متروک خطاب می گردد.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی از جنوری تا دسامبر سال های ۲۰۰۹ - ۲۰۱۳

نیروهای مخالف دولت و محافظت از افراد ملکی

در سال ۲۰۱۳؛ نیروهای مخالف دولت، سبب ۷۴ درصد تلفات افراد ملکی گردیده است. آنها به شکل عمدی افراد ملکی را در سراسر افغانستان مورد هدف قرار داده و حملات شان را بدون احترام به حیات انسانی انجام داده است. بر اساس یافته های یوناما؛ نیروهای مخالف دولت در حدود ۲۳۱۱ فرد ملکی را به قتل رسانیده و به تعداد ۴۰۶۳ فرد ملکی را مجروح نموده است. مجموع تلفات منسوب به نیروهای مخالف دولت به ۶۳۷۴ فرد ملکی می رسد؛ که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۴ درصد افزایش را نشان میدهد.^{۳۱}

استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده (که تفکیک بین افراد ملکی و نظامی را قابل نیست و نیز استفاده از آن غیر قانونی می باشد) توسط نیروهای مخالف دولت؛ سبب عمده و اصلی تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ می باشد. تاکتیک متذکره باعث ۳۴ درصد تمام تلفات افراد ملکی گردیده است. بر اساس یافته های یوناما در حدود ۹۶۲ فرد ملکی توسط مواد انفجاری تعبیه شده به قتل رسیده و به تعداد ۱۹۲۸ فرد ملکی توسط این تاکتیک^{۳۲} مجروح گردیده است. رقم کشته شدگان و مجروحین؛ در مقایسه سال ۲۰۱۲^{۳۳} در حدود ۱۴ درصد افزایش را نشان می دهد. از سال ۲۰۰۹ تا آخر سال ۲۰۱۳ به تعداد ۳۷۱۶ حادثه ای

۳۱. در سال ۲۰۱۱؛ بر اساس یافته های یوناما در حدود ۲۲۰۸ فرد ملکی توسط نیروهای مخالف دولت کشته شده و به تعداد ۳۴۲۸ فرد ملکی توسط این نیروها، مجروح گردیده بود. مجموع تلفات منسوب به نیروهای متذکره به ۵۶۳۶ نفر می رسید. به گزارش سال ۲۰۱۱ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در آدرس ذیل مراجعه گردد:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

۳۲. ارقامی که ذکر گردید، تلفات ناشی از حملات انتحاری و حملات انتحاری پیچیده را شامل نمی گردد. هرچند در آنها نیز از مواد انفجاری تعبیه شده استفاده صورت می گیرد.

۳۳. در سال ۲۰۱۲؛ یافته های یوناما نشان میداد که در حدود ۸۶۸ فرد ملکی توسط این تاکتیک به قتل رسیده و به تعداد ۱۶۶۳ فرد ملکی توسط تاکتیک متذکره مجروح گردیده است. مجموع تلفات مواد انفجاری تعبیه شده در سال ۲۰۱۱ به ۲۵۳۱ نفر می رسید.

مواد انفجاری تعبیه شده در حدود ۴۵۱۵ فرد ملکی را به قتل رسانده و به تعداد ۷۹۸۹ فرد ملکی را مجروح نموده است. مجموع تلفات تاکتیکی متذکره در بین سالهای ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۳ به ۱۲۵۰۴ نفر می‌رسد.

یوناما در مورد افزایش تلفات افراد ملکی بر اثر مواد انفجاری تعبیه شده ای که از راه دور کنترل می‌گردد، به شدت نگران است. بر اساس یافته های یوناما؛ در حدود ۳۵۶ حادثه ای مواد انفجاری که از راه دور کنترل می‌گردد^{۳۴}، در حدود ۲۵۷ فرد ملکی به قتل رسیده و ۸۹۲ فرد ملکی را مجروح نموده است. مجموع تلفات تاکتیکی متذکره به ۱۱۴۹ نفر می‌رسد؛ که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۸۴ درصد افزایش رخ داده است.^{۳۵}

تلفات افراد ملکی در اثر مواد انفجاری تعبیه شده ای بشقاب مانند که با آوردن فشار یا با قدم گذاشتن قربانی بر آن منفجر می‌گردد؛ در مقایسه سال ۲۰۱۲، در حدود ۳۹ درصد کاهش یافته است. تاکتیکی متذکره در حدود ۲۴۵ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۳۱۲ فرد ملکی را مجروح نموده است. مجموع تلفات این تاکتیکی به ۵۵۷ تن می‌رسد.^{۳۶} هرچند این کاهش را باید به دیده نیک نگریست؛ اما تلفات ناشی از این تاکتیکی در سال ۲۰۱۳، هنوز یک رقم بالا را نشان میدهد. مواد انفجاری تعبیه شده ای که با آوردن فشار منفجر می‌گردد؛ در ساحات مزدحمی که توسط افراد ملکی استفاده می‌گردد، مانند سرک ها، فروشگاهها، دفاتر دولتی، بازارها، در اطراف مکتب ها و ایستادگاه های بس، منفجر گردیده است. یوناما مجدداً تأکید مینماید که مواد انفجاری تعبیه شده ای بشقاب مانند از جمله ماین های بشمار می‌رود که با قدم گذاشتن انسان بر آن منفجر می‌گردد. بنابر این؛ این مواد انفجاری اولاً بین افراد ملکی و نظامی تفکیک کرده نمی‌تواند و ثانیاً استفاده از این مواد غیر قانونی هست. به همین جهت؛ یوناما بار دیگر از نیروهای مخالف دولت تقاضا می‌نماید که استفاده از این تاکتیکی را متوقف سازد.

در اثر ۷۳ حادثه ای حملات انتحاری و انتحاری پیچیده در سال ۲۰۱۳، در حدود ۲۵۵ فرد ملکی به قتل رسیده و ۹۸۱ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات این دو تاکتیکی به ۱۲۳۶ نفر می‌رسد. هرچند تعداد حملات؛ خیلی مشابه با سال ۲۰۱۲ می‌باشد اما تعداد تلفات افراد ملکی در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۱۸ درصد کاهش یافته است. با وصف این، حملات انتحاری و انتحاری پیچیده در حدود ۱۵ درصد تمام تلفات افراد ملکی را تشکیل می‌دهد.^{۳۷}

یافته های یوناما نشان میدهد که در اثر ۶۰۵ حادثه ای قتل های هدفمند و سازمان یافته؛ در حدود ۷۴۳ فرد ملکی به قتل رسیده و به تعداد ۳۳۳ فرد ملکی مجروح گردیده است.^{۳۸} بطور مشابه با سال ۲۰۱۲؛ نیروهای مخالف دولت آنها را که احساس می‌کردند با دولت همکاری می‌نمایند؛ بشمول مقامات دولتی، مردم محلی، رهبران دینی، مقامات قضائی، بزرگان

۳۴. مواد انفجاری که از راه دور کنترل می‌گردد و نیز مواد انفجاری بشقاب مانند ای که با آوردن فشار منفجر می‌گردد؛ به مجموع ارقام تلفات ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده شامل می‌گردد.

۳۵. یوناما؛ تنها آن حوادثی را به ثبت می‌رساند که باعث تلفات افراد ملکی می‌گردد.

۳۶. در سال ۲۰۱۲؛ یافته های یوناما نشان میداد که در اثر مواد انفجاری تعبیه شده ای بشقاب مانند که با آوردن فشار منفجر می‌گردد، در حدود ۳۹۳ فرد ملکی به قتل رسیده و ۵۲۰ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات این تاکتیکی به ۹۱۳ نفر می‌رسید.

۳۷. یافته های یوناما در سال ۲۰۱۲ نشان میداد که در اثر ۷۲ حادثه ای حملات انتحاری و انتحاری پیچیده در حدود ۳۲۸ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۱۸۲ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات ناشی از این دو تاکتیکی به ۱۵۱۰ نفر می‌رسید.

۳۸. به بخش حقوقی این گزارش جهت دانستن تعریف قتل های هدفمند و سازمان یافته مراجعه گردد. قتل های هدفمند ممکن منتج به کشتن و مجروح شدن افراد متعدد گردد. بطور مشخص زمانیکه از یک تاکتیکی استفاده می‌شود که تفکیک بین ملکی و نظامی صورت نمی‌گیرد (مثلاً استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده). یوناما تمام کشته شدگان و مجروحینی را که بطور مستقیم از اثر حادثه ای قتل های هدفمند ناشی می‌شود، ثبت می‌نماید. و نیز کشته شدگانی را ثبت می‌نماید که در وقت کشته شدن بطور فزاینده در توقیف مرتکبین قرار دارد و در یک ساختار قضائی به قتل می‌رسند.

قومی، کارمندان انتخابات، افسران پولیسی که در رخصتی می رفتند و اشخاصی که پروسه صلح را حمایت می کردند، به قتل می رساندند.

تهدیدها و حملات هدفمند نیروهای مخالف دولت بالای ملاها یعنی رهبران دینی به اتهام اینکه آنها از حکومت حمایت می کنند؛ افزایش یافته است. چنانچه؛ این نوع حملات مانند حمله بر ملاها و مساجد در سال ۲۰۱۳ سه چند گردیده است.^{۳۹}

یوناما؛ در سال ۲۰۱۳ به تعداد ۲۵ حادثه ای را به ثبت رسانیده است که در آن حادثات، نیروهای مخالف دولت بالای کارمندان انتخابات و تأسیسات مربوط به انتخابات حمله نموده است. در اثر حادثات متذکره، ۴ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۲ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات این حادثات به ۱۶ نفر می رسد.^{۴۰}

در سال ۲۰۱۳؛ طالبان مسؤولیت ۱۵۳ حمله ای را که در آن افراد ملکی آسیب دیده بود، به عهده گرفت^{۴۱} که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۲۹۲ در صد افزایش را نشان میدهد.^{۴۲} یافته های یوناما نشان می دهد که در اثر حادثات متذکره در حدود ۳۰۲ فرد ملکی به قتل رسیده و به تعداد ۶۴۲ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات این حادثات به ۹۴۴ فرد ملکی می رسد که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حادثاتی که طالبان ادعای مسؤولیت نموده بود؛ در حدود ۱۳۶ درصد در سال ۲۰۱۳ افزایش رخ داده است.^{۴۳} در بسیاری از این حادثات در سال ۲۰۱۳ از تاکتیک های استفاده شده که تفکیک بین افراد ملکی و نظامی قائل نمی باشد. مثلاً منفجر نمودن مواد انفجاری تعبیه شده در اماکن عمومی یا هدف قرار دادن مستقیم افراد ملکی و اهداف ملکی بخصوص کارمندان ملکی یک اداره و ساختمان های ملکی در حملات موصوف هدف قرار گرفته است.

یوناما؛ خاطر نشان می سازد که حملاتی که در آن از تاکتیک های استفاده می شود که تفکیک بین افراد ملکی و نظامی قائل نمی باشد و حملات هدفمندی که به شکل عمدی افراد ملکی را مورد هدف قرار می دهد، بر مبنای حقوق بشر دوستانه بین المللی به شدت منع شده است. اصول حقوق بشر دوستانه بین المللی تمام طرفهای درگیر در منازعه ای افغانستان بشمول

۳۹. یوناما در سال ۲۰۱۲ در حدود ۸ حادثه را به ثبت رسانیده بود که در اثر آن هشت فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۳ فرد ملکی مجروح گردیده بود. مجموع تلفات این نوع حادثات به ۲۱ نفر می رسد.

۴۰. بین اول جنوری سال ۲۰۱۳ تا ۲ جنوری سال ۲۰۱۴؛ کمیسیون مستقل انتخابات در حدود ۸۲ حادثه را علیه پروسه انتخابات به ثبت رسانیده است. این رقم شامل ۲۳ حادثه ای حمله، ۲۲ حادثه ای تهدید و ارباب کارمندان کمیسیون متذکره و ۱۲ حادثه ای انفجار مواد انفجاری تعبیه شده، مواد انفجاری که از راه دور کنترل می گردد و مواد انفجاری جاسازی شده در موتر که کاروان های پولیس ملی و کارمندان کمیسیون را مورد هدف قرار داده و آنها را کشته و مجروح نموده و نیز در بعضی از این حادثات دفاتر کمیسیون متذکره متضرر گردیده است.

۴۱. حوادثی که در آن افراد ملکی آسیب دیده بود؛ شامل کشته شدن و مجروح شدن افراد ملکی، تهدیدات و ارباب، از دست دادن وسیله معاش و محروم شدن از حقوق بشری شان می گردید. بطور مثال؛ مسدود شدن مکتب ها و کلینیک ها در نتیجه حملات مواد انفجاری تعبیه شده.

۴۲. در سال ۲۰۱۲؛ یوناما در حدود ۴۶ حادثه ای را که طالبان ادعای مسؤولیت کرده بود، به ثبت رسانیده بود. به گزارش سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در آدرس ذیل مراجعه گردد:

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=K0B5RL2XYcU%3D>, p. 27.

۴۳. تعریف منتشر شده ای طالبان از فرد ملکی مطابق به معیارهای حقوق بشر دوستانه بین المللی نمی باشد. چون با تعریف آنها از فرد ملکی، مجوز حمله بر طیف وسیع از افراد و اهداف ملکی داده می شود؛ در حالیکه آن افراد و اماکن بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی، ملکی معرفی گردیده است.

طالبان را ملزم می سازد. حملات بر افراد ملکی و کشتن ملاحا، کارمندان انتخابات، بزرگان قوم و سایر افراد ملکی که به شکل مستقیم در جنگ ها سهم نمی گیرند، ممکن جرایم جنگی تلقی گردد.^{۴۴}

در جریان سال ۲۰۱۳؛ یوناما شاهد این بود که طالبان پیام های زیادی را در مورد تلفات افراد ملکی و رفتار طرف های درگیر در جنگ بشمول طالبان و نیروهای دولتی، به شکل همگانی منتشر می نمود. طالبان اعلامیه های ماهوار خود را در مورد حوادثی که تلفات افراد ملکی به دنبال داشت و آنها را به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان نسبت می داد، منتشر می نمود.^{۴۵} از ۲۷۷ حادثه ای که توسط طالبان منتشر شده بود در حدود ۹۱ حادثه ای شان توسط یوناما قبلاً ثبت شده بود، به تعداد ۸۳ حادثه ای آن مورد تعقیب قرار گرفت و در ۱۰۳ حادثه ای آن تلفات ملکی ناشی از خشونت های جنگ مسلحانه، تأیید نگردید.^{۴۶}

به تاریخ ۱۷ جون؛ طالبان اعلام نمود که کمیته ای را تحت نام " کمیته ویژه " در تحت نظارت کمیسیون نظامی طالبان برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی ایجاد نموده است.^{۴۷} در اعلامیه متذکره آمده بود که کمیته ویژه برای جمع آوری معلومات، تحقیق و ارائه ای حادثات غفلت و وظیفوی اعضای طالبان^{۴۸} به محکمه شرعی؛ توظیف گردیده است.^{۴۹} اما؛ تا هنوز این کمیته هیچ گونه معلوماتی را از کارکردهایش بدست رس عموم قرار نداده است. یوناما خاطر نشان می سازد که برای اینکه همچون ساختارها قابل اعتماد محسوب گردد باید طالبان طوری فرد ملکی را تعریف نماید که مبتنی بر حقوق بشر دوستانه بین المللی باشد و با اصول و نورم های حقوق بشر دوستانه بین المللی همخوانی داشته باشد.

تلفات افراد ملکی در نتیجه ای جنگ های زمینی میان طرف های درگیر در جنگ

یافته های یوناما نشان می دهد که در حدود ۵۳۴ فرد ملکی در ۹۶۲ حادثه ای جنگ های زمینی میان نیروهای مخالف دولت و نیروهای دولتی و بین المللی (بخصوص در جنگ های زمینی میان نیروهای مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغانستان)^{۵۰} به قتل رسیده و به تعداد ۱۷۹۳ فرد ملکی دیگر نیز مجروح گردیده است. مجموع تلفات ملکیان ناشی از تاکتیک متذکره به ۲۳۲۷ نفر می رسد که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۴۳ درصد افزایش را نشان میدهد.^{۵۱}

۴۴. حقوق بشر دوستانه بین المللی خشونت علیه حیات انسانی، صحت و آرامش جسمی و روحی را منع قرار داده است. بطور مشخص؛ اصول متذکره؛ قتل، تعذیب، قطع عضو و هر نوع مجازات جسمی را در هر زمان و مکان و برای همیشه منع نموده است. به فقره الف ماده ۴۲ تضمین های اساسی، به پروتکل الحاقی دوم ۱۹۹۷ کنوانسیون های ۱۹۴۹ ژنو مراجعه گردد. و نیز به ماده سوم مشترک در کنوانسیون های ژنو مراجعه گردد.

۴۵. اعلامیه های طالبان که در تاریخ ۱۴ جنوری سال ۲۰۱۴ به آدرس ذیل قابل دست رس بود: <http://www.shahamat-english.com/index.php/interviwe>

۴۶. برای جزئیات حوادث متذکره و چگونگی تعقیب و تحقیق آن به ضمیمه ای که در آخر این گزارش درجه گردیده؛ مراجعه گردد.

۴۷. اعلامیه طالبان تحت عنوان مصاحبه با آقای سرحدی؛ رئیس کمیته ویژه برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی، تاریخ ۱۷ جون ۲۰۱۳. اعلامیه متذکره در تاریخ ۱۴ جنوری سال ۲۰۱۴ به آدرس ذیل قابل دست رس بود: <http://www.shahamat-english.com/index.php/interviwe/32843-interview-with-mr-sarhadi,-the-director-of-the-special-committee-for-the-prevention-of-civilian-losses>

۴۸. ماخذ قبلی.

۴۹. ماخذ قبلی.

۵۰. این رقم؛ گلوله باری های سرحدی را که از طرف پاکستان فیر می شد، نیز در بر می گیرد. البته رقم تلفات ناشی از گلوله باری های سرحدی بخش کوچکی از تلفات افراد ملکی ناشی از جنگ های زمینی را تشکیل می دهد.

۵۱. یافته های یوناما نشان میداد که در سال ۲۰۱۲ از اثر ۷۵۶ حادثه ای جنگ های زمینی در حدود ۴۴۴ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۱۸۷ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات ناشی از حادثات متذکره به ۱۶۳۱ فرد ملکی می رسد.

جنگ های زمینی دومین عامل شدید برای تلفات افراد ملکی تلقی می گردد. تاکتیک متذکره ۲۷ درصد تمام تلفات افراد ملکی را تشکیل داده و نیز بزرگترین قاتل زنان و کودکان شمرده می شود. جنگ های زمینی ۳۹ درصد تمام تلفات زنان و کودکان را در سال ۲۰۱۳ تشکیل می دهد.^{۵۲}

از جمع تمام حادثات جنگ های زمینی که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده است؛ در حدود ۲۶۶ کشته و ۷۶۴ مجروح (مجموع تلفات ۱۰۳۰ فرد ملکی) یا به عبارت دیگر در حدود ۴۴ درصد تلفات افراد ملکی به نیروهای مخالف دولت نسبت داده می شود.^{۵۳}

یافته های یوناما نشان میدهد که در حدود ۹۹ کشته و ۲۷۶ مجروح (مجموع تلفات ۳۷۵) یا به عبارت دیگر ۱۶ درصد تلفات ملکیان ناشی از جنگ های زمینی به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان نسبت داده می شود.

در حدود ۳۸ درصد تلفات ناشی از جنگ های زمینی یعنی ۱۵۹ کشته و ۷۱۸ زخمی (مجموع تلفات ۸۷۷) به هیچ یکی از طرف های مشخص درگیر نسبت داده شده نمی تواند و این رقم در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۷۶ درصد افزایش را نشان میدهد.^{۵۴} بحران تغییر در شیوه جنگ نشان دهنده تغییر ماهیت جنگ در سال ۲۰۱۳ در افغانستان می باشد، که این تغییرات باعث شده تا جنگ ها در بین مردم محل و اماکن مزدحم کشانده شود و افراد ملکی در فیر های متقابل جنگجویان گیر بمانند.

متباقی دو درصد تلفات افراد ملکی در جنگ های زمینی به گلوله باری های که از خاک پاکستان در ولایت ننگرهار و کنر صورت می گرفت، نسبت داده می شود.^{۵۵} گلوله باری های متذکره در حدود ۹ فرد ملکی را به قتل رسانیده و ۲۸ فرد ملکی را مجروح نموده بود؛ که مجموع تلفات به ۳۷ فرد ملکی می رسد. سه حادثه ای جنگ های زمینی که در اثر آن یک فرد ملکی به قتل رسیده و هفت فرد ملکی مجروح گردیده است؛ به هیچ یکی از طرفهای مشخص نسبت داده شده نمی تواند.

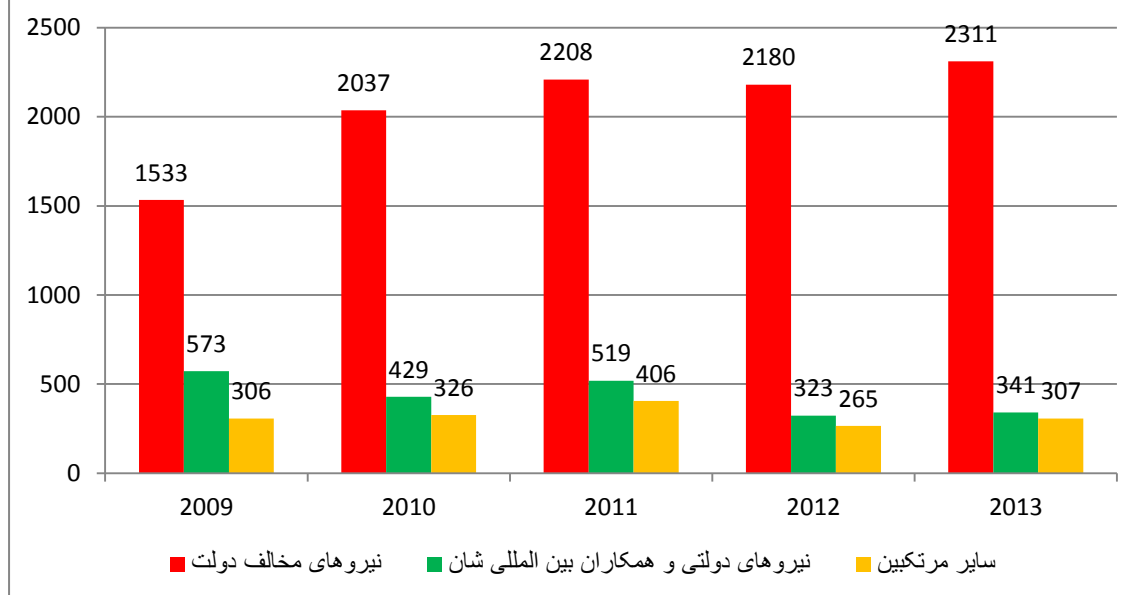
۵۲. هرچند جنگ های زمینی بیشترین رقم زنان و کودکان را در سال ۲۰۱۳ مجروح نمودند، اما؛ مواد انفجاری تعبیه شده بزرگترین قاتل زنان و کودکان در سال ۲۰۱۳ تلقی می گردد.

۵۳. یوناما؛ هر حادثه ای جنگ زمینی را که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده، توسط منابع متعدد مورد تأیید قرار داده است. منابع؛ شامل شاهدان عینی، قربانیان حادثه، منابع محلی، مقامات ولسوالی و سایر منابع مرتبط می باشد. یوناما از این طریق تلاش نموده است تا مسؤول اصلی قتل و جرح افراد ملکی را پیدا نموده و یا اینکه بطور مثال تلاش نموده که کدام یکی از طرفها مرمی هاوان و راکت را فیر نموده است.

۵۴. در سال ۲۰۱۲؛ یافته های یوناما نشان میداد که ۱۵۸ فرد ملکی در اثر جنگ های زمینی که عاملین قتل مشخص شده نمی توانست، به قتل رسیده و ۳۷۸ فرد ملکی دیگر مجروح گردیده بود. مجموع تلفات به ۸۸۰ فرد ملکی می رسید.

۵۵. به بخش گلوله باری ها از خاک پاکستان در این گزارش مراجعه گردد.

کشته شدگان افراد ملکی توسط طرفهای درگیر در جنگ از جنوری ۲۰۰۹ - دسامبر ۲۰۱۳

نیروهای دولتی/همکاران بین المللی شان و محافظت افراد ملکی

نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان^{۵۶} در حدود ۱۱ درصد تمام تلفات افراد ملکی را بخود نسبت می دهد. یافته های یوناما نشان میدهد که این نیروهای در حدود ۳۴۱ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۶۱۵ فرد ملکی را مجروح نموده است. مجموع تلفات منسوب به نیروهای متذکره به ۹۵۶ فرد ملکی رسیده و در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۵۹ درصد افزایش را نشان میدهد. در مورد آمار تلفاتی که نیروهای دولتی و بین المللی مسؤول آن می باشد؛ یافته های یوناما نشان میدهد که ۵۷ درصد تلفات به نیروهای امنیتی افغانستان، ۲۷ درصد به نیروهای بین المللی و ۱۶ درصد به عملیات های مشترک آنها نسبت داده می شود.

بر اساس یافته های یوناما؛ افزایشی که در تلفات افراد ملکی در نتیجه ای عملیات های زمینی رخ داده است، ناشی از عملیات های زمینی نیروهای امنیتی افغان می باشد. در عملیات های متذکره در حدود ۹۹ فرد ملکی به قتل رسیده و ۲۷۶ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفاتی که به نیروهای امنیتی افغان در جنگ های زمینی نسبت داده می شود به ۳۷۵ فرد ملکی می رسد که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۱۲۹ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۵۷}

۵۶. نیروهای طرفدار دولت (نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان): این نیروها تمام نیروهای دولتی و سایر نیروهای را در بر می گیرد که در عملیات ضد تروریسم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت میکنند و بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند. این نیروها شامل دسته های ذیل می گردد، ولی محدود به اینها نیستند: اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی و نیز این اصطلاح؛ نیروهای بین المللی، نیروهای ویژه، نیروهای عملیات های ویژه و سایر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی را در بر می گیرد. بر اساس گفته های آیساف و منابع نظامی افغان تمام عملیات های نظامی در سال ۲۰۱۳ توسط نیروهای امنیتی افغان رهبری شده و صورت گرفته است. در محدود عملیات ها نیروهای خارجی نیز شامل بوده است.

۵۷. یافته های یوناما نشان میداد که در سال ۲۰۱۲ در حدود ۷۴ فرد ملکی در اثر این حوادث کشته شده و ۹۰ تن دیگر مجروح گردیده اند. مجموع تلفات به ۱۶۴ فرد ملکی می رسید.

یافته های یوناما نشان میدهد که در ۵۴ عملیات های هوایی نیروهای بین المللی در حدود ۱۱۸ فرد ملکی به قتل رسیده و ۶۴ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات این تاکتیک به ۱۸۲ تن رسیده که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۱۰ درصد کاهش را در تلفات افراد ملکی نشان می دهد.^{۵۸} حملات هوایی ۱۹ درصد تمام تلفات منسوب به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان را نشان داده و ۲ درصد مجموع تلفات افراد ملکی را در سال ۲۰۱۳ تشکیل میدهد. تلفات زنان و اطفال توسط این تاکتیک؛ ۴۵ درصد تمام تلفاتی را تشکیل میدهد که به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان نسبت داده می شود.

در اثر ۱۹ حادثه ای حملات پیلارهای بی سرنشین^{۵۹} در سال ۲۰۱۳ در حدود ۴۵ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۴ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات این نوع پیلار به ۵۹ تن^{۶۰} می رسد که در مقایسه سال ۲۰۱۲ بیشتر از سه چند افزایش را نشان میدهد.^{۶۱} یوناما خاطر نشان می سازد که تلفات دوام دار افراد ملکی بخصوص توسط حملات تهاجمی هوایی؛ این ضرورت را ایجاد می نماید تا معیارهای که قبل از آغاز عملیات مد نظر گرفته میشود؛ بازنگری گردد و نیز اقدامات احتیاطی توسط نیروهای بین المللی در این زمینه روی دست گرفته شود.^{۶۲}

بر اساس یافته های یوناما در اثر ۴۱ حادثه ای عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده ای مظنون که اصولاً منسوب به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان می باشد، در حدود ۳۱ فرد ملکی به قتل رسیده و ۴۴ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات به ۷۵ تن رسیده که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۴۷ درصد افزایش را نشان میدهد.^{۶۳} افزایش تلفات ناشی از این حادثات عکس آن کاهشی را نشان میدهد که در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ به ثبت رسیده بود.

عملیات های جستجو که توسط نیروهای امنیتی افغان، نیروهای بین المللی و یا در عملیات های مشترک صورت گرفته باعث قتل ۳۷ فرد ملکی و جرح ۸۳ فرد ملکی (مجموع تلفات ۱۲۰ تن) گردیده است.

نیروهای امنیتی افغان و محافظت افراد ملکی

یافته های یوناما در سال ۲۰۱۳ نشان میدهد که در جنگ ها و عملیات های نظامی که توسط اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی و امنیت ملی رهبری گردیده است؛ در حدود ۸۸ فرد ملکی به قتل رسیده و به تعداد ۲۶۱ فرد ملکی مجروح گردیده

۵۸. بر اساس یافته های یوناما در سال ۲۰۱۲ در حدود ۱۲۵ فرد ملکی در اثر حملات هوایی نیروهای بین المللی به قتل رسیده و ۷۷ فرد ملکی دیگر مجروح گردیده بود. مجموع تلفات ملکیان به ۲۰۲ تن می رسد.

۵۹. پیلارهای بی سرنشین بنام پیلارهای که از راه دور کنترل می گردد، نیز یاد می گردد. هر اصطلاحی را که برای این نوع پیلار بکار ببریم (RPA, UAV and Drone) بازهم با اصطلاح پیلار بدون سرنشین مترادف می باشد.

۶۰. مجموع تلفات ناشی از عملیات های پیلارهای بی سرنشین ممکن زیاد باشد؛ زیرا، یوناما همیشه نمی تواند این را تشخیص دهد که کدام نوعی از پیلار (پیلار هلیکوپتر یا پیلارهای که از راه دور کنترل می گردد) در عملیات هوایی استفاده شده و منجر به تلفات افراد ملکی گردیده است.

۶۱. بر اساس یافته های یوناما در سال ۲۰۱۲؛ در حدود ۱۶ فرد ملکی در عملیات های پیلارهای بدون سرنشین به قتل رسیده و ۳ فرد ملکی نیز مجروح گردیده بود. مجموع تلفات این تاکتیک به ۱۹ تن می رسد.

۶۲. مرکز نیروهای مختلط اردوی امریکا، جلوگیری از تلفات افراد ملکی: ملاحظات. درس ها و فراست ها، مرکز برای درس های که اردو از تجربیات گذشته ای شان می گیرند، معلومات غیر محرم امریکا. نیروهای نظامی امریکا، سال ۲۰۱۲.

۶۳. بر اساس یافته های یوناما در سال ۲۰۱۲؛ در اثر ۳۵ حادثه ای از این قبیل، در حدود ۱۴ فرد ملکی به قتل رسیده و ۳۷ فرد ملکی مجروح گردیده بود. مجموع تلفات ناشی از این حوادث به ۵۱ تن می رسد.

است. مجموع تلفات ناشی از عملیات های نیروهای متذکره به ۳۴۹ تن رسیده و در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۲۶۴ درصد افزایش را نشان میدهد.^{۶۴}

بعد از مرحله ای نهائی انتقال مسؤولیت های امنیتی از نیروهای بین المللی به نیروهای امنیتی افغان در ماه جولای ۲۰۱۳؛ حالا نیروهای امنیتی افغان در سراسر کشور عملیات های نظامی را هدایت می نماید.^{۶۵} یوناما مجدداً تقاضا می نماید که ساختار های دائمی در وزارت خانه های دفاع و داخله جهت تحقیق سیستماتیک بر ادعاهای مبنی بر تلفات افراد ملکی، اقدامات جبران کننده و تعقیب قضایا، باید ایجاد گردد.

گروه تحت نام " گروه تعقیب قضایای تلفات افراد ملکی " در مرکز هماهنگی اطلاعات حکومت در ماه می سال ۲۰۱۲ ایجاد گردید که فقط گزارش های تلفات افراد ملکی را از نهاد های امنیتی گرفته و آن را ثبت می نماید. اما، گروه متذکره شکایاتی را از افراد یا نهادها اخذ نمی دارد. ساختارهای موجوده ای نیروهای امنیتی افغان در سطح ولایات و زون ها؛ مانند مراکز هماهنگی عملیات ها^{۶۶} میتواند تا حدی تقویت گردد که هرگونه ادعای را در مورد تلفات افراد ملکی اخذ نموده و آن را به شکل مناسب تعقیب و تحقیق نماید.^{۶۷}

باتوجه به افزایش تهدیدات ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده در برابر افراد ملکی و نیروهای امنیتی؛ اقدامات دوام داری که توسط حکومت افغانستان علیه تهدید جدی مواد انفجاری تعبیه شده روی دست گرفته می شود، یوناما از آن استقبال می نماید. آیساف از طریق فراهم نمودن آموزش های گسترده، تمویل، راهنمایی و تجهیز؛ نقش مهمی را در تقویت ظرفیت نیروهای امنیتی افغانستان جهت مقابله با مواد انفجاری تعبیه شده، میتواند داشته باشد. یوناما خاطر نشان می سازد که حکومت افغانستان ضرورت دارد که به شکل دوام دار توسط جامعه جهانی کمک شود تا از آموزش، تمویل نیروهای امنیتی افغانستان اطمینان حاصل گردد. و نیز از این طریق، نیروهای امنیتی افغانستان بطور کامل این توانای را پیدا نماید که در جریان سال ۲۰۱۴ و بعد از آن عملیات ها در برابر مواد انفجاری تعبیه شده را هدایت نموده و مستقلانه انجام دهد.

بطور مشخص نگرانی سال ۲۰۱۳ همانا گزارش های بود که بر اساس آن در جریان عملیات های زمینی و جستجو در بعضی مناطق، نقض و تخطی حقوق بشر توسط نیروهای امنیتی افغانستان صورت گرفته بود. گزارش های لت و کوب نمودن افراد ملکی، تخریب ملکیت ها و چور و چپاول نمودن مایملک افراد ملکی توسط نیروهای امنیتی افغانستان در ولایات فاریاب و کندز توسط یوناما به ثبت رسیده است. بطور مثال؛ در ماه سپتمبر سال ۲۰۱۳، پولیس ملی و اردوی ملی با حمایت گروپهای مسلح حامی دولت عملیات جستجو را در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز براه انداختند. در این عملیات گروپهای مسلح حامی دولت در حضور نیروهای امنیتی افغانستان تلاشی خانه به خانه را انجام داده و موبایل های شخصی افراد ملکی، پول نقد، طلا، جواهرات، اقلام درسی مربوط به مکتب، محصولات و حیوانات اهلی را چور و چپاول کردند. چندین عراده

۶۴. در سال ۲۰۱۲ نیروهای امنیتی افغان در حدود ۳۳ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۶۳ فرد ملکی را مجروح نموده بود.

۶۵. ناتو، منشی عمومی ناتو اعلام انتقال مسؤولیت های امنیتی به نیروهای افغان را در ۱۸ جون سال ۲۰۱۳ به آغوش گرم استقبال نمود. صحبت های متذکره در آدرس ذیل قابل دست رس می باشد: http://www.nato.int/cps/en/natolive/news_101482.htm

۶۶. مرکز هماهنگی عملیات های در سطح ولایت و مرکز هماهنگی عملیات ها در سطح زون و ولایت و نیز ساختارهای هماهنگی ساحوی که عملیات ها را هماهنگ نموده و معلومات بدست آمده را بین نیروهای امنیتی افغانستان شریک می سازد.

۶۷. با توجه به این دلایل، یوناما بر این نظر می باشد که تعداد تلفات افراد ملکی که به نیروهای امنیتی افغان نسبت داده شده است، ممکن به شکل کامل گزارش داده نشده باشد.

موترسایکل نیز به سرقت برده شد. گروپ های مسلح در حدود ۱۰ تا ۱۵ فرد را (بطور مشخص بزرگان و عالمانی را که احساس می کردند با نیروهای مخالف دولت کمک می کنند) لت و کوب نمودند.

یوناما از حکومت افغانستان تقاضا می نماید که تمام ادعاهای مربوط به تخطی و نقض حقوق بشری را که توسط نیروهای امنیتی افغانستان صورت گرفته، بر اساس ضرورت های حقوق داخلی و بین المللی مورد تحقیق و بررسی قرار دهد.

پولیس محلی افغان و محافظت افراد ملکی

مردم محلی از تعداد زیادی از ولسوالی ها گزارش داده اند که وضعیت امنیت در ساحاتی که پولیس محلی حضور دارند، بهبود یافته است. باوجود گزارش های مثبت؛ یوناما به شکل دوام دار، تلفات افراد ملکی را در نتیجه ای عملیات های پولیس محلی به ثبت رسانیده است. هم چنان؛ نقض حقوق بشر و سایر کارهای غیر قانونی توسط پولیس محلی گزارش داده شده است. در جریان سال ۲۰۱۳؛ یوناما حوادثی را به ثبت رسانیده است که پولیس محلی تخطی های شدید حقوق بشری را با معافیت کامل با حمایت زورمندان ولایتی و دولتی مرتکب شده است. همچون حوادث در ولسوالی های مشخص در ولایات فاریاب، کندز، ننگرهار و ارزگان به ثبت رسیده است.

یافته های یوناما نشان میدهد که در ۶۵ حادثه ای جداگانه ای منسوب به پولیس محلی^{۶۸} در حدود ۳۲ فرد ملکی به قتل رسیده و ۸۹ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات ناشی از این حوادث به ۱۲۱ تن می رسد که این آمار در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود سه چند افزایش را نشان میدهد.^{۶۹} در تعداد زیادی از این حوادث پولیس محلی در بعضی از مناطق مشخص، افراد ملکی را به شکل غیر قانونی و عمدی، در قالب مجازات، انتقام گیری و اقدام تلافی جویانه، به قتل رسانیده است. حوادثی نظیری تهدید، ارعاب، تلاشی غیر قانونی و تصرف غیر قانونی مکتب ها نیز به اینها منسوب گردیده است.

بر اساس گفته های رئیس پولیس محلی در وزارت داخله که پروسه پولیس محلی را سرپرستی می کند، در حدود ۱۰۰ قضیه ای منسوب به پولیس محلی در جریان سال ۲۰۱۳، مورد تحقیق و بررسی قرار گرفته و ۵۹ قضیه ای آن در سطح ولایات به خارانوالان نظامی محول شده است.^{۷۰} باوصف این اقدامات خوبی که صورت گرفته، رئیس موصوف معلوماتی را در مورد پروسه تعقیب عدلی، محکومیت متهم، تعلیق وظایف آنها یا سایر تصامیم قضائی اخذ شده، ارائه نتوانسته است.

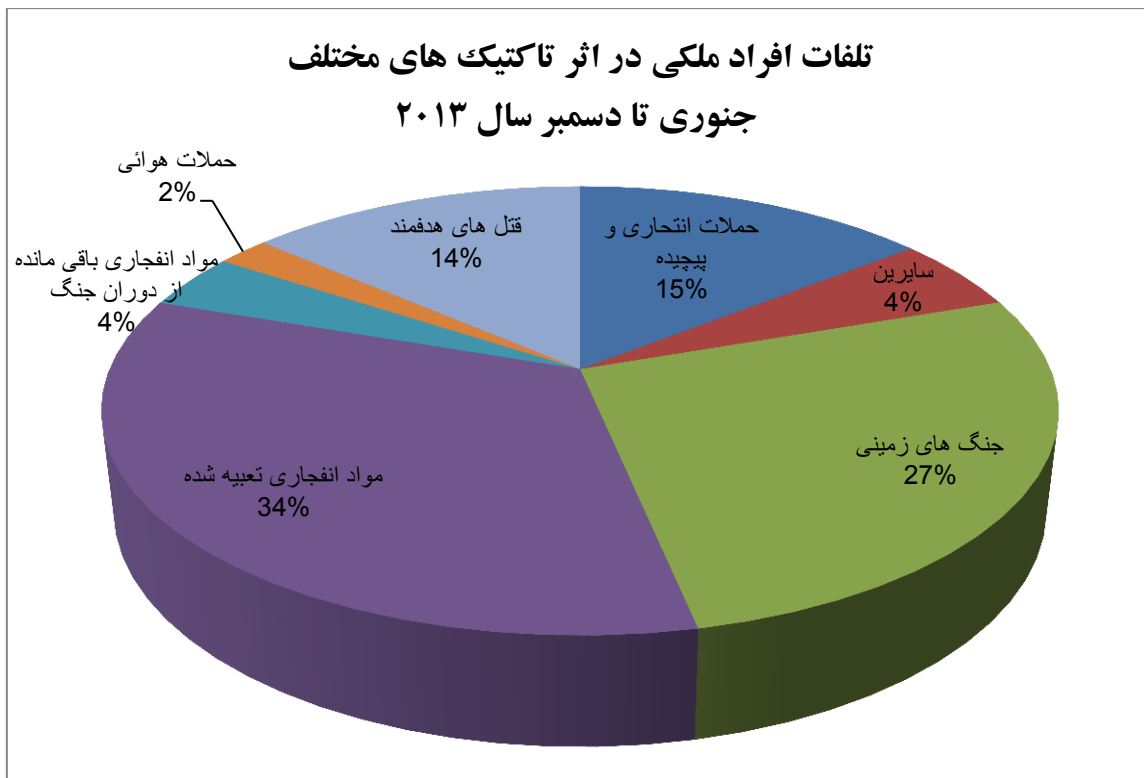
یوناما می خواهد که اقدامات بیشتر از این؛ جهت پاسخ دهی پولیس محلی در قبال تخطی های که انجام میدهد، باید صورت بگیرد. هریکی از اعضای پولیس محلی که بخاطر تخطی های شدید حقوق بشری مظنون می گردد؛ باید بطور عاجل وظیفه ای شان به تعلیق در آمده و خلع سلاح گردد. بعد از آن بطور عاجل بدون در نظر گرفتن ارتباطات سیاسی متهمین، قضیه ای شان مورد تحقیق و تعقیب عدلی قرار بگیرد. تلاش ها جهت رشد ظرفیت ریاست پولیس محلی نیز باید صورت گیرد تا بر قضایا نظارت نموده و پاسخ دهی در قبال هر قضیه را مورد تعقیب قرار دهد.

۶۸. برای مطالعه پیشینه ای برنامه پولیس محلی و نگرانی های مرتبط به حقوق بشری این برنامه؛ به گزارش های شش ماهه و سالیانه ای یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه که سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳ را در بر می گیرد، در ادرس ذیل مراجعه گردد:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=13941&language=en-US>

۶۹. بر اساس یافته های یوناما در سال ۲۰۱۲ پولیس محلی در ۴۳ حادثه ای جداگانه در حدود ۱۷ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۱۷ فرد ملکی را مجروح نموده بود. مجموع تلفات این حوادث به ۳۴ تن می رسید.

۷۰. یوناما با رئیس بخش پولیس محلی در ماه جنوری سال ۲۰۱۴ در وزارت داخله ملاقات نمود.

نوت: سایرین؛ عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده ای مظنون، توقیف، اختطاف و مجازات های فراقضائی را شامل می گردد.

گروپ های مسلح و محافظت افراد ملکی

بر اساس یافته های یوناما؛ ۳۹ حادثه ای تخطی های حقوق بشری با معافیت از مجازات توسط گروپ های مسلحی که از دولت حمایت می کنند، صورت گرفته است. در حوادث متذکره در حدود ۱۸ فرد ملکی به قتل رسیده و ۳۷ فرد ملکی مجروح (مجموع تلفات ملکی ۵۵) گریه است. اکثر این حوادث در مناطقی اتفاق افتاده است که گروپ های مسلح دارای قدرت و نفوذ قابل ملاحظه می باشد. به استثنائی یک حادثه که در ارزگان رخ داده است؛ تمام حوادث نقض حقوق بشر توسط این نیروها در ولایات کندز، فاریاب، بغلان و جوزجان صورت گرفته است. بر اساس یافته های یوناما؛ تخطی های شدید حقوق بشری بشمول قتل افراد ملکی توسط گروپ های مسلح در قریه کَنَم کلان ولایت کندز در سال ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ رخ داده است. فرماندهانی که مسؤول این تخطی ها بودند؛ هنوز هم دستگیر نگردیده اند. یوناما بار دیگر از حکومت می خواهد تا تلاش نماید که این گروپ ها را منحل نموده و خلع سلاح نماید.

افراد ملکی که با خطر مواجه هستند: خشونت های ناشی از جنگ؛ افراد ملکی را به خطر مواجه ساخته اند

کودکان و منازعات مسلحانه

تعداد زیادی از دختران و پسران افغانستان در جریان سال ۲۰۱۳ کشته و مجروح گردیده اند. خشونت های ناشی از جنگ باعث گردیده که در حدود ۵۶۱ کودک از بین رفته و ۱۱۹۵ کودک مجروح گردد. مجموع تلفات این قشر از جامعه به ۱۷۵۶ تن می رسد و در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۳۴ درصد در تلفات اینها افزایش رخ داده است. تمام تاکتیک های

جنگی باعث تلفات کودکان گردیده ولی اکثریت کودکان بواسطه مواد انفجاری تعبیه شده و جنگ های زمینی آسیب دیده است.

مواد انفجاری تعبیه شده بزرگترین قاتل کودکان بشمار می رود. بر اساس یافته های یوناما در حدود ۱۹۲ طفل توسط این تاکتیک به قتل رسیده و به تعداد ۳۱۹ کودک دیگر مجروح گردیده است (مجموعاً ۵۱۱ کودک تلف شده است). در مقایسه با سال ۲۰۱۲ رقم متذکره در حدود ۲۸ درصد افزایش را نشان می دهد. بعد از مواد انفجاری تعبیه شده؛ جنگ های زمینی بیشترین آسیب را به کودکان رسانده است. بر اساس یافته یوناما در جنگ های زمینی در حدود ۱۳۷ کودک کشته شده و ۵۰۴ کودک دیگر نیز مجروح گردیده است (مجموع تلفات اطفال ۶۴۱ تن). رقم متذکره در مقایسه با سال ۲۰۱۲ در حدود ۵۹ درصد افزایش را نشان می دهد.

از مجموع ۱۷۵۶ کودک کشته و مجروح؛ نیروهای مخالف دولت در حدود ۳۲۸ کودک را به قتل رسانده و به تعداد ۶۳۶ کودک را مجروح نموده است. مجموع تلفات کودکان افغان که به نیروهای مخالف دولت نسبت داده می شود به ۹۶۴ تن می رسد. نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان در حدود ۹۳ کودک را به قتل رسانده و ۱۷۳ کودک را مجروح نموده است. مجموع تلفات کودکان افغان که به نیروهای متذکره نسبت داده می شود به ۲۶۶ تن می رسد (۱۵ فیصد از مجموع تلفات اطفال).

فیر متقابل در جنگ های زمینی بین نیروهای مخالف دولت و نیروهای دولتی/همکاران بین المللی شان در حدود ۵۰ کودک را به قتل رسانده و به تعداد ۱۹۵ کودک دیگر را مجروح نموده است. مجموع تلفات تاکتیک متذکره به ۲۴۵ تن می رسد. علاوه بر آن؛ گلوله باری از طرف خاک پاکستان در حدود ۲ کودک را به قتل رسانده و ۱۱ کودک دیگر را مجروح نموده است. مجموع تلفات ناشی از این تاکتیک به ۱۳ تن می رسد. متباقی ۲۶۸ کودک کشته و زخمی (۸۸ کشته و ۱۸۰ مجروح) به هیچ یکی از طرفهای درگیر بطور مشخص نسبت داده شده نمی تواند و معمولاً به مواد انفجاری باقی مانده از جنگ نسبت داده می شود.

کودکان از جمله گروههای بشمار می رود که بیشترین آسیب را از ناحیه مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ متحمل گردیده و از مجموع ۳۴۳ تلفات ناشی از مواد متذکره در حدود ۲۸۴ شان را کودک تشکیل می دهد. رقم متذکره در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۷۴ درصد افزایش را نشان می دهد. اکثر قربانیان حوادث متذکره پسران جوانی که ۸۳ درصد تلفات ناشی از مواد باقی مانده از دوران جنگ را تشکیل می دهد، می باشد.

زنان و منازعات مسلحانه

خشونت های ناشی از جنگ در سال ۲۰۱۳ آسیب های فزاینده ای را بر زنان تحمیل نموده است. یافته های یوناما نشان می دهد که در سال ۲۰۱۳ در حدود ۲۳۵ زن به قتل رسیده و به تعداد ۵۱۱ زن مجروح گردیده است. مجموع تلفات زنان به ۷۴۶ نفر رسیده که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۳۶ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۷۱} مواد انفجاری که نیروهای مخالف دولت از آن استفاده می نمایند؛ باعث از بین رفتن بیشترین رقم زنان در سال ۲۰۱۳ گردیده است. از اثر این مواد در حدود ۸۶ زن به

۷۱. یافته های یوناما در سال ۲۰۱۲ نشان میداد که در اثر تمام تاکتیک های جنگی در حدود ۱۹۶ زن به قتل رسیده و ۳۵۲ زن مجروح گردیده است. مجموع تلفات زنان در سال ۲۰۱۲ به ۵۴۸ نفر می رسید.

قتل رسیده و ۹۱ زن مجروح گردیده است. مجموع تلفات زنان به ۱۷۷ نفر رسیده که در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۲۰ درصد افزایش را نشان می‌دهد.^{۷۲}

هرچند مواد انفجاری تعبیه شده بیشتر از هر تاکتیک دیگر عامل قتل زنان تلقی می‌گردد، اما؛ جنگ های زمینی بیشترین رقم زنان را مجروح نموده و اکثریت رقم تلفات زنان (۷۳ کشته، ۲۶۱ مجروح و ۳۳۴ مجموع تلفات) را بخود نسبت می‌دهد.^{۷۳} رقم متذکره ۴۵ درصد تمام تلفات زنان را در سال ۲۰۱۳ تشکیل می‌دهد. اکثریت این تلفات ناشی از گیر ماندن زنان در فیرهای متقال و فیرهای سرگردانی که به خانه های شان اصابت می نمود، می باشد.

مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ

تهدید شدیدی مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ^{۷۴} علیه حیات و معیشت افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ افزایش یافته است. یافته های یوناما نشان می‌دهد که در حدود ۱۱۴ فرد ملکی در اثر این تاکتیک به قتل رسیده و ۲۲۹ فرد ملکی دیگر مجروح گردیده است. مجموع تلفات ناشی از این تاکتیک به ۳۴۳ تن رسیده و در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۶۳ درصد افزایش را نشان می‌دهد. در حدود ۸۳ درصد تلفات این تاکتیک را کودکان تشکیل می‌دهد.

روند سریع افزایش تلفات افراد ملکی در اثر این تاکتیک نشان دهنده ای افزایش جنگ های زمینی بین طرف های درگیر در جنگ می باشد.^{۷۵} دلیل دومی ممکن بسته شدن سریع مراکز نظامی آیساف و ساحه تحت پوشش مرمی های که آنها فیر می نمودند می باشد. چون تعداد زیادی از مراکز نظامی و ساحه تحت پوشش فیر های آنها به شکل درست قبل از بسته شدن، از مواد منفجر نشده پاکسازی نشده بود.^{۷۶}

یوناما از آیساف و کشورهای مساعدت کننده ای نیروی نظامی تقاضا می نماید که تمام آن ساحاتی را که آیساف از آن استفاده نموده و امکان موجودیت مواد انفجاری در آن می رود؛ علامت گذاری نماید. از این طریق خطرات بالقوه تشخیص گردیده و ساحاتی که مواد باقی مانده از جنگ در آن تشخیص گردد؛ باید به زودی پاکسازی گردد.

۷۲. یافته های یوناما در سال ۲۰۱۲ نشان میداد که مواد انفجاری تعبیه شده در حدود ۸۱ زن را به قتل رسانیده و ۶۷ زن را مجروح نموده بود. مجموع تلفات زنان به ۱۴۸ نفر می رسید.

۷۳. یافته های یوناما در سال ۲۰۱۲ نشان میداد که در اثر جنگ های زمینی در حدود ۵۳ زن به قتل رسیده و ۱۷۶ زن مجروح گردیده است. مجموع تلفات اینها به ۲۲۹ نفر می رسید.

۷۴. مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ شامل مواد منفجر نشده و مواد انفجاری متروک می باشد.

۷۵. افزایش تلفات ناشی از جنگ های زمینی دلالت بر افزایش جنگ در ساحات پرنفوس دارد که این ممکن به افزایش مواد منفجر نشده و مواد انفجاری متروک منجر گردد. زیرا؛ فیرهای غیر مستقیم یا استفاده از سلاحها هوایی بطور مثال مهماتی که از هوا پرتاب می گردد، موشک ها، راکت ها، خمپاره ها و نارنجک ها باعث بوجود آمدن مواد منفجر نشده می گردد.

۷۶. ارزیابی اصلیت مواد منفجر نشده بخصوص بعد از انفجارش خیلی کار مشکل می باشد. در نتیجه تحلیل یوناما از هر مواد منفجر نشده که بعد از انفجار تلفات افراد ملکی را در پی داشته، بازنگری همان محیطی هست که حادثه در آن اتفاق افتاده است. بطور مثال مواد منفجر نشده که در اثر انفجار آن افراد ملکی آسیب دیده است و این مواد در مراکز سابقه آیساف منفجر گردیده است یوناما این حادثه را تا زمانی که اصلیت مواد تشخیص و تأیید نگردد به هیچ طرفی نسبت نمی دهد.

گلوله های که از آن طرف سرحد؛ فیر می گردید

در سال ۲۰۱۳؛ یافته های یوناما نشان میدهد که در اثر ۱۳۰ حادثه ای فیر گلوله ها از آن سوی سرحد،^{۷۷} در حدود ۹ فرد ملکی به قتل رسیده و به تعداد ۲۸ نفر دیگر مجروح گردیده است.^{۷۸} مجموع تلفات ناشی از حوادث متذکره به ۳۷ نفر می رسد و حوادث متذکره در ولایت کنر و ننگرهار اتفاق افتاده بود. رقم که در سال ۲۰۱۳ به ثبت رسیده در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۵۱ درصد کاهش را نشان میدهد.^{۷۹} گلوله باری های متذکره تخریب خانه ها، مساجد و از بین رفتن حیوانات اهلی را به دنبال داشته و مردمان مناطقی که از این ناحیه متأثر شده بود را به شدت خشمگین نموده بود.

بیجا شدن ناشی از جنگ

خشونت ناشی از جنگ و نا امنی باعث گردیده که مردم در یک سطح خیلی بالا در داخل افغانستان از مکان اصلی شان بیجا گردد. بر اساس یافته های گروه کاری که در مورد بیجاشدگان داخلی کار می کند؛ در حدود ۱۲۴۳۵۴ فرد ملکی در اثر جنگ های مسلحانه در سال ۲۰۱۳ در افغانستان بیجا گردیده است.^{۸۰} رقم متذکره در مقایسه سال ۲۰۱۲ در حدود ۲۵ درصد افزایش را نشان میدهد. تا تاریخ ۳۰ نومبر ۲۰۱۳ تعداد بیجا شدگان داخلی در افغانستان به ۶۳۱۲۸۶ نفر می رسید، که بیشتر از نصف آن در جریان سه سال آخر بیجا شده بود.^{۸۱}

حق دست رسی به صحت و منازعات مسلحانه

حملات و تهدیدات علیه تأسیسات صحتی و کارمندان صحتی در سال ۲۰۱۳ افزایش یافته است. یافته های یوناما نشان میدهد که در حدود ۳۲ حادثه ای حملات علیه تأسیسات صحتی و تهدیدات علیه کارمندان صحتی^{۸۲} به ثبت رسیده که در سال ۲۰۱۲ فقط ۲۰ حادثه ای از این نوع به ثبت رسیده بود. بر اساس یافته های یوناما در حدود ۵ کارمند صحتی به قتل رسیده و ۴ کارمند دیگر مجروح گردیده است.^{۸۳} تمام حادثاتی که منجر به قتل و جرح گردیده بود؛ به نیروهای مخالف دولت نسبت داده می شود.

۷۷. یوناما در حدود ۱۳۰ حادثه را که گلوله ها از آن سوی سرحد به خاک افغانستان فیر می گردید، ثبت نموده است. از این مجموع در حدود ۲۴ حادثه ای آن منجر به تلفات افراد ملکی گردیده است.

۷۸. یوناما ارقام ناشی از گلوله باری های آن سوی سرحد را در جمع ارقام جنگ های زمینی ثبت نموده، اما؛ حوادث ناشی از فیرهای که از خاک پاکستان نشأت می گرفت را جدا نموده است. این ارقام در تحت دسته بندی "سایرین" به ثبت رسیده است.

۷۹. یافته های یوناما نشان میداد که در سال ۲۰۱۲ در اثر ۲۰۶ حادثه گلوله باری در حدود ۱۲ فرد ملکی به قتل رسیده و ۶۳ فرد ملکی مجروح گردیده بود. مجموع تلفات ناشی از این حوادث به ۷۵ نفر می رسید. البته این حادثات فقط در ولایت کنر و ننگرهار به ثبت رسیده بود.

۸۰. گروه کاری که بالای بیجاشدگان داخلی کار می کند توسط کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین و وزارت مهاجرین و عودت کنندگان ریاست می گردد. حمایت کننده اولیه ای بیجاشدگان همین دو نهاد بوده که از این طریق بیجاشدگان ناشی از جنگ ابتدا تشخیص داده شده و بعد با ایشان کمک صورت می گیرد. معلومات مختصر از طرف کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین، منازعات مسلحانه عامل بیجاشدگان داخلی - گزارش جدید ماهوار، دسمبر ۲۰۱۳. دریافت این معلومات به تاریخ ۱۴ جنوری سال ۲۰۱۴ صورت گرفته است.

۸۱. معلومات مختصر از طرف کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین، رویداد های که عامل بیجاشدگان داخلی در سال ۲۰۱۳ بوده است. هم چنان.
۸۲. تأسیسات صحتی شامل شفاخانه ها، کلینیک، مکانهای کمک های اولیه، لابراتوارها، بانک های خون و دواخانه ها می باشد. کارمندان صحتی افراد چون داکتران، نرس ها، کمک رسانان اولیه، دواساز و سایر کارمندانی که بخاطر وظایف صحتی گماشته می شوند، مثلاً کارمندان اداری تأسیسات صحتی یا موتوروان های امبولانس را شامل می گردد. خطر علیه تأسیسات صحتی یک واقعیت تلخ می باشد، کمیته بین المللی صلیب سرخ، کابل، ۲۰۱۳.

۸۳. در سال ۲۰۱۲ یوناما در اثر ۲۲ حادثه؛ قتل سه کارمند صحتی و جرح ۹ کارمند صحتی را ثبت نموده بود.

منازعات مسلحانه و حق دست رسی به آموزش

خشونت های ناشی از منازعات مسلحانه بطور مستقیم حق دست رسی به آموزش را در تمام مناطق کشور متأثر ساخته است. یوناما به تعداد ۶۲ حادثه ای را به ثبت رسانیده که حملات هدفمند، سوختاندن مکتب ها، تهدید و ارباب علیه معلمان و کارمندان مربوطه، انفجار مواد انفجاری در جوار مکتب ها، تاخت و تاز و جنگ های زمینی را شامل می گردد. مکتب های برای اهداف نظامی نیز تصرف گردیده و از آن استفاده شده است. حقوق بشر دوستانه بین المللی مکتب ها را یک مکان دارای وضعیت حفاظت شده تلقی می نماید، که تصرف مکتب ها برای اهداف نظامی همان وضعیت حفاظت شده را به چالش کشانده و اطفال را به خطر مواجه می سازد. یوناما در حدود هفت حادثه ای را در سال ۲۰۱۳ به ثبت رسانیده که در آن مکتب ها در تحت تصرف قرار گرفته است.^{۸۴}

بررسی تأثیرات جنگ های مسلحانه بر افراد ملکی در سال ۲۰۱۳

افزایش در آمار کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی در نتیجه ای جنگ های زمینی بشمول روند صعودی تلفات زنان در اثر همچون حوادث؛ همانا تغییرات در ماهیت جنگ و تاکتیک های جنگی را در جریان سال نشان میدهد. مسدود شدن مراکز نظامی آیساف و کاهش در عملیات های هوایی و زمینی آیساف بطور مشخص آن جنگ های زمینی آیساف که با نیروهای امنیتی افغانستان مشترکاً صورت می گرفت؛ این توانای را برای نیروهای مخالف دولت بوجود آورده که در بعضی از ساحات با تحرک بیشتر و توانای بهتر علیه نیروهای امنیتی افغانستان حمله نماید. به همین خاطر نیروهای مخالف دولت در مقایسه سالهای قبلی بیشتر فعال گردیده و بیشتر از پیش به شکل آزادانه حمله می نمایند. افراد ملکی بطور مشخص زنان و کودکان بیشتر در میان فیرهای متقابل گیر مانده و آسیب می بیند.

علاوآ؛ خلاهای امنیتی و نبرد میان گروپ های مسلح و زورمندان برای اینکه بعضی از مناطق را تحت نفوذ خویش قرار دهند و همچنان مبارزه میان چهرهای سیاسی دلیل دیگر برای افزایش حوادث امنیتی و کاهش محافظت افراد ملکی می باشد. مرحله پنجم و نهائی انتقال مسؤولیت های امنیتی از نیروهای خارجی به نیروهای امنیتی افغانستان در ماه جون سال ۲۰۱۳ آغاز گردید^{۸۵} که خلاء امنیتی را در بعضی از مناطق بوجود آورده و هنوز نیروهای امنیتی افغانستان آن خلاها را پُر ننموده است. در نتیجه؛ بعضی از مناطق مشخص برای حملات نیروهای مخالف دولت خیلی آسیب پذیر باقی مانده که حملات صورت گرفته تلفات افراد ملکی را غالباً به دنبال داشته است.

تلاشهای نیروهای مخالف دولت برای اثبات نفوذ شان در بعضی از مناطق جنگی نیز باعث افزایش جنگ های زمینی با نیروهای امنیتی افغانستان گردیده است. که در نتیجه افراد ملکی به شکل فزاینده ای در فیر های متقابل و یا در نتیجه جاسازی مواد انفجاری تعبیه شده توسط نیروهای مخالف دولت، کشته و مجروح می گردید.

افزایش در آمار تلفات افراد ملکی با انتقال مسؤولیت های امنیتی و تغییرات از لحاظ سیاسی در افغانستان همزمان اتفاق افتاده است. این موضوع برای طرفهای درگیر در جنگ ضرورت یک تعهد محکم و مجدد را برای مد نظر گرفتن اقدامات بیشتر جهت محافظت افراد ملکی، بوجود آورده است. تمام طرفهای درگیر بخصوص نیروهای مخالف دولت باید بیشتر از این

۸۴. این معلومات توسط گروه کاری مربوط به کودکان و منازعات مسلحانه جمع آوری و تحلیل شده است.

۸۵. ناتو، منشی عمومی ناتو اعلام انتقال امنیتی را به تاریخ ۱۸ جون سال ۲۰۱۳ خوش آمدید گفت. صحبت جناب ایشان در آدرس ذیل قابل دسترس

می باشد: http://www.nato.int/cps/en/natolive/news_101482.htm.

تلاش نماید که بر مسئولیت های قانونی شان توجه نموده و از کشتن و مجروح نمودن افراد ملکی جلوگیری نموده و نیز محافظت هر چه بیشتری افراد ملکی را مد نظر بگیرد.

یوناما خاطر نشان میسازد که باتوجه به مفاد انتقال مسئولیت های امنیتی و ایجاد تغییرات از لحاظ سیاسی در سال ۲۰۱۴؛ برای ثبات بهتر و در تلاش ها برای رفتن به صلح؛ باید کاهش تلفات افراد ملکی و پیشرفت در زمینه ای محافظت از حقوق بشر مبنای اصلی و اساسی باشد.

پیشنهادات

یوناما پیشنهادات ذیل را جهت تقویت محافظت افراد ملکی پیشکش می نماید:

پیشنهاد به نیروهای مخالف دولت

- استفاده از مواد انفجاری که تفکیک بین افراد ملکی و نظامی کرده نمی تواند و نیز استفاده از آن خلاف اصل تناسب می باشد؛ باید متوقف گردد. بطور مشخص استفاده از آن در ساحاتی که افراد ملکی رفت و آمد می نمایند؛ منع گردد.
- هدف قرار دادن و قتل افراد ملکی بشمول بزرگان و کارمندان مذهبی، مقامات قضائی و کارمندان ملکی دولت؛ متوقف گردد.
- حملات علیه اماکن ملکی بشمول هتل ها، جاده های عمومی، کنسولگری ها، دفاتر ملکی دولتی بشمول محاکم؛ و حملات در داخل اماکن متذکره باید متوقف شود.
- با رعایت اصول تشخیص، تناسب و احتیاط در حقوق بین الملل؛ از تلفات افراد ملکی در جریان حملات باید جلوگیری شود. و نیز فرد ملکی باید طوری تعریف گردد که با معیارهای حقوق بشر دوستانه بین المللی سازگاری داشته باشد.
- دستور العمل ها، رهنمودها و هدایت های که نیروها را وادار به جلوگیری از تلفات افراد ملکی می نماید، عملی گردد. همچنان؛ آن اعضای که افراد ملکی را مورد هدف قرارداده، مجروح نموده و یا به قتل می رساند، باید پاسخگو تلقی گردد.

پیشنهاد به حکومت افغانستان

- تمام منابع مورد نیاز برای تحقق کامل ستراتیژی ملی مقابله با مواد انفجاری تعبیه شده؛ اختصاص داده شود و نیز تقویت هرچه بیشتری ظرفیت نیروهای امنیتی افغانستان در اولویت قرار بگیرد. تا از این طریق نیروهای متذکره بتواند فرماندهی، کنترل و عملیاتهای مقابله با مواد انفجاری تعبیه شده و خنثی سازی مواد و نیز استحصال آن را به شکل مؤثر انجام دهد.
- اقدامات مشخص جهت کاهش تلفات افراد ملکی در جریان جنگ های زمینی صورت بگیرد. این مهم زمانی عملی می گردد که رهنمود های تاکتیکی، قواعد جنگ و سایر طرز العمل ها اصلاح گردیده و تقویت گردد. هم چنان؛ از آموزش و تمویل مطلوب تمام نیروهای امنیتی افغانستان در قسمت محافظت افراد ملکی و کاهش تلفات آنها؛ اطمینان حاصل گردد.
- در صورت حادثه ای تلفات افراد ملکی؛ قضیه بموقع و به شکل شفاف باید تحقیق گردیده و تمام حادثاتی که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده و عامل شان نیروهای امنیتی افغانستان می باشد؛ به شکل دقیق مورد تعقیب قرار بگیرد. ساختارهای حکومتی باید تقویت گردد تا این توانائی را بیابد که حادثات تلفات افراد ملکی را که به نیروهای امنیتی منسوب می گردد؛ به شکل لازم نظارت نموده و تلفات را کاهش دهد و هم چنان؛ مرتکبین تلفات را به پنجه ای قانون بسپارد.
- تمام ادعاهای نقض و تخطی حقوق بشری که توسط نیروهای امنیتی افغانستان صورت گرفته؛ مورد تحقیق و تعقیب عدلی قرار داده و آنها را که مسؤول تلقی می گردد بر اساس مقررات حقوق داخلی و رعایت اصول

حقوق بین الملل مورد مجازات قرار دهد.

- آن گروه های پولیس محلی که متهم به نقض حقوق بشر می باشند و یا سایر جرایم را انجام دادند و نیز مدت هاست که در معافیت از مجازات بسر می برند؛ منحل گردد. تمام اعضای پولیس محلی که متهم به نقض حقوق بشر و سایر جرایم می باشند؛ باید تحت تحقیق و تعقیب عدلی قرار بگیرد.
- گروه های مسلح غیر مسؤول به شکل دوام دار منحل گردیده و خلع سلاح گردد.

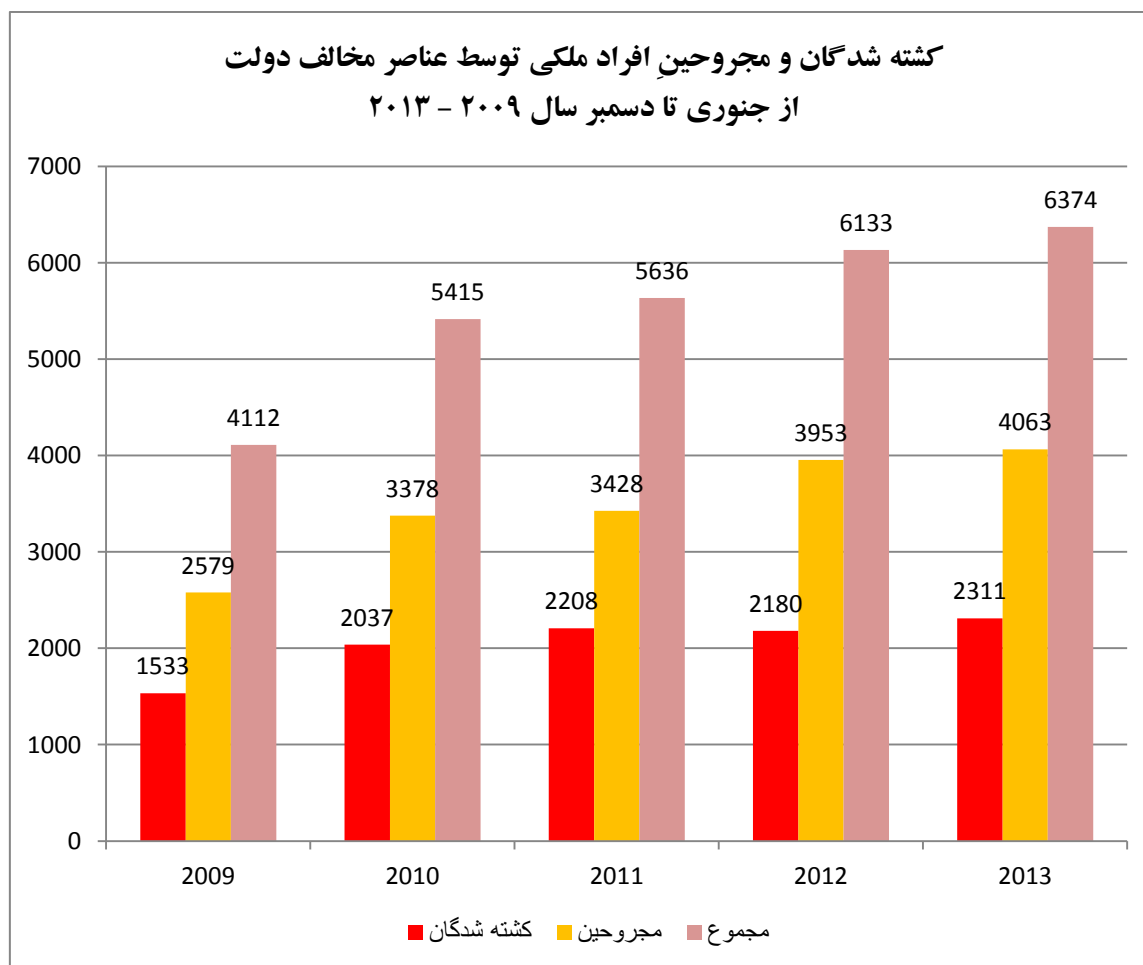
پیشنهاد به نیروهای بین المللی

- حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان جهت حصول اطمینان از تمویل، آموزش و تجهیز کافی آنها افزایش داده شود. تا این نیروها بتواند فرماندهی، کنترل و عملیات های مقابله با مواد انفجاری تعبیه شده، خنثی سازی مواد و استحصال آن را در سالهای ۲۰۱۴ - ۲۰۱۶؛ به شکل مؤثر انجام دهد.
- از آسیب رساندن به افراد ملکی جلوگیری نموده و اقدامات مؤثر جهت نقشه کشی، علامت گذاری و پاکسازی مواد منفجر ناشده از تمام مراکز نظامی نیروهای بین المللی و آن حوزه ای مشخصی که در آن فیر صورت گرفته؛ انجام گردد. البته آن مراکز نظامی که حالا بسته شده است.
- یک میکانیزم مشخص میان آیساف و نیروهای امنیتی افغانستان ایجاد گردد که اگر در قسمت وجود مواد منفجر ناشده ای ناشی از عملیات های هوایی و زمینی؛ مظنون می گردد؛ باید آن را به مقامات مربوطه اطلاع دهد. و نیز از علامت گذاری و پاکسازی ساحه ای خطرناک اطمینان حاصل گردد.
- مشاهدات و ملاحظات مراحل قبل از جنگ و اقدامات احتیاطی مربوطه در عملیات های تهاجمی هوایی جهت یافتن میکانیزم های جدید و بخاطر کاهش آسیب ها به افراد ملکی؛ بازنگری گردد.
- بازنگری ها و تحقیقات قبل از عملیات؛ با هماهنگی حکومت افغانستان در عملیات های که تلفات افراد ملکی رخ میدهد و در آن نیروهای بین المللی و قوت های استخباراتی بین المللی دخیل هستند؛ انجام شود. در ضمن؛ در این ارتباط اقدامات مناسب روی دست گرفته شده و از پاسخ دهی، بهبودی در چگونگی عملیاتها و پرداخت جبران خسارت؛ اطمینان حاصل گردد.

عناصر ضد دولت و محافظت افراد ملکی

در سال ۲۰۱۳ میلادی، ۷۴ فیصد تلفات افراد ملکی به عناصر ضد دولت نسبت داده شد. یوناما ۶۳۷۴ مورد تلفات افراد ملکی (۲۳۱۱ مورد مرگ و ۴۰۶۳ مورد مجروحیت) توسط عناصر ضد دولت را ثبت نمود که این رقم ۴ فیصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۲ میلادی نشان می دهد. ۸۶.

اکثر واقعات تلفات ملکی توسط عناصر ضد دولت در نتیجه استفاده بدون تفکیک از تاکتیک های مواد منفجره تعبیه شده، هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی در سراسر کشور و اجرای حملات بدون توجه به زندگی افراد ملکی ناشی شده است.

مواد منفجره تعبیه شده

روز بازار بود و من تصمیم داشتم تا غرض صرف نان چاشت با دوستانم در یکی از رستوران ها در بازار یک جا شوم. به مجرد بیرون شدن از خانه صدای یک انفجار به گوشم رسید. من به سوی بازار دویدم و قربانیان انفجار را دیدم که

۸۶. در سال ۲۰۱۱، یوناما ۵۶۳۶ مورد تلفات ملکی (۲۲۰۸ مورد مرگ و ۳۴۲۸ مورد مجروحیت) توسط عناصر ضد دولت را ثبت نمود. به گزارش سالانه (۲۰۱۱) یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه در وب سایت ذیل مراجعه شود:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

گریه می کردند و کمک می طلبیدند. در آنجا پسر کاکایم را دیدم و وی را به شفاخانه میمنه انتقال دادم ولی موصوف ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر از اثر جراحات وارده وفات یافت.

-- یک بزرگ قومی و پسر کاکای یک تن از قربانیان حمله مواد منفجره تعبیه شده کنار جاده در یک رستوران که به تاریخ ۷ فیبروری ۲۰۱۳^{۸۷} باعث کشته شدن ۴ فرد ملکی و مجروح ساختن ۱۹ تن دیگر در شهر میمنه، ولایت فاریاب، گردید.

در طول سال ۲۰۱۳، استفاده بدون تفکیک و غیر قانونی از مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر ضد دولت هم چنان در صدر عوامل مرگ و مجروحیت افراد ملکی قرار داشته که ۳۴ فیصد تلفات ملکی را تشکیل می دهد. یوناما ۲۸۹۰ مورد تلفات ملکی (۹۶۲ مورد مرگ و ۱۹۲۸ مورد مجروحیت) را ثبت نموده^{۸۸} که ۱۴ فیصد افزایش در مجموع تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده را نسبت به سال ۲۰۱۲ میلادی نشان می دهد.^{۸۹}

از سال ۲۰۰۹ بدینسو، مواد منفجره تعبیه شده در افغانستان باعث مرگ و مجروحیت ۱۲۵۰۴ فرد ملکی (۴۵۱۵ مورد مرگ و ۷۹۸۹ مورد مجروحیت) در ۳۷۱۶ حمله جداگانه با استفاده از این مواد شده است.

در سال ۲۰۱۳، مواد منفجره تعبیه شده به گونه روز افزون به زنان و اطفال آسیب وارد نمود چنانچه یوناما ۱۷۷ مورد تلفات زنان (۸۶ مورد مرگ و ۹۱ قضیه مجروحیت زنان) را ثبت کرده که ۲۰ فیصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۲ نشان می دهد. تعداد اطفالی که در سال ۲۰۱۳ از اثر حملات مواد منفجره تعبیه شده کشته یا مجروح شده اند، به گونه چشمگیری افزایش یافته که ۵۱۱ مورد تلفات اطفال (۱۹۲ واقعه مرگ و ۳۱۹ مورد مجروحیت اطفال) ثبت گردیده که ۲۸ فیصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.

ولایت های کندهار و هلمند ولایاتی هستند که با تفاوت زیاد بترین تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده را داشته اند و ولایت های خوست، غزنی و ننگرهار در رده های بعدی قرار دارند.

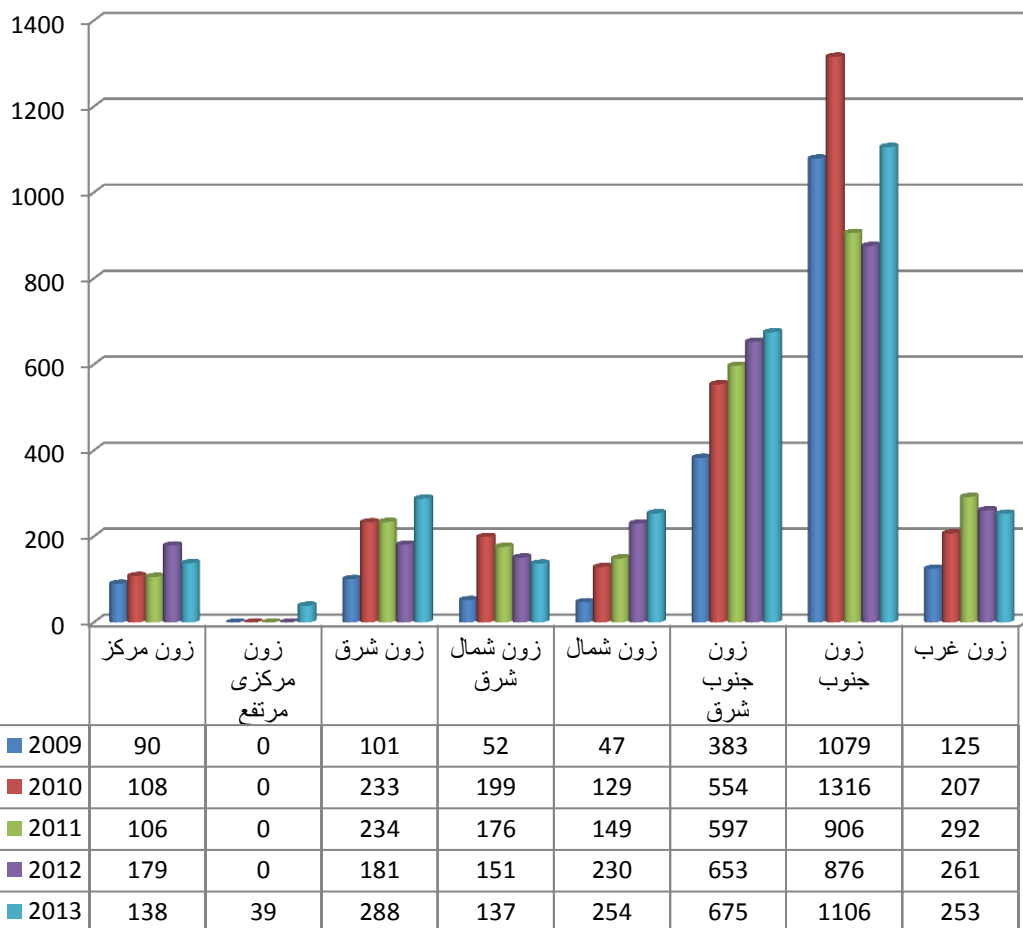
^{۸۷}. مصاحبه یوناما، شهر میمنه، ولایت فاریاب، ۱۰ فیبروری ۲۰۱۳.

^{۸۸}. این آمار دربرگیرنده تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری و پیچیده (که شامل تاکتیک های مواد منفجره تعبیه شده می گردد) نمی باشد. این تاکتیک ها در بخش بعدی مورد بحث قرار گرفته است.

^{۸۹}. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۵۳۱ مورد تلفات ملکی (۸۶۸ مورد مرگ و ۱۶۶۳ مورد مجروحیت) ناشی از حملات مواد منفجره تعبیه شده را ثبت نمود.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی در اثر مواد انفجاری تعبیه شده در زون های مختلف

از جنوری ۲۰۰۹ - دسامبر ۲۰۱۳

افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده از استفاده بدون تفکیک و نامتناسب این مواد توسط عناصر ضد دولت ناشی شده است. افزون بر این، یکی از نگرانی های عمده استفاده از مواد منفجره تعبیه شده به منظور هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی می باشد. حملات بدون تفکیک و نامتناسب و حملات عمدی علیه افراد ملکی از جمله نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و در هر حالت ممنوع می باشد.^{۹۰}

در طول سال ۲۰۱۳، یوناما موارد متعدد استفاده از مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر ضد دولت را ثبت نموده که هدف آن ها عمداً هدف قرار دادن افراد ملکی^{۹۱} به شمول کارمندان ملکی دولت، بزرگان قومی، رهبران مذهبی و کارمندان انتخاباتی

^{۹۰} به ماده مشترک ۳ کنوانسیون های ژنو، ماده ۱۳ پروتوکول II الحاقی کنوانسیون های ژنو مورخ ۱۲ آگست ۱۹۴۹، و در رابطه به مصونیت قربانیان منازعات مسلحانه داخلی مراجعه شود.

^{۹۱} هر چند قتل های هدفمند افراد ملکی به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی ممنوع می باشد، ماهیت بدون تفکیک مواد منفجره تعبیه شده توام با تاثیرات نامتناسب آن، شدت این تاکتیک را بیشتر می سازد.

می باشند. به گونه مثال، به تاریخ ۳ سپتمبر، دو بم کنار جاده ای در مقابل قطار وسایط شاروال فیض آباد، ولایت بدخشان، به وقوع پیوست که باعث مرگ چهار محافظ و مجروحیت دو تن دیگر گردید. طالبان مسؤولیت این حمله را به عهده گرفتند.

در مورد حملات بدون تفکیک، یوناما هم چنان مواردی را تأیید نموده که عناصر ضد دولت مواد منفجره تعبیه شده را در محلات جاسازی یا استفاده نمودند که هدف مشخص نظامی نبوده و نیز مواد منفجره تعبیه شده را به گونه ای یا در محلی منفجر ساختند که تأثیرات انفجار مواد منفجره تعبیه شده محدود نبود. یوناما وقایع متعدد انفجار مواد منفجره تعبیه شده در بازارها، جاده های عمومی و سایر محلات عامه که مورد عبور و مرور افراد ملکی قرار داشت، را ثبت نمود.^{۹۲} به گونه مثال، به تاریخ ۲۴ اکتوبر یک حلقه مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری در زیر یک عراده تراکتور که در ولسوالی جانی خیل ولایت پکتیکا در جاده عمومی در حال حرکت بود، منفجر شد که باعث کشته شدن دو فرد ملکی و مجروحیت دو تن دیگر گردید.

هم چنان، یوناما موارد متعدد حملات نامتناسب مواد منفجره تعبیه شده به ویژه مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل شونده توسط امواج رادیویی که خسارات آن به افراد ملکی نسبت به کسب اهداف نظامی مستقیم و ملموس بسیار زیاد است - و استفاده کنندگان این نوع مواد منفجره تعبیه شده باید آن را با دقت به کار گیرند - را ثبت نموده است. به طور مثال، به تاریخ ۲۷ جون عناصر ضد دولت، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل توسط امواج رادیویی را در ولسوالی مهترلام ولایت لغمان منفجر ساختند که ظاهراً هدف آن قوماندان پولیس محلی افغان بود. در اثر این حمله، چهار فرد ملکی به شمول پسران قوماندان مذکور کشته شده و یک تن دیگر زخم برداشت. در حمله مذکور یک تن از منسوبین پولیس محلی نیز کشته شده و به قوماندان پولیس محلی آسیبی نرسید.

حقوق بشردوستانه بین المللی، که عناصر ضد دولت مکلف به رعایت آن هستند، حملات بدون تفکیک و نامتناسب و هم چنان حملاتی که عمداً افراد ملکی را هدف قرار می دهد، ممنوع ساخته است. چنین اعمالی می تواند در زمره جرایم جنگی محسوب گردد.

افزایش دوامدار تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل شونده توسط امواج رادیویی

در تیوری، از آنجائی که مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل شونده از راه دور (کنترل از طریق ریموت یا امواج رادیویی) را می توان از فاصله دور منفجر ساخت و این امر استفاده کنندگان را قادر می سازد که مواد از قبل جاسازی شده را در زمان مناسب هنگامی که هدف در ساحه مورد نظر قرار دارد منفجر سازد^{۹۳}، تلفات افراد ملکی ناشی از چنین نوع مواد منفجره تعبیه شده باید به اساس بعضی عوامل، از جمله منفجر ساختن به وقت مواد منفجره و در نظر گرفتن تمام اقدامات احتیاطی جهت کاهش تلفات ملکی، تقلیل می یافت.

یوناما توأم با نگرانی جدی شاهد افزایش تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی بوده که افزایش ۸۴ درصدی را در سال ۲۰۱۳ ثبت نموده است. یوناما ۳۵۶ مورد حمله جداگانه مواد منفجره تعبیه شده نوع

^{۹۲} عناصر ضد دولت مواد منفجره تعبیه شده به ویژه مواد منفجره نوع فشاری را در جاده های مورد عبور و مرور که در فاصله چند قدمی جاده عمومی قرار داشت، جایجا نمودند که باعث کشته و مجروحیت افراد ملکی به شمول افراد پیاده، سوار بر بایسکل، بس، تکسی و موترهای شخصی شد.

^{۹۳} سروی اسلحه سبک، مواد منفجره تعبیه شده، فصل ۱۰ "دستگاه های مرگبار"، صفحه ۲۲۰ - ۲۲۱.

کنترول از طریق امواج رادیویی که توسط عناصر ضد دولت صورت گرفت، را ثبت نمود که باعث ۱۱۴۹ مورد تلفات ملکی (۲۵۷ کشته و ۸۹۲ مجروح) گردید که این رقم افزایش ۸۴ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۹۴} مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی ۲۴ فیصد تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده و ۱۳ فیصد مجموع تلفات ملکی را در این سال تشکیل می دهد.

حملات با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی که نیروهای امنیتی افغان و بین المللی را هدف قرار می دهد

در جریان تثبیت واقعات انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی که منجر به تلفات افراد ملکی گردید، یوناما به گونه‌ای منظم با نیروهای امنیتی افغان به ویژه ریاست امنیت ملی و تیم‌های خنثی سازی مواد منفجره در مورد ماهیت مواد منفجره مورد استفاده مشوره کرد. به اساس اظهارات این منابع، از جمله ۳۵۶ مورد حمله با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی که در سال ۲۰۱۳ ثبت شد، ۱۷۳ مورد آن نیروهای پولیس ملی، ۳۳ مورد آن نیروهای پولیس محلی، ۲۴ مورد آن نیروهای پولیس سرحدی، ۱۶ مورد آن نیروهای اردوی ملی، ۵ مورد آن کارمندان امنیت ملی، ۳ مورد آن نیروهای امنیتی افغان و ۴ مورد آن نیروهای نظامی بین المللی را هدف قرار دادند.^{۹۵}

یوناما مواردی را ثبت کرد که طی آن عناصر ضد دولت ظاهراً نیروهای طرفدار حکومت را با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی مورد حمله قرار دادند که علاوه بر تلفات نظامی، افراد ملکی نیز آسیب دیدند. یوناما ۶۱۸ مورد تلفات ملکی (۱۲۲ مورد مرگ و ۴۹۶ مورد مجروحیت) را که از اثر ۱۷۸ حمله مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی علیه پولیس ملی افغان اتفاق افتاد، ثبت نمود. اکثر این تلفات ملکی مواردی بودند که مواد منفجره در محلات عام منفجر شده، در محل مورد نظر منفجر نگردیده (در نظر بود تا نیروهای نظامی را هدف قرار دهد ولی قبل از وقت یا پس از گذشتن قطار نظامی و در محلی منفجر شده که مورد نظر نبوده است)، یا نیروهای پولیس ملی را حین اجرای وظایف ملکی در جهت تنفیذ قانون، مانند پولیس ترافیک یا پولیس در اوقات رخصتی، را مورد هدف قرار می دهد.

یوناما موارد متعدد تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی را ثبت کرد که علیه نیروهای پولیس محلی افغان اجراء شد که شامل ۳۳ حمله مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی گردیده که باعث کشته شدن ۲۷ تن و مجروحیت ۸۲ تن دیگر گردید.^{۹۶} به طور مثال، به تاریخ ۲۸ جولای ۲۰۱۳ انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی علیه موتر پولیس محلی افغان در یک ساحه ملکی نزدیک مرکز ولسوالی شاه جوی ولایت زابل به وقوع پیوست که باعث کشته شدن ۶ فرد ملکی و مجروحیت ۱۸ تن دیگر به شمول ۵ طفل و ۱۳ مرد گردید. افزون بر تلفات جانی افراد ملکی، ۷ تن پولیس ملکی نیز در این حمله به قتل رسیدند.

^{۹۴} یوناما صرف مواردی را ثبت می کند که منجر به تلفات ملکی می گردد.

^{۹۵} ارقام تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از طریق امواج رادیویی در برگیرنده تلفات نیروهای اردوی ملی و پولیس ملی نمی گردد زیرا آن‌ها در جمله افراد ملکی محسوب نمی شوند و نه هم این آمار شامل سایر نیروهای امنیتی افغان می شود که در درگیری‌ها حین حمله کشته و یا مجروح شدند.

^{۹۶} مرگ و مجروحیت پولیس محلی افغان شامل ارقام تلفات ملکی یوناما نمی گردد. هر چند پولیس محلی افغان تحت اثر وزارت امور داخله قرار دارد، پولیس محلی افغان به دلیل نحوه وظایف شان عملاً در صفوف نیروهای مسلح قرار دارند و از مصونیتی که به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی به افراد ملکی در نظر گرفته شده است، برخوردار نمی باشند.

یوناما به طور مشخص روی نگرانی‌ها در رابطه با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی که علیه نیروهای امنیتی افغان اجراء شده ولی باعث بروز آسیب نامتوازن به ویژه آنهایی که در محلات عامه جاسازی و منفجر شده، تاکید می‌ورزد. به طور مثال، به تاریخ ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۳، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی به منظور هدف قرار دادن پولیس ملی افغان در ساحهء مزدحم مرکز ولسوالی پشتون زرغون ولایت هرات منفجر گردید که باعث کشته شدن یک دختر ۱۵ ساله و مجروحیت ۱۱ تن دیگر به شمول ۴ طفل و یک پولیس ملی گردید. مواد منفجره مذکور هنگامی منفجر شد که قربانیان حادثه در حال برگشت از نماز عید بودند.

تمام طرفین درگیر مکلف هستند تا اصل تناسب را رعایت کنند. هر چند مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی زمینه را برای هدف قرار دادن مشخص اهداف نظامی فراهم می‌سازد، استفاده کننده چنین مواد منفجره به اساس حقوق بشردوستانه بین‌المللی مکلف است تا در جریان عملیات از "خسارات جانبی" جلوگیری نموده یا آن را به حداقل کاهش دهد و از اجرای حملاتی که باعث آسیب رساندن نامتناسب به افراد و اهداف ملکی می‌گردد، خودداری کند.

در اکثر موارد تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی، مقامات امنیتی افغان و استخبارات چنین ارزیابی نمودند که عناصر ضد دولتی این مواد منفجره را به منظور هدف قرار دادن نیروهای افغان جاسازی نموده بودند ولی مواد مذکور در زمان معین منفجر نگردید که باعث تلفات ملکی شد. به طور مثال، به تاریخ ۷ دسامبر ۲۰۱۳، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی به منظور هدف قرار دادن نیروهای افغان در محل مزدحم در ولسوالی تاله و برفک ولایت بغلان منفجر شد که باعث کشته شدن یک پسر ۱۳ ساله و مجروحیت ۴ فرد ملکی دیگر به شمول سه طفل ۱۲ الی ۱۴ ساله شد.

حملات با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی به منظور هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی

یوناما ۷۲ مورد حمله با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی را ثبت کرد که مستقیماً افراد ملکی به شمول کارمندان ملکی دولت، پرسونل صحی، بزرگان قومی، کارمندان روز مزد و کارمندان ساختمانی، تاسیسات آموزشی و معلمین و کارکنان انتخابات را مورد هدف قرار دادند.

یوناما چهار مورد مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی را ثبت نمود که کارکنان انتخابات را مورد هدف قرار داد. به طور مثال، به تاریخ ۲۱ اکتوبر ۲۰۱۳ یک انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی در برابر یک عراده واسطه نقلیه تیم سیار ثبت کمیسیون مستقل انتخابات که در ولسوالی دوشی ولایت بغلان در حال حرکت بود، به وقوع پیوست که باعث کشته شدن ۲ پولیس ملی افغان که واسطه نقلیه کمیسیون انتخابات را همراهی می‌کردند، شده و چهار تن دیگر را مجروح ساخت. طالبان مسؤولیت این حمله را به عهده گرفتند.

یوناما حملات با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی را ثبت نمود که افراد ملکی طرفدار حکومت را مورد هدف قرار داد. به تاریخ ۵ فبروری، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی که در یک رستوران در ولسوالی خواجه سبز پوش ولایت فاریاب در دیگ بخار جاسازی شده بود، منفجر شد و باعث کشته شدن چهار فرد ملکی و مجروحیت ۱۹ تن دیگر، به شمول ۲ طفل ۱۱ و ۱۲ ساله گردید. به اساس گفته‌های مقامات محلی، عناصر

ضد دولت این حمله را علیه ۱۵ تن از بزرگان قومی که به طرفداری از حکومت معروف بودند، در یک رستوران انجام دادند.

یوناما ۱۶ مورد انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی که هدف آن نامشخص بود، را ثبت کرد. به طور مثال، به تاریخ ۲۰ جولای عناصر ضد دولت مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی را در یک زباله دانی در ولسوالی سید کرم ولایت پکتیکا منفجر ساختند که باعث کشته شدن ۵ فرد ملکی به شمول یک پسر ۱۰ ساله و مجروحیت ۱۲ تن دیگر شد.

سایر مثال های تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی:

- به تاریخ ۲۷ فبروری، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی در ولسوالی شینوار ولایت ننگرهار منفجر شد و باعث کشته شدن یک بزرگ قومی در حالی گردید که موصوف در حال قدم زدن در بازار بود و ۶ تن دیگر به، شمول ۳ دکاندار و ۱ راننده، در آن حادثه مجروح شد.
- به تاریخ ۱۲ آگست، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی جاسازی شده در ساحه قبرستان در ولایت کندهار منفجر شد که باعث کشته شدن دو فرد ملکی، به شمول یک عضو شورای ولسوالی و مجروحیت ۳ فرد ملکی دیگر گردید.
- به تاریخ ۶ سپتامبر، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی در ولسوالی خان آباد ولایت کندز منفجر شد که یک سر معلم مکتب را از بین برد. منابع محلی وقوع این حادثه را به گروه مسلح طرفدار حکومت که اغلباً گمان می رود که وابسته به دلایان قدرت در ولایت باشند، نسبت می دهند.

کاهش در تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری

به نظر می رسد که افزایش در شمار حملات مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق امواج رادیویی که منجر به تلفات ملکی می گردد، با کاهش در استفاده از مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می گردد، مرتبط باشد؛ مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می گردد، شامل مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری، مواد منفجره تعبیه شده نوع سیم دار و سایر انواع مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می گردد، می باشد. یوناما ۵۵۷ مورد تلفات افراد ملکی (۲۴۵ واقعه مرگ و ۳۱۲ مورد مجروحیت) ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری را در مناطق مورد گشت و گذار افراد ملکی ثبت نمود که ۳۹ فیصد کاهش نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۹۷}

هر چند از این کاهش استقبال می شود، هنوز هم میزان زیان های جانی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری در سال ۲۰۱۳ زیاد می باشد. مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری بدون تفکیک در مناطقی که مورد عبور و مرور عامه مردم می باشد، مانند جاده ها، بازارها، ادارات دولتی، محلات تجمع مردم به شمول مارکیت ها، ساحات داخل و اطراف مکاتب، دکا کین و ایستگاه ها، منفجر گردیدند.

عناصر ضد دولت مواد منفجره تعبیه شده به ویژه مواد منفجره نوع فشاری را در محلات عبور و مرور، از پیاده روها گرفته تا جاده های عمومی، جابجا نمودند که باعث کشته شدن و مجروحیت افراد ملکی به شمول افراد پیاده، سوار بر بایسکل، بس،

^{۹۷} در سال ۲۰۱۲، یوناما ۹۱۳ مورد تلفات ملکی (۳۹۳ مورد مرگ و ۵۲۰ واقعه مجروحیت) ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری را ثبت نموده بود.

تکسی و موترهای شخصی شد. به طور مثال، به تاریخ ۲۷ اکتوبر مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری یک عرادۀ واسطه نقلیه ملکی را در ولسوالی اندر ولایت غزنی هدف قرار داد که باعث کشته شدن ۱۹ تن ملکی به شمول ۱۵ زن و دختر و یک پسر و مجروحیت ۴ زن دیگر گردید. قربانیان این حادثه به سوی یک محفل عروسی در حال حرکت بودند.

در مجموع مواد منفجره تعبیه شده در افغانستان طوری عیار می شوند که با گام گذاشتن یا راندن واسطه نقلیه روی آن منفجر گردد و اکثر این مواد دارای حدود ۲۰-۲۵ کیلوگرام مواد منفجره بوده که بیشتر از دو چند مواد منفجره مورد نیاز برای یک ماین ضد تانک ستندرد ولی دارای حساسیت یک ماین ضد پرسونل می باشد. این بدان معنی است که مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری به عنوان یک ماین ضد پرسونل قوی ولی با ظرفیت تخریب یک تانک عمل می کند. افراد ملکی که روی آن گام می گذارند یا موتر را روی آن می رانند هیچ نوع وسیله دفاعی در اختیار ندارند و شانس اندکی برای زنده ماندن دارند. در سال ۲۰۱۳، شمار زیادی مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری در افغانستان دیده شد که حدوداً ۲ تا ۴ کیلوگرام مواد منفجره در آن جا سازی شده و مشخصاً برای مجروح ساختن یا کشتن افراد پیاده طرح گردیده بود.^{۹۸}

سایر مثال های تلفات ملکی ناشی از حملات مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری:

- به تاریخ ۳ جولای، مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری یک خانواده را در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب در حالی مورد هدف قرار داد که آنها جهت اشتراک در مراسم فاتحه بالای مرکب ها سوار بودند که در نتیجه آن ۴ زن کشته و یک مرد مجروح شد.
- به تاریخ ۷ آگست، یک عرادۀ واسطه نقلیه ملکی در ولسوالی بکواه ولایت فراه با مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری کنار جاده برخورد کرد که باعث کشته شدن ۵ فرد ملکی به شمول ۲ زن، ۲ طفل و یک راننده شد.
- به تاریخ ۱۰ نوامبر، یک موتر افراد ملکی حامل زنان و اطفال در ولسوالی قلات ولایت زابل با مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری کنار جاده برخورد کرد که باعث کشته شدن هشت غیر نظامی به شمول ۵ زن، ۲ طفل و یک راننده گردید.
- به تاریخ ۲۹ دسامبر، یک واسطه نقلیه افراد ملکی که به سوی یک محفل عروسی در حال حرکت بود، در ولسوالی میوند ولایت کندهار با مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری کنار جاده برخورد نمود که باعث کشته شدن یک دختر ۹ ساله و یک پسر ۱۳ ساله و مجروحیت ۸ غیر نظامی به شمول ۴ طفل دیگر گردید.

مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و ختنی سازی آن

در جریان سال ۲۰۱۳، مواد منفجره تعبیه شده بزرگترین عامل کشتار اطفال، زنان، و مردان افغان نسبت به سایر تاکتیک ها بوده و هم چنان بزرگترین تهدید در برابر نیروهای امنیتی افغان به شمار می رود. مبارزه با تهدید مواد منفجره تعبیه شده به منظور حفاظت افراد ملکی و تامین امنیت در افغانستان یک امر ضروری می باشد. در سال ۲۰۱۳، نیروهای امنیتی افغان و آیساف به تلاش های شان ادامه دادند تا ظرفیت^{۹۹} نیروهای مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده را از طریق تطبیق استراتژی ملی

^{۹۸}. یوناما در ماه می ۲۰۱۳ با دفتر مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده آیساف در مقر نیروهای آیساف در کابل مصاحبه نمود.

^{۹۹}. به صفحه ۴۵ الی ۵۰ گزارش شش ماهه یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه از طریق وب سایت ذیل مراجعه گردد:

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=EZoxNuqDtps%3D&tabid=12254&language=en-US>

مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده تقویت نمایند. ^{۱۰۰} این دستاوردها اساس محکم برای تقویت بیشتر ظرفیت نیروهای ملی در جهت مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده را ایجاد کرده است. در مجموع توانایی های نیروهای امنیتی افغان در راستای مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده ارتقاء یافته، با آن هم تلاش های بیشتر نیاز است تا عملیات های مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده در چوکات مناسب نظامی نهادینه شود. ^{۱۰۱}

به منظور حفاظت افراد ملکی و تامین امنیت در افغانستان، یک امر ضروری است که جامعه جهانی به ویژه نیروهای نظامی بین المللی ظرفیت و تجهیزات تخنیکي شان را به نیروهای امنیتی افغان انتقال داده و مساعدت های متداوم و دراز مدت را در راستای تلاش های دولت در امر مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده فراهم سازند.

تا هنوز معلوم نیست که جامعه جهانی در سال ۲۰۱۴ و پس از آن چه منابع و مساعدت های تخنیکي مربوط به مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده را در اختیار دولت افغانستان قرار خواهد داد و با وجود درخواست های مکرر یوناما، آیساف هیچ نوع معلوماتی در این مورد ارائه ننموده است. با توجه به تهدیدات روز افزون مواد منفجره تعبیه شده در برابر افغان های ملکی و نگرانی ها در مورد افزایش ناامنی در افغانستان در سال ۲۰۱۴، یوناما یک بار دیگر روی پیشنهادات خود در مورد مساعدت های متداوم و حتی بیشتر به دولت افغانستان جهت مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده تاکید می ورزد.

حملات انتحاری و پیچیده ^{۱۰۲}

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۲۳۶ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵۵ واقعه مرگ و ۹۸۱ مورد مجروحیت) را در ۷۳ حملات انتحاری و پیچیده ثبت نمود. این ارقام نمایانگر ۱۸ فیصد کاهش در تلفات ملکی از اثر این تاکتیک نسبت به سال ۲۰۱۲ ^{۱۰۳} بوده، هر چند تعداد چنین حملات (۷۲ حمله) مشابه با تعداد چنین حملات در سال ۲۰۱۲ می باشد. میزان تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری و پیچیده شامل تلفات ملکی ناشی از قتل های هدفمند که در آن نخستین تاکتیک حمله انتحاری بود، نمی باشد. ^{۱۰۴}

^{۱۰۰} به تاریخ ۲۴ جون ۲۰۱۲، شورای امنیت ملی افغانستان استراتژی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده را که به منظور ایجاد هماهنگی میان نهادهای ذریع امنیتی در اجرای چنین عملیات ها طرح شده بود، تصویب نمود.

^{۱۰۱} در گفتگوی یوناما با وزارت داخله، وزارت دفاع و آیساف در مورد ظرفیت نیروهای افغان در راستای مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده، نهادهای امنیتی همواره (هر چند همیشه نظریات شان را علنی ابراز نکرده اند) اظهار داشته اند که نیروهای امنیتی افغان به مساعدت های بیشتر نیاز دارند تا بتوانند با تهدید مواد منفجره تعبیه شده به گونه موثر مبارزه نمایند.

^{۱۰۲} تعریف یوناما از "حمله پیچیده" عبارت از حمله عمدی و هماهنگ که در برگزیده وسیله انتحار (مانند مواد منفجره تعبیه شده نوع جاسازی شده در بدن و واسکت های انتحاری)، بیشتر از یک حمله کننده و بیشتر از یک نوع وسیله (مانند مواد منفجره تعبیه شده نوع جاسازی شده در بدن و هاوان) می باشد. تمام سه عنصر باید در یک حمله موجود باشد تا حمله پیچیده محسوب گردد.

^{۱۰۳} در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۵۱۰ مورد تلفات ملکی (۳۲۸ مورد مرگ و ۱۱۸۲ مورد مجروحیت) ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را طی ۷۲ حمله ثبت نمود.

^{۱۰۴} از آنجائی که یوناما تلفات ملکی را فقط یک بار ثبت می کند، تعداد دقیق تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری بیشتر می باشد. به طور مثال، وقایع که طی آن حمله کننده انتحاری مقام بلند پایه دولتی را هدف قرار داده و خود را در مسجد منفجر می سازد را یوناما تحت نام "قتل هدفمند" و تاکتیک آن را تحت "مواد منفجره تعبیه شده" یا "حمله انتحاری" ثبت می کند. در سال ۲۰۱۳، یوناما ۶۳ مورد جداگانه قتل های هدفمند را که توسط تاکتیک مواد منفجره تعبیه شده اجرا گردیده بود، ثبت نمود که باعث مرگ ۱۱۸ فرد ملکی و مجروحیت ۶۵ تن دیگر (۱۸۳ مورد تلفات ملکی) گردید.

یوناما مشخصاً از ناحیه حملات پیچیده در محوطه های ملکی نگران می باشد. به طور مثال، طالبان مسئولیت حمله پیچیده مورخ ۱۳ سپتامبر بالای کنسولگری ایالات متحده امریکا در شهر هرات را که منجر به کشته شدن ۸ غیر نظامی و مجروحیت ۵۳ تن دیگر به شمول ۹ طفل شد، به عهده گرفتند. اکثر مجروح مجروحین در خانه های اطراف محل رویداد زخمی شده بودند.

حملات پیچیده بالای اهداف نظامی کماکان منجر به آسیب های نامتناسب به افراد ملکی می گردد. به طور مثال، به تاریخ ۲۸ آگست، طالبان توسط واسطه نقلیه که در آن مواد منفجره جاسازی شده بود، راکت انداز و سلاح های سبک بالای پایگاه تیم بازسازی ولایتی در شهر غزنی حمله نمودند که منجر به انفجار مهیب و تیر اندازی شدید گردید. در اثر این حمله ۹ فرد ملکی به شمول یک طفل کشته و ۳۸ تن دیگر به شمول ۸ دختر، ۴ پسر و دو زن مجروح شدند. یوناما مرگ یک تن از نیروهای امنیتی افغان را ثبت نمود.

حملات انتحاری انواع مختلفی داشته که از انتحار کنندگان انفرادی که از واسکت انتحاری یا موتر پر از مواد منفجره استفاده می کنند تا بمب گذاران انتحاری متعدد که آغازگر حملات پیچیده می باشند که در آن تعداد بیشتر جنگجویان دخیل است، را شامل می شود.

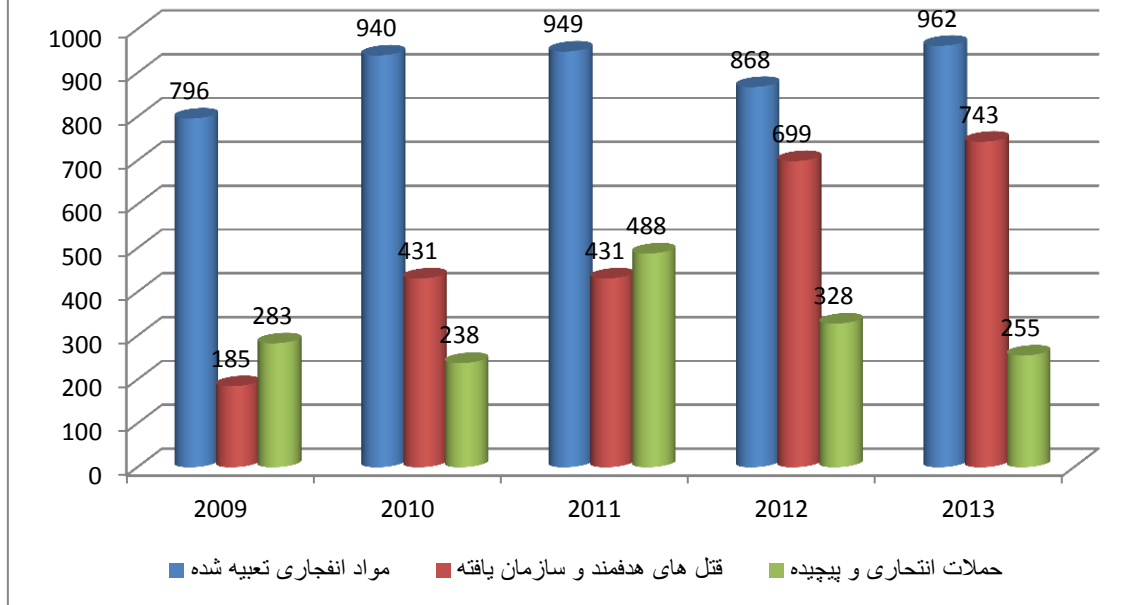
عناصر ضد دولت به اجرای انواع مختلف حملات انتحاری در محلات عام به شمول مارکیت های مزدحم، ساحاتی که بزرگان قومی در آنجا گرد هم می آیند و ادارات ملکی دولتی ادامه داده و افراد ملکی را هدف قرار می دهند. هدف قرار دادن افراد ملکی در مخالفت با اصل جهانی تفکیک قرار دارد.

به طور مثال، به تاریخ ۳ آگست گروهی از حمله کنندگان انتحاری سوار بر موتر مملو از مواد منفجره در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار به سوی یک پسته اردوی ملی بیرون از محوطه کنسولگری هندوستان در حال حرکت بودند و می خواستند داخل کنسولگری شوند.^{۱۰۵} نیروهای اردوی ملی به سوی موتر مذکور شلیک نمود. راننده موتر را منفجر ساخت که باعث از بین رفتن خود و دو انتحار کننده دیگر شد. از اثر این حمله، ۱۹ فرد ملکی به شمول ۸ طفل کشته و ۲۳ تن دیگر به شمول ۱۲ طفل و ۳ زن مجروح شدند. اکثریت قربانیان اطفالی بودند که می خواستند در مسجد نزدیک محل حادثه برای فرا گرفتن علوم دینی بروند و سایر قربانیان نماز گذاران، دکانداران و باشندگان محل بودند.

هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی و حملات بدون تفکیک و نامتناسب علیه آنها به اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی ممنوع بوده و ممکن جرایم جنگی محسوب گردد.

^{۱۰۵}. به یوناما اطلاع رسید که پس از این حمله، یک سخنگوی طالبان پیام کوتاه کتبی به رسانه فرستاد و هر نوع دخالت در این حمله را رد کرد.

کشته شدگان افراد ملکی توسط تاکتیک های عناصر مخالف دولت از جنوری ۲۰۰۹ تا دسامبر ۲۰۱۳

نمونه های از حملات انتحاری و پیچیده در سال ۲۰۱۳ شامل موارد ذیل می گردد:

- به تاریخ ۲۸ آگست، یک بمب گذار انتحاری با موتور مملو از مواد منفجره در شهر لشکر گاه ولایت هلمند یک قطار آیساف را در نزدیکی شاروالی ولایت هلمند مورد هدف قرار داد که باعث کشته شدن ۴ فرد ملکی و مجروحیت ۱۱ تن دیگر به شمول یک زن و یک طفل گردید.
- به تاریخ ۳۱ آگست، یک حمله کننده انتحاری مواد منفجره همراهش را در شهر کندهار مقابل دفتر کابل بانک منفجر ساخت که باعث کشته شدن ۶ غیر نظامی و مجروحیت ۱۰ تن دیگر به شمول ۲ طفل گردید.
- به تاریخ ۱۲ اکتوبر، یک حمله کننده انتحاری موتور مملو از مواد منفجره خود را در پیشروی دروازه پایگاه اردوی ملی افغان در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار منفجر ساخت که منجر به کشته شدن ۴ فرد ملکی به شمول دو عابر و مجروحیت ۷ تن دیگر شد.
- به تاریخ ۱۶ نوامبر، موتور مملو از مواد منفجره در محل پارکینگ در نزدیکی محل برگزاری لویه جرگه در شهر کابل منفجر شد.^{۱۶} در اثر این حمله ۸ فرد ملکی به شمول یک پسر ۱۲ ساله کشته و ۲۲ تن دیگر زخم برداشتند. این انفجار هم چنان باعث کشته شدن ۶ تن از نیروهای ملی امنیتی افغان گردید.
- به تاریخ ۲۰ نوامبر، یک بمب گذار انتحاری واسکت خود را در شهر کندهار ولایت کندهار در داخل یک رستوران منفجر ساخت که باعث کشته شدن ۴ فرد ملکی و مجروحیت ۲۲ تن دیگر شد.

^{۱۶} موتور مملو از مواد منفجره تقریباً در ۲۰۰ متری ساحه لویه جرگه، محلی که بزرگان افغان در مورد توافقنامه امنیتی دراز مدت با ایالات متحده امریکا اظهار نظر می کردند، منفجر شد.

جرم جنگی قتل: قتل های هدفمند افراد ملکی

ما در داخل موتر خود مصروف بحث روی موضوع فقر بودیم که گروهی از مردان موتر سایکل سوار - امر توقف به راننده ما داد. یکی از مردان مسلح داخل موتر را نگاه کرد و چند لحظه بعد، آن ها به سوی ما فیر کردند. به خاطر ندارم که چقدر مدتی آن ها بالای ما شلیک می کردند ولی وقتی چشمانم را باز کردم، دیدم جسد تمام همکارانم در داخل موتر افتیده است. به سختی خود را از موتر پائین کشیدم و با صدای بلند کمک خواستم. ولی آن وقت خیلی دیر بود؛ فقط یکی از همکارانم زنده بود و او هم حین انتقال به شفاخانه در مسیر راه از بین رفت.

-- یکی از بازماندگان ملکی حمله طالبان مورخ ۲۷ نوامبر که باعث مجروحیت وی و کشته شدن ۶ فرد ملکی در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب شد.^{۱۰۷}

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۰۷۶ مورد تلفات افراد ملکی (۷۴۳ مورد قتل و ۳۳۳ مورد مجروحیت) ناشی از ۶۰۵ واقعه قتل های ۱۰۸ هدفمند^{۱۰۹} را که توسط گروه های مسلح صورت گرفت، ثبت نمود. این رقم تقریباً مشابه به عین آمار است که در سال ۲۰۱۲ ثبت شده بود. بعد از حملات مواد منفجره تعبیه شده و درگیری های زمینی، قتل های هدفمند در درجه سوم عامل بیشترین تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ شناخته شد.^{۱۱۰} اکثریت قریب به اتفاق قتل های هدفمند (۶۰۵ مورد از مجموع ۷۴۳) توسط عناصر ضد دولت اجراء گردید.

عناصر ضد دولت به هدف قرار دادن و کشتن کارمندان دولت، افراد ملکی متهم به جاسوسی برای دولت، بزرگان محل و آن عده منسوبین پولیس ملی یا اردوی ملی که در اوقات رخصتی بوده و فقط مسؤولیت تنفیذ قانون را به عهده داشتند، ادامه می دهند. در اکثر موارد، طالبان از طریق وب سایت های شان مسؤولیت چنین قتل ها را به عهده گرفتند.

زون شرقی بیشترین موارد قتل های هدفمند را شاهد بوده که تعداد آن به ۱۸۴ حادثه می رسد و پس از آن زون جنوب با ۱۲۹ حادثه در جایگاه دوم قرار داشته، پس از آن زون جنوب شرق با ۹۶ حادثه، زون شمال با ۹۲ حادثه، زون غرب با ۵۸ حادثه، زون مرکز با ۴۹ حادثه و زون شمال شرق با ۳۵ حادثه قرار دارد. بیشترین مورد قتل های هدفمند که یوناما آن را ثبت کرده در ولایت ننگرهار صورت گرفته که پس از آن ولایت کندهار با ۷۷ مورد و ولایت کنر با ۶۷ مورد قرار دارد.

نمونه های از قتل های هدفمند افراد ملکی شامل موارد ذیل می گردد:

^{۱۰۷}. مصاحبه، یوناما با کارمند موسسه غیر دولتی، شهر میمنه ولایت فاریاب، ۳۱ دسامبر ۲۰۱۳.

^{۱۰۸}. به منظور تعریف "قتل های هدفمند" به بخش حقوقی این گزارش مراجعه شود. قتل های هدفمند منجر به مرگ و مجروحیت افراد ملکی متعدد می شود به ویژه زمانی که تاکتیک های بدون تفکیک مانند مواد منفجره تعبیه شده مورد استفاده قرار می گیرد. یوناما تمام موارد مرگ و مجروحیت افراد ملکی را که مستقیماً از اثر چنین واقعات به وقوع می پیوندد، تحت عنوان "قتل های هدفمند" محسوب می کند.

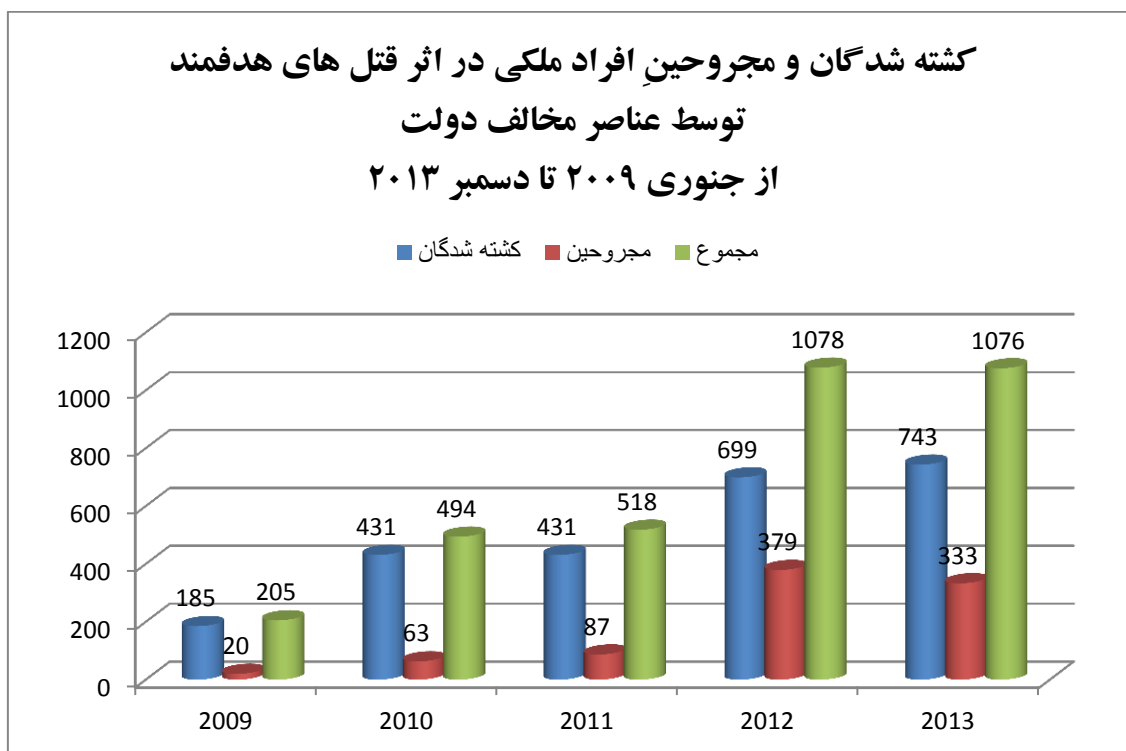
^{۱۰۹}. کنگوری قتل های هدفمند هم چنان دربرگیرنده موارد قتل با دخالت ساختارهای عدلی و قضائی موازی می شود که طی آن افراد عملاً تحت

توقیف مرتکبین قتل هدفمند قرار دارد.

^{۱۱۰}. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۰۷۷ مورد تلفات ملکی (۶۹۸ مورد مرگ و ۳۷۹ مورد مجروحیت) ناشی از قتل های هدفمند را ثبت نمود. به گزارش سالانه (۲۰۱۲) یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه از طریق وب سایت ذیل مراجعه شود:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-US>

- به تاریخ ۲۵ آگست، طالبان ۵ کارمند یک موسسه بین المللی غیر دولتی و یک کارمند دولت را زمانی اختطاف و بعداً به قتل رساندند که آنها در حال سفر به ولسوالی گلران ولایت هرات بودند. طالبان از طریق وب سایت شان مسؤولیت این قتل ها را به عهده گرفتند.
- به تاریخ ۲۹ نوامبر، عناصر ضد دولت یک موتر حامل ۶ کارمند یک موسسه بین المللی بشردوستانه را در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب کمین کرده و بالای آن شلیک نمودند و تمام ۶ سر نشین آن را به قتل رساندند. مقامات این حادثه را به طالبان وفادار به ولسوال نام نهاد طالبان در ولسوالی پشتون کوت نسبت دادند.

قتل های افراد ملکی به دلیل ارتباطات خانوادگی یا ظن همکاری با دولت افغانستان

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۴۶ مورد حمله علیه افراد ملکی را بدون داشتن هر نوع ارتباط رسمی با دولت، موسسات غیر دولتی یا نهادهای ملکی (مانند موسسات صحتی، آموزشی، انتخاباتی، برنامه های انکشافی) ثبت نمود. این حملات علیه افراد ملکی منجر به ۵۳۲ مورد تلفات ملکی (۴۱۰ مورد مرگ و ۱۲۲ مورد مجروحیت) شد.^{۱۱۱} این وقایع شامل هدف قرار گرفتن افراد ملکی به شمول دهاقین، دکانداران و محصلین توسط عناصر ضد دولت می شود که آنها را به گمان طرفداری از دولت یا نیرو های امنیتی افغان یا بین المللی هدف قرار دادند.

مثال هایی از افراد ملکی که توسط طالبان به ظن همکاری با دولت به قتل رسیدند:

- به تاریخ ۱۵ نوامبر، طالبان دو فرد ملکی را در ولسوالی نادر شاه ولایت خوست به ظن جاسوسی با دولت به ضرب گلوله به قتل رساندند. طالبان مسؤولیت این رویداد را از طریق وب سایت شان به عهده گرفتند.

^{۱۱۱} در سال ۲۰۱۲، یوناما ۴۰۵ مورد تلفات ملکی (۳۰۹ مورد مرگ و ۹۶ مورد مجروحیت) را در ۲۲۶ حادثه مشابه ثبت نمود.

- به تاریخ ۲۷ نوامبر، عناصر ضد دولت دو پسر را در ولسوالی قلات ولایت زابل متوقف و مایل های شان را بررسی کردند. پس از دریافتن شماره های مقامات دولتی در مایل های شان، عناصر ضد دولت آن ها را متهم به ارتباط داشتن با دولت کرده و هر دوی شان را به ضرب گلوله کشتند.
- به تاریخ ۱۳ دسامبر، عناصر ضد دولت دو فرد ملکی، یک معلم و یک متعلم، را پس از متهم کردن به جاسوسی به دولت به ضرب گلوله به قتل رساندند. منابع محلی کماکان اظهار نمودند که قربانیان این رویداد افراد عادی بوده و در هیچ فعالیت نظامی سهم نداشتند.
- به تاریخ ۱۹ دسامبر، عناصر ضد دولت یک معلم مکتب را در ولسوالی بر کنر ولایت کنر در حالی به ضرب گلوله به قتل رساندند که موصوف سوار بر یک تاکسی بود. برادر قربانی سرباز اردوی ملی بود.
- به تاریخ ۳۰ دسامبر، جسد دو فرد ملکی، یک خشت مال و یک راننده، در ولسوالی آقچه ولایت جوزجان به دست آمد. باشندگان محل پیامی از جانب طالبان را در بدن یکی از اجساد به دست آوردند که متوفی را متهم به پیوستن به صفوف "دشمن" می کرد.

مثال های از هدف قرار گرفتن اعضای شورای ولایتی صلح

یوناما با نگرانی به افزایش در هدف قرار دادن عمدی اعضای شوراهای ولایتی صلح می نگرد. در سال ۲۰۱۳، یوناما ۷ واقعه را ثبت نمود که منجر به ۱۸ مورد تلفات ملکی (۸ مورد مرگ و ۱۰ مورد مجروحیت) شد.^{۱۱۲}

- به تاریخ ۹ جولای، عناصر ضد دولت یک عضو شورای ولایتی صلح را در ولسوالی چمکنی ولایت پکتیا در حالی به ضرب گلوله به قتل رساندند که موصوف از بازار عمومی به طرف خانه در حرکت بود.
- به تاریخ ۲۶ سپتامبر، مواد منفجره تعبیه شده نوع ریموت کنترل در برابر یک واسطه نقلیه ملکی در ولسوالی کوت ولایت ننگرهار منفجر شد که باعث مجروحیت دو مرد و یک زن شد. یک تن از قربانیان عضو شورای ولایتی صلح و مصالحه بود که در انتخابات شورای ولایتی ۲۰۱۴ نیز نامزد بود و گفته می شود که هدف اصلی حمله نیز وی بوده است. قربانی دیگر عضو شورای ولسوالی بود.
- به تاریخ ۲۸ نوامبر، عناصر ضد دولت یک عضو شورای ولایتی صلح را در نزدیکی منزلش در ولسوالی قلات ولایت زابل به ضرب گلوله به قتل رساندند.

یوناما هم چنان دو حادثه را ثبت نمود که طی آن منسوبین اسبق نیروهای امنیتی بعد از ترک صفوف شان مورد حمله قرار گرفتند. به طور مثال، به تاریخ ۲۵ آگست، عناصر ضد دولت یک سرباز اسبق اردوی ملی را که صفوف اردو را ترک و یک مرکز آموزشی را در ولسوالی بتی کوت ولایت ننگرهار تاسیس کرده بود، اختطاف و به قتل رساندند.

به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی، قتل عمدی افراد ملکی از جمله جرایم جنگی محسوب شده می تواند. ماده مشترک ۳ کنوانسیون های ژنیو که بالای تمام طرفین درگیری در افغانستان به شمول طالبان قابل تطبیق می باشد، قتل^{۱۱۳}، خشونت،

^{۱۱۲} در سال ۲۰۱۲، یوناما ۶ مورد مرگ افراد ملکی را در دو واقعه جداگانه توسط عناصر ضد دولت که اعضای شورا های ولایتی صلح را هدف قرار دادند، ثبت نمود.

^{۱۱۳} برای تعریف "جرم جنگی قتل" به بخش حقوقی این گزارش مراجعه گردد.

اعدام های فرا قضائی (خارج از نظام قضایی)، شکنجه، مثله و سایر انواع خشونت علیه افراد ملکی^{۱۱۴} را در هر زمان و مکان صراحتاً ممنوع اعلان کرده است.

مجازات توسط ساختارهای عدلی و قضائی موازی

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۳ مورد مجازات افراد ملکی از طریق ساختارهای عدلی و قضائی موازی توسط عناصر ضد دولت به اتهام تخطی از شریعت اسلامی یا "جاسوسی" برای دولت را ثبت کرد.^{۱۱۵} مجازات تعیین و اجراء شده در برگیرنده اعدام، سر بریدن، قطع اعضا، لت و کوب، دره زدن و توقیف غیر قانونی می باشد.^{۱۱۶}

این ۲۳ مورد ذکر شده منجر به مرگ ۱۹ فرد ملکی و مجروحیت ۴ تن دیگر توسط عناصر ضد دولت گردید که مجازات مرگ و سایر مجازات را اعمال کردند.^{۱۱۷} این ارقام افزایش اندک در تعداد حوادث ولی کاهش در تلفات ملکی ناشی از چنین فعالیت ها را نسبت به سال ۲۰۱۲ نشان می دهد.^{۱۱۸}

در اکثر مواردی که در سال ۲۰۱۳ ثبت شد، عناصر ضد دولت افرادی ملکی را اعدام کردند که ظن جاسوسی با دولت در مورد آن ها می رفت یا مرتکب اعمال جنائی شدند که توسط عناصر ضد دولت جرم تلقی می شد. یوناما واقف است که ساختارهای عدلی و قضائی موازی غیر قانونی بوده و هیچ نوع اساس قانونی بر مبنای قوانین افغانستان ندارند. تعیین مجازات توسط چنین ساختارها باعث نقض حقوق بشر به حساب آمده و به موجب قوانین افغانستان جرم بوده و در بعضی شرایط جرایم جنگی به حساب می آید.^{۱۱۹}

ساختارهای عدلی و قضائی موازی در شماری از ساحات افغانستان به ویژه در ساحاتی که تحت کنترل عناصر ضد دولت قرار دارد، ثبت شد.^{۱۲۰} در بعضی موارد، ساختارهای عدلی و قضائی موازی با حذف فزیکتی مظنونین، تطبیق اجباری فیصله ها، تهدید، ارعاب و آزار و اذیت به اجبار بالای مردم تحمیل شد.

^{۱۱۴} برای جزئیات در مورد جرایم غیر مجاز تحت ماده مشترک ۳ کنوانسیون های ژنیو، به بخش حقوقی این گزارش مراجعه گردد.

^{۱۱۵} به گزارش های سال ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه از طریق وب سایت ذیل مراجعه گردد:

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=K0B5RL2XYcU%3D>

^{۱۱۶} تمام وقایع تلفات ملکی ناشی از مجازات توسط ساختارهای عدلی و قضائی موازی که یوناما آن را ثبت کرده، توسط عناصر ضد دولت اجراء شده است. یوناما وقایع مرگ و مجروحیت ناشی از چنین اعمال را ثبت می کند، خواه این موارد مرگ و مجروحیت مستقیماً مربوط به منازعه باشد مثلاً اعدام پدر سرباز اردوی ملی و یا مجازات توسط عناصر ضد حکومت علیه فرد ملکی در رابطه به تخطی خارج از درگیری مانند دره زدن در محضر عام به اتهام زنا. ماده مشترک (۳) کنوانسیون های ژنیو قتل، خشونت، اعدام های فرا قضائی، شکنجه، مثله و سایر انواع خشونت را به منظور حفاظت از افراد ملکی ممنوع اعلان کرده است. این اعمال در هر زمان و مکان غیر مجاز می باشد. به منظور دستیابی به جزئیات بیشتر در مورد قابلیت تطبیق ماده مشترک (۳) کنوانسیون های ژنیو در افغانستان، به بخش حقوقی این گزارش مراجعه شود.

^{۱۱۷} یوناما اعدام های فرا قضائی را آن اعدام هایی می داند که فردی که به طور فزیکتی در توقیف فاعل اعدام قرار دارد، به طور قصدی، از قبل طرح شده و عمدی کشته می شود (این نوع قتل ها متفاوت از قتل های هدفمند می باشد که در آن قربانی به طور فزیکتی در توقیف فاعل قرار دارد) و این نوع قتل به عنوان مجازات بر مقتول تعمیم می گردد. به عنوان مثال، کشتن یک عالم دین به خاطر ادای نماز جنازه بر سربازان نیروهای امنیتی افغان بر خلاف اینکه به عالم دین هشدار داده شده است که نماز جنازه را اداء نکند. یوناما این گونه رویدادها را "قتل" می داند قسمی که در حقوق بشردوستانه بین المللی که در جنگ های داخلی در افغانستان قابل تطبیق می باشد، نیز این گونه تعریف شده است.

^{۱۱۸} در سال ۲۰۱۲، یوناما ۳۳ مورد تلفات ملکی (۱۱ مرگ و ۲۲ مجروحیت) را در ۱۷ مورد مجازات ساختارهای عدلی و قضائی موازی ثبت نمود.

^{۱۱۹} به منظور دستیابی به تعریف "جرایم جنگی"، به بخش حقوقی این گزارش مراجعه گردد.

^{۱۲۰} یوناما چنین مجازات را در تمام زون های افغانستان به استثنای حوزه مرتفع مرکزی و حوزه جنوب شرق ثبت نمود.

در سایر موارد، به نظر می‌رسد که مردم استفاده از این ساختارها را نسبت به میکانیزم‌های رسمی و قانونی ترجیح داده و قضایای شان را به "محاکم" موازی راجع می‌سازند. به طور مثال، به تاریخ ۳۰ می، عناصر ضد دولت یک پسر ۲۳ ساله و دختر ۱۶ ساله را در ولسوالی لعل پور ولایت ننگرهار به ضرب گلوله کشتند. گفته می‌شود که این دو تن از خانه‌های شان فرار نموده و روابط نامشروع قبل از ازدواج داشتند. باشندگان اظهار داشتند پس از آن که این دو تن از خانه‌های شان فرار کردند، عناصر ضد دولت با همکاری اقارب آن‌ها موضوع را تحقیق نموده و آن دو را تعقیب و هر دوی شان را به قتل رساندند.

نمونه‌های از مجازات ساختارهای عدلی و قضائی موازی:

- به تاریخ ۲۰ آگست، عناصر ضد دولت یک مرد ۳۲ ساله را در ولسوالی جرم ولایت بدخشان به اتهام زنا توقیف و محکوم به مرگ نمودند. آنها بند دست مرد مذکور را با ریسمان بسته و میان دو درخت آویزان کردند. پس از مدتی، مرد را در حالی که نیمه جان بود از درخت پائین کرده و به ضرب گلوله به قتل رساندند.
- به تاریخ ۱۲ اکتوبر، عناصر ضد دولت یک دهقان ۱۹ ساله را به اتهام جاسوسی برای نیروی امنیتی افغان در ولسوالی جرم ولایت بدخشان اعدام کردند. در کنار جسد قربانی یادداشتی به دست آمد که پیامد مشابه را به آنانی که برای نیروهای افغان جاسوسی می‌کنند، اخطار می‌داد.
- به تاریخ ۲۸ اکتوبر، مردی که همسایه اش را به اتهام تجاوز جنسی بالای خانمش به قتل رساند، توسط قوماندان طالبان محل در ولسوالی خاش رود ولایت نیمروز توقیف شد. به تاریخ ۲۷ دسامبر، محکمه طالبان فیصله کرد که هیچ تجاوزی صورت نگرفته و مرد توقیف شده را محکوم به مرگ ساختند. طالبان مرد توقیف شده را به جایی که قتل صورت گرفته بود، انتقال داده و پدر مقتول را خواستند تا موصوف را به ضرب گلوله به قتل برساند.
- به تاریخ ۱۴ دسامبر، عناصر ضد دولت یک فرد ملکی را از منزلش در ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار اختطاف و بعداً وی را به ضرب گلوله به قتل رساندند. جسد وی همراهی با نامه‌ای به دست آمد که در آن مقتول را متهم به سرقت نموده و هم چنان در آن تذکر یافته بود که آنانی که مرتکب جرم سرقت شوند، با عین مجازات مواجه خواهند شد.

چنین قتل‌ها معمولاً به عنوان ابزار ترس و ارعاب افراد ملکی صورت گرفته و هوشداری برای سایر افراد می‌باشد تا با دولت همکاری نمایند. علاوه بر منع قتل افراد ملکی، حقوق بشردوستانه بین المللی اعمال و تهدیدات خشونت آمیزی را که هدف اصلی آن انتشار ترس و وحشت میان افراد ملکی است، نیز ممنوع کرده است.^{۱۱۱}

تهدیدات و حملات علیه شخصیت‌های مذهبی و عبادتگاه‌ها

در یک روز شوم، ما در موتر ملا سوار بودیم و به سوی منزل خود در ولسوالی شور تپیه در حال حرکت بودیم که با دو مردی مواجه شدیم که چهره‌های شان را پوشیده بودند. آنها به ما نزدیک شده و به سوی ما آتش گشودند که باعث زخمی شدن من از ناحیه سینه و دست شد. مرمی که به سینه‌ام اصابت کرده بود، از نزدیکی قلبم گذشته بود و

^{۱۱۱} ماده ۱۳ پروتوکول الحاقی کنوانسیون‌های ژنیو مورخ ۱۲ آگست ۱۹۴۹ و در بخش حفاظت قربانیان داخلی درگیری‌ها (پروتوکول II)، مورخ ۸ جون ۱۹۷۷. "افراد ملکی و هم چنان افراد غیر نظامی نباید هدف حملات قرار گیرد. اعمال و تهدیدات خشونت آمیز که هدف اصلی آن انتشار ترس و وحشت در میان افراد ملکی باشد، ممنوع می‌باشد."

نه امروز من در این دنیا نبودم. آنها پنج مرمی به دست راست و پای راست ملا نیز شلیک کرده بودند. پس از آنها محل را ترک کرده و ما با حداکثر سرعت ممکنه به سفر خود ادامه دادیم. زمانی که به دواخانه رسیدیم، من با عجله به سوی دواخانه رفتم تا دوا بگیرم. مرتکبین دوباره آمده و از پشت به ملا شلیک کردند که در نتیجه ملا همانجا جان داد. من به یاد چند روز قبل افتادم که ملا برایم گفته بود که چند مرتبه تلفیون ناشناس دریافت نموده بود که وی را تهدید به مرگ می کرد. من به وی گفته بودم که تشویش نداشته باشد و به خدا توکل کند.

-- شاهد یک مورد قتل هدفمند شخصیت مذهبی توسط طالبان در ولسوالی شور تپه ولایت بلخ در ماه آگست ۲۰۱۳.^{۱۲۲}

حملات عمدی بر ملاها و عبادتگاه ها در سال ۲۰۱۳ سه برابر افزایش یافت.^{۱۲۳} یوناما ۲۷ مورد را ثبت نمود که طی آن شخصیت های مذهبی یا عبادتگاه ها، به شمول مساجد، مستقیماً مورد حمله یا تهدید قرار گرفتند که در نتیجه آن ۱۸ فرد ملکی کشته و ۷ تن دیگر مجروح شدند.^{۱۲۴}

اکثر این حملات توسط عناصر ضد دولت به منظور هدف قرار دادن ملاها و علمای دینی به دلیل ظن همکاری شان با دولت صورت گرفته است. عناصر ضد دولت هم چنان حملات یا مواد منفجره تعبیه شده را در حوالی یا داخل مساجد طرح ریزی نمودند؛ به طور مثال، مواد منفجره تعبیه شده نوع ریموت کنترل در یک مسجد در ولسوالی اندر ولایت غزنی به تاریخ ۱۸ آگست منفجر شد که باعث تخریب مکمل مسجد گردید، ولی هیچ تلفات ملکی در قبال نداشت. حمله دیگر به تاریخ ۱ جولای بر یک مسجد در ولسوالی دهرآود ولایت ارزگان به وقوع پیوست که منجر به کشته شدن سه فرد ملکی و مجروحیت سه تن دیگر شد.

در سال ۲۰۱۳، ملاها نیز پس از آن در معرض تهدید، ارباب و حمله توسط عناصر ضد دولت قرار گرفتند که در مراسم تشییع جنازه منسوبین نیروهای ملی امنیتی افغان اشتراک یا آن را امامت کردند.^{۱۲۵} به طور مثال، به تاریخ ۱۷ سپتامبر، یک ملا در ولسوالی پشت رود ولایت فراه توسط عناصر ضد دولت به ضرب گلوله کشته شد. ملای مذکور دو روز قبل به دلیل امامت در مراسم تشییع جنازه یک پولیس محلی افغان اختطاف شده بود. هر چند طالبان مسؤولیت این رویداد را به عهده نگرفتند، منابع محلی این حادثه را به طالبان نسبت می دهند.

در بسا موارد به ویژه زمانی که طالبان تلاش کردند تا نفوذ بیشتر را در یک منطقه اعمال نماید، ملاها و علمای دینی که حمایت شان را از حکومت اعلان کرده اند با پیامدهای جدی مواجه شدند. به تاریخ ۴ سپتامبر، طالبان یک عالم دینی برجسته و دو پسرش را در ولسوالی اندر ولایت غزنی به جرم اعلان همکاری با دولت به ضرب گلوله کشتند. طالبان از طریق ویب سایت شان مسؤولیت این حمله را به عهده گرفتند.

حقوق بشردوستانه بین المللی حملات عمدی بالای افراد ملکی و اماکن غیر نظامی به شمول عبادتگاه ها را منع قرار داده و طرفین درگیر را مکلف می سازد تا مسؤولین دینی را در امر اجرای وظایف شان کمک کنند. ماده (۹) پروتوکول II

^{۱۲۲}. مصاحبه های یوناما با قربانی و شهود، ولسوالی شور تپه ولایت بلخ، ۱ آگست ۲۰۱۳.

^{۱۲۳}. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۱ مورد تلفات ملکی (۸ مرگ و ۱۳ مجروحیت) را طی ۸ حادثه ثبت نمود.

^{۱۲۴}. یوناما از این احتمال واقف است که این حوادث با توجه به ناامنی شدید، عدم دسترسی به محلات دور دست به ویژه در تمام حوزه جنوبی، و موانع فرا روی مردم در امر گزارش دهی، به شمول گزارش دهی در مورد ملاها و مساجد، ممکن کمتر از آنچه اتفاق افتاده گزارش داده شده باشند.

^{۱۲۵}. هم چنان به گزارش شش ماهه (۲۰۱۳) یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه، صفحه ۲۴ (انگلیسی) مراجعه گردد.

کنوانسیون های ژنیو صراحت دارد که "کارمندان دینی و کارکنان باید مورد احترام و حفاظت قرار گرفته و باید از هر نوع همکاری ها به منظور اجرای وظایف شان بهره مند شوند."^{۱۲۶} افزون بر این، حقوق بشردوستانه بین المللی حملات مستقیم بر افراد ملکی و عبادتگاه ها که میراث فرهنگی و معنوی افراد به شمار می روند، را منع قرار داده است.^{۱۲۷}

هر چند اکثریت حملات علیه ملاها و عبادتگاه ها در افغانستان توسط عناصر ضد دولت صورت گرفته است، یوناما بر مسؤولیت دولت مبنی بر حفاظت از ملاها و مساجد در مقابل حملات تاکید می ورزد.

حملات بر کارکنان و تاسیسات انتخاباتی و حفاظت از افراد ملکی در دوره قبل از انتخابات

در نظر است تا انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی در افغانستان به تاریخ ۵ اپریل ۲۰۱۴ برگزار گردد. به اساس وظایف محول شده در راستای نظارت از حقوق بشر و حفاظت از افراد ملکی متاثر از خشونت های مسلحانه، یوناما حملات و تهدیدات علیه کارمندان ملکی انتخاباتی توسط اطراف درگیر را در سال ۲۰۱۳ ثبت کرد.^{۱۲۸}

یوناما ۲۵ مورد حمله علیه کارکنان انتخاباتی و تاسیسات انتخاباتی توسط عناصر ضد دولت را ثبت کرد که منجر به تلفات ملکی ۱۶ تن (۴ قتل و ۱۲ مورد مجروحیت افراد ملکی) گردید.^{۱۲۹}

این حملات شامل ۴ مورد انفجار مواد منفجره تعبیه شده، ۳ مورد قتل های هدفمند (تلاش برای قتل های هدفمند)، ۳ مورد درگیری زمینی و ۲ مورد اختطاف می باشند. یوناما ۱۳ مورد تهدید، ارباب یا آزار و اذیت کارکنان کمیسیون مستقل انتخابات توسط عناصر ضد دولت را ثبت کردند.^{۱۳۰} یکی از نگرانی های کلیدی قتل هدفمند رئیس کمیسیون مستقل انتخابات در شهر کندز ولایت کندز به تاریخ ۱۸ سپتامبر می باشد. طالبان مسؤولیت این رویداد را از طریق وب سایت شان به عهده گرفتند.

پروژه ثبت نام به تاریخ ۲۶ می ۲۰۱۳ آغاز و الی اخیر ۲۰۱۳ ادامه داشت.^{۱۳۱} در خلال این مدت، یوناما مواردی را ثبت کرد که طی آن عناصر ضد دولت به صورت عمدی تیم های سیار ثبت نام کمیسیون مستقل انتخابات را مورد حمله و تهدید قرار دادند.

^{۱۲۶} ماده (۹) بخش حفاظت از کارمندان دینی و کارکنان صحتی، پروتوکول الحاقی کنوانسیون های ژنیو، مورخ ۱۲ آگست ۱۹۴۹ و بخش مربوطه حفاظت از قربانیان داخلی در درگیری های مسلحانه (پروتوکول II)، مورخ ۸ جون ۱۹۷۷.

^{۱۲۷} همان. هم چنان به جلد اول قانون عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته صلیب سرخ، مواد ed. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck (چاپ مطبوعه سی یو / آی سی آر سی، کیمبریج ۲۰۰۵) {مطالعه کمیته صلیب سرخ} مراجعه گردد.

^{۱۲۸} به قابلیت تطبیق ماده مشترک (۳) کنوانسیون های ژنیو در بخش حقوقی مراجعه گردد.

^{۱۲۹} از ۱ جون ۲۰۱۳ الی ۲ جنوری ۲۰۱۴، کمیسیون مستقل انتخابات ۸۲ مورد حادثه علیه پروژه انتخاباتی را ثبت نمود. این ارقام شامل ۲۳ مورد حمله، ۲۲ مورد تهدید و ارباب کارکنان کمیسیون مستقل انتخابات و ۱۲ مورد مواد منفجره تعبیه شده، مواد منفجره تعبیه شده نوع ریموت کنترل و مواد منفجره جاسازی شده در واسطه نقلیه می شود که منجر به هدف قرار گرفتن و از بین رفتن/مجروحیت پولیس ملی افغان و کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات در قطارهای سیار شده و خسارات جانبی را به دفاتر کمیسیون مستقل انتخابات به بار آورده است. به "گزارش امنیتی کمیسیون مستقل انتخابات" دفتر هماهنگی امنیتی ریاست عملیات های ساحوی مورخ ۲ جنوری ۲۰۱۴ مراجعه گردد.

^{۱۳۰} ارقام کمیسیون مستقل انتخابات به مراتب بیشتر از آماری است که در این گزارش درج گردیده زیرا یوناما صرف مواردی را در این گزارش

گنجانیده که مرتبط به درگیری های مسلحانه بوده، مثلاً مواردی که توسط طرفین درگیر صورت گرفته باشد.

^{۱۳۱} پروژه انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی در سال ۲۰۱۳ در سه مرحله (ولایتی، ولسوالی و مراکز رای دهی) توزیع کارت های رای دهی برای واجدین شرایط جدید آغاز شد که هدف آن ثبت نام افرادی بود که پس از انتخابات گذشته سن ۱۸ سالگی را تکمیل نموده اند یا رای

نمونه های از حملات علیه تیم های سیار ثبت نام:

- به تاریخ ۱۰ اکتوبر، عناصر ضد دولت در ولسوالی خشک ولایت هرات بالای تیم سیار آتش گشودند که منجر به مجروحیت دو کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات گردید.
- به تاریخ ۲۱ اکتوبر، یک عراده واسطه نقلیه پولیس ملی افغان که در حال همراهی تیم سیار ثبت نام کمیسیون مستقل انتخابات بود، در ولسوالی دوشی ولایت بغلان با مواد منفجره تعبیه شده نوع ریموت کنترل برخورد کرد که منجر به کشته شدن دو پولیس ملی افغان و مجروحیت ۴ فرد ملکی دیگر شد. طالبان از طریق وب سایت شان مسؤولیت این رویداد را به عهده گرفتند.
- به تاریخ ۳ نوامبر، تیم سیار ثبت نام کمیسیون مستقل انتخابات در ولسوالی دو لینه ولایت غور با مواد منفجره تعبیه شده نوع ریموت کنترل برخورد کرد که باعث مجروحیت شش کارمند کمیسیون مستقل انتخابات گردید.

یوناما ۳ مورد اختطاف کارکنان کمیسیون انتخابات توسط عناصر ضد دولت را ثبت نمود. موارد اختطاف فوق الذکر از طریق میانجیگری افراد محل حل و فصل شد هر چند در دو مورد رهائی کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات مشروط بر ترک وظایف شان انجام پذیرفت. به طور مثال، به تاریخ ۱۱ سپتامبر، عناصر ضد دولت یک کارمند کمیسیون مستقل انتخابات را که قبلاً ملا بود در ولسوالی قلات ولایت زابل اختطاف نمودند. گفته می شود که کارمند کمیسیون مستقل انتخابات در گذشته چندین بار تهدید شده بود. عناصر ضد دولت کارمند مذکور را پس از آن رها کردند که توافق نمود تا وظیفه اش را در کمیسیون مستقل انتخابات ترک کند. به تاریخ ۱۴ اکتوبر، عناصر ضد دولت در ولسوالی پچیراگام ولایت ننگرهار یک کارمند کمیسیون مستقل انتخابات را اختطاف کردند. موصوف بلافاصله پس از میانجیگری بزرگان محل رها شد.

یوناما اربع افراد ملکی در بعضی ساحات از طریق شب نامه ها توسط عناصر ضد دولت را تأیید کرد که این شب نامه ها افراد ملکی را در مورد اشتراک در پروسه انتخابات هوشدار می داد. این شب نامه ها که بعضاً توسط دست نوشته و بعضاً توسط کمپیوتر تایپ شده بودند، در محلات عامه مانند مساجد و مراکز ولسوالی ها به چشم خورند. به تاریخ ۳۰ اکتوبر، نامهء عنوانی یکی از هماهنگ کنندگان کمیسیون مستقل انتخابات در میز دفتر یک کارمند اداری ولسوالی در جریان محفل افتتاحیه تیم سیار ثبت نام رای دهندگان در ولسوالی گویشته ولایت ننگرهار به دست آمد. در آن نامه به کارمند کمیسیون مستقل انتخابات اخطار داده شده بود تا از ولسوالی گویشته به منظور حمایت از تلاش ها برای ثبت نام رای دهندگان دیدن ننماید، در غیر آن به قتل خواهد رسید.

علاوه بر حملات عمدی علیه کارمندان انتخاباتی، ناامنی نیز در بعضی ساحات روی اشتراک افراد ملکی در پروسه انتخابات تاثیر گذار بوده است. به طور مثال، حق آزادی حرکت و هم چنان آزادی اشتراک در پنج ولسوالی، زمانی از باشندگان آن سلب شد که به مردم محل اجازه ثبت نام داده نشد؛ دلیل آن هم عدم امکان سفر تیم های ثبت نام به محل مذکور و یا هم ترس مردم محل از سفر به ساحات دیگر جهت ثبت نام گفته شده است.^{۱۳۲}

دهندگان فعلی که کارت های رای دهی شان مفقود شده باشند. مرحله اول این پروسه به تاریخ ۲۶ می ۲۰۱۳ آغاز شد. به اساس اظهارات کمیسیون مستقل انتخابات، پس از ۱۴ جنوری ۲۰۱۴ بیش از ۳٫۲ میلیون رای دهندگان تحت پروسه توزیع جدید کارت های رای دهی ثبت نام شده اند.^{۱۳۲} در مرحله دوم، ثبت نام رای دهندگان در سطح ولسوالی، کمیسیون مستقل انتخابات مراکز ثبت نام را از مجموع ۳۹۹ ولسوالی در ۳۹۵ آن ایجاد کرد که این مراکز علاوه بر ۴۱ مرکز ثبت نام در مرکز ۳۴ ولایت افغانستان بود. الی تاریخ ۲۱ نوامبر، به تعداد ۳۱۴۸۶۲۰ رای دهنده ثبت نام شدند. ثبت نام زنان الی ۳۴٫۴ فیصد افزایش یافت. کمیسیون مستقل انتخابات به دلیل ناامنی نتوانست در ۵ ولسوالی مرحله II ثبت نام رای دهندگان در سطح

یوناما در سطح کشور ملاحظه نمود که نیروهای امنیتی افغان به ویژه پولیس ملی افغان به حملات یا مداخلات عناصر ضد دولت در پروسه انتخابات بلافاصله واکنش نشان داده که این امر باعث شده تا پروسه انتخابات ادامه یابد.

مثال هایی از پولیس ملی افغان که مراکز ثبت نام رای دهندگان و افراد ملکی را از حملات عناصر ضد دولت محافظت نموده اند:

- به تاریخ ۲۰ اکتوبر، عناصر ضد دولت بالای یک مرکز سیار ثبت نام انتخابات در ولسوالی خیر کوت ولایت پکتیکا حمله نمود. نیروهای پولیس ملی افغان به این حمله واکنش نشان داده و مرکز مذکور را پس از چند ساعت دوباره گشودند.
- به تاریخ ۱۰ نوامبر، یک کارمند کمیسیون مستقل انتخابات و باشندگان تلاش نمودند تا مانع ورود عناصر مسلح ضد حکومت به یک مرکز ثبت نام رای دهندگان که در یک مرکز صحنی در ولسوالی رودات ولایت ننگرهار ایجا شده بود، شوند. نیروهای پولیس ملی افغان به مرکز ثبت نام رای دهندگان رسیده و درگیری مسلحانه کوچک با عناصر ضد دولت به وقوع پیوست که پس از آن نیروهای پولیس ملی افغان یک گروه مسلح عناصر ضد دولت را دستگیر کرد.

ارزیابی های کنونی خاطر نشان می دهد که ناامنی در بعضی ساحات بر سهمگیری افراد ملکی در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۴ تاثیر گذار خواهد بود. به تاریخ ۱۱ جنوری ۲۰۱۴، وزارت امور داخله ارزیابی امنیتی مراکز رای دهی برای انتخابات را تکمیل و اذعان داشت که از جمله ۶۸۴۵ مرکز رای دهی ۴۱۴ مرکز به دلایل امنیتی مسدود خواهد بود.^{۱۳۳} امنیت کافی نیاز است تا اطمینان حاصل گردد که حداکثر ممکنه افغان ها به ویژه زنان که در محلات متاثر از جنگ زندگی دارند، کاملاً در این پروسه سیاسی اشتراک ورزیده و از حق رای شان استفاده نمایند.

یوناما هم چنان تاکید می ورزد که کارمندان انتخاباتی افراد ملکی بوده و روی این ملحوظ با در نظر داشت مکلفیت طرفین درگیری مبنی بر رعایت حقوق بشردوستانه بین المللی، این افراد نباید مورد حمله قرار گیرند. یوناما یک بار دیگر از طالبان و سایر عناصر ضد دولت می خواهد تا حمله بر افراد ملکی به شمول کارکنان انتخابات را متوقف ساخته و اکیداً اظهار می دارد که این نوع اعمال، جرایم جنگی محسوب شده می تواند.

اعلامیه های طالبان در مورد تلفات افراد ملکی

در سال ۲۰۱۳، طالبان ۴۶ اعلامیه را صادر نمودند که به گونه مستقیم یا غیر مستقیم تلفات ملکی و عدم حفاظت غیر نظامیان را مطرح کردند. این اعلامیه ها در مورد به عهده گرفتن یا رد مسؤلیت حملات و تفتیش تلفات ملکی که طبق اظهارات شان توسط نیروهای طرفدار حکومت به میان آمده، صادر شده اند. هم چنان، طالبان روزانه اخبار، اعلامیه های کوتاه و مقالاتی را

ولسوالی را تطبیق نماید که این ۵ ولسوالی عبارتند از: ولسوالی ناوه در ولایت غزنی؛ ولسوالی کاکر در ولایت زابل؛ ولسوالی های باغران و دیشو در ولایت هلمند؛ و ولسوالی وایگل در ولایت نورستان. منبع: مرحله II پروژه "ارتقای ظرفیت حقوقی و انتخاباتی برای فردا" UNDP؛ معلومات تجدید شده در: ۲۵ اکتوبر - ۲۱ نوامبر ۲۰۱۳.

^{۱۳۳} سخنگوی وزارت داخله، آقای صدیق صدیقی، اظهار داشت "۹۰ فیصد مراکز رای دهی در روز انتخابات باز خواهند بود: وزارت داخله"، سید شریف امیری، ۱۲ جنوری ۲۰۱۴ از طریق وب سایت:

<http://www.tolonews.com/elections2014/90-percent-polling-centers-will-open-election-day-moi>

منتشر کردند که طی آن مسؤولیت حملات پیچیده و انتحاری، قتل های هدفمند و انفجار های مواد منفجره تعبیه شده را به عهده گرفتند.

طالبان به ارسال پیام ها و نشر اعلامیه ها در مورد نقش شان در موارد تلفات ملکی ادامه دادند که در این پیام ها و اعلامیه ها طالبان روی تعریف "افراد ملکی" (که در مغایرت با تعریف حقوقی افراد ملکی تحت حقوق بشردوستانه بین المللی می باشد)، تاکید کرده و جزئیات اقداماتی را ارائه نمودند که به اساس اظهارات طالبان به منظور کاهش تلفات ملکی روی دست گرفته شده بود. علی الرغم چنین اعلامیه ها، تعداد مواردی که تلفات ملکی در قبال داشته و طالبان مسؤولیت آن را به عهده گرفتند، در سال ۲۰۱۳ سه برابر شده است^{۱۳۴}

اعلامیه های طالبان هم چنان در برگیرنده پیام هایی بود که نقش داشتن در بعضی موارد را رد کرده در حالی که اکثر چنین مواردی را تقبیح نمودند. چنین رد مسؤولیت یا تقبیح معمولاً پس از موارد تلفات ملکی منتشر می شد که در سطح ملی و بین المللی مورد تقبیح قرار می گرفت و این امر توسط طالبان شاید به منظور جلب حمایت افغان ها و واکنش به اتهامات نقض حقوق بشر توسط اعضای این گروه بوده است.

با وجود چنین اعلامیه ها و اقدامات مبنی بر تلاش جهت حفاظت افراد ملکی، یوناما دریافت که طالبان در سال ۲۰۱۳ مانند سال های قبل به کشتن و مجروح ساختن صدها افغان ملکی با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده، قتل های هدفمند، و درگیری های زمینی با نیروهای ملی امنیتی افغان ادامه دادند.

واکنش طالبان در رابطه به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۳ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی

طی یک اعلامیه، طالبان دریافت گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۳ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی را ساعتی قبل از نشر رسمی آن تائید کرده و اظهار داشتند که زمان کافی برای تجزیه و تحلیل محتویات این گزارش یا بحث در مورد نتیجه گیری آن با یوناما در اختیار شان قرار نگرفته است.^{۱۳۵} این اعلامیه گزارش یوناما در مورد مسؤولیت تلفات ملکی (چه به صورت عمدی یا جانبی) ناشی از فعالیت ها یا حملات طالبان را تائید نکرده بود.

به طور مشخص، اعلامیه مذکور در رابطه به ۵۲ مورد مشخص پرداخت که یوناما آن را شناسائی و طالبان مسؤولیت هدف قرار دادن و کشتن افرادی را که تحت حقوق بشردوستانه بین المللی "افراد ملکی" تعریف شده اند، به عهده گرفته بودند.^{۱۳۶} طالبان از طریق این اعلامیه یک بار دیگر مسؤولیت این حملات را به عهده گرفته ولی یافته های یوناما در خصوص تلفات

^{۱۳۴}. در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۴۹ مورد را ثبت نمود که طالبان مسؤولیت آن را به عهده گرفتند که این رقم در سال ۲۰۱۲ به ۴۶ مورد می رسید.

^{۱۳۵}. اعلامیه طالبان، "واکنش امارت اسلامی در مورد گزارش اخیر یوناما در رابطه به تلفات ملکی مورخ ۳۱ جولای ۲۰۱۳، که به تاریخ ۱۴ جنوری ۲۰۱۴ در وب سایت ذیل قابل دسترس بود:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/34995-rejoinder-of-the-islamic-emirate-about-the-recent-report-of-unama-regarding-the-civilian-casualties>

^{۱۳۶}. گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۳ یوناما در مورد تلفات ملکی در درگیری های مسلحانه دریافت که طالبان مسؤولیت ۵۲ حمله را به عهده گرفتند که منجر به ۵۷۱ مورد تلفات ملکی شد. به طور مثال، گزارش در مورد حمله مورخ ۳ اپریل ۲۰۱۳ بر محکمه ولایتی فراه در شهر فراه ولایت فراه اشاره می کند که باعث کشته شدن ۳۳ فرد ملکی و مجروحیت ۱۰۵ تن دیگر شد.

ملکی ناشی از چنین حملات را رد کردند و هم چنان روی موقف خود تاکید نمودند که افراد ملکی شامل در "اداره کابل"^{۱۳۷} باید مورد حمله قرار گیرند.

تعریف طالبان از "افراد ملکی"

طالبان افراد ملکی را کما فی السابق چنین تعریف کردند "افرادی که به هیچ نحوی در درگیری ها دخیل نباشند: ریش سفیدان، زنان، اطفال و افراد عام که زندگی عادی دارند"^{۱۳۸} طالبان اظهار داشتند که حمله بر چنین افراد "غیر مشروع" می باشد.^{۱۳۹} طالبان هم چنان ادعا نمودند که یوناما "مقامات اداره کابل، پولیس، اردو، کارمندان استخبارات و کارکنان سایر ارگان های حساس و مضر را نیز افراد ملکی می خواند."^{۱۴۰}

یوناما خاطر نشان می سازد که اعلامیه طالبان در مورد توضیح موقف یوناما در رابطه به تعریف "افراد ملکی" درست نبوده و با مکلفیت های طالبان به عنوان یک طرف درگیر تحت حقوق بشردوستانه بین المللی همخوان نمی باشد. یوناما یک بار دیگر تاکید می کند که به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی "افراد ملکی" آنانی هستند که عضو نیرو های نظامی/نیمه نظامی یا عضو گروه های سازمان یافته نظامی مربوط به یک طرف درگیری نباشند (سربازان و در موارد زیادپولیس و استخبارات عضو نیروهای نظامی/نیمه نظامی به شمار می روند و از اینرو "افراد ملکی" محسوب نمی شوند).

به منظور وضاحت بیشتر، "افراد ملکی" در برگیرنده تمام افرادی است که در درگیری ها به گونه مستقیم سهم ندارند. افراد ملکی صرف زمانی مصونیت شان را از دست می دهند که سلاح برداشته و مستقیماً در درگیری ها شرکت کنند یا عضویت گروه مسلح را که در درگیری طرف است، کسب کنند. به این دلیل، به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی، افرادی که در پست های ملکی دولتی استخدام می گردند، افراد ملکی محسوب می شوند زیرا آنها به گونه مستقیم در درگیری های شرکت نمی کنند؛ چنین افراد تا زمانی که به شکل مستقیم در درگیری سهم نگرفته اند، باید مورد حمله قرار نگیرند.

اعلامیه طالبان در مورد اقدامات در جهت جلوگیری و کاهش تلفات ملکی

در سال ۲۰۱۳، طالبان اظهار داشتند که اقدامات جدیدی را جهت رسیدگی به موضوع تلفات ملکی روی دست گرفته اند. طی مصاحبه ای که به تاریخ ۱۷ جون نشر شد، طالبان از ایجاد "کمیتهء خاص تحت نظارت کمیسیون نظامی به منظور جلوگیری از تلفات ملکی خبر دادند."^{۱۴۱} در مصاحبه هم چنان ذکر شده که طرز العمل کمیته خاص متشکل از ۱۶ ماده بوده

^{۱۳۷}. به بخش بعدی "تعریف طالبان از افراد ملکی" مراجعه شود.

^{۱۳۸}. اعلامیه طالبان، "نامهء سرگشاده به یوناما در مورد برخورد جانبدارانه این نهاد"، ۲۵ فبروری ۲۰۱۳، که به تاریخ ۱۴ جنوری ۲۰۱۴ در وبسایت

ذیل قابل دسترس بود:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/29225-an-open-letter-to-the-unama-about-the-biased-behavior-of-this-organization>

^{۱۳۹}. ماخذ قبلی.

^{۱۴۰}. اعلامیه طالبان، "عکس العمل امارت اسلامی در مورد گزارش اخیر یوناما در مورد تلفات ملکی"، ۳۱ جولای ۲۰۱۳، که به تاریخ ۱۶ جنوری ۲۰۱۴ در وبسایت ذیل قابل دسترس بود:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/34995-rejoinder-of-the-islamic-emirate-about-the-recent-report-of-unama-regarding-the-civilian-casualties>

^{۱۴۱}. اعلامیهء طالبان، "مصاحبه با آقای سرحدی، رئیس کمیته خاص برای جلوگیری از تلفات ملکی"، مورخ ۱۷ جون ۲۰۱۳ که به تاریخ ۱۴ جنوری ۲۰۱۴ در وبسایت ذیل قابل دسترس بود:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/interview/32843-interview-with-mr-sarhadi,-the-director-of-the-special-committee-for-the-prevention-of-civilian-losses>

و شماری از این مواد در اختیار عامه مردم قرار گرفته بود. به اساس ماده ۱، مسؤولیت عمده این کمیته "دریافت معلومات، و ارزیابی و ارائه گزارش به رهبری امارت اسلامی در رابطه به تلفات ملکی" است که به طالبان نسبت داده شده است.^{۱۴۲} ماده III کمیته را مکلف می سازد تا موارد "غفلت" توسط اعضای طالبان را به گونه کامل بررسی نموده و در صورت ثبوت مسؤولیت، مرتکبین را غرض مجازات به محکمه شرعی معرفی نمایند.^{۱۴۳} جزئیات تماس با این کمیته در اختیار عامه مردم قرار گرفت.^{۱۴۴}

در همان مصاحبه گزارش شده بود که کمیته خاص ۹ مورد (۴ در هلمند، ۲ در کندهار، ۱ در فاریاب، ۱ در زابل و ۱ در وردک) غفلت توسط طالبان را ثبت کرده که منجر به تلفات ملکی شد.^{۱۴۵} در مصاحبه گفته شده بود که موارد ذکر شده در "آینده نزدیک" به محکمه شرعی ارجاع خواهد شد. تا امروز، طالبان هیچ نوع معلومات بیشتر در مورد ارجاع این موارد ارائه نکرده اند.

یوناما تاکید می کند که چنین میکانیزم (معتبر) باید در مطابقت با تعریف "افراد ملکی" بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و هدف آن اجرای مکلفیت ها توسط تمام طرف های درگیر جهت اجرای مقررات بین المللی باشد. هم چنان، تعریف طالبان از "غفلتی که منجر به تلفات ملکی گردد" به منظور تحقیق داخلی و ارجاع آن به محکمه شرعی هیچ نوع تعریف مشخص ندارند.

علاوه بر اعلامیه های طالبان در رابطه به کار کمیته خاص، در سال ۲۰۱۳ طالبان چندین بار در مورد اقدامات کاهش دهنده تلفات ملکی اظهاراتی داشتند. به طور مثال، در پیام طالبان به مناسبت عید سعید فطر که به تاریخ ۶ آگست نشر شد، آمده بود که "... آنانی که با سوء استفاده از نام مجاهد به افراد عادی آسیب می رسانند یا افراد را به هدف دریافت پول اختطاف می کنند و یا هم اهداف شخصی شان را تحت نام جهاد تعقیب می نمایند، نه مجاهد هستند و نه با امارت اسلامی تعلق دارند."^{۱۴۶} هر چند به نظر می رسد که این پیام مانع اختطاف های جنائی (به منظور دریافت پول) می شود، به نظر نمی رسد که این پیام از اختطاف افراد توسط طالبان برای اهداف دیگر جلوگیری کند. ارجاع و اختطاف افراد ملکی توسط طالبان در اکثر مناطق در طول سال ۲۰۱۳ به حال خود باقی مانده است.^{۱۴۷}

در همان پیام تبریکیه به مناسبت عید سعید فطر آمده است که افراد طالب که در قضاای تلفات افراد ملکی مرتکب "بی دقتی" شده باشند، به رهبری گروه طالبان معرفی شده و از طریق محکمه های شرعی مورد مواخذه قرار می گیرند.^{۱۴۸} طالبان

۱۴۲. ماخذ قبلی.

۱۴۳. ماخذ قبلی.

۱۴۴. اعلامیه طالبان در وب سات پشتوی شان "اداره جلوگیری از تلفات ملکی کمیسیون نظامی امارت اسلامی افغانستان"، وب سایت:

<http://shahamat.info/index.php/paighamoona/42293-accessed 14/01/2014>

۱۴۵. ماخذ قبلی.

۱۴۶. اعلامیه طالبان، پیام تبریکیه امیر المومنین (حفظ الله) به مناسبت عید سعید فطر، مورخ ۶ آگست ۲۰۱۳ که به تاریخ ۱۴ جنوری در وب سایت

ذیل قابل دسترس بود:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/35234-message-of-felicitation-of-amir-ul-momineen-may-allah-protect-him-on-the-occasion-of-eid-ul-fit>

۱۴۷. حقوق عرفی بین المللی بشردوستانه که بر درگیری های داخلی افغانستان قابل تطبیق می باشد، گروگان گیری را منع قرار می دهد. به فقره (ج)

(۲) ماده ۴ پروتوکول الحاقی II مراجعه شود.

۱۴۸. ندرتاً، در صورتی که یک مجاهد مرتکب بی دقتی در امر جلوگیری از تلفات ملکی شود، موصوف باید پس از شناسائی به منظور ارجاع به محاکم عدلی و قضائی به رهبری معرفی شود. به پاورقی شماره ۱۴۰ مراجعه شود.

هیچگاه تعریف مشخص از "بی دقتی" را در اختیار مردم قرار نداده و نه هم معلوماتی در رابطه به هر نوع اقدامات اتخاذ شده در این راستا ارائه شده است.

به همین ترتیب، به تاریخ ۲۷ نوامبر، طالبان اظهار داشتند که تلاش می کنند تا مانع آسیب رسیدن به افراد ملکی شوند (در اعلامیه از آن به نام "عوام" یاد شده است).^{۱۴۹}

تلفات افراد ملکی که طالبان مسؤولیت آنرا به عهده گرفتند

در سال ۲۰۱۳، طالبان مسؤولیت مجموعاً ۱۵۳ حمله را به عهده گرفتند که در آن افراد ملکی آسیب دیدند^{۱۵۰} - این رقم در مقایسه با سال ۲۰۱۲، ۲۹۲ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۱۵۱} در بررسی های یوناما معلوم گردید که این حملات منجر به ۹۴۴ مورد تلفات افراد ملکی گردید (۳۰۲ فرد ملکی کشته شدند و ۶۴۲ تن دیگر جراحت برداشتند)؛ این رقم یک افزایش ۱۳۶ درصدی در تلفات افراد ملکی در مقایسه با سال ۲۰۱۲ که طالبان مسؤولیت آن را به عهده گرفتند را نشان می دهد.

در اکثر این حملات، یا از تاکتیک های بدون تفکیک، از قبیل انفجار مواد منفجره تعبیه شده در اماکن عامه، هدف قرار دادن پولیس در اوقات رخصتی و یا هدف قرار دادن پولیس که صرفاً مشغول ایفای ماموریت تنفیذ قانون می باشد، استفاده شده است و یا افراد ملکی مستقیماً هدف قرار گرفته اند، به خصوص کارمندان و یا ساختمان های ادارات ملکی. از مجموع ۱۴۹ حمله، پنج حمله آن اردوی ملی افغان و پنج حمله دیگر آن پولیس محلی افغان را هدف قرار دادند. رویدادهای متعددی باعث تلفات زیاد افراد ملکی گردید. برای مثال، طالبان مسؤولیت حمله پیچیده به کنسولگری ایالات متحده در هرات بتاريخ ۱۳ سپتمبر را به عهده گرفتند که منجر به ۶۱ مورد تلفات افراد ملکی گردید. در این حمله، هشت فرد ملکی کشته و ۵۳ تن دیگر زخمی شدند. به استثنای چهار نگهبان قراردادی خارجی (غیر امریکائی)، بقیه تمام افراد کشته و زخمی شده، افغان بودند.^{۱۵۲}

۱۴۹. "شما می دانید این جنگ و آمادگی های ما برای این جنگ دوامدار و طولانی است. از این جهت، ما نهایت تلاش خود را به خرج می دهیم تا از آسیب رسیدن به عوام جلوگیری به عمل آید تا آنها نیز برای مدت طولانی روحیه و مورال عالی داشته باشند. اعلامیه طالبان، "ذبیح الله مجاهد: تمام گزارش های ملل متحد از زیر نظر امریکا می گذرد و به خواست آنها نشر می شود"، تاریخ ۲۷ نوامبر ۲۰۱۳ که به تاریخ ۱۶ جنوری ۲۰۱۴ در وب سایت ذیل قابل دسترس بود:

<http://www.shahamat-english.com/index.php/interviwe/39994-zabihullah-mujahid-each-of-the-united-nations-report-goes-through-the-american-filter-and-is-published-on-their-demand>
۱۵۰. رویدادهایی که به افراد ملکی آسیب می رساند شامل رویدادهای ذیل می شود: مرگ و مجروحیت افراد ملکی، تهدید، ارباب و آزار و اذیت، از دست دادن معیشت و تاثیرات منفی روی دسترسی به حقوق بشر، مثلاً بسته شدن مکتب ها و کلینیک ها در نتیجه حمله توسط مواد منفجره تعبیه شده.

۱۵۱. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۴۶ رویداد را به ثبت رساند که طالبان مسؤولیت آنرا به عهده گرفتند. به صفحه ۲۷، گزارش سالانه یوناما مورخ ۲۰۱۲ در مورد حفاظت افراد ملکی در جنگ های مسلحانه به آدرس انترنتی ذیل مراجعه شود:

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=KOB5RL2XYcU%3D>
۱۵۲. اعلامیه طالبان تحت عنوان "عملیات استشهادی هرات تلفات سنگینی بر دشمن وارد کرد"، ۱۳ سپتمبر ۲۰۱۳ در آدرس ذیل: <http://www.shahamat-english.com/index.php/news/36970-herat-martyrdom-operation-causes-enemy-heavy-losses>؛ تاریخ مراجعه به این آدرس: ۱۴ جنوری ۲۰۱۴.

طالبان مسؤولیت حملات را از طریق وب سایت خود و یا از طریق تماس مستقیم با رسانه ها، به عهده گرفتند. در بسیاری از اعلامیه هائی که در آن مسؤولیت حمله به عهده گرفته می شد، معلومات جامع و مفصل در مورد حملات ارائه می شد، از جمله ارائه جزئیات در رابطه به هدف مورد نظر، انکشافات عملیاتی و تلفات وارده بر هر دو طرف.^{۱۵۳}

اعلامیه های ماهوار طالبان در مورد تلفات افراد ملکی بدست نیروهای طرفدار دولت

در سال ۲۰۱۳، طالبان آغاز به نشر اعلامیه های ماهوار کردند که در آن، جزئیات موارد تلفات افراد ملکی را که به ادعای آنها از جانب نیروهای طرفدار دولت صورت گرفته بود، ارائه می کردند.^{۱۵۴} طالبان در اعلامیه های خود، در مجموع ۲۷۷ رویداد را ذکر کردند. یوناما تمام رویدادهای ادعا شده را پیگیری کرد تا معلوم کند که آیا رویدادهای متذکره از جانب یوناما به ثبت رسیده است و یا خیر، و در صورت عدم ثبت، معلوم کند که آیا رویدادهای متذکره ایجاب شمولیت در دیتابیس تلفات افراد ملکی یوناما را می کند و یا خیر. در نتیجه، یوناما دریافت که از مجموع ۲۷۷ رویداد، ۹۱ مورد آن از جانب یوناما به ثبت رسیده است، ۸۳ مورد دیگر از جانب یوناما پیگیری گردیده است و در ۱۰۳ مورد دیگر آن تثبیت نگردید که تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های مسلحانه بوده باشد.^{۱۵۵}

از مجموع ۲۷۷ رویداد لیست شده در اعلامیه های ماهوار طالبان، یوناما مشخص نمود که در ۴۲ مورد، شمار ذکر شده تلفات افراد ملکی در مطابقت با اسناد یوناما قرار داشت؛ در ۲۸ مورد دیگر، شمار تلفات بیشتر از آمار یوناما بود و در ۲۴ مورد دیگر، شمار تلفات افراد ملکی پائین تر از آنچه بود که یوناما به ثبت رسانیده است.

اگرچه طالبان نیروهای طرفدار دولت را مسؤول تمام ۲۷۷ رویداد تلفات افراد ملکی دانستند، اما در اسناد جمع آوری شده از جانب یوناما، ۷۱ مورد از مجموع ۲۷۷ رویداد تلفات افراد ملکی به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است. در ۱۱ رویداد دیگر، یوناما معلوم کرد که تلفات افراد ملکی به آتش متقابل نسبت داده شده است؛ در هشت مورد، تلفات افراد ملکی به عناصر ضد دولت نسبت داده شده است؛ و در چهار رویداد دیگر، تلفات به هیچ کسی نسبت داده نشده است.

در جریان تثبیت ۳۰ رویداد دیگر، یوناما هیچ مورد تلفات افراد ملکی را پیدا نکرد و در ۲۵ رویداد دیگر، یوناما معلوم نمود که تلفات افراد ملکی که از سوی طالبان ادعا شده بود، افراد ملکی نبودند. یوناما دریافت که ۱۳ رویداد به درگیری های مسلحانه ارتباط نداشت و در بقیه ۱۱۵ رویداد، یوناما قادر به تأیید وضعیت تلفات و یا حادثه نگردید.

۱۵۳. به عنوان مثال، به اعلامیه طالبان بتاريخ ۱۳ سپتمبر در مورد حمله بالای کنسولگری ایالات متحده در هرات تحت عنوان "عملیات استشهادی هرات تلفات سنگینی بر دشمن وارد کرد"، ۱۳ سپتمبر ۲۰۱۳ به این آدرس مراجعه کنید: <http://www.shahamat-english.com/index.php/news/36970-herat-martyrdom-operation-causes-enemy-heavy-losses>؛ تاریخ مراجعه: ۱۴ جنوری ۲۰۱۴.

۱۵۴. اعلامیه های ماهوار طالبان در <http://www.shahamat-english.com/index.php/interview>؛ تاریخ مراجعه به سایت: ۱۴ جنوری ۲۰۱۴.

۱۵۵. به ضمیمه ۱ مراجعه شود: فشرده و تحلیل اعلامیه های طالبان. جزئیات تحقیق یوناما در مورد ۲۷۷ مورد تلفات افراد ملکی که در گزارشات ماهوار طالبان لست شده است، در صورت تقاضا در اختیار متقاضی قرار داده می شود.

اعلامیه های طالبان در خصوص محکومیت و رد تلفات افراد ملکی

طالبان چندین رویداد تلفات افراد ملکی برخاسته از انفجار مواد منفجره تعبیه شده را محکوم کردند - و یا مسؤولیت آنرا به عهده نگرفتند - و نیز چندین عملیات نیروهای طرفدار دولت که به ادعای طالبان، منجر به تلفات افراد ملکی شد را نیز محکوم کردند. یوناما شاهد بوده است که اعلامیه های طالبان مبنی بر رد و یا محکومیت تلفات افراد ملکی معمولاً بدنبال آن رویدادهای تلفات افراد ملکی که بطور گسترده از جانب دولت و جامعه جهانی محکوم شده است، نشر شده است. برای مثال، در هفتم سپتمبر، در ولسوالی و ته پور ولایت کنر، نیروی های نظامی بین المللی یک حمله هوایی براه انداختند که از اثر آن، ۱۰ فرد ملکی کشته شد و یک دختر مجروح گردید. طالبان این حمله و تلفات ملکی برخاسته از آنرا محکوم کردند.^{۱۵۶} در اثر تحقیق یوناما، وقوع این رویداد و تعداد تلفات ملکی ناشی از آن، تأیید شد.

در مثال دیگری، بتاريخ ۱۸ نومبر، در ولسوالی خیرکوت ولایت پکتیکا، انفجاری در یک محل تلاشی متروکه پولیس ملی افغان شش کودک را کشت و دو تن دیگر را زخمی ساخت. طالبان مسؤولیت آنرا بدوش نگرفتند و ادعا کردند که نیروهای طرفدار دولت، مواد منفجره را در آنجا جاسازی کرده بودند.^{۱۵۷} یوناما معلوم کرد که انفجار ناشی از مواد منفجر ناشده باقی مانده از زمان نامعلوم بوده است.

بتاریخ ۱۹ نومبر، در ولسوالی چوره ولایت ارزگان، مردان مسلح ناشناس دو واکسیناتور پولیو را اختطاف کردند. اجساد قربانیان دو روز بعد در حالیکه بالای اجسادشان جراحات ناشی از گلوله و زخم چاقو برجا بود، یافت گردید. اگرچه هیچ مرجعی مسؤولیت این کشتار را به عهده نگرفت، طالبان طی اعلامیه دخالت در آنرا رد کردند و این عمل را به نیروهای طرفدار دولت نسبت دادند.^{۱۵۸} یوناما مرگ این دو تن را تأیید کرد ولی نتوانست مسؤولیت این کشتار افراد ملکی را به کسی نسبت بدهد.

حمله طالبان بالای امدادگران و پذیرفتن مسؤولیت

رهبری طالبان، در اعلامیه عید فطر خود بتاريخ ۶ آگست بیان داشتند که سازمان های بشر دوست که "از جاسوسی و فعالیت های سیاسی خود را دور نگهدارند و از جانب اشغالگران به منظور جمع آوری اطلاعات استخباراتی و یا دعوت مردم به راه های غیر اسلامی ایجاد نشده باشند"، میتوانند فعالیت های بشر دوستانه خود را در ساحات تحت کنترل طالبان در هماهنگی با کمیسیون های مرتبط طالبان انجام دهند.^{۱۵۹} طالبان پیام مشابهی را به دنبال حمله ای بالای دفتر کمیته بین المللی صلیب

۱۵۶. اعلامیه طالبان تحت نام "حملات هواپیماهای بدون سرنشین ایالات متحده ۱۶ فرد ملکی بیگناه را در کنر به شهادت رساند"، در آدرس اینترنتی <http://www.shahamat-english.com/index.php/news/36679-us-drone-strikes-martyr-16-innocent-civilians-in-kunar>؛ تاریخ مراجعه: ۱۴ جنوری ۲۰۱۴.

۱۵۷. اعلامیه طالبان تحت نام "توضیحات امارت اسلامی در مورد شهادت هفت طفل"، ۱۹ نومبر ۲۰۱۳ در آدرس ذیل: <http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/39762-islamic-emirate's-spokesman's-clarification-on-martyrdom-of-7-children>؛ تاریخ مراجعه به سایت: ۱۴ جنوری ۲۰۱۴.

۱۵۸. اعلامیه طالبان تحت عنوان "فرمانده اربکی دو فرد ملکی را در چوره بشکل بیرحمانه به شهادت رساند"، ۲۳ نومبر، ۲۰۱۳ در آدرس ذیل: <http://www.shahamat-english.com/index.php/news/39915-arbaki-commander-brutally-martyrs-2-civilians-sin-chora>؛ تاریخ مراجعه به سایت: ۱۴ جنوری ۲۰۱۴.

۱۵۹. ماخذ قبلی.

سرخ در جلال آباد در می ۲۰۱۳ منتشر کردند.^{۱۶۰} علی الرغم این اعلامیه طالبان، یوناما شماری از حملات علیه سازمان های بشر دوست را در جریان سال ۲۰۱۳ به ثبت رساند که طالبان مسؤولیت آنرا به عهده گرفتند.

برای مثال، بتاريخ ۲۵ آگست در ولسوالی گلران ولایت هرات، پنج کارمند داخلی یک سازمان غیر دولتی بین المللی و یک کارمند دولت که به ولسوالی گلران سفر می کردند، اختطاف شدند. تمام این کارمندان بتاريخ ۲۷ آگست به ضرب گلوله کشته شدند. طالبان مسؤولیت آنرا به عهده گرفتند.^{۱۶۱} بتاريخ ۲۷ نومبر، در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب در مسیر جاده اصلی بین ولسوالی های پشتون کوت و المار، شش امدادگر یک سازمان غیر دولتی بین المللی کشته و یک تن دیگر به شدت مجروح شد. سازمان متذکره بلافاصله پس از این حمله، فعالیت های خود در این ولایت را به حالت تعلیق در آورد. طالبان مسؤولیت آن را بدوش گرفتند.^{۱۶۲}

یوناما تاکید می کند که کارمندان موسسات بشر دوست بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی افراد ملکی دانسته می شوند و تا زمانیکه مستقیماً در درگیری ها سهم نگیرند، از هر نوع تعرض مصئون می باشند. حمله به موسسات بشردوست دسترسی مردم به نیازمندی های اولیه را مختل کرده و حق افغانها به صحت و تحصیل را نقض می کند.

۱۶۰. اعلامیه طالبان تحت عنوان "اظهارات سخنگوی امارت اسلامی در مورد حمله بالای کمیته بین المللی صلیب سرخ در جلال آباد"، ۳۱ می ۲۰۱۳.
۱۶۱. اعلامیه طالبان تحت نام "شش کارمند خود فروخته برنامه همبستگی ملی کشته شدند"، ۲۷ آگست ۲۰۱۳ در آدرس ذیل:
<http://www.shahamat-english.com/index.php/news/36053-6-national-solidarity-program-hirelings-killed>
تاریخ مراجعه به سایت: ۱۴ جنوری ۲۰۱۴.

۱۶۲. اعلامیه طالبان، "پنج کارمند اکتید در ولایت شمالی فاریاب کشته شدند"، مورخ ۲۷ نومبر ۲۰۱۳، آدرس: <http://www.shahamat-english.com/index.php/news/40015-5-members-of-acted-killed-in-northern-faryab-province>؛ تاریخ مراجعه: ۱۴ جنوری ۲۰۱۴.

درگیری های زمینی میان طرفین جنگ: افراد ملکی گیرمانده در آتش متقابل

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۳۲۷ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳۴ مورد مرگ و ۱۷۹۳ مورد مجروحیت افراد ملکی) ناشی از ۹۶۲ حادثه درگیری زمینی بین نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت^{۱۶۳} را ثبت نمود که ۴۳ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۶۴} پس از مواد منفجره تعبیه شده، درگیری های زمینی سبب بیشترین تلفات افراد ملکی نسبت به سایر تاکتیک های جنگی شده است.

درگیری های زمینی در سال ۲۰۱۳ آسیب زیادی به زنان و کودکان رسانید. اگرچه مواد انفجاری تعبیه شده که از جانب عناصر ضد دولت بکار گرفته شد، سبب بیشترین مرگ زنان و اطفال در سال ۲۰۱۳ شد،^{۱۶۵} اما درگیری های زمینی سبب بیشترین مجروحیت زنان و اطفال گردید.

درگیری های زمینی باعث اکثر تلفات زنان (۳۳۴ مورد تلفات، ۷۳ کشته و ۲۶۱ مجروح)^{۱۶۶} شد - یک افزایش ۴۶ درصدی که باعث ۴۵ درصد کل تلفات زنان ملکی در سال ۲۰۱۳ گردید. همینگونه در ارتباط اطفال، درگیری های زمینی باعث اکثر جراحات اطفال (۶۴۱ مورد تلفات، ۱۳۷ کشته و ۵۰۴ مجروح) شد - یک افزایش ۵۹ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۲^{۱۶۷} که این درگیری ها سبب ۳۷ درصد کل تلفات اطفال در سال ۲۰۱۳ گردید. در اکثر واقعات ثبت شده، زنان و کودکانی دخیل هستند شود که در آتش متقابل گیر مانده بودند و یا خمپاره ها منحرف شده و به خانه های آنها اصابت کرده است.

نسبت دادن تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی

از تمام واقعات درگیری های زمینی که منجر به تلفات افراد ملکی گردید، یوناما ۱۰۳۰ مورد (۲۶۶ مورد مرگ و ۷۶۴ مورد جراحات افراد ملکی) و یا ۴۴ درصد کل تلفات ملکی برخاسته از درگیری های زمینی را به عناصر ضد دولت نسبت داد.^{۱۶۸}

یوناما ۳۷۵ مورد تلفات افراد ملکی (۹۹ کشته و ۲۷۶ مجروح) ناشی از عملیات نیروهای طرفدار دولت را به ثبت رساند که این رقم، ۱۶ درصد کل تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی را تشکیل می دهد.

یوناما تلفات افراد ملکی در ۳۸ درصد کل تلفات ملکی برخاسته از درگیری های زمینی بین عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت را نتوانست مستقیماً به یکی از طرفین درگیری نسبت بدهد. این واقعات ناشی از درگیری های زمینی که به هیچ یک از طرفین نسبت داده نشده است، باعث ۸۷۷ مورد تلفات افراد ملکی (۱۵۹ کشته و ۷۱۸ مجروح) گردیده است.

۱۶۳. این رقم حملات توپخانه ای از آن سوی مرز بالای افغانستان را نیز شامل می شود که کمتر از ۰,۴ درصد تلفات ملکی برخاسته از درگیری های زمینی را سبب شده است.

۱۶۴. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۶۳۱ مورد تلفات ملکی (۴۴۴ مورد مرگ و ۱۱۸۷ مورد جراحات افراد ملکی) ناشی از ۷۵۶ حادثه درگیری زمینی را ثبت کرده بود.

۱۶۵. در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۷۷ مورد تلفات زنان (۸۶ کشته و ۹۱ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده، و ۵۱۱ مورد تلفات اطفال (۱۹۲ کشته و ۳۱۹ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت کرد.

۱۶۶. در ۲۰۱۲، یوناما ۲۲۹ مورد تلفات زنان (۵۳ کشته و ۱۷۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرد.

۱۶۷. در ۲۰۱۲، یوناما ۴۰۴ مورد تلفات اطفال (۹۴ کشته و ۱۰ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرد.

۱۶۸. یوناما هر واقعه درگیری زمینی که منجر به تلفات افراد ملکی می گردد را با چندین منبع از جمله شاهدان عینی، متضررین، منابع محلی، مسؤولین ولسوالی و سایر اشخاص ذیربط بررسی می کند تا جانب مسؤول مرگ و یا جراحات افراد ملکی را شناسائی نماید، مثلاً معلوم می کند که فیرهاون از جانب کدام طرف درگیری صورت گرفت.

بقیه دو درصد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی به حملات توپخانه ای از آن سوی مرز بالای ولایات کنر و ننگرهار^{۱۶۹} نسبت داده می شود که از اثر آن، ۳۷ مورد تلفات ملکی (۹ کشته و ۲۸ مجروح) بوجود آمد. منبع سه واقعه درگیری زمینی که باعث کشته شدن یک فرد ملکی و مجروحیت هفت تن دیگر گردید، نامعلوم می باشد.

انتقال مسؤولیت امنیتی به نیروهای امنیتی افغان و تلفات افراد ملکی

افزایش در آمار مرگ و مجروحیت افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ از اثر درگیری های زمینی، از جمله افزایش نگران کننده رقم تلفات زنان و کودکان، بازتاب دهنده محرکه های متغیر جنگ می باشد. در طول سال ۲۰۱۳، یوناما رابطه متقابلی بین افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی، به خصوص حمله از جانب عناصر ضد دولتی علیه نیروهای امنیتی افغان در ساحات پر جمعیت افراد ملکی و ساحاتی که مسؤولیت امنیتی آن به نیروهای افغان واگذار گردیده بود، ملاحظه نمود. بسته شدن پایگاه های نیروهای نظامی بین المللی و کاهش در عملیات هوایی و زمینی نیروهای آیساف، به خصوص عملیات زمینی مشترک آیساف با نیروهای امنیتی افغان، به عناصر ضد دولت در برخی از ساحات زمینه تحرکات بیشتر را مساعد ساخته و به آنها توانائی حمله بالای نیرو های امنیتی افغان را داد؛ نیروهای امنیتی افغان نسبت به سال های قبل بیشتر فعال بوده و در عین حال، بیشتر از پیش، معروض به خطر حمله می باشند.

یوناما مشاهده نموده است که حملات مکرر علیه نیروهای ملی امنیتی افغان توسط عناصر ضد دولت و یک رشته عملیات پی در پی ضد حمله و تهاجمی از جانب نیروهای افغان منجر به درگیری ها، حملات و عملیات دوامداری گردید که تعداد روز افزون شهروندان ملکی افغان را کشته و زخمی ساخت.

پنجمین و آخرین مرحله انتقال مسؤولیت امنیتی از نیروهای بین المللی به نیروهای امنیتی افغان در جون ۲۰۱۳^{۱۷۰} آغاز گردید و در برخی ساحات یک خلاء امنیتی را بوجود آورد که تا هنوز توسط نیروهای افغان پر نشده است. این خلاء امنیتی بعضی ساحات را در مقابل حملات عناصر ضد دولت آسیب پذیر ساخت. برای مثال، در ولایت ننگرهار، به دنبال آخرین مرحله انتقال در ناامن ترین و مورد مناقشه ترین ولسوالی ها در این ولایت، تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی در نیمه دوم سال سه برابر افزایش یافت.^{۱۷۱} بین اول جولای و ۳۱ دسمبر ۲۰۱۳ (شش ماه آخر سال ۲۰۱۳)، یوناما ۱۴۰ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵ کشته و ۱۱۵ مجروح) را در ولایت ننگرهار ثبت کرد که یک افزایش ۱۵۰ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۷۲}

۱۶۹. به بخش حملات توپخانه ای از آن سوی مرز در این گزارش مراجعه شود.

۱۷۰. ناتو، "سرمنشی ناتو از آغاز روند انتقال مسؤولیت امنیتی به نیروهای افغان استقبال کرد"، ۱۸ جون ۲۰۱۳. این خبر بشکل آنلاین در اینجا قابل دسترس است: http://www.nato.int/cps/en/natolive/news_101482.htm

۱۷۱. به نقشه انتقال امنیتی ناتو در افغانستان، T1 to T5، مراجعه شود:

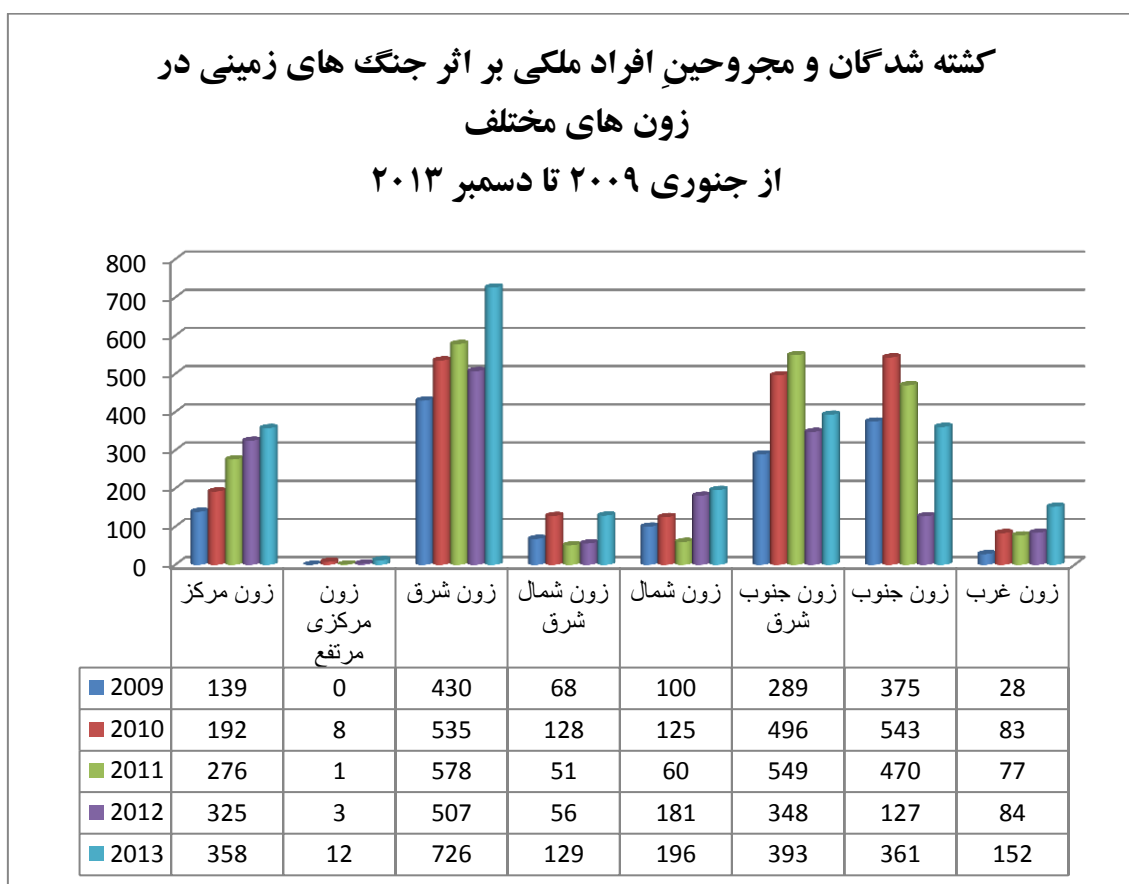
http://www.nato.int/nato_static/assets/pictures/stock_2013/20130618_130618-afghan-transition-tranche5-bg.jpg.

۱۷۲. بین اول جولای و ۳۱ دسمبر ۲۰۱۲، درگیری های زمینی در ولایت ننگرهار منجر به کشته شدن ۱۵ فرد ملکی و مجروحیت ۴۱ تن دیگر گردید (در مجموع ۵۶ مورد تلفات ملکی).

یوناما در تمام حوزه ها افزایش در تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی را ثبت نمود.^{۱۷۳} برای مثال، در حوزه جنوب، تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی تقریباً سه برابر شد یعنی به ۳۶۱ مورد (۵۴ کشته و ۳۰۷ مجروح) افزایش یافت که در مقایسه با سال ۲۰۱۲، ۱۸۴ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۱۷۴} یوناما بلند ترین رقم تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی را ولایت کنر ثبت کرد که تعداد آن به ۳۳۹ کشته و مجروح می رسید. بعد از کنر، ولایت هلمند (۲۷۶ مورد تلفات ملکی)، ولایت ننگرهار (۲۶۱ مورد تلفات ملکی)، غزنی (۱۶۰ مورد تلفات ملکی) و فاریاب (۱۵۳ مورد تلفات ملکی) قرار دارد.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی بر اثر جنگ های زمینی در زون های مختلف

از جنوری ۲۰۰۹ تا دسامبر ۲۰۱۳

نمونه هائی از تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی بین عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت:

- بتاريخ ۰۲ آگست، عناصر ضد دولت دو فیر راکت بالای مرکز فرماندهی پولیس ملی افغان در ولسوالی گردیز، ولایت پکتیا پرتاب کردند. یکی از راکت ها بر یک خانه ملکی فرود آمد و دو طفل را کشت و یک تن دیگر را زخمی ساخت. طبق گزارش ها، تمام قربانیان این حادثه با هم برادر بودند و همه زیر سن ۱۵ سال قرار داشتند.
- بتاريخ ۱۳ اکتوبر، نیروهای طرفدار دولت از پایگاه خود واقع جنوب شهر اسعد آباد ولایت کنر، چند فیر توپ شلیک نمودند. یکی از مرمی ها بر یک ساحة مسکونی اصابت کرد و دو پسر ۱۲ و ۱۳ ساله را کشت و دو زن و یک دختر هشت ساله را زخمی ساخت.

۱۷۳ یوناما استفاده دوامدار از تاکتیک های "نامتقارن" توسط عناصر ضد دولت را نیز به ثبت رسانید که عمده ترین آنها، استفاده از مواد منفجره تعبیه شده، قتل های هدفمند، و حمله بالای کارمندان ملکی دولت که قبلاً در این گزارش روی آن تاکید شد، می باشد.
۱۷۴ در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۲۷ مورد تلفات ملکی (۶۴ کشته و ۶۳ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را در حوزه جنوب ثبت کرد.

- بتاريخ ۳۰ اکتوبر، عناصر ضد دولت دو پرسونل پولیس محلی افغان را در ولسوالی شیندند ولایت هرات به ضرب گلوله به قتل رساندند. پولیس محلی افغان به این حمله واکنش نشان داد که در نتیجه، تبادل آتش بین طرفین به مدت طولانی ادامه یافت که از اثر آن، یک زن و یک دختر کشته شد و چهار فرد ملکی دیگر به شمول یک زن، یک طفل و دو مرد مجروح گردیدند. طالبان مسؤولیت قتل افراد پولیس محلی افغان را در وبسایت خود به عهده گرفتند.
- بتاريخ ۱۴ دسمبر، عناصر ضد دولت بالای مرکز اداری ولسوالی برکی برک ولایت لوگر راکت پرتاب نمودند. راکت به هدف اصابت نکرد و در نزدیکی یک مکتب فرود آمد که یک پسر ۱۲ ساله را مجروح ساخت. نیروهای امنیتی افغان به این حمله پاسخ دادند که بر اساس گزارش ها به تمام جهات از ساختمان های مرکز اداری هاوان پرتاب می کردند. سه خمپاره از این فیرها در یک میدان بازی در قریه ای پنج کیلومتر دورتر از مرکز ولسوالی فرود آمدند که دو پسر را کشته و پنج پسر دیگر بین سنین سه تا پنج ساله و یک مرد ملکی را مجروح ساختند.
- بتاريخ ۱۵ دسمبر، عناصر ضد دولت بالای یک کاروان اردوی ملی افغان در ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار حمله کردند که در نتیجه، تبادل آتش سنگین و سبک بین طرفین بوقوع پیوست. در جریان تبادل آتش، یک فیر راکت آر پی جی بالای یک ساحة مسکونی که در آن اطفال سرگرم بازی بودند، پرتاب شد. در نتیجه، هفت طفل - پنج پسر و دو دختر بین سنین چهار تا ده ساله - زخمی شدند.

فیر غیر مستقیم در ساحات ملکی: تلفات روبه افزایش افراد ملکی ناشی از فیر هاوان و راکت در درگیری

های زمینی

یوناما مخصوصاً نگران استفاده طرفین درگیری از فیر غیر مستقیم از قبیل راکت و هاوان در درگیری های زمینی می باشد. راکت و هاوان ۴۴ درصد یا ۱۰۲۶ مورد تلفات افراد ملکی (۲۰۹ کشته و ۸۱۷ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را سبب شده است که نظر به سال ۲۰۱۲، ۵۷ درصد افزایش داشته است.^{۱۷۵}

یوناما ۶۶ درصد تلفات افراد ملکی ناشی از فیر هاوان و راکت را به عناصر ضد دولت و ۲۴ درصد آنرا به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است^{۱۷۶}؛ ۶ درصد به هیچ یک از طرفین نسبت داده نشد و بقیه چهار درصد ناشی از حملات توپخانه ای از آنسوی مرز بوده است.

اگرچه عناصر ضد دولت سبب بیشترین رویدادها گردیده است، اما فیر غیر مستقیم، به خصوص پرتاب هاوان از سوی نیروهای طرفدار دولت بطور چشمگیری افزایش یافته است. یوناما ۲۵۰ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳ کشته و ۱۹۷ مجروح) ناشی از هاوان و نارنجک پرتاب شده از جانب نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرد^{۱۷۷} که یک افزایش ۳۸۱ درصدی نسبت

۱۷۵. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۶۵۲ مورد تلفات ملکی (۱۳۲ کشته و ۵۲۰ مجروح) ناشی از فیر هاوان، بم های دستی و راکت از جانب تمام طرفین درگیری در جریان عملیات های زمینی را ثبت کرد.

۱۷۶. از ۲۴ درصد تلفات افراد ملکی ناشی از فیر هاوان و راکت که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است، یوناما ۸۰ درصد آنرا به نیروهای ملی امنیتی افغان، هفت درصد آنرا به نیروهای نظامی بین المللی و ۱۳ درصد را به هردو طرف نسبت می دهد.

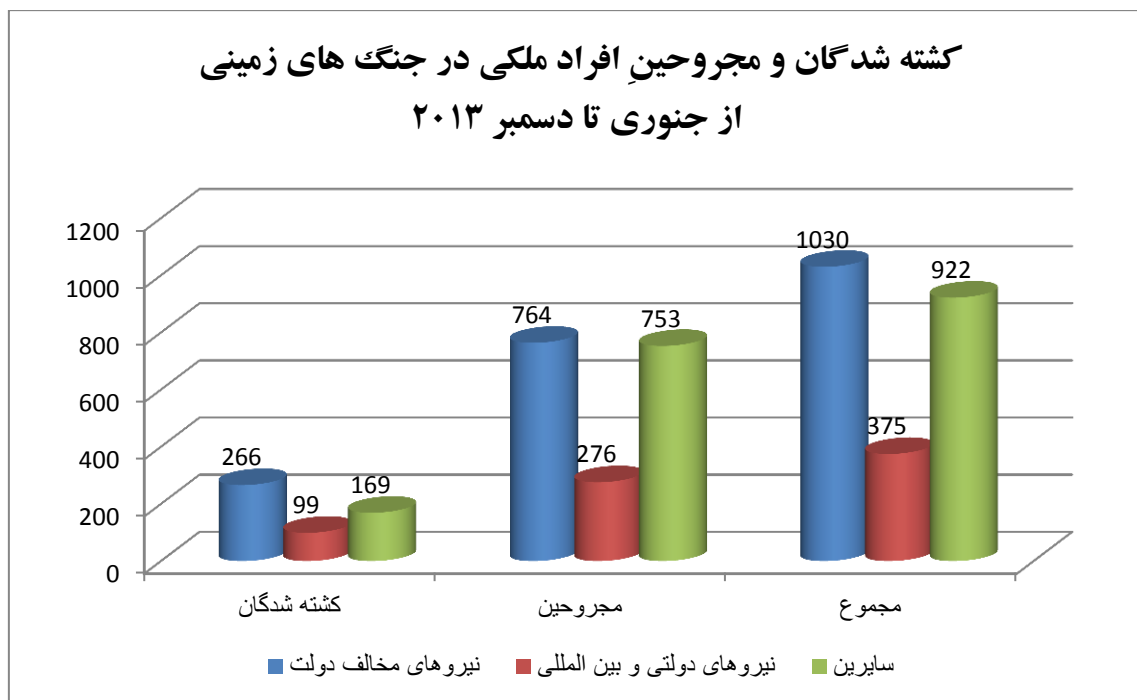
۱۷۷. از ۲۵۰ مورد تلفات ملکی ناشی از پرتاب هاوان که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است، ۸۰ درصد را به نیروهای ملی امنیتی افغان، هفت درصد را به نیروهای آیساف میتوان نسبت داد و ۱۳ درصد مشترکاً به نیروهای امنیتی افغان و آیساف نسبت داده می شود و یا به یک نیروی مشخص طرفدار دولت نسبت داده نمی شود.

به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۷۸} برای مثال، در هفتم سپتمبر، یک فیر هاوان که از سوی اردوی ملی در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان پرتاب گردید، بالای یک خانه ملکی فرود آمد و یک زن را کشت و سه طفل و یک زن دیگر را مجروح کرد.

استفاده از هاوان در جریان درگیری های زمینی، علاوه بر کشته و مجروح ساختن افراد ملکی، می تواند ساحات را با مواد انفجار ناشده آلوده سازد. در حال حاضر، هیچ پالیسی و یا تدبیر عملیاتی وجود ندارد که ردیابی، نشانه گذاری و پاکسازی مواد انفجار ناشده از ساحاتی را که در آن درگیری های زمینی بوقوع پیوسته است، اجباری بسازد.

یوناما گزارشاتی از ولسوالی المار ولایت فاریاب را نیز تائید کرد که در جریان یک عملیات نظامی توسط اردوی ملی افغان بتاريخ ۳۱ اکتوبر، فیر هاوان از جانب اردوی ملی ۲۲ در بند حویلی را تخریب کرد و یا آسیب رساند و در این عملیات، ۱۸ موترسیکل سوخت و یا مصادره گردید.

حقوق بشر دوستانه بین المللی تصریح می کند که تمام طرفین درگیر جنگ - به شمول طالبان و نیروهای امنیتی افغان - باید تمام تدابیر احتیاطی ممکن را به منظور حفاظت افراد و دارائی های ملکی در مقابل تأثیرات حملات، روی دست گیرند. اینگونه تدابیر شامل هشدارهای پیش از پیش به افراد ملکی، انتخاب شیوه های درست جنگی و اجتناب از جابجا کردن اهداف نظامی در جوار ساحات ملکی می شود.^{۱۷۹} بطور مشخص، یوناما طرفین درگیر جنگ را ترغیب می کند که استفاده از فیر هاوان و نارنجک بالای ساحات پر جمعیت ملکی را متوقف سازند.

۱۷۸. در سال ۲۰۱۲، یوناما، ۵۲ مورد تلفات ملکی (۱۸ کشته و ۳۴ مجروح) را ثبت کرد که مستقیماً به هاوان و نارنجک پرتاب شده از سوی نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد.

۱۷۹. مواد ۱۵-۲۱، تدابیر احتیاطی در جریان حمله و مواد ۲۲-۲۴ تدابیر احتیاطی در برابر تأثیرات حملات. کمیته بین المللی صلیب سرخ، قانون عرفی بشردوستانه بین المللی، جلد اول، مواد Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck (CU P/ICRC, Cambridge {ICRC Study}. 2005).

عناصر ضد دولت: تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی

تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به عناصر ضد دولت نسبت داده می شود، در سال ۲۰۱۳، ۱۷ درصد افزایش داشت^{۱۸۰} و رقم آن به ۱۰۳۰ مورد تلفات ملکی (۲۶۶ کشته و ۷۶۴ مجروح) رسید. حملات عناصر ضد دولت علیه اردوی ملی افغان که سبب تلفات افراد ملکی گردید از ۹۴ مورد در سال ۲۰۱۲ به ۱۳۰ مورد در سال ۲۰۱۳ افزایش یافت. اگرچه حمله علیه اردوی ملی افغان در سال ۲۰۱۳ افزایش یافت، اما به نظر می رسد که عناصر مخالف دولت حملات خود را بطور چشمگیری متمرکز بر پولیس ملی افغان و پولیس محلی افغان ساخته اند، زیرا پولیس به سادگی قابل هدف گیری بوده و مسؤولیت تأمین امنیت بسیاری از محلات را بدوش دارد.

اکثر درگیری های زمینی که سبب تلفات افراد ملکی گردید، ناشی از حمله عناصر ضد دولت بالای نیروهای امنیتی افغان بود که در نزدیکی ساحات پرجمعیت ملکی مستقر بودند. در این زمینه، یوناما ۲۲۲ رویداد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرد که در آن، عناصر ضد دولت بالای پولیس ملی افغان حمله کرده بودند؛ این رقم، ۳۶ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۸۱} حملات عناصر ضد دولت علیه پولیس محلی افغان که منجر به تلفات افراد ملکی گردید، در سال ۲۰۱۳ تقریباً دو برابر شد و رقم آن به ۴۷ مورد رسید که نسبت به سال ۲۰۱۲، ۹۵ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۱۸۲}

یوناما شاهد بوده است که در حالیکه اردوی ملی افغان بجز هنگام اجرای عملیات در سایر اوقات معمولاً در پایگاه هایشان باقی می ماند، پولیس ملی افغان و پولیس محلی افغان بوضوح در محلاتی به چشم می خورند که به پوسته های تلاشی نزدیک و یا داخل اجتماعات محلی، بازارها، جاده های عمومی و سایر محلات پرجمعیت ملکی مشغول ایفای وظیفه می باشند. در معرض دید قرار گرفتن پولیس، آسیب پذیری آنها در برابر حملات از جانب عناصر ضد دولت را افزایش داده و در اکثر موارد، منجر به تلفات افراد ملکی به خصوص گیر ماندن زنان و کودکان در آتش متقابل شده است. برای مثال، بتاريخ ۱۲ مارچ، عناصر ضد دولت بالای یک پوسته تلاشی پولیس ملی افغان در ولسوالی موسی قلعه ولایت هلمند حمله کردند. در جریان پاسخ پولیس ملی افغان به این حمله، راکتی که از جانب عناصر ضد دولت پرتاب شده بود، به هدف مورد نظر اصابت نکرد و بالای یک خانه ملکی فرود آمد که در نتیجه دو دختر کشته و یک دختر دیگر زخمی شد.

اگرچه به نظر می رسد که هدف بسیاری از درگیری های زمینی که توسط عناصر ضد دولت آغاز می گردد، نیروی های امنیتی باشد، اما یوناما شاهد هدف گیری عمدی افراد ملکی توسط عناصر ضد دولت در چندین درگیری زمینی بوده است. در این زمینه، یوناما ۱۹۶ رویداد حمله بالای گروپ هائی از کارمندان ملکی دولت، دفاتر و ادارات ملکی دولت و سایر

۱۸۰. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۸۸۰ رویداد تلفات افراد ملکی (۲۱۶ کشته و ۶۶۴ زخمی) را ثبت کرد که به عملیات زمینی که از سوی عناصر ضد دولت اجرا گردید، نسبت داده شده بود.

۱۸۱. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۶۳ رویداد حمله عناصر ضد دولت بالای پولیس ملی افغان را ثبت نمود که منجر به تلفات ملکی گردید؛ این تلفات یا خسارات جانبی و ناخواسته حملات بود و یا پولیسی که مشغول مأموریت تنفیذ قانون بود و یا در هنگام رخصتی به سر می برد را هدف قرار داده بود.

۱۸۲. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۴ رویداد حمله عناصر ضد دولت علیه پولیس محلی افغان را ثبت کرد که از اثر آن افراد ملکی تلف گردید.

اماکن ملکی در جریان درگیری های زمینی را ثبت کرده است.^{۱۸۳} این حملات منجر به ۳۷۹ مورد تلفات افراد ملکی (۹۴ کشته و ۲۸۵ مجروح) گردید.

نیروهای ملی امنیتی افغان: تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۳۷۵ رویداد تلفات افراد ملکی (۹۹ کشته و ۲۷۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرد که عمدتاً به نیروهای امنیتی افغان نسبت داده می شد که این رقم یک افزایش کلی ۱۲۹ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۸۴}

در ذیل ۱۳۴ رویداد ناشی از درگیری های زمینی که مشخصاً به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است، قسمتاً بخش بندی شده است:

- ۱۲ رویداد که سبب کشته شدن ۹ فرد ملکی و مجروحیت ۵۲ تن دیگر (۶۱ مورد تلفات ملکی) گردید، منحصراً به پولیس ملی افغان نسبت داده شده است.
- ۳۱ رویداد که سبب کشته شدن ۲۱ فرد ملکی و مجروحیت ۷۱ تن دیگر (۹۲ مورد تلفات ملکی) گردید، منحصراً به اردوی ملی افغان نسبت داده شده است.
- ۱۸ رویداد که سبب کشته شدن هفت فرد ملکی و مجروحیت ۲۲ تن دیگر (۲۹ مورد تلفات ملکی) گردید، منحصراً به پولیس محلی نسبت داده شده است.
- ۱۵ رویداد درگیری های زمینی که سبب کشته شدن ۱۱ فرد ملکی و مجروحیت ۱۵ تن دیگر (۲۶ مورد تلفات ملکی) گردید، منحصراً به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده شده است.

بقیه رویداد های تلفات افراد ملکی حین اجرای عملیات های مشترک نیروهای امنیتی افغان، به شمول عملیات های مشترک با نیروهای امنیتی بین المللی بوقوع پیوست.

موارد نقض حقوق بشر و غارت اموال توسط نیروهای امنیتی افغان در جریان عملیات های زمینی

کدام عملیات تلاشی؟ فقط بخاطر غارت اموال بود. وسایط نقلیه اردوی ملی و پولیس ملی در جاده اصلی قریه توقف کردند و تنها اربکی ها خانه ها را تلاشی کردند. اردوی ملی و پولیس ملی از هرچه که اتفاق افتاد آگاه بودند، زیرا آنها همانجا بودند. آنها به منظور تلاشی نیامدند، بلکه فقط بخاطر چول و چپاول آمدند. اموال ما به پوسته های تلاشی پولیس ملی افغان انتقال داده می شد.

-- شاهد زن از قریه انزیر گل، ولایت کندز.^{۱۸۵}

۱۸۳. به بخش این گزارش در مورد قتل افراد ملکی به دلیل داشتن رابطه و یا ظن همکاری با دولت افغانستان مراجعه شود که در آن، ۲۴۶ حمله علیه افراد ملکی درج شده است. رویدادهای حمله علیه افراد ملکی در جریان درگیری های زمینی در این بخش در قسمت درگیری های زمینی شامل ساخته شده است.

۱۸۴. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۶۴ رویداد تلفات افراد ملکی (۷۴ کشته و ۹۰ مجروح) را ثبت کرد که به نیروهای طرفدار دولت حین اجرای درگیری های زمین نسبت داده شده بود.

۱۸۵. مصاحبه یوناما با زنی که شاهد این رویداد بود، ۱۳ سپتمبر ۲۰۱۳، کندز.

موضوع قابل نگرانی خاص در سال ۲۰۱۳، گزارشات نقض حقوق بشر توسط برخی از نیروهای امنیتی افغان در جریان عملیات های زمینی آنها بود. یوناما گزارشات معتبری در مورد لت و کوب افراد ملکی، تخریب دارائی ها و سرقت اموال شخصی از جمله موتر سایکل، پول، جواهرات و دیگر اشیای با ارزش توسط نیروهای امنیتی افغان بدست آورد.

برای مثال، از ۱۱ الی ۱۵ سپتمبر ۲۰۱۳، پولیس ملی افغان و اردوی ملی افغان با پشتیبانی گروه های مسلح طرفدار دولت در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز عملیات تلاشی به راه انداختند.^{۱۸۶} گفته می شد که این عملیات، عناصر ضد دولت که مظنون به قتل ولسوال دشت ارچی بتاريخ ۳۰ آگست ۲۰۱۳ بودند، را هدف قرار داده بود. گروه های مسلح طرفدار دولت، در برابر چشمان نیروهای ملی امنیتی افغان، عملیات تلاشی خانه به خانه را انجام دادند و در جریان تلاشی، تلفیون های موبایل، پول نقد، طلا، زیورات، مواد درسی مکتب، محصولات زراعتی و مواشی را از خانه های مردم به غارت بردند. چندین عراده موتر سایکل نیز به سرقت برده شد. گروه های مسلح ده تا پانزده نفر از مردم محل - به خصوص بزرگان و علمایی را که به باور آنها از مخالفین دولت حمایت می کردند - لت و کوب کردند. یوناما ادعاهائی را نیز دریافت کرد که حداقل یک زن از سوی اعضای این گروه های مسلح در جریان این عملیات مورد تجاوز جنسی قرار گرفت.^{۱۸۷}

در یک عملیات جداگانه بتاريخ ۳۱ اکتوبر، نیروهای امنیتی افغان عملیاتی را علیه طالبان در ولسوالی المار ولایت فاریاب به راه انداختند.^{۱۸۸} واکنش طالبان به این عملیات منجر به دو روز درگیری شد که طی آن، هر دو طرف از سلاح های سنگین و سبک استفاده کردند. این عملیات نظامی باعث کشته شدن پنج فرد ملکی (سه مرد و دو دختر نوجوان) و مجروحیت ۱۲ فرد ملکی دیگر (چهار مرد، چهار زن و چهار دختر) گردید. یوناما گزارشاتی را تأیید کرد که طبق آن، اعمال عمدی و پرتاب هاوان از سوی اردوی ملی افغان ۲۲ در بند حویلی را تخریب کرد و یا به آن آسیب رساند. هجده عراده موترسایکل در آتش سوخت و یا از سوی اردوی ملی مصادره گردید.

۱۸۶. بین ۱۴ و ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۳، یوناما علاوه بر مصاحبه با نیروهای امنیتی افغان و مقامات ولایت در سطح ولسوالی و لایت کندز، با بیش از ده نفر از متضررین، شاهدان عینی، نماینده ها و بزرگان محلی قریه نیز مصاحبه نمود.

۱۸۷. یوناما به دلیل عدم دسترسی به متضررین این حادثه و نگرانی های امنیتی نتوانست مستقیماً صحت و سقم این ادعاها را تأیید کند. یک مسؤول دولت به یوناما گزارش داد که او خودش شاهد لت و کوب یک زن و شکایت مردی به یک مقام محلی دولت در رابطه به مورد تجاوز جنسی قرار گرفتن عروسش بوده است. علاوه بر آن، یک منبع معتبر از وقوع چهار مورد تجاوز جنسی در ساحه نهر جدید قریه ترکیان خبر داد. منبع دیگری به یوناما گزارش داد که سه مورد تجاوز جنسی صورت گرفته است - دو مورد در حاجی زرغون و یک مورد در امیر ملوک. طبق گزارش منبع دیگری، پنج مرد مسلح در قریه محمد علم ولسوالی دشت ارچی بالای زنی - نامزد مردی که متهم به مخالفت با دولت بوده است - تجاوز جنسی کردند.

۱۸۸. بین ۳۱ اکتوبر و ۲۰ نومبر، یوناما با متضررین حادثه، شاهدان عینی، نمایندگان و بزرگان محلی آن قریه چندین مصاحبه انجام داد. یوناما با نیروهای امنیتی افغان و مقامات ولایات در سطح ولسوالی و ولایت نیز مصاحبه کرد و نوارهای تصویری (که با استفاده از تلفیون موبایل ثبت شده بود) از خانه های سوخته و دارائی های تخریب شده را نیز بررسی نمود.

نیروهای طرفدار دولت و حفاظت افراد ملکی

این دختر کوچک چهار روز است که در اینجاست. چهار سال عمر دارد. او را ناوقت شب بدون آنکه زخمهایش بنداج و یا پانسمانی داشته باشد، به اینجا آوردند. او هر دو چشم و قسمت زیادی از رویش را از دست داده است. او زخمهای بسیار جدی در بازویش نیز دارد و شاید یک دستش قطع شود. تمام خانواده او زمانیکه واسطه نقلیه حامل آنها مورد اصابت بم قرار گرفت، کشته شدند. این دختر یگانه بازمانده آن رویداد است.

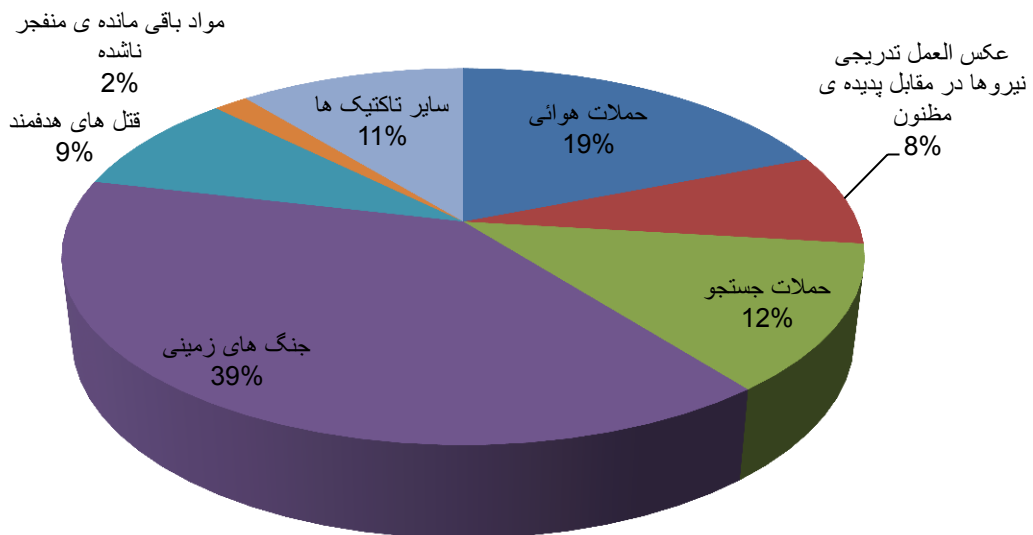
-- مسؤول صحتی در شفاخانه صحت عامه جلال آباد حین صحبت در مورد کودکی که قربانی حمله هوایی در ولسوالی و ته پور ولایت کتر گردید. این حمله بتاريخ ۷ سپتمبر ۲۰۱۳ بوقوع پیوست و ده فرد ملکی را کشته و یک تن دیگر را مجروح ساخت.^{۱۸۹}

نیروهای طرفدار دولت به تطبیق تدابیر جهت کاستن از تلفات افراد ملکی را در طول سال ۲۰۱۳ ادامه دادند. اما یوناما افزایشی در رقم تلفات افراد ملکی بدست نیروهای طرفدار دولت - به خصوص نیروهای ملی امنیتی افغان، در مقایسه با سال ۲۰۱۲، را ثبت کرد. یوناما ۹۵۶ مورد تلفات ملکی (۳۴۱ کشته و ۶۱۵ مجروح) که سبب آن نیروهای طرفدار دولت بوده را ثبت کرد که یک افزایش ۵۹ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۹۰}

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی بر اثر تاکتیک های نیروهای

دولتی و بین المللی

از جنوری تا دسمبر ۲۰۱۳

۱۸۹. مصاحبه یوناما با مسؤول صحتی، شفاخانه صحت عامه جلال آباد، ۱۱ و ۱۲ سپتمبر ۲۰۱۳. این حمله هوایی جان ده فرد ملکی از جمله اعضای خانواده این دختر را گرفت. از اثر تلاش های یوناما و پشتیبانی بین المللی آیساف، این کودک به کابل انتقال یافت و سپس جهت تداوی به ایالات متحده امریکا برده شد.

۱۹۰. در ۲۰۱۲، یوناما ۶۰۲ مورد تلفات افراد ملکی (۳۲۳ کشته و ۲۷۹ مجروح) را ثبت کرد.

تلفات افراد ملکی بدست نیروهای طرفدار دولت ۱۱ درصد کل تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ را تشکیل می دهد. یوناما ۵۷ درصد کل تلفات افراد ملکی بدست نیروهای طرفدار دولت را به نیروهای امنیتی افغان، ۲۷ درصد آنرا به نیروهای نظامی بین المللی و ۱۶ درصد را به عملیات های مشترک نسبت داد.

عملیات های هوایی

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۸۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱۸ کشته و ۶۴ مجروح) ناشی از حملات هوایی از جانب نیروهای نظامی بین المللی را ثبت کرد که ۱۰ درصد کاهش در تلفات افراد ملکی از اینگونه حملات در مقایسه با سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۹۱} حملات هوایی سبب ۱۹ درصد تلفات افراد ملکی نسبت داده شده به نیروهای طرفدار دولت و دو درصد کل تلفات افراد ملکی گردید. زنان و کودکان ۴۵ درصد کشته شدگان افراد ملکی ناشی از حملات هوایی را تشکیل دادند.

تقریباً یک سوم افراد ملکی کشته شده به سبب عملیات های هوایی در سال ۲۰۱۳ در ولایت کنر بوده است، جایی که سه حمله هوایی جان ۳۲ فرد ملکی را گرفت و ۱۱ تن دیگر را مجروح ساخت که اکثر قربانیان زنان و کودکان بودند.^{۱۹۲}

در ارتباط به طیاراتی که با استفاده از آن حملات هوایی صورت گرفت، یوناما معلوم نمود که ۳۲ درصد تلفات افراد ملکی (۴۵ کشته و ۱۴ زخمی) ناشی از حملات هوایی توسط هواپیماهای بدون سرنشین (UAV/RPA)^{۱۹۳}، ۱۸ درصد (۱۸ کشته و ۱۴ مجروح) توسط چرخبال ها (هلیکوپتر) و ۲۰ درصد (۲۹ کشته و هشت مجروح) توسط طیارات دارای بال ثابت بوجود آمد.^{۱۹۴} یوناما نتوانست نوع طیاراتی را که در ۵۴ رویداد از مجموع ۱۸۲ رویداد تلفات افراد ملکی بکار رفته بود، تثبیت کند.

یوناما در حالیکه تمایل مداوم به کاستن تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی را برجسته می سازد، اما با وجود آن، باز هم یک تعداد رویدادهای تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات هوایی توسط نیروهای بین المللی را ثبت نمود.

قتل های هدفمند با استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین و سایر هواپیماها

از مجموع ارقام تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی، یوناما ۵۹ مورد تلفات افراد ملکی (۴۵ کشته و ۱۴ مجروح)^{۱۹۵} را ثبت کرد که برخاسته از ۱۹ رویداد حمله توسط هواپیماهای بدون سرنشین (UAV/RPA)^{۱۹۶} در سال ۲۰۱۳ بود؛ یعنی سه برابر رقم تلفات افراد ملکی که در سال ۲۰۱۲ ثبت گردیده بود.^{۱۹۷}

۱۹۱. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۰۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲۵ کشته و ۷۷ مجروح) ناشی از عملیات هوایی را ثبت کرد.

۱۹۲. جهت تفصیل بیشتر به بخش عملیات های هوایی گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۳ یوناما تحت نام حفاظت افراد ملکی در جنگ های مسلحانه مراجعه شود.

۱۹۳. به هواپیماهای بدون سرنشین، هواپیماهای کنترل از راه دور (RPA) نیز گفته می شود.

۱۹۴. یوناما هر ادعای تلفات افراد ملکی که به آیساف نسبت داده می شود را بطور منظم بر اساس توافقتنامه تبادل اطلاعات بین یوناما و آیساف، با آیساف به بحث می گیرد. یافته های این گزارش براساس نتیجه گیری های یوناما با استفاده از روشی که در صفحه ۱ این گزارش بیان شده است، می باشد.

۱۹۵. شاید تعداد رویدادهای تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هواپیماهای بدون سرنشین بیشتر باشد، زیرا یوناما همیشه نمی تواند تثبیت کند که در جریان عملیات هوایی از چه نوع هواپیمایی (بال ثابت، چرخبال و یا هواپیمای نوع کنترل از راه دور) استفاده شده بود که منجر به تلفات افراد ملکی گردید.

۱۹۶. هواپیماهای بدون سرنشین (UAV) هواپیماهای کنترل از راه دور (RPA) نیز نامیده می شوند.

۱۹۷. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۹ مورد تلفات افراد ملکی (۱۶ کشته و سه مجروح) ناشی از حملات هواپیماهای بدون سرنشین را ثبت کرد.

ضرورت همیشگی بررسی معیارها برای تعیین اهداف در عملیات های هوایی "تهاجمی"^{۱۹۸} در جریان حمله هوایی تهاجمی در حمله بالای ولسوالی و ته پور ولایت کنر بتاريخ هفتم سپتمبر ۲۰۱۳، که منجر به کشته و مجروح شدن افراد ملکی شد^{۱۹۹}، برجسته گردید. در این حادثه یک هواپیمای بدون سرنشین، واسطه نقلیه حامل شش مخالف دولت و یازده فرد ملکی، از جمله چهار زن، چهار طفل و دو مرد ملکی را هدف قرار داد. این حمله هوایی، ده فرد ملکی را یکجا با هر شش مخالف دولت کشت و یک دختر چهار ساله را به شدت مجروح ساخت.

در جریان نشست های اولیه یوناما با آیساف در مورد این رویداد، آیساف احتمال تلفات افراد ملکی را رد کرد. بعد از چندین جلسه که در جریان آن یوناما خواستار بررسی مجدد رویداد گردید، آیساف مرگ دو فرد ملکی "یک زن و یک طفل" را تأیید کرد و "احتمال کشته شدن یک زن دیگر را نیز منتفی ندانست"^{۲۰۰}.

طبق گفته های آیساف، حمله هواپیمای بدون سرنشین در ولسوالی و ته پور به عنوان بخشی از یک عملیات تهاجمی اجرا شد و یک عملیات نظامی دفاعی نبود و نیز هیچ نوع تهدید آنی متوجه آیساف و یا محل وجود نداشت. آیساف به یوناما گفت که اجازه حمله اولیه از تمام سطوح لازم و سلسله مراتب فرماندهی آیساف و نیروهای امنیتی افغان کسب گردیده بود.^{۲۰۱} اما طبق اظهارات آیساف، روشن نیست که چه تدابیری قبل از شروع درگیری پیش از آغاز عملیات هوایی به منظور تفکیک افراد ملکی و جنگجویان، قسمیکه طرزالعمل های آیساف و حقوق بشردوستانه بین المللی ضروری می داند، روی دست گرفته شده بود.

برای مثال، آیساف ادعا کرد که "یک هدف بلند رتبه" به "احتمال قوی" در جریان این عملیات کشته شد ولی هویت هیچ یک از افراد دیگری را که در جریان این عملیات کشته شدند، در اختیار یوناما قرار نداد، با وجود آنکه آیساف ادعا داشت که "همه شورشیان بودند"^{۲۰۲}. یوناما این نکته را توجه داشته است که آیساف نه نتایج تحقیقاتش از این حمله هوایی را منتشر کرد و نه هم کدام تغییراتی در پالیسی هایش که ممکن است به دنبال این رویداد بوجود آورده باشد را منتشر کرد.

در ارتباط به قضیه حمله هوایی مؤرخ هفتم سپتمبر در ولسوالی و ته پور، یوناما نگرانی های خود در مورد غفلت نیروهای نظامی بین المللی و احتمال قصور در اتخاذ تدابیر احتیاطی کافی را مطرح می کند. تکنالوژی و تجهیزات پیشرفته ردیابی و شبکه های گسترده استخباراتی که از سوی نیروهای نظامی بین المللی بکار برده می شود، یکجا با پالیسی های عملیاتی که هدف آنها کاستن آسیب حملات می باشد، باید یک چارچوب به قدر کافی نیرومند بوجود آورد تا درجه و نوع احتیاطی را تامین نماید تا اگر خسارات جانبی نامتناسب حملات را از بین هم نمی برد، حداقل آنها را محدود کند.

۱۹۸. عملیات هوایی تهاجمی عبارت از عملیات هوایی از قبل پلان شده می باشد که متفاوت از عملیات هوایی دفاعی می باشد.
۱۹۹. از زمان وقوع این حادثه در هفتم سپتمبر ۲۰۱۳ تا اکنون، یوناما بیشتر از ۵۰ مصاحبه با نمایندگان محل، نهاد های امنیتی داخلی، آیساف و اقارب قربانیان در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار و اسعد آباد ولایت کنر و در مرکز فرماندهی آیساف در کابل انجام داده است. یوناما اسناد متعدد و سایر مدارک مرتبط به قضیه را نیز بررسی کرده است.

۲۰۰. جلسات یوناما با تیم حقوقی آیساف و CJ3، نومبر ۲۰۱۳، مرکز فرماندهی آیساف، کابل.

۲۰۱. جلسات یوناما با آیساف، سپتمبر، اکتوبر و نومبر ۲۰۱۳، مرکز فرماندهی آیساف، کابل.

۲۰۲. جلسه با آیساف CJ3 و مشاور حقوقی نظامی، ۲۷ اکتوبر ۲۰۱۳، مرکز فرماندهی آیساف، کابل.

اما، ناکامی آشکار نیروهای بین‌المللی در تشخیص حضور گروهی از زنان و کودکان در داخل واسطه نقلیه، قبل از اجرای حمله هوایی بالای آن، می‌تواند بیانگر غفلت وظیفوی آنان باشد.^{۲۰۳} موضوع قابل‌نگرانی بیشتر، ناتوانی آشکار نیروهای نظامی بین‌المللی در تأیید هویت و/یا حالت مردانی که جنگجوی مورد هدف نیروهای نظامی بین‌المللی را همراهی می‌کردند، بود.

لزوم بررسی مجدد تدابیر احتیاطی قبل از درگیری

یوناما تأکید می‌کند که تداوم تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی بیانگر لزوم بررسی‌های بیشتر تدابیر احتیاطی و ملاحظات قبل از درگیری توسط آیساف می‌باشد. این موضوع مخصوصاً در حالاتی صدق می‌کند که در آن، هیچ تهدید آنی وجود ندارد و فرصت استفاده از صبر تاکتیکی، بدیل‌های تاکتیکی و استفاده از وقت بیشتر جهت تثبیت هویت اشخاص و آگاهی از وضعیت وجود دارد؛ این تدابیر در دکتترین نظامی ارتش ایالات متحده به رسمیت شناخته شده است.^{۲۰۴}

به عنوان نمونه، رویدادی که شاید استفاده از این روش سبب جلوگیری از مرگ افراد ملکی میشد، بتاريخ ۴ اکتوبر ۲۰۱۳ اتفاق افتاد که طی آن، آیساف چندین حمله هوایی با استفاده از چرخبال در ولسوالی بهسود ولایت ننگرهار انجام داد که جان پنج فرد ملکی از جمله دو پسر را گرفت. قربانیان این حادثه در یک فضای باز، تخمیناً با فاصله ۵۰ متر دورتر از خانه‌های مسکونی نشسته بودند که مورد سه حمله جداگانه هوایی قرار گرفتند. طبق گزارش‌ها، قربانیان رویداد به تازه‌گی از شکار پرنده در همان حوالی برگشته بودند و اسلحه شکاری شان را با خود داشتند. در این رویداد، آیساف مسؤولیت تلفات افراد ملکی را به عهده گرفت.

روشن نیست که آیا تمام نیروهای نظامی و امنیتی که فعلاً در افغانستان فعالیت دارند در مقابل عین معیارها و پالیسی‌های آیساف در زمینه استفاده از نیروی مهلک در عملیات‌های هوایی پاسخگو هستند و یا خیر. در این رابطه، یوناما تأکید می‌کند که هماهنگی و همسان‌سازی روش‌ها، پالیسی‌ها و طرز‌العمل‌ها بین آیساف و نیروهای ویژه عملیاتی آن، و نهادهای غیر نظامی دولتی بین‌المللی، به خصوص هماهنگی در زمینه استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین در امر تقویت حفاظت از شهروندان افغان، ضروری می‌باشد. این مسئله مخصوصاً در زمان خروج آیساف از افغانستان در سال ۲۰۱۴ اهمیت حیاتی دارد.

سایر نمونه‌های رویدادهای مرتبط به حملات هوایی شامل موارد ذیل می‌شود:

- بتاريخ ۳۰ مارچ، نیروهای نظامی بین‌المللی در مرکز ولایت غزنی بالای طالبان مظنون حمله هوایی انجام داد که در نتیجه، سه فرد ملکی کشته و هشت تن دیگر زخمی شدند.

۲۰۳. در زمینه جنگ‌های مسلحانه، غفلت را میتوان اینگونه تعریف کرد: قصور آشکار و عذرناپذیر در روی دست گرفتن میزان و نوع احتیاط لازم که شاید از فرد مورد نظر در همان حالات توقع برده شود که آن احتیاط را اتخاذ می‌کند و یا قصور در اقدام به کاری که این قصور منجر به رویدادی گردید که سبب افزایش تلفات ممنوعه افراد ملکی، آسیب و یا تخریب اموال گردید. بوتی، ویلیام. "غفلت، احتیاط لازم و خطاها در قضاوت در بمباردمان"، بخش ۹،۸ در مورد قانون هدف‌گیری. مطبوعه دانشگاه آکسفورد، فبروری ۲۰۱۲.

۲۰۴. مرکز نیروهای مشترک ارتش ایالات متحده، جلوگیری از تلفات افراد ملکی در افغانستان: مشاهدات. اندوخته‌ها و درس‌ها، مرکز درس‌های فراگرفته شده ارتش، اسناد محرم ایالات متحده. نیروی نظامی ایالات متحده، ۲۰۱۲.

- بتاريخ ۳ سپتمبر، در شهر غزنی، ولایت غزنی، نیروهای نظامی بین المللی با استفاده از هوایماید بدون سرنشین بالای گروهی از مردانی که گمان برده می شد عناصر ضد دولت باشند، حمله هوایی کرد که جان یک فرد ملکی را گرفت و دو تن دیگر را مجروح ساخت. این مردان نگهدارندگان یک شرکت ساختمانی بودند.
- بتاريخ ۲۵ سپتمبر، نیروهای نظامی بین المللی بالای گروهی از عناصر ضد دولت در ولسوالی وازه خُدران ولایت پکتیا حمله هوایی انجام دادند که در این حمله، دو فرد ملکی - پسر های ۱۲ و ۱۴ ساله - و چندین شورشی کشته شدند. در زمان حمله، پسرها در کوه مشغول جمع آوری هیزم و جلعوزه بودند، و عناصر ضد دولت بخاطر غذا و چای به نزد آنها آمده بودند.

۲۰۵ واقعات ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون

یوناما ۷۵ مورد تلفات افراد ملکی (۳۱ کشته و ۴۴ مجروح) ناشی از ۴۱ رویداد جداگانه عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون را ثبت کرد که یک افزایش ۴۷ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۲ داشته است.^{۲۰۶} این افزایش، کاهش تلفات افراد ملکی ناشی از اینگونه رویدادها را که در سالهای ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ ثبت شده بود، برعکس کرده است. از مجموع ۴۱ رویداد، ۲۳ رویداد آن به نیروهای امنیتی افغان و ۱۸ مورد آن به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده شده است.

نکته قابل توجه افزایش چشمگیر تلفات افراد ملکی ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون توسط نیروهای نظامی بین المللی می باشد که طی امسال، رقم آن تقریباً شش برابر افزایش داشته است، یعنی در مقایسه با سال ۲۰۱۲، رقم کشته شده ها از ۳ به ۱۷ افزایش یافت و رقم مجروحین از ۱۰ به ۲۱ (۳۸ مورد تلفات ملکی).^{۲۰۷} این افزایش ممکن است به فعالیت کاهش و یا جابجائی نیروها که در پروسه انتقال مسؤولیت های امنیتی دخیل است، ارتباط داشته باشد.

با بسته شدن صدها پایگاه نظامیان بین المللی در سراسر افغانستان در سال ۲۰۱۳، ضرورت انتقال منابع بشری و لوژیستیکی حضور آیساف در جاده ها را افزایش داد که این امر به نوبه خود، نگرانی ها در مورد احتمال حملات عناصر ضد دولتی علیه این نیروها را بیشتر ساخت.

به همین قسم، یوناما یک افزایش ۳۷ درصدی در تلفات افراد ملکی ناشی از رویدادهای عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون توسط نیروهای امنیتی افغان را نیز ثبت کرد که رقم کشته شدگان از ۹ به ۱۳ و رقم زخمی ها از ۱۸ به ۲۳ (۳۶ مورد تلفات ملکی) افزایش یافت.^{۲۰۸} این افزایش در رقم تلفات افراد ملکی شاید نتیجه افزایش شمار عملیات هائی که

۲۰۵. واقعات ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون و یا "واقعات ناشی از" حفاظت نیروها" که توسط یوناما ثبت شده است، تلفات افراد ملکی ناشی از استفاده از نیروی مهلک و یا غیر مهلک توسط نیروهای نظامی در حالاتی را شامل می شود که در آن، افراد ملکی زمانیکه در نزدیکی پرسونل نظامی قرار می گیرند، و یا زمانیکه به کاروان های نظامی نزدیک می شوند و یا میخواهند از آنها سبقت گیرند، به هشدارهای نیروهای نظامی توجه نمی کنند و یا مفهوم آنرا نمی فهمند و یا در حالاتی که افراد ملکی به هدایات نیروهای نظامی در محلات تلاشی عمل نمی کنند.

۲۰۶. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۵۱ مورد تلفات ملکی (۱۵ کشته و ۳۷ مجروح) ناشی از ۳۵ رویداد عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرد.

۲۰۷. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۳ مورد تلفات ملکی (سه کشته و ۱۰ مجروح) ناشی از نه (۹) رویداد عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون تنها توسط نیروهای نظامی بین المللی را ثبت کرد.

۲۰۸. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۷ مورد تلفات ملکی (نه کشته و ۱۸ زخمی) ناشی از ۱۷ رویداد عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون توسط نیروهای امنیتی افغان را ثبت کرد.

توسط این نیروها اجرا می شود و نیز افزایش حملات علیه کاروان های آنها که سبب بلند رفتن میزان حساسیت و واکنش این نیروها نسبت به حملات بالقوه توسط عناصر ضد دولت شده، بوده باشد.

نمونه هایی از تلفات افراد ملکی ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون:

- بتاريخ ۱۶ آگست، در ولسوالی گردیز ولایت پکتیا یک سرباز نیروهای نظامی بین المللی که از یک پوسته تلاشی نزدیک پایگاه عملیاتی گردیز محافظت می کرد، بالای یک واسطه نقلیه ملکی که هشدار او مبنی بر توقف را نادیده گرفت، آتش گشود و یک مرد ملکی را کشت و سه تن دیگر را مجروح ساخت.
- بتاريخ ۳ نومبر، یک سرباز اردوی ملی افغان بالای یک واسطه نقلیه نوع پیک اپ در ولسوالی شیرزاد ولایت ننگرهار آتش گشود که در نتیجه، یک دختر شش ساله کشته شد و پدرش - راننده واسطه - جراحت برداشت.
- بتاريخ ۹ دسمبر، در ولسوالی الیشینگ ولایت لغمان، پولیس محلی افغان بالای یک واسطه نقلیه ملکی زمانیکه راننده آن دستور توقف پولیس محلی را اطاعت نکرد، آتش گشود. در این رویداد، یک پسر کشته شد و چهار فرد ملکی دیگر - یک مرد و سه پسر - مجروح گردیدند.

عملیات های تلاشی

یوناما ۱۲۰ مورد تلفات افراد ملکی (۳۷ کشته و ۸۳ مجروح) ناشی از عملیات های تلاشی توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرد.^{۲۰۹} این رقم یک افزایش اندک در رقم مجموعی تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های تلاشی نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۲۱۰} یوناما تاکید می کند که به دلیل تعدد نهادهای امنیتی که عملیات های تلاشی را بشکل مشترک و یا جداگانه انجام می دهند و محریت اطلاعات در مورد این گونه عملیات ها، بدست آوردن معلومات دقیق در مورد تعداد عملیات های تلاشی، تلفات افراد ملکی برخاسته از اینگونه عملیات ها و اینکه کدام نیروی مشخص امنیتی در عملیات دخیل بود، کار دشواری می باشد.^{۲۱۱}

به منظور تقویت حفاظت افراد ملکی، یوناما یکبار دیگر تاکید می کند که نیروهای امنیتی افغان باید رهنمودهای تاکتیکی و طرز العمل های عملیاتی تهیه کرده و آنرا تطبیق نمایند تا از تلفات افراد ملکی، از جمله تلفات ملکی ناشی از عملیات های تلاشی جلوگیری شود.

پولیس محلی افغان و حفاظت افراد ملکی

پسرم که به حیث راننده کار می کرد، در خانه یکی از اقارب مان بود که پولیس محلی افغان به آنجا رسید. آنها با مرمی

۲۰۹. این مسئله نیز دشوار است که عملیات های تلاشی را مشخصاً به یک نهاد امنیتی نسبت داد. اگرچه تقریباً تمام عملیات ها در سال ۲۰۱۳ تحت رهبری افغانها انجام شد، اما شاید عملیات های تلاشی توسط نهادهای مختلف امنیتی افغان از جمله اردوی ملی افغان، ریاست امنیت ملی، پولیس ملی افغان و نیروهای ویژه افغان بشکل مستقل و یا مشترک و در برخی موارد، با حضور و پشتیبانی نیروهای نظامی بین المللی، به شمول آیساف، نیروهای ویژه عملیاتی و سایر نهادهای دولتی انجام گردید. با توجه به محدودیت های توأم با محیط عملیاتی و محدودیت ها در دسترسی به معلومات، ممکن است یوناما شمار تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های تلاشی را کمتر از آنچه که هست، گزارش کرده باشد.

۲۱۰. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۱۴ مورد تلفات افراد ملکی (۷۵ کشته و ۳۹ مجروح) ناشی از عملیات های تلاشی توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرد.

۲۱۱. ماخذ قبلی.

به سر پسر زدنند. آرزوی یک پدر این است که همیشه پسرش را زنده ببیند؛ و اگر پسرش بمیرد، آرزوی این است که جسد پسرش را سالم ببیند. این یک جنایت شنیع می باشد. میخواهم عدالت تطبیق شود.

-- پدر مردیکه در جریان عملیات تلاشی پولیس محلی افغان و پولیس ملی افغان بتاريخ ۱۲ جولای در قریه گمبز ولایت کندز کشته شد.^{۲۱۲}

پروگرام پولیس محلی افغان (ALP)^{۲۱۳} در سال ۲۰۱۳ همچنان توسعه یافت و تعداد پرسونل آن به ۲۵۲۷۷ تن در ۱۲۶ ولسوالی در سراسر افغانستان رسید.^{۲۱۴} تا آخر سال ۲۰۱۴، انتظار می رود که این رقم به ۳۰۰۰۰ پرسونل برسد که به حدود ۱۴۲ ولسوالی اعزام خواهند شد. ایالات متحده پلان هائی به منظور ادامه تمویل این پروگرام - با یک نیروی منظور شده ۳۰۰۰۰ نفری - الی ختم سال ۲۰۱۸ اعلام کرده است.^{۲۱۵}

در سال ۲۰۱۳، مردم محل در بسیاری از ولسوالی ها از بهتر شدن وضعیت امنیتی به دلیل حضور پولیس محلی افغان خبر دادند. بسیاری از مقامات و اهالی محل نیز به یوناما گفتند که آنها اعزام پولیس محلی افغان را جایگزین مطلوبی برای تامین امنیت به جای گروپ های مسلح، می دانند. علی الرغم این گزارشات، یوناما بازهم تلفات افراد ملکی ناشی از برخی عملیات های پولیس محلی افغان و نیز موارد نقض حقوق بشر و ارتکاب سایر اعمال غیر قانونی توسط بعضی از نیروهای پولیس محلی افغان را ثبت و تائید نمود. یوناما بطور اخص نگران معافیت از مجازات برخی از اعضای پولیس محلی افغان در رویدادهای ثبت شده نقض جدی حقوق بشر می باشد.

یوناما ۱۲۱ مورد تلفات ملکی (۳۲ کشته و ۸۹ مجروح) در ۶۵ رویداد جداگانه را که به اعضای پولیس محلی افغان نسبت داده شده است، ثبت کرد. این رقم، یک افزایش ۲۵۶ درصدی در تلفات افراد ملکی که به پولیس محلی افغان نسبت داده شده است را در مقایسه به سال ۲۰۱۲ نشان می دهد.^{۲۱۶} تلفات افراد ملکی بدست پولیس محلی یک درصد کل تلفات افراد ملکی که در سال ۲۰۱۳ توسط یوناما ثبت گردید را تشکیل می دهد.

اکثریت رویدادهای ثبت شده در ولایت کندز اتفاق افتاد (۲۷ رویداد)، که بعد از آن جلال آباد در رتبه دوم (شش رویداد) قرار دارد. ولسوالی های دشت ارچی، امام صاحب، و چهاردره در ولایت کندز ساحاتی بودند که بلندترین رقم موارد نقض حقوق بشر منسوب به پولیس محلی افغان را داشتند که بعد از آن، ولسوالی قیصار در ولایت فاریاب، ولسوالی خوگیانی در ولایت ننگرهار و ولسوالی خاص ارزگان در ولایت ارزگان قرار دارند.

۲۱۲. مصاحبه یوناما با پدر قربانی، ۱۵ جولای ۲۰۱۳، ولایت کندز.

۲۱۳. جهت معلومات در مورد پروگرام پولیس محلی افغان و نگرانی های حقوق بشر از بابت این پروگرام، به گزارشات سالانه و شش ماهه یوناما مورخ ۲۰۱۱-۲۰۱۳ در مورد حفاظت افراد ملکی در جنگ های مسلحانه مراجعه شود:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=13941&language=en-US>

۲۱۴. ایمیل های تبادله شده بین یوناما و معاون عملیات های ویژه در افغانستان - پولیس محلی افغان (SOAG)، فرماندهی بخش عملیات های ویژه ناتو - افغانستان (NSOCC-A)، آیساف، کابل، ۰۹ جنوری ۲۰۱۴.

۲۱۵. تبادل ایمیل بین یوناما و معاون عملیات های ویژه در افغانستان - پولیس محلی افغان (ALP-SOAG)، فرماندهی بخش عملیات های ویژه ناتو - افغانستان (NSOCC-A)، آیساف، کابل، ۰۶ و ۰۹ جنوری ۲۰۱۴.

۲۱۶. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۳۴ مورد تلفات ملکی (۱۷ کشته و ۱۷ زخمی) در ۴۳ رویداد منسوب به پولیس محلی افغان را ثبت کرد.

خشونت های مرتبط به جنگ: تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های تهاجمی و تدافعی پولیس محلی افغان

تلفات افراد ملکی منسوب به پولیس محلی افغان در جریان درگیری های زمینی در سال ۲۰۱۳ که طی آن، یوناما ۱۸ رویداد درگیری زمینی را ثبت کرد، افزایش یافت. در این رویداد ها هفت فرد ملکی کشته شدند و ۲۲ تن دیگر جراحت برداشتند. اگرچه بسیاری از این تلفات در جریان واکنش پولیس محلی افغان به حملات عناصر ضد دولت بالای پوستره های تلاشی پولیس محلی افغان بوجود آمد، اما بقیه تلفات ناشی از عملیات های تهاجمی پولیس محلی افغان تحت قیادت فرماندهان ولایتی و یا ولسوالی پولیس ملی افغان و یا فرماندهان محلی پولیس محلی افغان بود.

یوناما دو رویداد تلفات افراد ملکی از اثر استفاده پولیس محلی افغان از سلاح ثقیله از جمله هاوان را نیز ثبت کرد.^{۲۱۷} یوناما اطلاع نموده است که اعضای پولیس محلی افغان در مورد استفاده از هاوان هیچ آموزشی به عنوان بخشی از آموزش های مجاز خود در مورد چگونگی استفاده از سلاح ثقیله (برای مثال چگونه باید لوحه هاوان را تنظیم کرد تا هدف را دقیق بزند) حاصل نکرده است.

برای مثال، بتاريخ ۲۹ سپتمبر، اعضای پولیس محلی افغان گلوله های هاوانی را که از منابع نیروهای نظامی بدست نیاورده بودند، شلیک کردند که بالای خانه های مسکونی در قریه نور رحمان در ولسوالی دشت ارچی، ولایت کندز فرود آمد که چهار زن و یک پسر هفت ساله را زخمی ساخت.

گزارشات نقض حقوق بشر توسط پولیس محلی افغان

یوناما چندین کتگوری موارد نقض حقوق بشر که از سوی نیروهای پولیس محلی افغان در سال ۲۰۱۳ صورت گرفته بود را تحقیق کرد. این موارد شامل اعدام های صحرائی^{۲۱۸} و سایر انواع قتل ها، مجازات و اقدامات تلافی جویانه علیه افراد ملکی از جمله بدرفتاری، تهدید و ارعاب، آزار و اذیت، تلاشی های غیر قانونی و اشغال مکاتب می شود.

یوناما گزارشات در مورد یازده قضیه اعدام صحرائی توسط پولیس محلی را ثبت کرد. برای مثال، بتاريخ ۱۰ جولای، مخالفین بالای پوستره پولیس محلی در ولسوالی شیندند ولایت هرات حمله کردند. در پاسخ به این حمله، پولیس محلی افغان دو تن از اقارب ملکی عاملین مظنون به آن حمله را اختطاف کردند. اجساد آن دو فرد اختطاف شده هشت روز بعد پیدا شد

۲۱۷. برای اعضای پولیس محلی افغان یک قبضه کلاشینکوف AK-47 و برای هر شش پرسونل پولیس محلی یک قبضه تفنگ نوع PKM داده می شود. مصاحبه یوناما با معاون عملیات های ویژه در افغانستان - پولیس محلی افغان (ALP-SOAG)، فرماندهی بخش عملیات های ویژه ناتو - افغانستان (NSOCC-A)، آیساف، ۲۰ نومبر ۲۰۱۳. وزارت داخله برای خود این صلاحیت اختیاری را محفوظ می داند که برای نیروهای پولیس محلی افغان بطور مؤقت سلاح ثقیله توزیع بکند. مصاحبه یوناما با معاون عملیات های ویژه در افغانستان - پولیس محلی افغان (ALP-SOAG)، فرماندهی بخش عملیات های ویژه ناتو - افغانستان (NSOCC-A)، ۲۴ جنوری و ۲ فبروری ۲۰۱۴، کابل. توجه داشته باشید که منبعی که سلاح ثقیله استفاده شده در رویدادهای ثبت شده در فوق را اكمال کرده است، نامعلوم می باشد.

۲۱۸. اعدام های صحرائی (ویا اعدام های خارج از حوزه قضائی) به قتل های غیر قانونی و عمدی گفته می شود که به دستور دولت، و یا به همدستی دولت، توسط گماشته گانش و یا کسان دیگری بدون مجازات تعیین شده از جانب محکمه واجد صلاحیت صدور حکم مجازات پس از برگزاری محاکمه جزائی، صورت می گیرد.

که طبق گزارشات و نظر به گفته چند منبعی که یوناما با آنها مصاحبه کرد، این دو فرد ملکی توسط پولیس محلی افغان کشته شده بودند. هیچ دستگیری در ارتباط به این قضیه صورت نگرفت.^{۲۱۹}

یوناما هشت رویداد جداگانه قتل^{۲۲۰} که در آن پولیس محلی افغان دخیل بود، را نیز ثبت کرد. بتاريخ ۵ سپتمبر، طبق گزارشها، یک عضو پولیس محلی افغان در ولسوالی نرننگ ولایت کنر یک دهقان غیرنظامی را پس از آنکه وی را متهم به جاسازی مواد منفجره تعبیه شده کرد که در نتیجه آن پسر آن عضو پولیس محلی زخمی شده بود، وی را به ضرب گلوله به قتل رساند. دفتر سارنوالی محل در زمان نشر این گزارش، دوسیه این قضیه را طی مراحل می کرد.

از جمله تلفات افراد ملکی منسوب به پولیس محلی افغان، بسیاری از موارد آن توسط اعضای پولیس محلی افغان که خارج از محدوده وظیفوی خویش عمل می کردند، ارتکاب گردید. این اعمال شامل مجازات/قتل های انتقام جویانه، تلاشی های غیرقانونی و فیر های "اتفاقی" در اوضاع و احوال سوال برانگیز می شود. مثلاً، بتاريخ ۸ آگست، در ولسوالی خاص ارزگان، پولیس محلی افغان گروه زیادی از مردان محل را پس از آنکه آنها را متهم به پناه دادن به مخالفین دولت که گمان برده می شد یک فرمانده پولیس محلی افغان را کشته بودند، کردند، گردهم جمع نمودند. اعضای پولیس محلی افغان بیشتر از بیست تن از مردان گردهم آورده شده را به شدت لت و کوب کردند. همه شاهدان و قربانیانی که توسط یوناما مصاحبه شدند، عین خبر را به یوناما نقل کردند که پیرمردی که گمان برده می شد با یکی از مخالفین دولت قرابت داشته، از شدت جراحت هایش جان داد.^{۲۲۱}

علاوه بر آن، یوناما ۲۱ رویداد تهدید، ارباب و آزار و اذیت افراد ملکی توسط پولیس محلی افغان را ثبت کرد که این اعمال نقض حقوق بشری افراد بوده و مطابق قوانین افغانستان جرم پنداشته می شود. یوناما چندین رویداد اخاذی، عمدتاً در ولایات کندز و فاریاب را ثبت کرد که به گفته مردم محل، پولیس محلی آنها را به زور وادار به تامین غذا، چوب سوخت و کار در پوسته های تلاشی شان کردند. برخی از اعضای پولیس محلی نیز متهم به اخذ پول (عشر) از باشندگان محل با استفاده از تهدید به مجازات در صورت رد تقاضا، شده اند.

نمونه های دیگری از نقض حقوق بشر توسط پولیس محلی افغان:

- بتاريخ ۸ جولای، اعضای پولیس محلی افغان افراد ملکی در قریه سید اکبر، ولسوالی دشت ارچی، ولایت کندز را در تلاشی به منظور وادار کردن آنها به پرداخت عشر، تهدید کردند. زمانیکه باشندگان قریه از این کار سر باز زدند، پولیس محلی افغان دو فرد ملکی را به ضرب گلوله کشته و یک تن دیگر را زخمی کردند.
- بتاريخ ۱۳ سپتمبر، دو فرمانده پولیس محلی افغان در ولسوالی چمتال ولایت بلخ در منازعه ای بر سر عشری که از سوی پولیس محلی بطور غیرقانونی جمع اوری شده بود، با استفاده از سلاح سبک به تبادل آتش پرداختند. یک طفل چهارده ساله و یک زن در اثر این آتشباری جراحت برداشتند.
- بتاريخ ۱۵ نومبر، یک عضو پولیس محلی افغان در ناحیه پلخمری، ولایت بغلان، در جریان یک دعوی شخصی، دو فرد ملکی را به ضرب گلوله کشت و دو تن دیگر را مجروح ساخت. اعضای پولیس ملی شش عضو پولیس

۲۱۹. مصاحبه یوناما با سارنوال ولسوالی، ۲۸ اکتوبر ۲۰۱۳، شیندند، ولایت هرات.

۲۲۰. قتل های عمدی به سایر قتل های خودسرانه و غیرقانونی گفته می شود، مثلاً مواردیکه پولیس محلی افغان مستقیماً در مرگ فرد ملکی به سبب اقدام و یا عدم اقدام از جانب عضو پولیس محلی که هدف آن گرفتن جان کسی بوده باشد، مسؤول می باشد.

۲۲۱. مصاحبه های یوناما با مسؤولین محلی، بزرگان محلی ولسوالی خاص ارزگان، و منابع دیگر آگست و سپتمبر ۲۰۱۳، ترین کوت، ارزگان.

محلی افغان را دستگیر کردند. در زمان تهیه این گزارش، دوسیه این قضیه در سارنوالی ملکی بغلان در حالت بلاتکلیفی قرار داشت.

معافیت از مجازات پولیس محلی افغان بخاطر ارتکاب نقض حقوق بشر و اعمال جنایی

در طول سال ۲۰۱۳، یوناما رویدادهایی را ثبت کرد که در آن پولیس محلی افغان، اعمال نقض حقوق بشر را با معافیت از مجازات مرتکب گردیدند. این معافیت از مجازات در اکثر موارد توسط دلایان قدرت در سطح ولایت و ولسوالی تامین می گردید. مثلاً، یوناما چندین گزارش معتبر و مؤثق بدست آورد که بتاريخ ۱۶ دسمبر، دو فرمانده برجسته پولیس محلی افغان در نوازیه ای پیرامون یک قطعه زمین در ناحیه پلخمری ولایت بغلان دو فرد ملکی را به ضرب گلوله کشتند و پنج تن دیگر را مجروح ساختند.^{۲۲۲} اگر چه پولیس شش مظنون، از جمله یکی از فرماندهان پولیس محلی را در پیوند با این قضیه دستگیر کرد، اما این کشتارها در ادامه یک سلسله موارد دیگر نقض حقوق بشر صورت گرفته بود که طبق گزارش ها توسط پولیس محلی افغان علیه افراد ملکی آن ساحه، با معافیت از هر نوع مجازات انجام می شد.

مثلاً، هر دو فرمانده پولیس محلی افغان پیش از این متهم به ارتکاب جرایمی از جمله قتل، لت و کوب و آزار و اذیت، سوء استفاده جنسی از پسرهای جوان، سرقت و جمع اوری غیر قانونی عشر گردیده بودند. در اوایل سال ۲۰۱۳، یکی از این دو فرمانده دستگیر و توقیف گردید، اما بعدتر به دلیل داشتن رابطه با مقامات بلند رتبه و مسؤولین ولایت بغلان از بند رها گردید.^{۲۲۳} یوناما تاکید می کند که این قضیه به خوبی نشان می دهد که چگونه معافیت از مجازات چرخه نقض حقوق بشر را همیشه به دوران نگه میدارد.

یوناما خاطر نشان می سازد که بدرفتاری های پولیس محلی افغان ناشی از عدم توانائی پولیس ملی افغان در برخی از ولسوالی در فرماندهی و کنترل مؤثر واحدهای پولیس محلی افغان نیز بوده است. این وضعیت در نبود مکانیزم های کافی حسابدهی و نظارتی در برخی ساحات بدتر شده است. همانگونه که یوناما قبلاً نیز گزارش داده بود، مکانیزم های سوق و اداره پولیس ملی افغان همیشه نظارت قناعت بخشی را بالای عملیات و فعالیت های پولیس محلی افغان تأمین نمی کند.^{۲۲۴}

اگر چه بسیاری از واحدهای پولیس محلی افغان تحت سوق و اداره پولیس ملی افغان بشکل موثر عمل می کنند و از حمایت خوب مردمی در مناطق تحت مسؤولیت شان برخوردار اند، اما با آن هم، یوناما مواردی را در برخی ساحات ثبت کرد که در آن دولت کمترین کنترل بالای پولیس محلی افغان داشته است. یوناما شاهد بوده است که در برخی موارد به خصوص در ولایات کندز و فاریاب، واحدهای پولیس محلی افغان تحت فرماندهی غیر رسمی فرماندهان و یا جنگ سالان محلی قرار داشته و از حمایت دلایان قدرت در سطح ملی برخوردار بودند. در موارد دیگری، اتکای پولیس ملی افغان به پولیس محلی بخاطر تامین امنیت در مناطق دور دست، مانع حسابدهی آنان در قبالتکاب تخلفات بوده است.

یوناما متوجه شده است که این رابطه ها با دلایان قدرت در سطح ولایت و در سطح مملکت کما فی السابق واحدهای مشخصی از پولیس محلی افغان را قادر ساخته است که انواع مختلف جرم و موارد نقض حقوق بشر را با معافیت از مجازات مرتکب شوند. مثلاً یوناما اسنادی را ثبت کرده است که مطابق آن بتاريخ ۱۴ آگست، در واکنش به کشته شدن یک فرمانده

۲۲۲. مصاحبه های یوناما با باشندگان زمان خیل، مسؤولین محلی پولیس، ۱۷ دسمبر ۲۰۱۳، کندز.

۲۲۳. این مسئله در ماه جون ۲۰۱۳ اتفاق افتاد.

۲۲۴. برای مثال، به گزارشات سالانه و شش ماهه یوناما مورخ ۲۰۱۲ - ۲۰۱۳ در مورد حفاظت افراد ملکی در جنگ های مسلحانه مراجعه شود:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=13941&language=en-US>

اسبق پولیس محلی افغان، یک گروه ۱۳۰ نفری از پولیس محلی افغان داخل قریه کوچک در ولسوالی خاص ارزگان ولایت ارزگان شده و یک مرد هفتاد ساله را به ضرب لٹ و کوب کشتند.^{۲۲۵} قربانی این حادثه برادر یکی از فرماندهان طالبان بود که دیگر در آن منطقه زندگی نمی کرد. بعد از ارتکاب قتل، اعضای پولیس محلی به باشندگان قریه دستور دادند که خانه همان فرمانده مظنون طالبان و خانه های دو برادرش را ویران کنند. زمانیکه باشندگان قریه از این دستور سرپیچی کردند، پولیس محلی افغان ۲۵ تن از مردان قریه را با استفاده از قنذاق تفنگ ماشیندار، برچه و چوب لٹ و کوب کردند. بعد از آن، پولیس محلی افغان سه خانه متعلق به فرمانده طالبان و برادرانش را به آتش کشیده و منهدم کردند.

علی الرغم تحقیقی از جانب دولت در این زمینه و یک یک سلسله مظاهرات از جانب باشندگان محل، تا زمان تحریر این گزارش هیچ اقدامی علیه مرتکبین این حادثه روی دست گرفته نشده است.^{۲۲۶}

یوناما شاهد بوده است که قصور در رسیدگی به تخلفات و بدرفتاری پولیس محلی افغان سبب افزایش پشتیبانی از طالبان در بعضی از ولسوالی ها شده است و مردم محل گفته اند که آنها بطور چشمگیری طالبان را نسبت به پولیس محلی افغان "کمتر شریر" می دانند. مثلاً، از زمان ایجاد پولیس محلی افغان در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب در اوایل سال ۲۰۱۳، یوناما سوء رفتار پولیس محلی افغان را تأیید کرده است که این بدرفتاری ها شامل باج گیری، تهدید، ارعاب، آزار و اذیت مستمر و جلوگیری از دسترسی افراد ملکی به نهادهای دولتی، از جمله مقام ولایت و قوماندانی امنیه می شود.^{۲۲۷}

گزارشات بیشتری در مورد شکنجه، بدرفتاری و توقیف خودسرانه توسط پولیس محلی افغان در ولسوالی قیصار تحت تحقیقات و بررسی های جاری یوناما قرار دارد. طبق گفته های باشندگان محل و مسؤولین ولسوالی، یک بخش نیروی ۳۰۰ نفری پولیس محلی افغان در ولسوالی قیصار صرفاً به حیث ملیشه های خصوصی، خارج از کنترل و اداره فرمانده پولیس ملی افغان مستقر در آن ولسوالی و سایر مقامات محلی فعالیت می کنند. شکایات به والی و قومندان امنیه ولایت راه به جایی نبرده است و تا اکنون هیچ اقدام و یا تحقیقی روی دست گرفته نشده است.

مطالعه موردی: معافیت پولیس محلی افغان از مجازات به سبب ارتکاب قتل، قاچاق مواد مخدر و ازدواج اجباری در فبروری ۲۰۱۳، وزارت امور داخله یک فرمانده محلی را در پولیس محلی افغان در ولایت ننگرهار تعیین کرد.^{۲۲۸} نمایندگان مردم محل، فعالان حقوق بشر و سایر افراد محلی با تعیین این فرمانده در پولیس محلی به دلیل روابط سیاسی و سوابق جنائی وی، مخالفت کردند. از زمان تعیین این فرمانده تا کنون، یوناما چندین گزارش نقض حقوق بشر و اعمال جنائی با دخالت این فرمانده، از جمله قتل، ازدواج اجباری، تصرف غیر قانونی املاک شخصی جهت افراز پوسته امنیتی پولیس محلی افغان و قاچاق مواد مخدر را بدست آورده است. یوناما این اتهامات را با نمایندگان وزارت امور داخله (ریاست پولیس محلی افغان) و پولیس ملی افغان در سطح ولایت در میان گذاشت. در ماه اکتوبر ۲۰۱۳، وزارت داخله این فرمانده را از سمتش برکنار کرد و اجراء جزائی را آغاز کرد. این تصمیم بر مبنای توصیه ریاست تحقیقات جنائی پولیس محلی افغان اتخاذ گردید، که ریاست مذکور اتهامات متعددی علیه این فرمانده پولیس محلی

۲۲۵. مصاحبه های یوناما با مقامات محلی، بزرگان محلی خاص ارزگان و سایر منابع، آگست و سپتمبر ۲۰۱۳، ترین کوت، ولایت ارزگان.

۲۲۶. ماخذ قبلی و مصاحبه یوناما با نهاد های محلی، ۱۲ دسمبر ۲۰۱۳، ترین کوت، ولایت ارزگان.

۲۲۷. یوناما از سال ۲۰۱۲ تا اکنون، شش رویدادی را ثبت کرده است که در آن پولیس محلی افغان در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب دخیل بوده است. پنج رویداد آن در سال ۲۰۱۳ بوقوع پیوست، از جمله حمله بالای یک بزرگ قومی بتاريخ ۲۸ مارچ و تهدید باشندگان محل که به منظور حل و فصل منازعاتشان به مقامات محلی مراجعه می کردند.

۲۲۸. از ذکر نام ولسوالی به دلیل نگرانی های امنیتی و احتمال اعمال تلافی جویانه اجتناب شد.

افغان را تحقیق کرده بود و یک دوسیه مفصل بر اساس شکایات حاصله از منابع مختلف ترتیب نموده بود. در اواسط اکتوبر، وزارت امور داخله فرمانده متذکره را به ریاست پولیس محلی افغان جلب کرد که آن ریاست به نوبه خود وی را به معین وزارت امور داخله راجع ساخت. این فرمانده به عوض اینکه از سمتش برکنار شود، بعد از آنکه ضمانتی را مبنی بر عدم ارتکاب دوباره اعمال جنائی امضاء نمود، دوباره اشغال وظیفه نمود. زمانیکه یوناما بتاريخ ۳۱ اکتوبر ریاست پولیس محلی افغان را به پرسش گرفت، آن ریاست بیان داشت که فرمانده مذکور را به دلیل رابطه اش با والی همان زمان ننگرهار و حمایت والی از وی، نتوانستند از کار برکنار کنند.^{۲۲۹}

تدابیر جدید حسابدهی

بخش نظارت و تحقیق پولیس محلی افغان در داخل وزارت امور داخله عمده ترین مکانیزم نظارت بر پولیس محلی افغان است که در کابل مستقر می باشد.^{۲۳۰} طبق معلومات ریاست پولیس محلی افغان، این بخش در جریان سال ۲۰۱۳، بیشتر از صد قضیه علیه اعضای پولیس محلی افغان را تحقیق کرد که از آن جمله، ۵۹ قضیه را به سارنوالی نظامی در سطح ولایت راجع ساخت.^{۲۳۱} علی الرغم این گام های مثبت، بخش نظارت و تحقیق پیشرفت کار این قضایا را پی گیری نکرد و نیز هیچ گونه آماری در مورد تعداد محکومیت و تعلیق اشخاص دخیل در این قضایا داده نتوانست. این ریاست که در سطح ولایات حضور دایمی ندارد، در تحقیق تخلفات سنگین متکی به هیئت های اعزامی وزارت داخله به ساحات می باشد که موفقیت این تحقیق ها وابسته به همکاری و حسن نیت قومندانان امنیه و پولیس ملی افغان در سطح ولایات در امر اجرای وظایف شان می باشد.

یکی از تحقیق کننده های ریاست پولیس محلی افغان در این زمینه به یوناما چنین گفت:

"تا زمانیکه ما یک واحد نظارتی واقعاً مستقل، شایسته و با صلاحیت در پولیس محلی افغان نداشته باشیم، معافیت پولیس محلی افغان از مجازات به قوت خود پابرجا باقی خواهد ماند و نظارت نمادین و ضعیف از آنها بدتر از این خواهد بود."^{۲۳۲}

برای مثال، بتاريخ ۱۷ جنوری ۲۰۱۳، ریاست پولیس محلی افغان وزارت امور داخله هیئتی را به ولسوالی چهاردره ولایت کندز اعزام کرد تا از فرماندهان واحدهای پولیس محلی افغان در آن ولسوالی که متهم به تخلفات از جمله قتل، لت و کوب شدید، اخاذی و کار اجباری شده بودند، تحقیق نماید.^{۲۳۳} ریاست متذکره فرماندهان مذکور را بتاريخ ۱۹ جنوری جلب و دستگیر کرد، ولی سارنوالی نظامی آنها را بتاريخ ۲۱ جنوری به دلیل نبود اسناد و مدارک کافی از بند رها کرد. هیئت تحقیق وزارت امور داخله طی یادداشتی به سارنوالی اتهامات وارده علیه فرماندهان مذکور را تأیید کرده بود ولی هیچ مدرکی جهت اثبات اتهامات جنائی و محکومیت آنها ارائه نداده بود.^{۲۳۴} اسناد و مدارک، در عوض، به ریاست تحقیقات جنائی قومندانان

۲۲۹. مصاحبه یوناما با ریاست پولیس محلی افغان، قرارگاه وزارت امور داخله، ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۳، کابل.

۲۳۰. برای معلومات در مورد سوابق پروگرام پولیس محلی افغان و نگرانی های نقض حقوق بشر ناشی از این پروگرام، به گزارشات سالانه و شش ماهه یوناما مورخ ۲۰۱۱ - ۲۰۱۳ در مورد حفاظت افراد ملکی در جنگ های مسلحانه مراجعه شود:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=13941&language=en-US>

۲۳۱. جلسه یوناما با ریاست پولیس محلی افغان، ۹ جنوری ۲۰۱۴، قرارگاه وزارت امور داخله، کابل.

۲۳۲. ماخذ قبلی.

۲۳۳. مصاحبه یوناما با اعضای ریاست پولیس محلی افغان، وزارت امور داخله، ۱۷، ۱۸ و ۱۹ جنوری، کندز.

۲۳۴. مصاحبه های یوناما با مقامات محلی، کندز، ۲۳ جنوری ۲۰۱۳

امنیه ولایت تسلیم گردیده بود که طبق گزارش ها، این ریاست به جای آنکه اسناد و مدارک را با سارنوالی شریک سازد، آنرا نزد خود حفظ کرد.^{۲۳۵}

بدنبال رهائی، مظنونین دوباره به پست هایشان برگشتند. از آن زمان تاکنون، یوناما چندین گزارش از متضررین و شاهدان دریافت کرده است که در آن ادعا شده است که ایشان به اجبار وادار به امضای "بخشش خط ها" شده اند.^{۲۳۶} سارنوال نظامی به نوبه خود گفته است که او به دلیل نگرانی های امنیتی نتوانسته است که به ساحه جهت انجام تحقیقات سفر کند.^{۲۳۷} هردو فرمانده بعدتر به اتهام سوء استفاده از صلاحیت وظیفوی محاکمه شدند ولی به دلیل نبود اسناد و مدارک مادی و شواهد تیره شدند.^{۲۳۸} در زمان نشر این گزارش، هردو فرمانده در پست هایشان باقی بودند.

به منظور تقویت نظارت و حسابدهی در داخل صفوف پولیس محلی افغان، آیساف در خزان ۲۰۱۳، یک "لست نظارتی" تهیه کرد که در آن، آنعده ولسوالی های تحت کنترل پولیس محلی برجسته می گردد که در آنجا پولیس محلی مرتبط با نقض حقوق بشر، فساد سیستماتیک، رهبری ضعیف، اختلافات عمده قومی، و یا فقدان پشتیبانی مردم و یا امنیت چند لایه دانسته شود.^{۲۳۹} این پروگرام شامل جمع اوری گزارشات از منابع مختلف (نیروهای ائتلاف، وزارت داخله، یوناما، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و غیره) می گردد که در آن گزارشات ادعاهای تخلف از جانب پولیس محلی افغان مشخص شده است.^{۲۴۰}

آیساف واحدهای شناسائی شده پولیس محلی افغان را در لست نظارتی خود درج می کند. سپس یک مکتوب هشداریه به وزارت امور داخله ارسال می گردد که بعد از دریافت آن، وزارت داخله مکلف به انجام تحقیق و متعاقباً بررسی وضعیت ولسوالی بطور ربعوار می گردد. اگر مسائل مورد نگرانی بر طرف نگردد، آیساف می تواند پیشنهاد کند که برخی از معاشات پولیس محلی افغان در همان ولسوالی بطور مؤقت به حالت تعلیق درآید و یا در صورت لزوم، تشکیل پولیس محلی همان ولسوالی را لغو کند.^{۲۴۱} در زمان نشر این گزارش، تشکیل پولیس محلی افغان در ولسوالی غورماچ ولایت فاریاب از ۲۰۰ پرسونل به ۵۰ پرسونل به دلیل مدیریت نادرست پروگرام پولیس محلی افغان تنقیص گردید.^{۲۴۲}

۲۳۵. مصاحبه یوناما با اعضای ریاست پولیس محلی افغان در قرارگاه وزارت امور داخله، کابل، ۹ جنوری ۲۰۱۴.

۲۳۶. مصاحبه های پیگیر یوناما با متضررین و شهود از طریق تلفون، ۲۱-۳۰ جنوری ۲۰۱۳.

۲۳۷. مصاحبه های یوناما با مسؤولین محلی، کندز، ۲۳ جنوری ۲۰۱۳.

۲۳۸. مصاحبه های یوناما با مسؤولین محلی، کندز، ۱۸ نومبر ۲۰۱۳.

۲۳۹. "امنیت چند لایه" به مفهوم تداخل حضور تمام نیروهای ملی امنیتی افغانستان در یک ساحه می باشد. پولیس محلی افغان، منحث صرفاً نیروی دفاعی، وابسته به حمایت پولیس ملی افغان و اردوی ملی که در نزدیکی پوسته های پولیس محلی افغان مستقر اند، می باشد تا در صورت لزوم، با این نیرو همکاری نمایند، یعنی در مواردیکه بالای پوسته پولیس محلی افغان از جانب عناصر ضد دولت حمله صورت می گیرد.

۲۴۰. تبادل ایمیل بین یوناما و معاون ALP-SOAG, NSOCC-A آیساف در کابل، ۹ جنوری ۲۰۱۴.

۲۴۱. نیروی نظامی ایالات متحده پروگرام پولیس محلی افغان را از طریق NSOCC-A/ISAF تمویل می کند.

۲۴۲. ماخذ قبلی.

در موازات توصیه های یوناما در گزارشات قبلی اش در مورد حفاظت افراد ملکی در جنگ های مسلحانه، یوناما از ایجاد پروگرام آموزشی برای تمام اعضای جدیدالشمول پولیس محلی افغان استقبال می کند؛ پروگرام آموزشی متذکره ۱۴ ساعت برنامه آموزشی در مورد حقوق بشر به همکاری کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان را در خود دارد.^{۲۴۳}

علی الرغم این همه تلاش های چشمگیر به منظور بلند بردن سطح حسابدگی نیروهای پولیس محلی افغان، یوناما با نگرانی تاکید می کند که هنوز هم تعداد کثیری از نیروهای پولیس محلی افغان در برخی از ساحات کشور در مقابل اعمال خلافشان از مجازات معاف می باشند. مواردیکه که اعضای پولیس محلی افغان نسبت به اعمال شان مسؤول و پاسخگو قرار گرفته اند، محدود به اعضای پائین رتبه پولیس محلی افغان که ارتباطات سیاسی نداشتند، بوده است. این گرایش قابل نگرانی بوده و باید طی سال ۲۰۱۴ و بعد از آن، این مسئله از نزدیک تحت مراقبت قرار گیرد؛ این مسئله میتواند بیانگر تحمل و یا نادیده گرفته شدن روزافزون موارد نقض حقوق بشر باشد. این مسئله مخصوصاً در حالاتی صدق می کند که پولیس محلی افغان با افراد ملکی که تصور می شود با عناصر ضد دولت همسو باشند، بدرفتاری می کند.

علاوه بر آن، یوناما مشاهده نموده است که برخی از اعضای نهادهای ملی امنیتی افغان به این نظر اند که افسران آنها، به شمول پولیس محلی افغان، نباید بخاطر اعمال بدرفتاری شان پاسخگو قرار گیرند، زیرا عناصر ضد دولت باعث و بانی خشونت اند. به باور یوناما، روش "مبارزه با عمل خلاف با یک عمل خلاف دیگر" میتواند منجر به از دست رفتن سریع دستاورد هائی گردد که طی سالهای اخیر در عرصه پاسخگوئی حاصل شده است.

یوناما تاکید می کند که دولت مطابق قوانین افغانستان و قوانین بین المللی مکلف است که تمامی جرایم و موارد نقض حقوق بشر که ادعا می شود از سوی نیروهایش صورت گرفته را تحقیق و تعقیب عدلی نماید. یوناما تصریح می کند که بدون تلاش های منسجم، هماهنگ و مشترک توسط وزارت امور داخله و ریاست پولیس محلی افغان به منظور اتخاذ اقدامات اصلاحی، موارد نقض حقوق بشر توسط پولیس محلی افغان علیه افراد ملکی می تواند ادامه یابد و از لحاظ حجم و شدت نیز افزایش یابد.

توصیه ها در مورد پولیس محلی افغان

یوناما توصیه می کند که دولت به تلاش های خود بیافزاید تا اطمینان حاصل گردد که تمام اعضای جدیدالشمول پولیس محلی افغان، به خصوص فرماندهان آن در مطابقت با طرزالعمل های تعیین و تجویز شده پولیس محلی افغان بشکل کاملاً درست بررسی می گردند. هر عضو پولیس محلی افغان که مرتکب نقض جدی حقوق بشر می شود، باید فوراً بدون در نظر داشت ارتباطات سیاسی اش، تعلیق، خلع سلاح، تحقیق و تعقیب عدلی شود. تلاش هائی به منظور تقویت ظرفیت ریاست پولیس محلی افغان از طریق تامین حمایت سیاسی، کمک های عملی، تجهیزات، پرسونل و منابع نیز باید صورت گیرد تا پاسخگوئی پولیس محلی افغان بخاطر تخلفاتش تامین گردد.

به منظور جلوگیری از مداخلات در سطح محلی، یوناما یکبار دیگر بر این توصیه خود تاکید می کند که وزارت داخله یک سارنوالی نظامی را در ریاست پولیس محلی افغان توظیف کند تا تحقیقات را در سطح ملی رهبری کند. وزارت داخله باید

۲۴۳. برنامه آموزشی حقوق بشر برای نیروهای پولیس محلی افغان در پاسخ به توصیه های یوناما در گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۳ این اداره در مورد حفاظت افراد ملکی در جنگ های مسلحانه و تلاش های بعدی یوناما معرفی گردید. تبادل ایمیل بین یوناما و ALP-SOAG, NSOCC-A، آیساف، کابل، ۱۷ جنور ۲۰۱۴.

یک مرجع تماس عالی رتبه در زمینه مسائل حقوق بشر نیز تعیین کند تا زمینه نظارت مستقل بر تحقیقات تامین گردد و نیز کمکی باشد به تدابیر پاسخگوئی.

نبود حسابدگی: گروه های مسلح طرفدار دولت^{۲۴۴}

اینجا در داخل حکومت، حکومت دیگری وجود دارد که مراجعه به عدالت را برای ما ناممکن میسازد. تنها دلیل حکومت دومی این است که ما را در سطح پایین حفظ و خود بر ما حکومت نماید.^{۲۴۵}

-- بزرگ محل، قریه کنام کلان ولایت کندز، ۶ اپریل ۲۰۱۳

در سال ۲۰۱۳، یوناما چندین مورد عدم حسابدگی بخاطر نقض حقوق بشر را مشاهده نمود که توسط برخی گروه های مسلح طرفدار دولت صورت گرفت. این تخلفات در جریان عملیات های امنیتی شان اتفاق افتاد. در حادثاتی که به ثبت رسید، یوناما مشاهده نمود که مردم محل و مقامات امنیتی عاملان این حوادث را میشناختند و میتوانستند محل بودوباش شان را شناسائی نمایند که تعقیب عدلی و حسابدگی شان در قدم نخست مربوط به تلاش و اراده سیاسی حکومت محل میشد.

تحت حقوق حقوق بشردوستانه بین المللی که در جریان نبردهای مسلحانه اعمال میگردد، دولت وظیفه دارد تا استفاده نیروی کشته شده توسط گماشتگان اش، به شمول گروه های مسلح طرفدار دولت را مورد بررسی قرار دهد.^{۲۴۶} این وظیفه، همرا با مسؤولیت بالقوه به دلیل قصور در اجابت آن، برخاسته از حق زندگی و دیگر حقوق میباشد. تحقیقات دولت باید فوری، کامل، بیطرفانه و مستقلانه صورت گیرد تا تحقیقات بطور موثر صورت بگیرد و مردم از آن نظارت نماید.

در گذشته یوناما چندین مورد حملات و بدرفتاریهای گروه های مسلح طرفدار دولت را در برابر افراد ملکی گزارش داده که مورد بررسی و پیگرد عدلی لازم مقامات قرار نگرفته بود.^{۲۴۷} یوناما در برخی موارد مشاهده نموده که عاملان همچو حوادث در موقف های با صلاحیت شان به حیث فرمانده و کنترل کننده قدرت ابقاء گردیده اند و به تهدید افراد ملکی در ساحات تحت کنترل شان ادامه داده اند.^{۲۴۸}

در سال ۲۰۱۳، یوناما ۵۵ مورد تلفات افراد ملکی ناشی از^{۲۴۹} بدرفتاری و عملیات ها توسط گروه های طرفدار دولت را به ثبت رسانید (۱۸ مورد قتل و ۳۷ مورد جراحت افراد ملکی). این بدرفتاریها عبارتند از قتل های عمدی، عملیات های غیرقانونی، لت و کوب، تهدیدات و تخریب و سرقت اموال. تقریباً تمامی قضایایی را که یوناما به ثبت رسانیده در ولایات کندز و فاریاب اتفاق افتاده و نبود حسابدگی را در این ولایات برجسته میسازد.

۲۴۴. برای دریافت تعریف "گروه مسلح" بخش حقوقی این گزارش را بنگرید.

۲۴۵. نشست های یوناما با بزرگان قریه کنام، ولایت کندز، اپریل ۲۰۱۳.

۲۴۶. بخش دوم، حسابدگی و حقوق قربانیان، حمایت قانونی بین المللی حقوق بشر در نبرد مسلحانه را بنگرید. OHCHR، ژنو، ۲۰۱۱.

۲۴۷. گزارشات سالانه و اواسط سال ۲۰۱۳-۲۰۱۲ یوناما در پیوند با حفاظت از افراد ملکی در نبرد مسلحانه را بنگرید: <http://www.unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=13941&language=en:us>

۲۴۸. مصاحبه یوناما با مقامات محلی، ولایت کندز، ۱۶ اپریل ۲۰۱۳.

۲۴۹. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۵۵ مورد تلفات افراد ملکی (۳۸ مورد کشته و ۱۷ مورد مجروحیت) را که از اثر تخلفات و عملیات های انجام شده از سوی گروه های مسلح طرفدار دولت صورت گرفته اند، به ثبت رسانید.

مطالعه موردی: کشتار دسته جمعی و نقض حقوق بشری در کنام کلان ولایت کندز

به تاریخ ۲ سپتامبر ۲۰۱۲، یک گروه مسلح طرفدار دولت مجهز با تفنگ و راکت انداز قریه کنام کلان در نزدیکی شهر کندز را به هدف دستگیری مردان قریه مورد حمله قرار دادند که در نتیجه آن ۱۲ فرد ملکی کشته و هشت تن دیگر زخم برداشتند. یک زن در حالیکه سعی داشت شوهر خود را محافظت نماید هدف قرار گرفت و زخم برداشت. پس از شکایات مردم محل در طول سال ۲۰۱۳، هشت عضو پایین رتبه همان گروه مسلح بازداشت شدند. دو تن آنها به ۱۸ سال حبس محکوم گردیدند که سپس محکومیت آنها در مرحله استیناف مورد تجدید نظر محکمه قرار گرفت و منجر به رهایی شان گردید.

فرماندهانی که مسؤول این حمله شناخته می‌شدند با وجود حکم صادر شده از سوی محکمه ولایت کندز دستگیر نگردید. چندین منبع در ولسوالی خان آباد، به شمول منابع دولتی و پولیس مکرراً به یوناما اظهار داشتند که محل بودوباش این فرماندهان معلوم اند و حکم دستگیری شان می‌تواند عملی گردد، اگر مقامات ولایت کندز آن را تعقیب نمایند.

به تاریخ ۶ اپریل ۲۰۱۳، یک تن از بزرگان سرشناس قریه کنام کلان که از جمله منتقدان جدی کشتار دسته جمعی سال ۲۰۱۲ هم در سطح محلی و هم در سطح کشور به حساب میرفت توسط دو فرد سوار بر یک موتر سایکل مورد هدف قرار گرفت و به قتل رسید. مقامات محل این قضیه را یک اختلاف شخصی عنوان نمودند و از بررسی آن خودداری کردند.^{۲۵۰}

به تاریخ ۱۶ اپریل ۲۰۱۳، یک تن از بزرگان کنام کلان مربوط به قوم پشتون تحت همین شرایط به قتل رسید و قضیه آن نیز یک اختلاف شخصی عنوان گردید و مورد پیگرد قرار نگرفت.^{۲۵۱} طبق اظهارات بزرگان و مردم قریه به یوناما این دو قتل و عاملان آن در کشتارهای دسته جمعی سال ۲۰۱۲ کنام کلان ارتباط داشتند.

به تاریخ ۲۰ سپتامبر ۲۰۱۳، درگیری میان طالب ها و گروه های مسلح طرفدار دولت در یکی از ولسوالیهای ولایت کندز صورت گرفت. گروه های مسلحی که در گذشته در کشتارهای کنام کلان دست داشتند عناصر ضد دولت را از ساحه بیرون راندند، قریه را غارت نمودند و افراد ملکی آن را مورد حمله قرار دادند. طبق گزارشات موثق و همه جانبه یوناما، گروه یاد شده یک فرد ملکی را به ضرب لت و کوب کشتند، یک بزرگ دیگر محل را به ضرب گلوله به قتل رساندند و دو فرد ملکی دیگر را زخمی نمودند.^{۲۵۲}

طی سال های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳، همین گروه های مسلح که قریه ها را در ولایت کندز آماج قرار میدادند، در فعالیت های جنایی و دیگر تخلفات حقوق بشری ساحه نیز دست داشتند.

مشاهدات

یوناما مشاهده نموده که تلاش ها برای حسابدهی این گروه های مسلح طرفدار دولت اکثراً به دلیل وابستگی عاملان این حادثات با زورمندان در سطح ولایت و کشور مورد پیگرد قرار نگرفته است. شبکه های حمایتی که از عاملان این حادثات حمایت مینمایند از سطح قریه تا سطح کشور نفوذ دارند، فساد و جنایت به ویژه قاچاق غیر قانونی مواد مخدر را تقویت مینمایند و با حفظ وابستگی های قومی، خانوادگی و زورمندان به کارهای شان ادامه میدهند.

مصاحبه های یوناما با مقامات محل، ۶ اپریل ۲۰۱۳، ولایت کندز. . ۲۵۰

۲۵۱. مصاحبه یوناما با یک کارمند محل، ۱۶ اپریل ۲۰۱۳، ولایت کندز.

۲۵۲. مصاحبه های تلفونی یوناما با بزرگان بوتاتا در اکتوبر ۲۰۱۳.

یوناما تصریح میدارد که اینگونه شبکه های حمایتی اکثراً حراست از حقوق بشر را به خطر انداخته و دستاوردهای بدست آمده در بخش حاکمیت قانون را با دادن معافیت برای اشخاص مظنون به تخلفات حقوق بشری از طریق ارباب، تبادل تحفه، یا رشوه برای ممانعت از پیگرد عدلی، از بین برده اند.^{۲۵۳}

یوناما در چندین مورد مشاهده نموده که قصور در تعقیب عدلی عاملان با این منطق استوار بوده که حسابدهی برای تخلفات انجام شده توسط گروه های مسلح طرفدار دولت ممکن تلاش ها برای جلوگیری از دوباره تحت کنترل درآمدن ساحه بدست عناصر ضد دولت را از بین ببرد.^{۲۵۴} مثلاً، پس از حمله بر قریه کنام کلان مقامات امنیتی ولایت کندز به یوناما گفتند که حضور این فرماندهان به مثابه یک نیروی مسلح برای جلوگیری از اشغال دوباره ولسوالی خان آباد توسط طالبان لازم می باشد.

یوناما تاکید می کند که معافیت ناقضین حقوق بشر بی ثباتی و تنش را به میان آورده و مشروعیت دولت افغانستان را از بین میبرد.

۲۵۳. تحلیل های یوناما مبتنی بر یک سلسله مصاحبه ها طی دیدار های یوناما از ولسوالیهای خان آباد، امام صاحب، قلعه ذال و شهر کندز ولایت کندز در جریان نیمه دوم سال ۲۰۱۳ می باشد. مصاحبه شوندهگان شامل سارنوالان، کارمندان محلی حکومت، کارمندان صحتی، معلمین، خبرنگاران و رهبران زن که همه شان از مداخله زورمندان به عنوان یک عامل کلیدی در معافیت نقض حقوق بشر در ولایت کندز یاد آوری نمودند.

۲۵۴. مصاحبه یوناما با قوماندان پولیس کندز، مورخ ۱۸ اکتور ۲۰۱۳. طبق اظهارات قوماندان پولیس ایجاد یک قطعه از پولیس محلی افغان جهت جا یگزینی گروه های مسلح طرفدار دولت در خان آباد میتواند یک گام اساسی برای حسابدهی تلقی گردد.

حفاظت از حقوق بشر در ساحات جنگ

اطفال و نبرد مسلحانه

یک فرمانده محلی طالبان به من گفت دکمه یک دستگاه کنترل از راه دور را که در نزدیکی یک گروهی از پولیس محلی افغان تعبیه شده بود، فشار بدهم. پس از آنکه من از انجام این کار خودداری کردم، او تهدید کرد که مرا یکجا با والدینم خواهد کشت. طالب مذکور به من گفت که به جنت خواهم رفت و در بدل این کار پاداش بزرگی را نصیب خواهم شد. من ریموت کنترل را گرفتم. زمانیکه به هدف نزدیک میشدم خیلی ترسیده بودم. او نیز به من اشاره میکرد تا دکمه را فشار بدهم. من دکمه را فشار دادم.

-- پسر پانزده ساله که پس از انجام یک حمله مواد منفجره تعبیه شده که از راه دور کنترل میشد در برابر پولیس محلی افغان به تاریخ ۵ می ۲۰۱۳ در یک نظارت خانه ریاست عمومی امنیت ملی در ولایت بغلان بازداشت گردید.^{۲۵۵}

از سال ۲۰۰۹ به اینسو، ۲۰۱۳ بدترین سال برای پسران و دختران افغان بود که بالاترین رقم تلفات و جراحات را برای اطفال داشت. خشونت مربوط به نبرد موجب تلفات ۱،۷۵۶ طفل گردید (۵۶۱ مورد کشته و ۱،۱۹۵ مورد جراحات) که یک افزایش ۳۴ درصدی را نسبت به سال ۲۰۱۲ نشان میدهد. تلفات اطفال ناشی از تمامی تاکتیک های جنگی بود اما اکثر آنها توسط مواد منفجره تعبیه شده و طی نبردهای زمینی متضرر گردیدند.

از جمله کشته و زخمی شدن ۱،۷۵۶ طفل افغان، ۹۶۴ (۳۲۸ مورد کشته و ۶۳۶ مورد جراحات) یا ۵۵ درصد از مجموع تلفات اطفال از فعالیت های عناصر ضد دولت ناشی شده. دو صد و شست و شش (۲۶۶) مورد تلفات اطفال (۹۳ کشته و ۱۷۳ مورد جراحات) یا ۱۵ درصد از مجموع تلفات اطفال به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شدند. دو صد و چهل و پنج (۲۴۵) مورد تلفات اطفال (۵۰ مورد کشته و ۱۹۵ مورد جراحات) یا ۱۴ درصد از مجموع تلفات از اثر درگیری میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت بوجود آمده، و ۱۳ مورد تلفات (دو مورد کشته و ۱۱ مورد جراحات) در نتیجه حملات توپخانه ای از آنسوی مرز به عمل آمده است. ۲۶۸ مورد تلفات دیگر اطفال (۸۸ مورد کشته و ۱۸۰ مورد جراحات) که عمدتاً از اثر مواد منفجره باقی مانده صورت گرفته به کسی نسبت داده نشد (ERW).

در حالیکه درگیری های زمینی بیشترین جراحات را به اطفال وارد نموده، مواد منفجره تعبیه شده بزرگترین قاتل اطفال افغان به شمار میرود. یوناما ۵۱۱ مورد تلفات اطفال ناشی از مواد منفجره تعبیه شده (۱۹۲ مورد کشته و ۳۱۹ جراحات) را ثبت نموده که یک افزایش ۲۸ درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۲ نشان میدهد. یوناما ۶۴۱ مورد تلفات اطفال (۱۳۷ مورد کشته و ۵۰۴ مورد جراحات) ناشی از نبردهای زمینی را به ثبت رسانیده که نسبت به سال ۲۰۱۲، ۵۹ درصد افزایش پیدا کرده است.

اطفال ۸۳ درصد کل تلفات ناشی از مواد منفجره باقی مانده از جنگ را در مقایسه با ۲۸۴ از مجموع ۳۴۳ مورد تلفات ناشی از مواد منفجره باقی مانده از جنگ (۹۳ مورد کشته و ۱۹۱ مورد جراحات) را تشکیل داده اند و از این لحاظ آسیب پذیرترین گروه به شمار میروند. این رقم یک افزایش ۷۴ درصدی را نسبت به ۲۰۱۲ نشان میدهد.

۲۵۵. مصاحبه یوناما در نظارت خانه ریاست عمومی امنیت ملی، شهر پلخمری، ولایت بغلان، ۸ می ۲۰۱۳.

اختطاف ها و قتل ها

در سال ۲۰۱۳، یوناما اختطاف ۳۰ پسر و چهار دختر در ۱۶ رویداد را تثبیت کرد که همه شان توسط عناصر ضد دولت انجام شدند. هشت حادثه اختطاف از مناطق شرقی، پنج از مناطق جنوب شرقی و دو هم از مناطق جنوبی و غربی گزارش گردید. ظاهراً دلایل اختطاف اطفال اتهام جاسوسی، حمایت از دولت و استخدام اجباری در گروه های مسلح بوده است.

طبق یادداشت یوناما در پی اختطاف اطفال توسط عناصر ضد دولت، ده پسر اعدام گردیدند.^{۲۵۶} مثلاً، به تاریخ ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۳، عناصر ضد دولت دو پسر به سن های هشت و ده ساله را از ولسوالی واته پور ولایت کنر اختطاف نمودند و آنها را به جرم جاسوسی برای نیروهای طرفدار دولت متهم کرده و همان روز به قتل رساندند.^{۲۵۷}

استخدام و استفاده از اطفال در نیروها و گروه های مسلح

یوناما از استخدام و استفاده اطفال در نیروها و گروه های مسلح نگرانی شدید خود را ابراز میدارد. در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۵ حادثه را تثبیت کرد که در آن اطفال زیر سن استخدام شده بودند و ۴۳ طفل بودند. شست و هفت (۶۷) درصد حادثات به عناصر ضد دولت، به شمول طالبان و ۳۳ درصد به نیروهای طرفدار دولت نسبت یافتند. استخدام و استفاده از اطفال توسط طرف های درگیر جنگ، به شمول پولیس ملی افغان، پولیس محلی افغان و عناصر ضد دولت در اکثر مناطق دیده شده است. گروه های مسلح از اطفال بیشتر به مقصد انجام حملات انتحاری، کارگذاری مواد منفجره تعبیه شده و انتقال محموله ها استخدام و استفاده نموده اند.

نیروهای امنیتی ملی افغانستان، به عبارت دیگر پولیس ملی افغان و پولیس محلی افغان هنوز هم به علت کارگیری از اطفال شامل فهرست ضمایم گزارش سالانه سر منشی ملل متحد در امور اطفال و نبرد مسلحانه میباشد. در پاسخ به این فهرست، دولت افغانستان یک پلان عمل را به منظور جلوگیری از استخدام اطفال زیر سن طرح نمود (این پلان عمل در ۳۰ جنوری ۲۰۱۱ میان دولت و ملل متحد به امضاء رسید).

در حالیکه پیشرفت هائی در زمینه تطبیق پلان عمل دیده شده، ناظرین ملل متحد مشاهد نمودند که نیروهای امنیتی ملی افغانستان، به ویژه پولیس ملی افغان استخدام اطفال زیر سن را بصورت کامل متوقف نکرده اند. طرز العمل های ناچیز تعیین سن، سطح پایین ثبت تولد در کشور، و مشکلات مربوط به جعل کارت های هویت، مشکل استخدام اطفال در صفوف نیروهای امنیتی ملی افغانستان را چند برابر نموده است.

استخدام و استفاده از اطفال در پوسته های تلافی پولیس ملی افغان و پولیس محلی افغان، به شمول استخدام آنها به حیث راپورچی و چایدار باشی پوسته های تلافی هنوز هم یک نگرانی جدی به شمار میرود. در سال ۲۰۱۳، یوناما همچنان به تثبیت گزارشات در مورد استخدام و استفاده اطفال توسط نیروهای افغان ادامه داد:

۲۵۶. نیروی کار کشور برای نظارت و گزارش دهی، یک میکانیزم نظارتی گسترده تحت رهبری ملل متحد که بالای جمع آوری اطلاعات در پیوند با تخلفات گسترده در برابر اطفال در نبرد مسلحانه در افغانستان متمرکز میباشد، مورد بازبینی قرار گرفته است. تمامی حادثات نقض گسترده حقوق اطفال که توسط یوناما ثبت گردیده با نیروی کار کشور شریک میگردد. یوناما یکجا با یونسف ریاست نیروی کار کشور بر نظارت را به عهده دارند.

۲۵۷. بررسی ۱۳ یوناما در ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۳ به شمول انجام مصاحبه ها با اعضای خانواده قربانیان، پولیس ملی افغان، ریاست عمومی امنیت ملی و رهبران محلی.

- به تاریخ ۱۵ مارچ، مواد منفجره تعبیه شده که از راه دور کنترل میگردید در ولسوالی سرکانی ولایت کنر در مقابل یک پسر ۱۵ ساله منفجر گردید. این پسر در حال آوردن آب به یک پوسته تلاشی اردوی ملی افغان روی یک مرکب بود.
- به تاریخ ۴ می، یوناما یک پسر ۱۷ ساله را در مرکز آموزشی پولیس در شهر جلال آباد مشاهده نمود. او اظهار داشت که قبل از اینکه جهت آموزش به جلال آباد فرستاده شود برای مدت دو ماه به حیث افسر پولیس در ولسوالی کیتی ولایت دایکنندی خدمت نموده بود.
- به تاریخ ۲۹ اکتوبر، یوناما یک پسر ۱۱ ساله را در مرکز اصلاح و تربیت اطفال ولایت کندهار مشاهده نمود. این پسر بچه به یوناما گفت که او توسط پولیس محلی افغان در ولسوالی میوند ولایت کندهار استخدام گردیده بود، جائیکه به ادعای خودش به حیث آشپز کار میکرد. به تاریخ ۴ سپتمبر، او اشتهاً یک افسر پولیس محلی افغان را با یک میل کلشینکوف که شاجور نداشت اما گلوله ای در خوابگاه اسلحه داشت به قتل رساند؛ افسر مذکور از موجودیت مرمی در خوابگاه تفنگش آگاه نبود.

بازداشت اطفال به ظن ارتباط با گروه های مسلح

یوناما هنوز هم گزارشاتی را دریافت مینماید که نیروهای امنیتی ملی افغانستان پسر بچه ها را به اتهامات مرتبط به امنیت ملی دستگیر و بازداشت مینمایند. الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۳، مدارک وزارت عدلیه نشان میداد که ۱۹۶ طفل (همه پسر) در مراکز تربیت اطفال در سراسر کشور به ظن ارتباط با عناصر ضد دولت یا به اتهامات مرتبط به امنیت ملی در بازداشت بسر میبرند. مثلاً، به تاریخ ۵ می ۲۰۱۳، یوناما با یک پسر بچه ۱۵ ساله که در یک توقیف خانه ریاست عمومی امنیت ملی در ولایت بغلان، که پس از انجام یک حمله وسیله مواد منفجره تعبیه شده کنترل از راه دور در مقابل پولیس محلی افغان در بازداشت بسر میبرد، مصاحبه انجام داد. این پسر بچه به یوناما خبر داد که یک فرمانده محلی طالبان او را وادار کرده بود تا این مواد منفجره را در مقابل پولیس محلی افغان منفجر سازد.

تجاوز جنسی و سایر اشکال خشونت جنسی

یوناما به ثبت برخی قضایای خشونت جنسی علیه اطفال توسط طرف های درگیر ادامه داده است. یوناما یک فضای عمومی معافیت برای اینگونه جرایم را مشاهده نموده که ریشه در عدم تلاش مقامات جهت بررسی، پیگرد عدلی و مجازات مجرمین، ننگ فرهنگی، شرم نابجا، ترس از انتقام و نبود میکانیزم ها برای مراجعه و فراهم آوری خدمات، به ویژه در ساحات ناامن، دارد. در خیلی از موارد، اطفالی که از قربانی شدن خشونت جنسی خبر داده اند خود متهم به جنایت گردیدند.

با وجود اینکه خیلی از این قضایا بصورت کامل گزارش نمیگردند، یوناما طی سال ۲۰۱۳ هشت گزارش خشونت جنسی را در برابر پسرها دریافت نموده که از آن جمله تنها امکان بازبینی چهار حادثه وجود داشته (سه حادثه توسط نیروهای امنیتی ملی افغانستان و یکی توسط عناصر ضد دولت)، به شمول:

- به تاریخ ۱۵ جنوری، یک پسر بچه ۱۶ ساله که در ولایت کندهار مصروف کارهای روزمره بود، به اتهام مرتبط به امنیت ملی دستگیر گردید، او ادعا دارد که از سوی یک فرمانده و معاونش مورد شکنجه قرار گرفته است. بعداً، این پسر بچه به یک اتاق دیگر انتقال گردیده که در آنجا برای ۱۸ شب در بازداشت بود. او اظهار داشت که

پولیس از اینکه تقاضای رابطه جنسی را با او رد کرد، او را شکنجه نمود و بالای میچ پایش فیر نموده بود. طبق اظهارات این پسر بچه، وی بعداً توسط سه افسر پولیس مورد تجاوز جنسی قرار گرفت.

- به تاریخ ۲ فروری، پولیس ملی افغان یک پسر بچه ۱۶ ساله را که شاگرد یک مدرسه دینی در ولایت کندهار بود دستگیر نمود. او به یوناما خبر داد که پولیس ملی او و دو تن از همصنفی هایش را دستگیر نمود، آنها را به حوزه پولیس انتقال دادند و سپس آنها را مورد شکنجه قرار داده، به آنها تجاوز جنسی نموده و آنها را شدیداً لت و کوب نموده اند.

- به تاریخ ۱۶ فروری، دو پسر بچه دیگر توسط یک فرمانده پولیس محلی و محافظین اش در ولسوالی امام صاحب ولایت کندز مورد تجاوز جنسی قرار گرفتند. فرمانده مذکور دستگیر گردید اما بدون کدام اتهام از قید رها شد. یکی از قربانیان که ۱۶ سال عمر داشت و به مقامات شکایت کرده بود، خود متهم به همجنس بازی شده و سپس به پاکستان فرار نمود.

حملات بالای مکاتب و حادثات که دسترسی به تعلیم و تربیه را متاثر نمود^{۲۰۸}

در سال ۲۰۱۳، یوناما گزارش در مورد ۶۲ رویداد مرتبط به جنگ را که تعلیم و تربیه را متاثر نموده، دریافت نمود. این حادثات عبارت بودند از تهدید، ارباب، و آزار و اذیت شاگردان و معلمین، اشغال مکاتب و حملات یا عملیات های نظامی در محوطه های مکاتب که حضور شاگردان در مکاتب را متاثر ساخته است.

یوناما هفت حادثه را تایید نمود که در آن نیروهای امنیتی ملی افغانستان دست به اشغال مکاتب زدند. در هر حادثه سه تا شش مکتب به اشغال درآمد. مثلاً، طی اکتوبر ۲۰۱۳، اردوی ملی افغان، پولیس ملی نظم عامه و پولیس سرحدی سه باب مکتب را در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان تصرف نمودند. بنابر گزارش ها، آنها تجهیزات نظامی را روی بام صنف ها نصب نمودند و در داخل مکتب سربازان دیده می شدند. در جریان اشغال این مکاتب، شاگردان و معلمین اجازه ورود به مکاتب را نداشتند.

یوناما از این ناحیه نگران است که حادثات استفاده نظامی از مکاتب، بیطرفی مکاتب را که به موجب حقوق بشردوستانه بین المللی حفاظت میشوند، به چالش کشیده و در آن زمان مکاتب را در معرض هدف قرار گرفتن قرار داده و اطفال را از حق اساسی شان به آموزش محروم میسازد.

در یک حادثه که دسترسی به آموزش را در ولایت زابل متاثر ساخت، والی این ولایت به تاریخ ۱۴ می ۲۰۱۳ استفاده از تمامی موتر سایکل ها در ولسوالی شاجوی ولایت زابل منع قرار داد، چون که عناصر ضد دولت از این موتر سایکل ها به مقصد قتل های هدفمندانه استفاده مینمودند. در یک اقدام تلافی جویانه در پیوند با این حرکت والی، طالبان دروازه ۴۰ باب مکتب را بستند.

۲۵۸. بازبینی شده از طریق نیروی کار کشوری نظارت بر اطفال در نبرد مسلحانه.

زن ها و جنگ های مسلحانه

در سال ۲۰۱۳، یوناما بالاترین رقم کشته و زخمی شدن زن ها را از سال ۲۰۰۹ به اینطرف ثبت نمود که بیشترین زیان را به زنان رسانیده بود. یوناما ۷۴۶ مورد تلفات زن ها (۲۳۵ مورد کشته و ۵۱۱ مورد جراحت) را به ثبت رساند که نسبت به سال ۲۰۱۲، ۳۶ درصد افزایش یافته است.^{۲۵۹}

بیشترین تلفات زنان در جریان منازعه در سال ۲۰۱۳ از اثر استفاده مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر ضد دولت به عمل آمده که شامل ۸۶ کشته و ۹۱ زخمی میباشد (۱۷۷ مورد تلفات خانم ها) که یک افزایش ۲۰ درصدی را نسبت به سال ۲۰۱۲ نشان میدهد.^{۲۶۰} مثلاً، به تاریخ ۸ نومبر، یک وسیله مملو از مواد منفجره تعبیه شده در کنار سرک زیر موتر یک فرد ملکی که بطرف ولسوالی قلات ولایت زابل در سفر بود، منفجر گردید که در نتیجه آن پنج زن، دو طفل به شمول راننده آن موتر به هلاکت رسیدند.

با وجود آنکه مواد منفجره تعبیه شده نسبت به هر تاکتیک دیگر بیشترین تلفات را به زنان وارد کرده، آنها بیشترین جراحت را از نبردهای زمینی برداشته اند و دربرگیرنده تلفات اکثریت زنان میباشد که ۴۶ درصد افزایش پیدا کرده و ۴۵ درصد از مجموع تلفات زنان ملکی در سال ۲۰۱۳ محسوب میگردد.^{۲۶۱} (۳۳۴ مورد تلفات، ۷۳ مورد کشته و ۲۶۱ مورد جراحت). اکثریت این زنان یا در جنگ گیر مانده اند و یا اینکه انحراف سلاح ثقیله باعث تخریب منازل شان گردید. مثلاً، به تاریخ ۶ دسامبر، یک کاروان نیروهای امنیتی ملی افغان که درحال راه اندازی یک عملیات در ولسوالی الیشنگ ولایت لغمان بودند، مورد حمله عناصر ضد دولت قرار گرفتند. در این حملات، یک هاون به یک خانه مسکونی اصابت کرد که در نتیجه آن یک زن و یک طفل کشته شدند و دو زن و سه طفل دیگر زخم برداشتند.

حملات بالای کارمندان و تأسیسات صحتی

حملات در برابر تأسیسات و کارمندان صحتی در سال ۲۰۱۳ افزایش یافته، و یوناما ۳۲ حادثه حملات را بالای تأسیسات صحتی و تهدیدات در برابر کارمندان صحتی^{۲۶۲} در مقایسه با ۲۰ حادثه در سال ۲۰۱۲ به ثبت رسانید. در سال ۲۰۱۳، کشته شدن پنج تن و زخمی شدن چهار فرد ملکی به ثبت رسید.^{۲۶۳} از جمله ۳۲ حادثه در سال ۲۰۱۳، یوناما ۲۹ مورد حادثه را به عناصر ضد دولت نسبت داده که طی آن سه فرد ملکی کشته و چهار تن دیگر زخم برداشته (هفت مورد تلفات).

۲۵۹. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۵۴۸ مورد تلفات خانم ها از تمامی انواع حادثات را به ثبت رساند (۱۹۶ مورد کشته و ۳۵۲ مورد جراحت).

۲۶۰. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۴۸ مورد تلفات زنان ناشی از مواد منفجره تعبیه شده را به ثبت رساند (۸۱ مورد کشته و ۶۷ مورد جراحت).

۲۶۱. در سال ۲۰۱۲، یوناما تلفات ۲۲۹ زن را در پی نبرد زمینی به ثبت رسانید (۵۳ مورد کشته و ۱۷۶ مورد جراحت).

۲۶۲. تأسیسات مراقبت های صحت عبارتند از شفاخانه ها، کلینیک ها، کمک های اولیه، لابراتوارها، بانک های خون و دواخانه ها. کارمندان خدمات صحتی عبارتند از داکتران، نرس ها، مساعدين اولیه، پزشکان، و کارکنان حمایتی که به وظایف طبی گماشته میشوند، یک مرکز خدمات صحتی را اداره میکنند، یا رانندگی یک امبولانس را بدوش دارند. مراقبت های صحتی در خطر، یک واقعیت خشن، کمیته بین المللی صلیب سرخ، کابل، ۲۰۱۳.

۲۶۳. یوناما در سال ۲۰۱۲، ۱۲ مورد تلفات افراد ملکی را در ۲۰ حادثه جداگانه به ثبت رساند (کشته شدن سه کارمند صحتی و زخمی شدن نو تن دیگر).

حقوق بشردوستانه بین المللی از اطراف درگیر به صراحت می‌خواهد تا از حمله بالای تاسیسات و کارمندان صحتی خودداری نمایند. کارمندان صحتی که به وظایف صحتی موظف میگردند، باید در همه شرایط مورد احترام و محافظت قرار بگیرند.^{۲۶۴} تهدیدات خشونت باری که بالای کارمندان صحتی، بیماران، تاسیسات و حمل نقل صحتی صورت میگیرند و مانع عرضه خدمات صحتی میگردند، ممنوع شده است.

اکثریت حادثات شامل تهدید، ارباب و ازار و اذیت می شد که اختطاف ها و قتل های هدفمندانه کارمندان صحتی را در پی داشتند.^{۲۶۵} پس از گرایشی که در نیمه نخست سال ۲۰۱۳ دیده شد، ۶۲ درصد از حملات بالای کارمندان و تاسیسات صحتی در مناطق شرقی به ثبت رسیدند.^{۲۶۶}

یوناما مشاهده نموده که در برخی حادثات تهدید و غارت کلینیک ها، عناصر ضد دولت تلاش نموده اند تا وسایل درمانی و بهداشتی را برای افراد زخمی شان قبضه نمایند. مثلاً، به تاریخ ۲۱ اکتوبر ۲۰۱۳ عناصر ضد دولت دو لاری حامل دوا و دیگر تجهیزات طبی به یک کلینیک در ولسوالی جلریز ولایت وردک را متوقف، راننده ها را اختطاف و لاریها را غارت نمودند. راننده موتر را در همان روز پس از چند ساعت رها نمودند و دو روز بعد یک لاری را با دوا و آن و لاری دیگر بدون دوا آزاد ساختند.

طی حادثات دیگر عناصر ضد دولت، تجهیزات کلینیک ها را به یغما بردند. مثلاً، به تاریخ ۲۸ سپتمبر عناصر ضد دولت داخل یک کلینیک در ولسوالی علینگار ولایت لغمان گردیدند، آن را تلاشی و تجهیزات را غارت و اموال شخصی افراد را به سرقت بردند.

اختطاف ها و قتل های هدفمند کارکنان صحتی همواره پس از ارباب و تهدید صورت گرفته است. به ترس انداختن زنان نرس و تهدید کارکنان صحتی زن بیشتر در ماه جون و در ولسوالی قرقین ولایت جوزجان به ثبت رسیده است. این ارباب، قتل یکتن از کارکنان صحتی را در اوایل همان ماه به همراه داشت.

طی سال ۲۰۱۳، یوناما ادعاهایی را دریافت نمود که نیروهای ملی امنیتی افغان و نیروهای بین المللی کلینیک ها را اشغال و آنها را به عنوان پایگاه برای انجام عملیات های نظامی شان استفاده مینمایند. به تاریخ ۲۴ جولای، سربازان اردوی ملی افغان داخل یک کلینیک غیر دولتی در ولسوالی حصارک ولایت ننگرهار گردیده و کارمندان را دستور دادند تا کلینیک یاد شده را ترک کنند. این کلینیک الی ۱۸ آگست تحت کنترل آنها بود و آن را موقتاً به عنوان یک پایگاه مورد استفاده قرار دادند و از آنجا یک عملیات را به مقصد پاکسازی نظامی هماهنگ نمودند.

همچنان، یوناما گزارشاتی را دریافت نموده که نیروهای مسلح داخل مراکز صحتی میگردند، تلاشی ها را انجام میدهند و تجهیزات طبی را تخریب مینمایند. مثلاً، به تاریخ ۱۱ فبروری نیروهای نظامی افغان و بین المللی بزور داخل یک مرکز صحتی

۲۶۴. قاعده ۲۵. کارمندان و اشیای صحتی و مذهبی. کمیته بین المللی صلیب سرخ، قوانین بشردوستانه عرفی بین المللی، بخش ۱، Rule ed. Jean- Marie Henchaerts and Louise Doswald-Beck (CUP) کمیته بین المللی صلیب سرخ، کامبریج ۲۰۰۵ {مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ}.

۲۶۵. از جمله ۳۲ حادثه هشت آن را که یوناما به ثبت رسانده شامل اختطاف کارمندان صحتی بوده که تلفات افراد ملکی را در پی نداشته، اما بالای ارسال خدمات صحتی، دسترسی سازمان های بشری و در کل وضعیت نامنی در ساحات متاثر اثرات منفی جدی وارد کرده باشد.

۲۶۶. به گزارش اواسط سال ۲۰۱۳ یوناما در پیوند با حفاظت از افراد ملکی در نبرد مسلحانه، صفحه ۶۷ مراجعه نمایید:

[http://unama.unmissions.org/LinkClic.aspx?fileticket=EZoxNuqDtps%3rd&tabid-12254&language=en-us.](http://unama.unmissions.org/LinkClic.aspx?fileticket=EZoxNuqDtps%3rd&tabid-12254&language=en-us)

در ولسوالی سیدآباد ولایت وردک گردیدند و آن را برای مدت سه ساعت در اختیار داشتند و خسارات اندکی را نیز به بار آوردند. بنابر گزارش ها، محافظ این مرکز صحنی سعی نموده بود تا مانع داخل شدن نیروهای نظامی بین المللی در این مرکز گردد، اما این نیروها اصرار داشتند که یک فرمانده طالب خود را در این مرکز پنهان نموده که بعداً نادرست ثابت گردید. مرکز یاد شده در کنار یک مدرسه موقعیت داشت. این مدرسه نیز مورد تلاشی قرار گرفت و طبق گزارشات چهار شخص در همان روز بازداشت شدند.

کمپاین های واکسین پولیو

ریشه کن سازی پولیو در افغانستان طی سال ۲۰۱۳ پیشرفت های خوبی داشته، و یک کاهش قابل ملاحظه در قضایای گزارش شده پولیو به عمل آمده است. در سال ۲۰۱۳، فقط سیزده مورد گزارش گردیدند در مقایسه با ۳۷ مورد که در سال ۲۰۱۲ گزارش شده بودند. ناامنی و عدم دسترسی به ساحات ناامن یکی از عواملی است که بالای کیفیت کمپاین های واکسین در سال ۲۰۱۳ تاثیر گذاشته است.^{۲۶۷}

واکسیناتوران پولیو در مناطق جنوبی دسترسی بیشتر پیدا کردند، اما دسترسی به اطفال در ولایات کنر و نورستان در مناطق شرقی هنوز هم یک چالش است. تعداد و رقم اطفال غیر قابل دسترس در ولایات کنر و نورستان یک تغییر قابل ملاحظه را نشان نمیدهد و نزدیک به ۲۰،۰۰۰ طفل به واکسین پولیو دسترسی ندارند. با وجود آنکه طالبان عملاً اظهار داشتند که آنها از کمپاین های پولیو حمایت مینمایند،^{۲۶۸} اما دلایل عمده عدم دسترسی عبارت از اجازه ندادن به واکسیناتوران توسط گروه های کوچک عناصر ضد دولت جهت انجام کارهای شان، اختلافات داخلی و ناامنی مربوط به جنگ می باشد.

حق صحت تحت حمایت حقوق بین المللی بشر و حقوق بشردوستانه بین المللی قرار دارد و دربرگیرنده حقوق تمامی شهروندان به بالاترین معیار قابل حصول صحت^{۲۶۹} حتی در اوضاع نبرد مسلحانه میباشد.^{۲۷۰}

مواد منفجره باقی مانده از جنگ

طی سال ۲۰۱۳، مواد منفجره باقی مانده از جنگ (ERW)^{۲۷۱} همچنان زندگی و معیشت افراد ملکی را به خطر مواجه ساخته، افغان ها به ویژه اطفال را در برخی ساحات در معرض خطر از بین رفتن و معیوب شدن قرار داد. یوناما ۱۶۲ حادثه جداگانه انفجار مواد منفجره ناشده را تثبیت نمود که در نتیجه آن ۳۴۳ فرد ملکی کشته و زخمی شده اند (کشته شدن ۱۱۴ و

۲۶۷. از ناامنی و عدم دسترسی به عنوان عواملی بازدارنده در برابر برنامه های واکسین در سال ۲۰۱۲ یاد گردید. به گزارش اواسط سال ۲۰۱۲ حفاظت افراد ملکی در نبرد مسلحانه، صفحه ۲۸ مراجعه نماید:

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?filticket=-vDVBQU10A%3rd&tabid=12254&language=en-US>

۲۶۸. به تاریخ ۱۳ مارچ ۲۰۱۳، طالبان یک اعلامیه را صادر نمودند و حمایت شان را از کمپاین های واکسین پولیو در صورتی که این کمپاین ها تحت رهبری افغان ها و در مطابقت با ارزش های اسلامی صورت بگیرند، اعلام نمودند. اعلامیه طالبان: "اعلامیه امارت اسلامی افغانستان در پیوند با واکسین پولیو، ۱۳ می ۲۰۱۳ در:

<http://shahamat-english.com/index.php/paighmona/31412-declaration-of-the-islamic-emirate-of-afghanistan-regarding-the-polio-vaccination>, accessed 13 January 2014.

۲۶۹. ماده ۱۲، میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی.

۲۷۰. یک روش حقوق بشری برای مراقبت صحنی در نبرد، Katherine H.A. Footer and Leonard S. Rubenstein, بررسی بین المللی صلیب سرخ، ماده صفحه ۲۱-۱، آنلاین به نشر رسید: آگست ۲۰۱۳.

۲۷۱. ERW: مواد منفجره باقی مانده از جنگ به معنی مهمات منفجر نا شده (UXO) و مواد منفجره واگذار شده (AXO).

زخمی شدن ۲۲۹ فرد ملکی) که یک افزایش ۶۳ درصدی را در تلفات افراد ملکی در مقایسه با سال ۲۰۱۲ نشان می‌دهد.^{۲۷۲} از جمله ۳۴۳ مورد تلفات افراد ملکی، ۲۸۴ مورد آنها یعنی ۸۳ درصد آن اطفال بودند.

پس از نبردهای زمینی و مواد منفجره تعبیه شده، مواد منفجره باقی مانده از جنگ نسبت به هر نوع حادثه دیگر صدمات بیشتری را به اطفال وارد نموده است. از جمله ۱۶۲ حادثات مواد منفجره ناشده که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده، یوناما ۱۰ مورد از جمله ۱۶۲ مورد آن را به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داد. بقیه رویدادها به کسی نسبت نیافته و شامل مواد منفجره ناشده از نبردهای گذشته می‌باشد.^{۲۷۳}

در حالیکه یوناما در گذشته افزایش اندکی را در تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره باقی مانده از جنگ به ثبت رسانیده، افزایش شدید که در سال ۲۰۱۳ به ثبت رسید، همراه بود با یک افزایش در نبرد زمینی که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده،^{۲۷۴} و روند رو به افزایش بسته شدن پایگاه‌ها و مراکز تمرین اسلحه آیساف با این نگرانی‌ها که مراکز تمرین مواد منفجره قبل از بسته شدن بطور کامل از مواد منفجره ناشده پاکسازی نگردیده اند.^{۲۷۵}

آیساف موجودیت ۱۸۴ مرکز تمرینی مواد منفجره^{۲۷۶} را که در جوار پایگاه‌های آیساف برای استفاده فعلی و قبلی آیساف و نیروهای امنیتی ملی افغان موقعیت دارد، تایید نمود. آیساف بیش از ۷۵۰ پایگاه خود را، به شمول ۱۰۰ پایگاه در شش ماه گذشته بسته نمود. کمتر از ۵۰ پایگاه هنوز بسته نگردیده است.^{۲۷۷} پس از بسته شدن پایگاه‌ها، به جز از هشت موقعیت، مراکز تمرینی مواد منفجره پاکسازی نگردیده بود،^{۲۷۸} چون آیساف و نیروهای امنیتی ملی افغانستان حالا تصمیم می‌گیرند که کدام یک از این ۱۸۴ مرکز تمرینی مورد استفاده نیروهای امنیتی ملی افغان قرار خواهد گرفت.^{۲۷۹}

۲۷۲. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۱۱ مورد تلفات افراد ملکی را در ۸۳ حادثه به ثبت رسانید (۷۴ مورد کشته و ۱۳۷ مورد جراحت افراد ملکی).

۲۷۳. رقم تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره باقی مانده از جنگ توسط نیروهای نظامی بین المللی ممکن بالاتر باشد. یوناما مسؤولیت آن را به آیساف نسبت نمی‌دهد جز اینکه آیساف یا چندین منابع با صلاحیت، به شمول مرکز ماین پاک‌ی برای افغانستان و نیروهای امنیتی ملی افغان آن را تایید کرده باشند. ممکن یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره باقی مانده از جنگ را بصورت کامل گزارش ندهد.

۲۷۴. افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از نبردهای زمینی نمایانگر افزایش جنگ‌ها در ساحات پر جمعیت می‌باشد که ممکن آتش غیرمستقیم یا پلت فارم هوایی، مانند مهمات پرتاب شده از هوا، میزایل، راکت، هاون و نارنجک کار گرفته شده باشد و آن مهمات منفجر نشده در آنجاها باقی بمانند.

۲۷۵. تشخیص اصل مهمات منفجره ناشده مشکل است، به ویژه پس از آنکه این مواد منفجره گردیده باشد. از این جهت، تحلیل یوناما از هر حادثه که تلفات ملکی را در پی داشته محیط را که حادثه در آن اتفاق افتاده نیز بررسی مینماید، مانند اینکه، تلفات ملکی که از اثر مهمات منفجره ناشده که در یک پایگاه قبلی آیساف اتفاق افتاده باشد اما مسؤولیت بدون تایید اصل مواد به مهمات منفجره ناشده نسبت نیابد.

۲۷۶. آیساف جزئیات را در مورد اینکه کدام یک از ۱۸۵ مراکز تمرین اسلحه مواد منفجره شدید مورد استفاده آیساف و یا نیروهای امنیتی ملی افغان قرار دارد و کدام ساحات آن تخلیه اند به دست نداد.

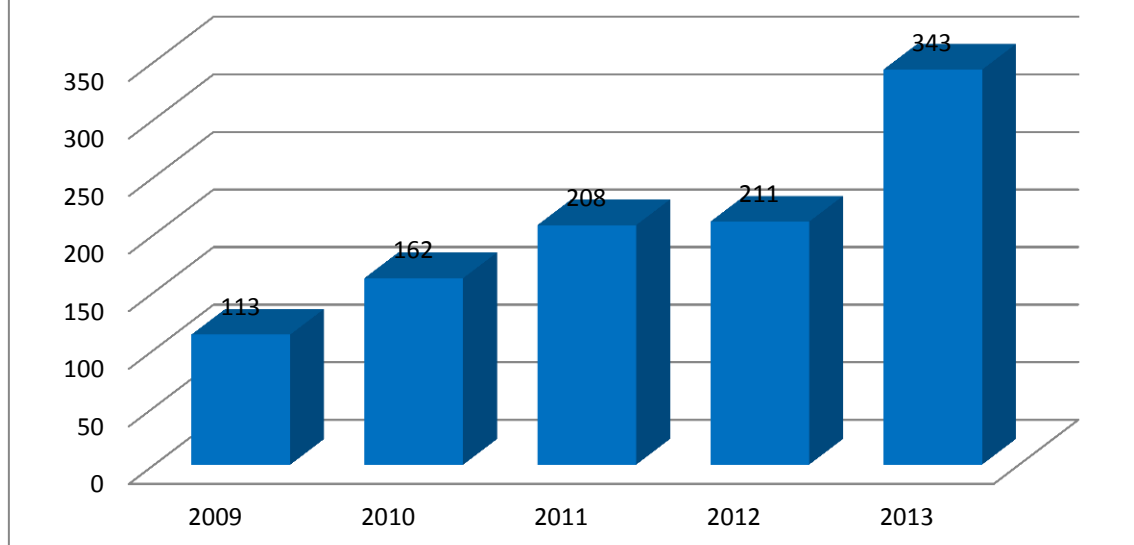
۲۷۷. اعلامیه جنرال دونفور، فرمانده آیساف در یک کنفرانس مطبوعاتی در کابل، ۹ جنوری ۲۰۱۴.

۲۷۸. آیساف تایید نمود که هشت مرکز تمرین اسلحه حالا پاکسازی می‌گردند. اطلاعات را آیساف به تاریخ ۱۷ جنوری ۲۰۱۴ در اختیار یوناما قرار داد.

۲۷۹. اطلاعات را که آیساف به تاریخ ۱۷ جنوری ۲۰۱۴ در اختیار یوناما قرار داد.

تلفات ناشی از مواد انفجاری باقی مانده در ساحه ی جنگ

از ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۳

گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۳ حفاظت از افراد ملکی یوناما فقدان یک چارچوب پالیسی آیساف (و عمل کرد) که طبق آن مواد منفجره باقی مانده از جنگ قبل از بسته شدن پایگاه ها از مراکز تمرینی باید پاکسازی گردند را برجسته ساخت. گزارش یاد شده فقدان یک سیستم مرکزی در آیساف را که دقیقاً ثبت نماید که کدام پایگاه ها و مراکز تمرینی از مواد منفجره باقی مانده از جنگ پاکسازی شده اند و از چه روش های معیاری تخنیکی پاکسازی سطحی و زیر سطحی قبل یا پس از بسته شدن پایگاه، در پاکسازی آن مورد استفاده قرار گرفته باشد.

در این گزارش احتمال قوی تلفات افراد ملکی از اثر مواد منفجره باقی مانده از جنگ در صورتیکه این مواد قبل از بسته شدن پایگاه ها نشانی و یا پاکسازی نگردند، برجسته گردیده است. گزارش یوناما نگرانی هایی را در پیوند با مواد منفجره باقی مانده از جنگ ناشی از عملیات های هوایی و زمینی نیز مطرح کرد.

از اواسط جولای ۲۰۱۳ به ایشو، آیساف قدم های محکمی را به منظور رسیدگی به این مسایل برداشته است. با وجود آنکه پیشرفت های قابل ملاحظه ای در ارتباط به پالیسی ها برای بسته شدن پایگاه های بیشتر و شناسایی ساحات پرمخاطره به عمل آمده اند، تلاش های بیشتری باید صورت گیرند تا مواد منفجره باقی مانده از جنگ، از مراکز تمرینی مواد منفجره که اکنون بسته شده اند، نشانی و پاکسازی شوند.

چارچوب پالیسی: طرزالعمل های عملیاتی معیاری جدید در بردارنده لزوم نشانی و پاکسازی مواد منفجره باقی مانده از جنگ از مراکز تمرینی که حالا بسته شده اند، نیست

به تاریخ ۷ دسامبر، آیساف یک طرزالعمل عملیاتی معیاری را پیرامون عملیات و پاکسازی محلات تمرینی درگیری های آیساف تهیه کرد. این طرزالعمل گزینه های قابل دسترس به کشورهای فراهم کننده نیرو را تحت پوشش دارد در صورتی که آنها تصمیمی به عهده گرفتن پاکسازی محلات تمرینی که توسط نیروهای امنیتی ملی افغانستان ایجاد و مورد بهره برداری

قرار دارد، بگیرند. طرز العمل عملیاتی معیاری، این کشورها را به پاکسازی مواد منفجره باقی مانده از جنگ محلات تمرین که حالا بسته شده اند، انتقال گردیده اند یا تا حال فعال هستند، ملزم نمی نماید.

طرز العمل متذکره این کشورها را راهنمایی مینماید تا مطابق با معیار های ماین پاکی افغانستان (AMAS) پاکسازی را انجام بدهند و مرکز ماین پاکی تیتر (TMAC) را از قصدشان برای پاکسازی محلات تمرین خبر سازند که بعداً این معلومات را به مرکز ماین پاکی برای افغانستان (MACCA) ارسال بدارند.^{۲۸۰} با وجود آنکه طرز العمل عملیاتی معیاری طرز العمل پاکسازی مواد منفجره باقی مانده از جنگ را برای بسته شدن پایگاه ها محلات تمرینی بعدی حمایت مینمایند، کشورها را ملزم نمیسازد تا مواد منفجره باقی مانده از جنگ به شمول محلات تمرینی بسته شده و یا واگذار شده را پاکسازی نمایند. طوریکه دیده میشود، اکثریت پایگاه ها و محلات تمرین یا بسته شده اند و یا واگذار گردیده اند. نگرانی های شدید نسبت به آن دسته از محلات تمرین مواد منفجره قوی وجود دارد که نه نشانی و نه پاکسازی گردیده اند و خطر بیشتر تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره باقی مانده از جنگ نیز وجود دارد.

مواد منفجره باقی مانده از جنگ از محلات تمرین اسلحه: شناسائی ۱۸۴ محل تمرین مواد منفجره قوی

آیساف ۱۸۴ محل تمرین مواد منفجره قوی را شناسائی نمود. آیساف نمی دانست که چه تعدادی از این ۱۸۴ محلات تمرینی، مورد استفاده آیساف یا نیروهای افغان قرار دارد و چی تعداد آن بسته شده است. به همین قسم، با استثناء هشت پایگاه و محلات تمرینی که در سال ۲۰۱۳ بسته شدند، در مرکز ماین پاکی آیساف (TMAC) هیچ آماری در مورد پاکسازی مواد منفجره شدید قبل از بسته شدن محلات تمرینی وجود ندارد.^{۲۸۱}

به تاریخ ۶ جنوری ۲۰۱۴، فرماندهی آیساف یک گروه کاری را دستور داد تا معلوم نمایند که کدام یک از محلات تمرینی آیساف باید برای مقاصد عملیاتی حفظ گردد و نیز تعداد محلات تمرینی را که قرار است انتقال آنها به نیروهای افغان الی اواسط فبروری ۲۰۱۴ به پایان برسد، تعیین نمایند.^{۲۸۲} نتایج قابل سنجش برای مواد منفجره باقی مانده از جنگ تا حال معلوم نیست با توجه به اینکه اکثریت پایگاه ها و محلات تمرینی حالا بسته شده اند و یا به نیروهای افغان واگذار شده اند. در پی شناسائی محلات تمرینی که قرار است مورد استفاده نیروهای افغان قرار بگیرند به نظر میرسد که آیساف هیچ پلانی برای نشانی کردن و پاکسازی مواد منفجره باقی مانده از جنگ از محلات تمرین مواد انفجاری قوی که حالا بسته شده اند ندارد، با وجود آنکه این نیروها در حال حاضر از همان موقعیت ها استفاده مینمایند.^{۲۸۳}

این نگرانی عمده در قسمت موقف آیساف وجود دارد که پاکسازی محلات تمرینی مواد منفجره قوی یک نیاز نه، بلکه یک تصمیمی است که به صلاحدید کشورهای تشریک کننده نیرو واگذار شده است. آیساف بیان داشته است که "کشورهای تشریک کننده نیرو و آیساف تحت هیچ قانونی ملزم به پاکسازی مواد منفجره باقی مانده از جنگ نیستند، چون افغانستان

۲۸۰. معلوماتی را که آیساف به تاریخ ۱۷ جنوری ۲۰۱۴ در اختیار یوناما قرار داد.

۲۸۱. طی یک نشست در ۲۴ جنوری ۲۰۱۴ میان یوناما و آیساف، انجیران نظامی ایالات متحده تایید نمودند که هشت محل، به شمول مراکز تمرینی در ترینکوت، فراه، سولر نو، هادریان و حیرتان در حال حاضر پاکسازی میگردند، اما اطلاعات را در ارتباط با اینکه چی وقت یا اینکه کدام یکی از آنها بسته شده باشند یا به نیروهای افغان واگذار گردیده باشند، به دست نداد.

۲۸۲. ماخذ قبلی.

۲۸۳. نشست یوناما با آیساف، ۲۴ جنوری ۲۰۱۴، قوماندانی آیساف، کابل.

پروتوکول پنجم را تصویب ننموده است.^{۲۸۴} آیساف همچنان اظهار داشته " آیساف صلاحیت این را ندارد تا کشورهای تشریک کننده نیرو را دستور به نشانی و پاکسازی محلات تمرین بدهد. نشانی و پاکسازی این ساحات یک مسئله ملی است.^{۲۸۵}

مواد منفجره باقی مانده از جنگ از ساحات دفع و تخریب مهمات:^{۲۸۶} پالیسی جدید برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی

در حال حاضر، ۳۲ ساحه دفع و تخریب مهمات (MDA) در افغانستان وجود دارد که در محلات تمرین مواد منفجره قوی موقعیت دارند.^{۲۸۷} به تاریخ ۱۸ آگست، یک سازمان ماین پاکی بشر دوستانه مقدار زیادی از مهمات، به شمول مهمات منفجر ناشده را که در شعاع ۱۰۰ متری در اطراف ساحه دفع و تخریب مهمات در هر طرف پراکنده شده بود، پیدا نمود؛ این ساحه دفع و تخریب مهمات در نزدیک پایگاه اردوی ملی افغان در ولسوالی دهدادی ولایت بلخ، قرار دارد. یوناما گزارشات مبنی بر اینکه مهمات منفجر نشده از این محل سبب کشته شدن یک فرد ملکی گردید، را نتوانست تثبیت کند.

یوناما و مرکز ماین پاکی برای افغانستان یک گزارش مفصل را با آیساف شریک نمود که بدنبال آن، آیساف ادعاها را پس از بررسی، تایید نموده و اقدامات عملی را اتخاذ نموده بود. به تاریخ ۲۰ سپتمبر، فرماندهی آیساف یک امر چند جزئی (FRAGO) را صادر نمود و به مراکز تحت فرمانش هدایت داد تا موقعیت تمامی ساحات دفع و تخریب مهمات (MDA) و مقدار مهماتی را که در هر ساحه تخریب گردیده گزارش دهند، و پس از هر عملیات دفع و تخریب یک بازرسی را از ساحه دفع و تخریب مهمات انجام بدهند.^{۲۸۸}

مواد منفجره باقی مانده از جنگ از عملیات های زمینی: هماهنگی بهتر و شریک ساختن اطلاعات

گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۳ یوناما در مورد حفاظت از افراد ملکی نگرانی ها در مورد نبود هماهنگی میان آیساف، نیروهای امنیتی افغان و حکومت با مرکز ماین پاکی برای افغانستان (MACCA) در ارتباط پالیسی و روش های پاکسازی و مستند سازی و به منظور پاکسازی مواد منفجره باقی مانده از جنگ از میدان نبرد، مثلاً عملیات های زمینی آیساف، را مطرح کرد. یوناما و مرکز ماین پاکی برای افغانستان مشاهده نمودند که هیچ روشی وجود ندارد که آیساف با استفاده از آن، وجود بالقوه مواد منفجره باقی مانده از جنگ را به اطلاع مقامات مسؤل هماهنگی پاکسازی مواد منفجره باقی مانده از جنگ برساند؛ این

۲۸۴. بخش حقوقی این گزارش را بنگرید.

۲۸۵. بخش ۲۸، کامنت ماتریکس ناتو/آیساف، پخش گردید و به تاریخ ۳۱ جنوری ۲۰۱۴ به یوناما سپرده شد.

۲۸۶. آیساف و نیروهای امنیتی ملی افغانستان ذخیره و مهمات را که از عناصر ضد دولت در ساحات دفع و تخریب مهمات کشف و ضبط مینمایند، و آنهای که در مراکز تمرین اسلحه منفجره شدید قرار دارند را ازین میبرد، در سال ۲۰۱۳، آیساف و نیروهای افغان ۳۲۱،۱۳۰ قطعه مهمات و دیگر جنگ افزار را، به شمول مواد منفجره تعبیه شده، مواد منفجره تعبیه شده که با اثر فشار منفجر میگردد، اجزای مواد منفجره تعبیه شده، مواد سازنده مواد منفجره تعبیه شده، مهمات معلوم و نامعلوم/ با اندازه های مختلف، مهمات ضد پرسونل، پتافی، نارنجک انداز، کلاه انفجار blasting caps، ماین، آر پی جی، سرگلوله آر پی جی، ماشیندار و مرمی های آن، اسلحه (کلاشینکو. G3 rifles etc) تله Military booby traps، assorted شاجور های خالی اسلحه weapon magazine، packages of command wire and assorted paraphernalia، منبع:

اطلاعات آیساف در مورد مواد منفجره باقی مانده از جنگ که پخش گردیدند و در ۱۰ جنوری ۲۰۱۴ در اختیار یوناما قرار گرفتند.

۲۸۷. اطلاعات آیساف پیرامون مواد منفجره باقی مانده از جنگ که به تاریخ ۱۰ جنوری ۲۰۱۴ در اختیار یوناما قرار گرفت.

۲۸۸. اطلاعات آیساف پیرامون مواد منفجره باقی مانده از جنگ، ۱۷ جنوری ۲۰۱۴.

آگهی میتوانست اطمینان بدهد که ساحات خطرناک مشکوک علامه گزاری و پاکسازی می شوند و مردم محل نیز از خطر بالقوه با خبر می گردند.^{۲۸۹}

یوناما از اقدامات آیساف مبنی بر شناسایی موقعیت عملیات های زمینی و هوایی قبلی که وجود بالقوه مهمات منفجر نشده در آن به نظر میرسد، استقبال مینماید. الی ۲۴ جنوری، آیساف کوروکی ۲۳۱ محل عملیات خویش را در دسترس مرکز ماین پاکی برای افغانستان قرار داد؛ دفتر ماین پاکی برای افغانستان مسئولیت حفظ و نگهداری سیستم مدیریت اطلاعات ماین پاکی (IMSMA) که دیتابیس مرکزی حاوی معلومات در مورد مواد منفجره باقی مانده از جنگ در افغانستان میباشد، را به عهده دارد.^{۲۹۰}

اقدامات بعدی: کشورهای که نیروی نظامی کمک می کنند باید برای پاکسازی؛ بودجه اختصاص دهند

از زمان شروع روابط منظم میان آیساف، مرکز ماین پاکی برای افغانستان، خدمات ماین پاکی ملل متحد و یوناما در ارتباط با مواد منفجره باقی مانده از جنگ در اواسط سال ۲۰۱۳ تا اکنون، آیساف پیشرفت هائی در خصوص تهیه یک پالیسی و چارچوب اجرایی به منظور کاهش دادن مهمات منفجر نشده ناشی از عملیات ها و فعالیت هایشان، به شمول بسته شدن مراکز تمرین نموده است.

آیساف موجودیت ۱۸۴ مرکز تمرین اسلحه منفجره شدید را تشخیص نموده که اکثر شان خالی و بدون علامت گذاری اند و آسیب های جدی را در آینده متوجه افغان ها خواهد نمود. به همین قسم، هیچ یک از ۲۳۱ محل درگیری به عنوان ساحاتیکه حاوی مواد منفجره نشده بالقوه می باشد، نشانی گذاری نشده است. علی الرغم خطرات قابل ملاحظه ای که در این ساحات پرخطر وجود دارد - و ۶۳ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از مهمات منفجر نشده در سال ۲۰۱۳ - آیساف و کشورهای کمک کننده نیرو هیچ پلانی برای علامت گذاری و پاکسازی این ساحات در دست ندارند که داشتن همچین پلانی برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی لازمی می باشد.

یوناما پیشنهاد مینماید که کشورهای کمک کننده نیرو بی درنگ یک مکانیزم تمویلی ایجاد نمایند تا با استفاده از آن پول تخصیص داده شود و عملیات های گسترده پاکسازی آغاز گردد. یکی از گزینه ها این است که از صندوق وجهی داوطلبانه موجود برای ماین پاکی استفاده به عمل آید که از سوی خدمات ماین پاکی ملل متحد در نیویورک اداره می شود و در سال ۱۹۹۴ توسط دولت های عضو به منظور تخصیص پول برای برنامه بشردوستانه ماین پاکی در سطح جهان ایجاد گردید. از این مکانیزم میشود برای مواد منفجره باقی مانده از جنگ آیساف استفاده به عمل آید. همچنان، یک صندوق وجهی جدید میتواند در افغانستان ایجاد گردد یا کشورها خود با سازمان های ماین پاکی به گونه مستقیم قرار داد ببندند.

مثال هائی از تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره باقی مانده از جنگ:

۲۸۹. طرز العمل در حال اجراء طوری است که واحد های ساحوی موجودیت مهمات منفجر نا شده را با IJC تفهیم مینماید اما در عمل مطابق آن نیست. نشست یوناما، مرکز ماین پاکی برای افغانستان و آیساف در ۲۴ جولای ۲۰۱۳ در مقر قوماندانی آیساف، کابل.
۲۹۰. نشست یوناما با آیساف به تاریخ ۲۳ جنوری ۲۰۱۴ در مقر قوماندانی آیساف، کابل و اطلاعات آیساف پیرامون مواد منفجره باقی مانده از جنگ آیساف که پخش گردید و به تاریخ ۱۰ جنوری ۲۰۱۴ به یوناما سپرده شد.

- به تاریخ ۲۸ جولای، انفجار مواد منفجر ناشده در شهر فراه سه طفل را کشت و چهار طفل دیگر را زخمی نمود. اطفال این وسیله منفجر ناشده را از محل تمرین پایگاه عملیاتی فراه بدست آورده بودند و در نظر داشتند که آهن آن را به یک تاجر محلی بفروشند.
- به تاریخ ۲۲ اکتوبر، یک وسیله منفجر ناشده در شهر فراه منفجر گردید و یک دختر ۱۲ ساله را به قتل رساند. این دختر آن وسیله منفجر ناشده را از مرکز تمرینی تیراندازی پایگاه عملیاتی فراه برداشته بود. طبق اظهارات برخی منابع، او زمانی به قتل رسید که سعی داشت تا خمپاره منفجر ناشده را به هدف جداساختن آهن قابل فروش آن تخریب کند.
- به تاریخ ۱۸ سپتمبر، انفجار یک وسیله منفجر ناشده در ولسوالی خیرکوت ولایت پکتیکا شش پسر را کشت و دو تن دیگر را زخمی نمود. این پسران آن وسیله منفجر ناشده را که ممکن آر پی جی بوده باشد، از مسیر راه شان از مکتب به خانه، تقریباً ۳۰۰ متر دورتر از یک پوسته تلاشی متروکه پوولیس ملی یافته بودند. منابع نتوانستند تشخیص دهند که این سر گلوله از پوولیس ملی افغان بجا مانده بود یا از سوی طالبان شلیک گردیده بود. به اساس گزارش ها، پوولیس ملی افغان این پوسته را به آن خاطر ترک کردند که خیلی نزدیک به ساحه مسکونی بود و به مردم محل یک خطر پنداشته میشد.
- به تاریخ ۲۹ دسامبر، یک نارنجک در داخل یک منزل مسکونی در مرکز ولایت غزنی منفجر گردید که در نتیجه، چهار فرد ملکی به شمول یک زن و یک نوزاد دختر کشته شدند و دو پسر جوان زخمی گردیدند. به اساس گزارش ها، اطفال با این نارنجک بازی میکردند.

حملات توپخانه ای از آنسوی مرز

یوناما در سال ۲۰۱۳، نه مورد کشته و ۲۸ مورد جراحت افراد ملکی^{۲۹۱} (۳۷ مورد تلفات افراد ملکی) را در ۲۴^{۲۹۲} حادثه حملات توپخانه ای از آنسوی مرز به ولایات کنر و ننگرهار به ثبت رسانید که یک کاهش ۵۱ درصدی را در تلفات افراد ملکی از اینگونه حادثات در مقایسه با سال ۲۰۱۲ نشان میدهد.^{۲۹۳}

یوناما حادثات حملات توپخانه ای از آنسوی مرز را بررسی و تایید نمود که منجر به تلفات افراد ملکی و وارد شدن خسارات به اموال مردم گردید. حادثاتی که تلفات افراد ملکی را در پی نداشت نیز از سوی مقامات افغان و نیروهای امنیتی ملی افغان تایید گردیدند.^{۲۹۴} به جز پنج مورد، بقیه تمام رویدادهایی که تلفات افراد ملکی را در پی داشت در ولسوالی های دانگام، سرکانی، مروره، خاص کنر، شیگل و شلتن ولایت کنر اتفاق افتاد که بیشترین این رویدادها در ولسوالی دانگام بوقوع پیوست. بقیه پنج حادثه دیگر در ولسوالی کامدیش ولایت نورستان و لال پور ولایت ننگرهار رخ داد. یوناما گزارشات مبنی بر حملات توپخانه ای از آنسوی مرز از دیگر ولسوالی ها دریافت نمود.

۲۹۱. یوناما ارقام تلفات افراد ملکی ناشی حملات توپخانه ای از آنسوی مرز را با ارقام نبردهای زمینی یکجا میسازد.

۲۹۲. یوناما ۱۳۰ حادثه حملات توپخانه ای از آنسوی مرز را در خاک افغانستان ثبت نموده است. از جمله این حادثات، ۲۴ مورد آن منجر به تلفات افراد ملکی گردید.

۲۹۳. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۷۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲ مورد کشته و ۶۳ مورد جراحت) را در ۴۸ حادثه حملات توپخانه ای از آنسوی مرز که در ولایات کنر و ننگرهار در مناطق شرقی پرتاب گردیده، به ثبت رسانیده اند.

۲۹۴. یوناما حملات توپخانه ای از آنسوی مرز را با تماس با چندین منبع تاییدی از هر حادثه، به شمول قربانیان، شاهدان، بزرگان، دوکتوران، پوولیس ملی افغان، پوولیس سرحدی افغان، ریاست عمومی امنیت ملی و مقامات، نظارت مینماید.

بر علاوه تلفات فراد ملکی، یوناما گزارشات را دریافت نموده که حملات توپخانه ای از آنسوی مرز به منازل، مساجد و مواشی مردم صدمه رسانده است. مثلاً، به تاریخ ۲۸ نومبر ۲۰۱۳، ۱۵ فیر ثقیله توپ در ولسوالی دانگام ولایت کتر اصابت نمود که یکی از خمپاره ها به مسجد غوزان اصابت نمود که خسارات شدیدی را به آن مسجد وارد کرد.

حملات توپخانه ای از آنسوی مرز خشم شدید مردم محل را به همراه داشت. این موضوع مکرراً از سوی باشندگان ولایت کتر طی نشست هائی با یوناما مطرح گردید. در سال ۲۰۱۳، یوناما حداقل ۱۹ تظاهرات در مقابل حملات توپخانه ای از آنسوی مرز را در مناطق شرقی که ۱۳ آن را در ولایت کتر به عمل آمد، به ثبت رسانید.

مثال هائی از حملات توپخانه ای از آنسوی مرز که منجر به تلفات افراد ملکی گردید:

- به تاریخ ۲۳ سپتمبر، حدود ۶۰ فیر توپ ثقیله از آن سوی مرز افغانستان بالای ولسوالی سرکانی ولایت کتر شلیک گردید. یکی از این مرمی ها بر یک منزل مسکونی اصابت نمود که در نتیجه آن یک دختر ۱۴ ساله کشته و دو فرد ملکی دیگر زخم برداشتند.
- همچنان، به تاریخ ۲۵ سپتمبر حدود ۲۵ فیر توپ ثقیله از آنسوی مرز بالای افغانستان در ولسوالی سرکانی ولایت کتر شلیک گردید. یکی از آن مرمی ها در یک محوط مسکونی اصابت نمود که در نتیجه آن یک مرد کشته و دو تن دیگر زخم برداشتند.^{۲۹۵}

بیجا شدن افراد ملکی از اثر جنگ ها

ما را مجبور کردند منازل خود را ترک کنیم. شورشیان به ما اجازه ندادند که لوازم ضروری منزل را با خود بیگیریم. نه کمپل، نه وسایل آشپزی و نه چیز دیگری که ما به آن نیاز داشتیم. خودم و دو پسرم قریه را ترک گفتیم. ما ده کیلو متر پیاده رفتیم تا به جاده عمومی رسیدیم. پیاده روی به فاصله ۱۰ کیلو متر برای اطفال خرسال من بسیار دشوار بود.^{۲۹۶}

-- یک زن بیجا شده داخلی از ولسوالی جرم که شوهرش در صفوف نیروهای امنیتی ملی افغان ایفای وظیفه مینمود، وادار به ترک منزل اش به دلیل تهدیدات عناصر ضد دولت در ولایت بدخشان گردید.

در طول سال ۲۰۱۳، خشونت های مرتبط به جنگ و ناامنی منجر به بیجا شدن تعداد زیادی از مردم در افغانستان گردید. تیم کاری بیجا شدگان داخلی (IDPs) ۱۲۴،۳۵۴ فرد ملکی را که از اثر نبرد مسلحانه در سال ۲۰۱۳ بیجا شده بودند، به ثبت رسانید.^{۲۹۷} این رقم یک افزایش ۲۵ درصدی را نسبت به سال ۲۰۱۲، (در این سال ۱۰۲،۰۰۰ از اثر نبرد مسلحانه بیجا شدند)

۲۹۵. تلفات هر دو حادثه مهاجرین مرزی مهمند ایجنسی در ساحات قبایلی خودمختار پاکستان بودند.

۲۹۶. مصاحبه یوناما با یک زن، ۶ دسامبر ۲۰۱۳، قریه گوشتک، ولسوالی جرم ولایت بدخشان.

۲۹۷. ریاست قوه کاری بیجا شده گان داخلی را کمشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین (UNHCR) وزارت امور مهاجرین و عودت کننده گان (MoRR) به عهده دارند. این قوه کاری میکانیزم اولیه را تشکیل میدهد که از آن طریق بیجا شده گان داخلی کمک های را دریافت مینمایند. به توضیحات مختصر کمشنری عالی مهاجرین، بیجا شده گان داخلی ناشی از جنگ، بصورت ماهوار از دسامبر ۲۰۱۳ که به تاریخ ۱۴ جنوری ۲۰۱۴ در اختیار یوناما قرار گرفت، بنگرید.

نشان می‌دهد. الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۳، رقم کل بیجا شدگان داخلی در افغانستان به ۶۳۱،۲۸۶ تن میرسید که بیش از نیم آنها طی سه سال گذشته بیجا گردیده اند.^{۲۹۸}

ماهیت متغیر جنگ در افغانستان، تاثیر مستقیم بالای اشکال بیجا شدن ها داشته است. افزایش درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت اکثراً منجر به نقل مکان فوری هزارها تن شده که بیشتر از ساحات روستایی به سوی مراکز شهرها نقل مکان نموده اند. اکثریت بیجا شدگان داخلی برای حفاظت شان به ولسوالی های خود یا ولسوالی های همجوار در همان ولایت پناه برده اند.^{۲۹۹} در سال ۲۰۱۳، دلایل عمده جابجائی که بیجا شدگان داخلی بیان داشتند، نبرد مسلحانه و خصومت ها، خراب شدن وضعیت امنیتی، تهدیدات و ارباب عناصر ضد دولت عنوان شده است.

به اساس آماری که کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین ثبت نموده است، بلندترین رقم جابجائی افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ در حوزه جنوب اتفاق افتاده است که نشاندهنده تغییر حوزه جغرافیایی نسبت به سالهای گذشته می باشد.^{۳۰۰} مثلاً، در می ۲۰۱۳، ۲۷،۰۰۰ فرد به دلیل یک عملیات نظامی در شمال ولایت هلمند بیجا شدند در نتیجه این عملیات و حادثات مشابه، نزدیک به نیم از بیجا شدگان در سال ۲۰۱۳ را باشندگان ولایت هلمند تشکیل می‌دهد.^{۳۰۱} طی سه سال گذشته، مناطق جنوبی یک افزایش روبه رشد را در بیجا شدن ها تجربه نمود و در حال حاضر بالاترین میزان بیجا شده گان داخلی در افغانستان را در خود دارد.^{۳۰۲}

مناطق غربی، شرقی و شمالی کماکان شاهد رقم بلند بیجا شدگان داخلی بود. در مناطقی شرقی، بیجا شدگان داخلی همواره از ولایات کتر و ننگرهار بوده اند. در تمامی مناطق شرقی، بیجا شدگان داخلی ازار و اذیت و ارباب عناصر ضد دولت را دلیل اصلی بیجا شدن شان ذکر نمودند.^{۳۰۳} در شرق بیجا شدگان در گروه های کوچک جابجا می شدند، و نه جابجایی در گروه های بزرگی که معمولاً به سبب جنگ مسلحانه صورت می گیرد (مثلاً قسمیکه در ولایت هلمند دیده شده است). در مناطق شمالی، ولایت فاریاب بالاترین رقم بیجا شدگان داخلی در سطح منطقه را به خود اختصاص داده است،^{۳۰۴} که این رقم در مطابقت با افزایش ۴۷ درصدی در تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی در آن ولایت قرار دارد.^{۳۰۵}

سال ۲۰۱۳ شاهد ادامه گرایشات موجود در بیجاشدن های ثانوی و بیجا شدن مهاجرین بازگشت کننده بوده است. یکی از موارد بیجا شدن های ثانوی گسترده بین ماه های می و اکتوبر ۲۰۱۳ در ولایت هلمند صورت گرفت که در جریان آن، بسیاری از خانواده هایی که از اثر درگیری های زمینی به ولسوالی سنگین جابجا شده بودند، پس از آغاز مجدد جنگ ها به

۲۹۸. توضیحات مختصر کمیشنری عالی مهاجرین "گرایشات بیجا شده گان داخلی ناشی از نبرد سال ۲۰۱۳".

۲۹۹. توضیحات مختصر کمیشنری عالی مهاجرین "گرایشات بیجا شده گان داخلی ناشی از جنگ در سال ۲۰۱۳".

۳۰۰. درمقایسه، در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ اکثریت بیجا شده گان داخلی در مناطق غربی بیجا شدند.

۳۰۱. کمیشنری عالی مهاجرین ۵۲،۰۰۰ بیجا شده گان داخلی را در سال ۲۰۱۳ در ولایت هلمند به ثبت رسانید که تمامی بیجا شده گان داخلی را که در مناطق جنوبی طی این مدت به ثبت رسیده، در بر میگیرد.

۳۰۲. بیست و نو (۲۹) درصد تمامی بیجا شده گان داخلی در مناطق جنوبی، ۲۶ درصد در مناطق غربی، ۲۰ درصد در مناطق شرقی، ۱۳ درصد در مناطق شمالی، ۱۰ درصد در مناطق مرکزی و دو درصد دیگر در مناطق جنوب شرقی قرار دارند.

۳۰۳. در مناطق شرقی، حجم بیشتر بیجا شده گان شامل یک رقم ۳۲،۳۰۰ بازگشت کننده که در مناطق اصلی شان به دلیل وضعیت امنیتی و دیگر نگرانی ها اقامت نکردند، میگردد.

۳۰۴. توضیحات مختصر کمیشنری عالی مهاجرین "گرایشات بیجا شدن ناشی از نبرد در سال ۲۰۱۳".

۳۰۵. در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۵۲ مورد تلفات افراد ملکی (۵۰ مورد کشته و ۱۰۲ مورد جراحت افراد ملکی) را از نبرد های زمینی در ولایت فاریاب به ثبت رساند که یک افزایش ۴۸ درصدی را نسبت به سال ۲۰۱۲ نشان میدهد (۳۳ مورد کشته، ۷۰ مورد جراحت-۱۰۳ مجموع تلفات افراد ملکی).

لشکرگاه نقل مکان نمودند. بعضی از بیجاشدگان داخلی تلاش کردند که به مناطق اصلی شان برگردند، اما به دلیل جنگ و نا امنی نتوانستند در آنجا مسکن گزینند و لذا دوباره بیجا شدند.

ضمیمه ۱: تحلیل یوناما از اعلامیه های ماهوار طالبان در پیوند با "جرایم جنگی"

در سال ۲۰۱۳، طالبان ۲۷۷ رویداد "جرایم جنگی" را در اعلامیه های ماهوار شان فهرست کردند که یوناما آن را تعقیب نمود. از جمله این ۲۷۷ رویداد، یوناما دریافت که ۹۱ حادثه آنرا قبلاً ثبت نموده است؛ ۸۳ رویداد دیگر را یوناما تعقیب نموده و ثبت نمود، و در ارتباط به ۱۰۳ رویداد دیگر یوناما نتوانست تثبیت نماید که حادثه اتفاق افتاده است یا خیر.

رویدادهائی که یوناما قبل از اعلامیه های طالبان ثبت نموده بود

از جمله ۹۱ حادثه ای که یوناما قبل از نشر بیانیه های طالبان ثبت نموده بود، یوناما در ۳۲ حادثه همان رقم تلفات افراد ملکی را که طالبان در بیانیه هایشان فهرست نموده، ثبت نموده بود. یوناما مشاهده نمود که ۲۷ حادثه آن به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده بود، سه رویداد به آتش متقابل میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت، یک مورد به عناصر ضد دولت نسبت یافته بود و در یک مورد دیگر تلفات افراد ملکی به کسی نسبت داده نشده بود.

در ۲۲ حادثه آن، یوناما رقم تلفات افراد ملکی را پائین تر از آنچه که در اعلامیه طالبان مشاهده می شد، ثبت نموده بود. یوناما ملاحظه نمود که ۱۵ مورد تلفات به نیروهای طرفدار دولت و چهار مورد به عناصر ضد دولت نسبت یافته بود و سه مورد از اثر آتش متقابل میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت به عمل آمده بود.

در ۲۰ مورد، یوناما دریافت که رقم تلفات نسبت به آنچه که در اعلامیه طالبان ذکر گردیده بیشتر بوده است. در اینگونه موارد، مسؤولیت تلفات در ۱۴ مورد به نیروهای طرفدار دولت نسبت یافته، در چهار مورد از اثر آتش متقابل میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت بوجود آمده و دو مورد دیگر به هیچ یک از گروه ها نسبت داده نشده است.

از جمله ۱۷ حادثه دیگر، دو حادثه تاحال تحت بررسی قرار دارد، در چهار مورد یوناما به این نتیجه رسیده که حادثات به نبرد مسلحانه ارتباط ندارد، در چهار مورد یوناما ملاحظه نمود که تلفاتی که فهرست گردیده افراد ملکی نبوده اند، در یک مورد یوناما نتوانست معلوم کند که آیا حادثه به نبرد مسلحانه ارتباط دارد یا خیر، در یک مورد یوناما وضعیت کشته شدگان و زخمیان را معلوم نتوانست و پنج مورد دیگر تلفات افراد ملکی را شامل نمی شد.

حادثاتی که پس از اعلامیه طالبان توسط یوناما ثبت گردیده

از جمله ۸۳ مورد که یوناما پس از نشر اعلامیه طالبان تعقیب نمود، در ۱۰ حادثه یوناما همان رقم تلفات ملکی که در اعلامیه طالبان ذکر گردیده بود، را ثبت نموده بود. طبق اظهارات یوناما، هشت حادثه آن به نیروهای طرفدار دولت، یکی به عناصر ضد دولت نسبت داده شده و در یک مورد تلفات به هیچ یک از طرف های جنگ نسبت داده نشده است.

در شش مورد، یوناما معلوم نمود که رقم تلفات افراد ملکی نسبت به آنچه که توسط طالبان ذکر گردیده، کمتر بوده است. یوناما این شش مورد را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است.

در چهار مورد، اسنادی که یوناما در مورد تلفات افراد ملکی ثبت نموده بود رقم بیشتر از آنچه که طالبان ذکر کرده بودند، را نشان میداد.

در یک مورد، مسؤولیت به نیروهای طرفدار دولت، در یک مورد از اثر آتش متقابل میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت و دو مورد دیگر به عناصر ضد دولت نسبت داده شده اند.

در بقیه ۶۲ حادثه، یوناما تصریح نمود که نه مورد به جنگ های مسلحانه ارتباط نداشته، در ۲۱ مورد تلفات که فهرست گردیده افراد ملکی شامل آن نبوده، در یک مورد یوناما نتوانست معلوم نماید که تلفات از اثر نبرد مسلحانه بوده و در یک مورد یوناما وضعیت کشته شدگان یا زخمیان را معلوم نتوانست. در یک مورد، یوناما ثبت نمود که هیچ حادثه ای به وقوع نه پیوسته، در یک مورد یوناما هیچ حادثه مرتبط را دریافت نه نمود و سه مورد دیگر ثبت نگردید چون اعلامیه طالبان موقعیت آن را ذکر نکرده بود و در ۲۵ حادثه یوناما هیچ تلفات افراد ملکی را ثبت ننمود.

خلاصه

از جمله ۲۷۷ حادثه در اعلامیه های ماهوار طالبان، یوناما معلوم نمود که ۴۲ مورد آن، رقم تلفات افراد ملکی برابر با آنچه که یوناما ثبت نموده بود بود، ۲۸ حادثه دیگر رقم بالاتر تلفات افراد ملکی را نسبت به اعلامیه های طالبان نشان میداد و در ۲۴ حادثه رقم کمتر دیده میشد.

یوناما ملاحظه نمود که طالبان نیروهای طرفدار دولت را در تمامی ۲۷۷ مورد تلفات افراد ملکی متهم نموده اند. به اساس اسناد یوناما، ۷۱ حادثه به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شود.

در ۱۱ حادثه دیگر، اسناد یوناما نشان میدهد که تلفات افراد ملکی در نتیجه آتش متقابل به عمل آمده است؛ در هشت مورد به عناصر ضد دولت نسبت یافته، و در چهار مورد یگر تلفات افراد ملکی به کسی نسبت داده نشده است. اسناد یوناما در ۳۰ حادثه دیگر تلفات افراد ملکی را نشان نمی دهد. در ۲۵ حادثه، یوناما دریافت که تلفات را که طالبان ذکر کرده بودند، افراد ملکی نبوده اند. یوناما مشاهده نمود که ۱۳ ادعای تلفات افراد ملکی به جنگ های مسلحانه ارتباط نداشت و در ۱۱۵ حادثه دیگر، وضعیت تلفات افراد و یا وضعیت حادثه تثبیت نگردید.

رقم مجموعی	اسناد یوناما	نتایج	نسبت تلفات
۲۷۷	۹۱ مورد قبل از نشر اعلامیه های طالبان توسط یوناما ثبت گردیده بود.	۳۲ مورد دارای رقم مشابه تلفات بود	۲۷ مورد به نیروهای طرفدار دولت ۳ مورد از اثر آتش متقابل میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت ۱ مورد به عناصر ضد دولت ۱ مورد به هیچ گروه نسبت داده نشده است
		۲۲ مورد رقم پایینتر تلفات را نشان میداد	۱۵ مورد به نیروهای طرفدار دولت ۳ مورد از اثر آتش متقابل میان ملیشه های طرفدار دولت و عناصر ضد دولت ۴ مورد به عناصر ضد دولت
		۲۰ مورد رقم بالاتر تلفات افراد ملکی را نشان میداد	۱۴ به نیروهای طرفدار دولت ۴ از اثر آتش متقابل میان ملیشه های طرفدار دولت و عناصر ضد دولت ۲ به هیچ گروهی نسبت داده نشده بود
		۲ مورد هنوز تحت بررسی قرار داشت.	

۴ مورد به نبرد های مسلحانه ربط نداشتند.			
یوناما ۱ مورد را نتوانست به نبرد مسلحانه ارتباط دهد.			
در یک مورد یوناما وضعیت هدف/تلفات را معلوم نتوانست.			
۵ مورد تلفات افراد ملکی را در پی نداشت.			
در ۴ مورد، افراد کشته شده، افراد ملکی نبودند.			
۸ به نیروهای طرفدار دولت ۱ به عناصر ضد دولت ۱ به هیچ گروه نسبت نیافته است.	۱۰ مورد رقم مشابه تلفات افراد ملکی را نشان میداد	۸۳ مورد که پس از نشر اعلامیه طالبان توسط یوناما به ثبت رسید.	
۶ مورد رقم پایتتر تلفات را داشت.			
۱ به نیروهای طرفدار دولت ۱ از اثر درگیری میان ملیشه های طرفدار دولت و عناصر ضد دولت ۲ به عناصر ضد دولت	۴ مورد رقم بالاتر تلفات را داشت		
۱ مورد تحت بررسی قرار دارد.			
۹ مورد مرتبط با نبرد مسلحانه نبودند.			
در ۱ مورد یوناما نتوانست ارتباط قضیه را به نبرد مسلحانه پیدا کند.			
در یک مورد یوناما وضعیت هدف/تلفات را نتوانست معلوم نماید.			
۲۵ مورد تلفات ملکی را در پی نداشت.			
در ۲۱ مورد تلفات، از افراد ملکی نبودند.			
در یک مورد یوناما تثبیت نمود که حادثه رخ نداده است.			
۳ مورد را یوناما نتوانست تایید نماید چون موقعیت آن ذکر نگردیده بود.			
تنها یک مورد مرتبط با حادثات دریافت گردید.			
		یوناما ۱۰۳ مورد را نتوانست تایید نماید.	